

MINISTERSTWO PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ
Departament Dialogu i Partnerstwa Społecznego

**INSTYTUCJE
DIALOGU SPOŁECZNEGO
PRZY URZĘDACH
ADMINISTRACJI RZĄDOWEJ**

INFORMATOR ZA ROK 2009

Warszawa 2010

Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej
Departament Dialogu i Partnerstwa Społecznego

Opracowano:
Departament Dialogu i Partnerstwa Społecznego
MPiPS

Łamanie i druk: ZWP MPiPS.

SPIS TREŚCI

WSTĘP	11
<i>(Przedstawienie zakresu i metodologii opracowania, nawiązanie do wcześniejszych informacji nt. instytucji dialogu społecznego)</i>	
I. DZIAŁALNOŚĆ INSTYTUCJI DIALOGU SPOŁECZNEGO W MINISTERSTWACH I URZĘDACH CENTRALNYCH W 2009 ROKU	15
<i>(Informacje nt. podstaw działania, składu, zadań, ilości posiedzeń, działalności w 2009 roku)</i>	
Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej	17
1. Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych	17
1.1. Zespół Problemowy TK ds. prawa pracy i układów zbiorowych	22
1.2. Zespół Problemowy TK ds. budżetu, wynagrodzeń i świadczeń socjalnych	23
1.3. Zespół Problemowy TK ds. ubezpieczeń społecznych	26
1.4. Zespół Problemowy TK ds. polityki gospodarczej i rynku pracy	28
1.5. Zespół Problemowy TK ds. rozwoju dialogu społecznego	29
1.6. Zespół Problemowy TK ds. usług publicznych	31
1.7. Zespół Problemowy TK ds. współpracy z Międzynarodową Organizacją Pracy	32
1.8. Zespół Problemowy TK ds. funduszy strukturalnych Unii Europejskiej	34
1.9. Zespół Problemowy TK ds. Europejskiej Zrewidowanej Karty Społecznej	36
1.10. Zespół doraźny TK ds. pracowników samorządowych oraz służby cywilnej	37
1.11. Zespół konsultacyjny ds. Unii Europejskiej działający przy Prezydium TK	38
2. Trójstronne Zespoły Branżowe	40
2.1. Zespół Trójstronny ds. Branży Energetycznej	41
2.2. Zespół Trójstronny ds. Społecznych Warunków Restrukturyzacji Hutnictwa	44
2.3. Zespół Trójstronny ds. Branży Węgla Brunatnego	46
2.4. Zespół Trójstronny ds. Bezpieczeństwa Socjalnego Górników	48

2.5. Zespół Trójstronny ds. Społeczno Gospodarczych, Restrukturyzacji Górnictwa i Przetwórstwa Siarki	50
2.6. Zespół Trójstronny ds. Przemysłu Lekkiego	51
2.7. Zespół Trójstronny ds. Społeczno Gospodarczych Warunków Restrukturyzacji Zakładów Przemysłowego Potencjału Obronnoego	53
2.8. Zespół Trójstronny ds. Branży Chemicznej	55
2.8.1. Podzespół ds. Przemysłu Farmaceutycznego Trójstronnego Zespołu ds. Branży Chemicznej	58
2.8.2. Podzespół ds. Przemysłu Szklarskiego Trójstronnego Zespołu ds. Branży Chemicznej	60
2.9. Zespół Trójstronny ds. Przemysłu Stoczniowego	62
3. Zespół ds. Pracowników Przemysłu Metalowego	62
4. Naczelna Rada Zatrudnienia	64
5. Rada Pomocy Społecznej	68
6. Krajowa Rada Konsultacyjna do Spraw Osób Niepełnosprawnych	70
Ministerstwo Rozwoju Regionalnego	73
7. Komitet Monitorujący Narodowy Plan Rozwoju (Podstawy Wsparcia Wspólnoty) 2004–2006	73
7.1. Podkomitet Monitorujący ds. zatrudnienia i zasobów ludzkich....	77
7.2. Podkomitet Monitorujący ds. środowiska	77
7.3. Podkomitet Monitorujący ds. innowacyjności i społeczeństwa informacyjnego	78
7.4. Podkomitet Monitorujący ds. polityki regionalnej	78
7.5. Podkomitet Monitorujący ds. małych i średnich przedsiębiorstw	79
8. Komitet Monitorujący Sektorowy Program Operacyjny Rozwój Zasobów Ludzkich (SPO RZL)	80
9. Komitet Monitorujący Sektorowy Program Operacyjny Transport (SPOT)	82
10. Komitet Monitorujący Sektorowy Program Operacyjny Wzrost Konkurencyjności Przedsiębiorstw, lata 2004–2006 (SPO WKP)	84
11. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Pomoc Techniczna 2004–2006 (PO PT)	86
12. Komitet Monitorujący Zintegrowany Program Operacyjny Rozwoju Regionalnego (ZPORR)	88
13. Komitet Monitorujący Strategię Wykorzystania Funduszu Spójności.....	90

14. Komitet Monitorujący Inicjatywy Wspólnotowej Equal dla Polski 2004–2006	92
15. Komitet Monitorujący dla Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Norweskiego Mechanizmu Finansowego	94
16. Komitet Monitorujący dla Szwajcarsko-Polskiego Programu Współpracy	96
17. Komitet Koordynacyjny Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia na lata 2007–2013	98
18. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Kapitał Ludzki 2007–2013	102
18.1. Grupy Robocze powołane w ramach Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Kapitał Ludzki	108
19. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko 2007–2013	110
19.1. Grupa robocza ds. projektów transportowych Realizowanych w ramach PO IiŚ	112
20. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Innowacyjna Gospodarka 2007–2013	114
20.1. Grupa robocza ds. ewaluacji Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Innowacyjna Gospodarka 2007–2013	117
21. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Pomoc Techniczna 2007–2013	119
22. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Rozwój Polski Wschodniej 2007–2013	122
23. Zespół ds. uproszczeń systemu wykorzystania środków funduszy Unii Europejskiej	127
23.1. Grupa robocza ds. Europejskiego Systemu Społecznego	129
23.2. Grupa robocza ds. Przedsiębiorców	130
23.3. Grupa robocza ds. Samorządy – Infrastruktura	131
Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi	132
24. Komitet Monitorujący Sektorowy Program Operacyjny Rybołówstwo i Przetwórstwo Ryb 2004–2006	132
25. Komitet Monitorujący Sektorowy Program Operacyjny Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich	133

26. Komitet Sterujący Sektorowym Programem Operacyjnym Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich	136
27. Zespół – Komitet do Spraw Monitorowania Planu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2004–2006	137
28. Komitet Monitorujący Program Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013	140
29. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Zrównoważony rozwój sektora rybołówstwa i nadbrzeżnych obszarów rybackich 2007–2013	143
30. Zespół do spraw opracowania koncepcji przyspieszenia działań konsolidacyjnych oraz zwiększenia efektywności wsparcia w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013 w sektorze mleczarskim	145
Ministerstwo Infrastruktury	147
31. Zespół Trójstronny ds. Żeglugi i Rybołówstwa Morskiego	147
32. Zespół Trójstronny ds. Kolejnictwa	149
33. Zespół Roboczy do spraw krajowych przewozów drogowych	151
34. Zespół konsultacyjny ds. przewozów drogowych osób.....	152
35. Zespół Trójstronny ds. Budownictwa i Gospodarki Komunalnej.....	153
Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji	156
36. Grupa robocza ds. społeczeństwa informacyjnego	156
Ministerstwo Zdrowia	159
37. Zespół Trójstronny ds. Ochrony Zdrowia	159
38. Zespół do Spraw Opracowania Sposobu Ustalania Norm Zatrudnienia Pielęgniarek i Położnych w ZOZ	161
39. Zespół do spraw opracowania projektu nowelizacji Ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym	162
Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego	167
40. Podkomitet Monitorujący ds. Innowacyjności i Społeczeństwa Informacyjnego	167

Ministerstwo Edukacji Narodowej	169
41. Zespół opiniodawczo-doradczy ds. kształcenia zawodowego	169
Ministerstwo Obrony Narodowej	171
42. Zespół ds. opracowania w resorcie obrony narodowej ponadzakładowych układów zbiorowych pracy	171
Urząd Zamówień Publicznych	173
43. Rada Zamówień Publicznych	173
Wyższy Urząd Górniczy	175
44. Komisja Bezpieczeństwa Pracy w Górnictwie	175
Główny Urząd Statystyczny	180
45. Rada Statystyki	180
Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego	183
46. Rada Ubezpieczenia Społecznego Rolników	183
II. INSTYTUCJE Z UDZIAŁEM PARTNERÓW SPOŁECZNYCH W PAŃSTWOWYCH JEDNOSTKACH ORGANIZACYJNYCH, FUNDUSZACH CELOWYCH W 2009 ROKU	187
Agencja Rynku Rolnego	189
1. Komisja Porozumiewawcza do Spraw Mleka i Przetworów Mlecznych ...	189
2. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Wieprzowego	190
3. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Wołowego	192
4. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Ryb	193
5. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Końskiego	194
6. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Owczego	196
7. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mleka	197
8. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Owoców i Warzyw	198
9. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Ziarna Zbóż i Przetworów	200
10. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Drobiowego	201
Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa	203
11. Zespół ds. współpracy z samorządami gminnymi i powiatowym	203

Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych	204
12. Rada Nadzorcza Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych	204
Zakład Ubezpieczeń Społecznych	206
13. Rada Nadzorcza ZUS	206
Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości	214
14. Rada Nadzorcza PARP	214
15. Rada Konsultacyjna	216
Narodowy Fundusz Zdrowia	218
16. Rada Funduszu Zdrowia	218
III. INSTYTUCJE DIALOGU WIELOSTRONNEGO, OBYWATELSKIEGO, KORPORACYJNEGO W MINISTERSTWACH I URZĘDACH CENTRALNYCH W 2009 ROKU	227
<i>(Instytucje dialogu obywatelskiego i korporacyjnego w ministerstwach i urzędach centralnych)</i>	
Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej	230
1. Rada Działalności Pożytku Publicznego	230
Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi	233
2. Rada Gospodarki Żywnościowej	233
3. Rada do Spraw Tradycyjnych i Regionalnych Produktów Rolnych i Środków Spożywczych	236
4. Zespół ds. Zarybiania	237
5. Rada Rolnictwa Ekologicznego	239
6. Krajowy Komitet do Spraw Systemu Zbierania i Wykorzystywania Danych Rachunkowych z Gospodarstw Rolnych	241
7. Zespół ds. wprowadzenia nowego systemu zwrotu podatku akcyzowego wykorzystywanego do produkcji rolnej na podstawie kart akcyzowo-płatniczych	243
8. Zespół ds. Śródlądowej Gospodarki Rybackiej i Wędkarskiej	244
Ministerstwo Sportu i Turystyki	246
9. Rada Sportu Osób Niepełnosprawnych	246
10. Rada ds. Kształcenia i Doskonalenia Kadr Kultury Fizycznej	247

Ministerstwo Spraw Zagranicznych	249
11. Rada Konsultacyjna ds. Zagranicznej Polityki Ekonomicznej przy Ministrze Spraw Zagranicznych	249
Ministerstwo Środowiska	251
12. Państwowa Rada Ochrony Środowiska	251
13. Państwowa Rada Ochrony Przyrody	253
14. Krajowa Rada Gospodarki Wodnej	255
15. Komisja ds. organizmów genetycznie zmodyfikowanych	256
16. Krajowa Komisja do spraw ocen Oddziaływania na Środowisko	258
Ministerstwo Finansów	260
17. Komitet Standardów Rachunkowości	260
18. Rada Celno-Akcyzowa	263
19. Rada Rozwoju Rynku Finansowego	265
Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji	268
20. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego	268
21. Komisja Wspólna Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych	269
22. Zespół do spraw Romskich Komisji Wspólnej Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych	272
23. Zespół ds. Współpracy ze Strażami Gminnymi (Miejskimi)	274
24. Rada Informatyzacji	276
Ministerstwo Sprawiedliwości	279
25. Rada Główna ds. Społecznej Readaptacji i Pomocy Skazanym	279
Ministerstwo Gospodarki	281
26. Rada Programowa ds. realizacji „Programu Oczyszczania Kraju z Azbestu na lata 2009–2032”	281
27. Górniczo-Hutniczy Zespół Roboczy ds. Cynku i Ołowiu	282
28. Zespół Kwalifikacyjny Konkursu „Europejskie Nagrody Przedsiębiorczości”	283
Ministerstwo Zdrowia	285
29. Zespół ds. oceny i weryfikacji kosztów zadań wykonywanych przez samorząd zawodowy pielęgniarów i położnych w ramach dotacji celowej na realizację zadań przejętych przez samorząd od administracji państwowej.....	285

Naczelną Dyrekcją Archiwów Państwowych	286
30. Rada Archiwalna	286
31. Rada Dziedzictwa Archiwalnego	288
Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych	289
32. Rada ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych	289
Główny Urząd Statystyczny	291
33. Rządowa Rada Ludnościowa	291
34. Rada Statystyki	294
Urząd Zamówień Publicznych	297
35. Rada Zamówień Publicznych	297
IV. ANALIZA FUNKCJONOWANIA INSTYTUCJI DIALOGU SPOŁECZNEGO W 2009 ROKU	301
1. Rodzaje prowadzonego dialogu zinstytucjonalizowanego	303
2. Podstawy funkcjonowania instytucji dialogu	305
3. Liczba instytucji dialogu	306
4. Liczba posiedzeń instytucji dialogu	308
5. Zinstytucjonalizowany dialog regionalny	311
6. Ocena działalności instytucji dialogu	312
7. Podsumowanie i wnioski	313

WSTĘP

Dialog społeczny jest jedną z konstytucyjnych zasad ustroju społeczno-gospodarczego Polski. Dialog ten prowadzony jest poprzez instytucje dialogu społecznego, przez które rozumie się zróżnicowane pod względem prawnym lub organizacyjnym fora do utrzymywania relacji pomiędzy stroną rządową a pozostałymi uczestnikami dialogu.

Mianem dialogu społecznego określa się relacje między partnerami społecznymi, a więc przede wszystkim pomiędzy związkami zawodowymi i organizacjami pracodawców oraz ich stosunki z organami państwowymi, jak rząd i jego agendy, a także władzami komunalnymi, samorządem lokalnym etc. Przedmiotem tak pojętego dialogu społecznego jest wspólne kształtowanie stosunków zawodowych, warunków pracy, płac, świadczeń socjalnych, a także niektórych innych zagadnień polityki gospodarczej i społecznej, będących przedmiotem zainteresowania wszystkich stron. Wspomniane relacje wyrażają się w mechanizmach konsultacji, rokowań (negocjacji), zawierania układów i porozumień, jak również rozwiązywania sporów zbiorowych metodami pokojowymi (mediacja, koncyliacja) bądź przez stosowanie legalnych środków wzajemnej presji, jak strajk. Dialog prowadzony pomiędzy stronami obejmuje również różne formy partycypacji pracowniczej, polegającej na współuczestnictwie załogi w zarządzaniu przedsiębiorstwem.

W zależności od liczby uczestniczących w dialogu społecznym stron wyróżnić można dialog prowadzony w formule dwustronnej, trójstronnej, czterostronnej oraz wielostronnej. Dialog dwustronny odbywa się pomiędzy organizacjami związków zawodowych i pracodawców. Jeżeli odbywa się bez udziału przedstawicieli strony rządowej, określany jest wtedy mianem dialogu autonomicznego. Dialog trójstronny oznacza zwykle kontakty zachodzące na szczeblu centralnym między organami państwa, a partnerami społecznymi. Dialog trójstronny jest pojęciem umownym, niekiedy konsultacje trójstronne mają charakter wielostronny i obejmują także przedstawicieli

innych grup interesów. Jego głównym celem jest budowa porozumienia społecznego w ważnych sprawach społeczno-gospodarczych. Dialog wielostronny występuje, kiedy oprócz trzech stron: rządowej, związkowej i pracodawców dopraszane są do udziału organizacje o charakterze korporacyjnym. Dla dialogu społecznego, prowadzonego na szczeblu regionalnym, głównym partnerem oprócz ww. wymienionych trzech stron jest samorząd terytorialny.

Metoda dialogu jest stałym mechanizmem – modelem ładu społecznego – godzenia różnych interesów w stosunkach społeczno-gospodarczych i jednocześnie służącym aprobachie decyzji podejmowanych przez państwo.

W 2002 roku strona rządowa zainicjowała działania mające na celu podniesienie efektywności i jakości dialogu społecznego, określiła swoją doktrynę wobec dialogu. Powstał dokument programowy rządu „Zasady dialogu społecznego” wskazujący cele, zasady, priorytety i formy dialogu społecznego, które powinny być wykorzystane w prowadzeniu polityki rządu, przy aktywnym udziale partnerów społecznych. Zawarte w dokumencie wytyczne dla sformalizowanych działań w zakresie dialogu społecznego stały się podstawą do tworzenia różnych instytucji dialogu społecznego, chociaż dialog z partnerami społecznymi może również odbywać się w sposób poza instytucjonalny, poprzez powoływane ad hoc grupy robocze, zespoły i inne formy kontaktu doraźnego.

Dialog strony rządowej i społecznej w sposób zinstytucjonalizowany oznacza uczestnictwo partnerów społecznych w instytucjach głównie o charakterze opiniodawczo-doradczym. Chodzi tu o rady i komisje powoływane w drodze aktów prawnych lub przyjętych porozumień. Udział w pracach takich instytucji ograniczony jest najczęściej do reprezentatywnych organizacji związkowych i pracodawców. Instytucje te mogą mieć charakter stały, jak i być powoływane do rozwiązywania konkretnych problemów znajdujących się w polu zainteresowań ww. podmiotów dialogu. Coraz częściej, oprócz tradycyjnie rozumianych stron dialogu, do prac w instytucjach dialogu dołącza strona obywatelska, będąca reprezentacją organizacji pozarządowych.

- „INFORMATOR za 2009 rok nt. instytucji dialogu społecznego działających przy urzędach administracji rządowej” został opracowany w Departamencie Dialogu i Partnerstwa Społecznego Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej. Dostarcza szczegółowych informacji na temat funkcjonowania istniejących ciał dialogu.

- Niniejszy „INFORMATOR...” stanowi kolejne, ósme już opracowanie roczne danych nt. instytucji dialogu przy ministerstwach, innych urzędach centralnych oraz państwowych jednostkach organizacyjnych. Pierwsze tego typu sprawozdanie opracowane zostało w 2002 roku.
- „INFORMATOR...” opracowany został na podstawie danych uzyskanych w ślad za pismem Ministra Pracy i Polityki Społecznej skierowanym do ministrów, kierowników urzędów centralnych, prezesów agencji rządowych i funduszy celowych w sprawie funkcjonowania rad i zespołów doradczych z udziałem partnerów społecznych.
- W „INFORMATORZE...” zostały opisane instytucje szeroko pojętego dialogu społecznego przedstawicieli administracji państwowej, w którym uczestniczą partnerzy społeczni, reprezentujący związki zawodowe i organizacje pracodawców. Uwzględnione zostały także ciała dialogu z udziałem samorządu zawodowego prowadzące dialog korporacyjny oraz ciała z udziałem organizacji pozarządowych uczestniczące w dialogu obywatelskim.
- OPISANE instytucje dialogu pełnią określone przepisami funkcje: doradcze, opiniodawcze, konsultacyjne, koordynujące i pomocnicze. W większości są to organy opiniodawczo-doradcze, zajmujące się najczęściej opiniowaniem programów rządowych oraz projektów aktów prawnych, dzięki czemu gwarantowany jest udział reprezentantów różnych grup interesów w procesach decyzyjnych.
- NADESŁANE z urzędów materiały, które są źródłowymi danymi dla analizy zawierają zestawione dane według podanego standardowego wzoru.
- USYSTEMATYZOWANIE otrzymanych z ww. urzędów informacji dotyczy trzech grup. W pierwszych dwóch odnotowany jest udział tradycyjnie rozumianych partnerów społecznych – to znaczy przedstawicieli organizacji pracowników i pracodawców. Trzecia grupa dotyczy instytucji dialogu wielostronnego, obywatelskiego i korporacyjnego.
 - I. Instytucje dialogu społecznego w ministerstwach i urzędach centralnych – ciała dialogu społecznego (dwu-, trój-, czterostronnego) z udziałem głównie partnerów społecznych reprezentujących organizacje związkowe i pracodawców.
 - II. Instytucje z udziałem partnerów społecznych w państwowych jednostkach organizacyjnych, funduszach celowych – organy kontrolno-nadzorcze w państwowych jednostkach organizacyjnych – z udziałem

łem przedstawicieli partnerów społecznych (nie będące instytucjami dialogu społecznego).

III. Instytucje dialogu wielostronnego, obywatelskiego i korporacyjnego w ministerstwach i urzędach centralnych – ciała dialogu wielostronnego – obywatelskiego z udziałem przedstawicieli organizacji pozarządowych), dialogu korporacyjnego – z udziałem samorządów gospodarczych i zawodowych.

- ANALIZA LICZBOWA danych dotyczy liczby instytucji dialogu społecznego w zastosowanym podziale, podstaw działania oraz liczby posiedzeń tych gremiów.
- ANALIZA JAKOŚCIOWA danych opisuje rodzaje prowadzonego dialogu, działalność instytucji oraz charakter instytucji.
- INFORMATOR – za 2009 rok – oprócz informacji rocznej zawiera jednocześnie dane porównawcze do lat wcześniejszych: 2002–2009.

**I. Działalność Instytucji Dialogu Społecznego
w Ministerstwach i Urzędach Centralnych
w 2009 roku**

Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej

1. Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych i Zespoły problemowe TK

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Forum dialogu społecznego
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2009 r.	7

Wolę utworzenia, działającej od 16 lat, Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych wyrazili partnerzy społeczni i strona rządowa w podpisanym w lutym 1993 roku „Pakcie o przedsiębiorstwie w trakcie przekształcania”. Z woli sygnatariuszy Paktu, Komisja miała stanowić płaszczyznę wypracowania wspólnego stanowiska w sprawie kierunków i instrumentów polityki społeczno-gospodarczej państwa poprzez rzetelny i odpowiedzialny dialog. Wykonaniem postanowień „Paktu...” było powołanie Komisji na podstawie uchwały Rady Ministrów z 15 lutego 1994 roku. Komisja umożliwia dialog między trzema stronami: stroną rządową, związkami zawodowymi i organizacjami pracodawców, który służy godzeniu interesów pracowników i pracodawców oraz dobra publicznego.

Podstawa prawna

Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych działa na podstawie ustawy z dnia 6 lipca 2001 roku o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego oraz uchwały nr 2 z dnia 6 marca 2002 r. w sprawie Regulaminu Komisji. Zapisy Regulaminu zostały uzupełnione uchwałami Komisji: nr 6 Komisji z dnia 26 czerwca 2002 roku; nr 13 z dnia 13 grudnia 2002 roku; nr 15 z dnia 20 lutego 2003 roku.

23 listopada 2004 roku Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego. Nowelizacja poszerza kompetencje wojewódzkich

instytucji dialogu oraz zmienia zasady ustalania reprezentatywności członków Trójstronnej Komisji.

Skład

W skład Komisji wchodzi przedstawiciele strony rządowej, strony pracowników i strony pracodawców. Stronę rządową w Komisji reprezentują przedstawiciele Rady Ministrów wskazani przez Prezesa Rady Ministrów (Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Finansów, Ministerstwa nauki i Szkolnictwa Wyższego, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministerstwa Edukacji Narodowej, Ministerstwa Zdrowia, Ministerstwa Infrastruktury, Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Ministerstwa Rozwoju Regionalnego, Kancelarii Prezesa Rady Ministrów) i w liczbie przez niego określonej. Stronę pracowników reprezentują przedstawiciele reprezentatywnych organizacji związkowych Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność” (NSZZ „Solidarność”), Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych (OPZZ) i Forum Związków Zawodowych (FZZ). Po stronie pracodawców w Komisji zasiadają reprezentatywne organizacje pracodawców: Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan (PKPP-Lewiatan), Konfederacja Pracodawców Polskich (KPP), Związek Rzemiosła Polskiego (ZRP) oraz Business Centre Club – Związek Pracodawców (BBC-ZP).

Zadania

Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych stanowi forum dialogu społecznego prowadzonego dla godzenia interesów pracowników, interesów pracodawców oraz dobra publicznego. Podstawowym celem działania Komisji jest osiągnięcie i zachowanie pokoju społecznego.

Do kompetencji Komisji należy:

- prowadzenie dialogu społecznego w sprawach wynagrodzeń i świadczeń społecznych oraz w innych sprawach społecznych lub gospodarczych;
- udział w pracach nad projektem ustawy budżetowej – poprzez możliwość opiniowania przez stronę pracowników i stronę pracodawców w Komisji – wybranych wielkości makroekonomicznych stanowiących podstawę do opracowania projektu budżetu państwa, a następnie założeń i projektu budżetu państwa na kolejny rok;

- rozpatrywanie sprawy o dużym znaczeniu społecznym lub gospodarczym wniesionych pod obrady Komisji przez jedną ze stron, jeżeli uzna, że jej rozwiązanie jest istotne dla zachowania pokoju społecznego;
- zawieranie wspólnych porozumień, których przedmiotem są wzajemne zobowiązania stron służące godzeniu interesów pracowników, pracodawców i dobra publicznego oraz osiągnięciu i zachowaniu pokoju społecznego;
- realizacja zadań określonych w ustawie z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw (ustalenie maksymalnego rocznego wskaźnika przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia u przedsiębiorców oraz orientacyjnych wskaźników przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w kolejnych kwartałach roku w stosunku do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z roku poprzedniego; dokonywanie kwartalnych ocen kształtowania się przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców. Na podstawie przeprowadzonych ocen i uzyskanych informacji Komisja ma możliwość: zwrócenia się do właścicieli i organów założycielskich przedsiębiorstw z wnioskiem o udzielenie wyjaśnień w określonym terminie; wystąpienia do pracodawców i organizacji związkowych o zdyscyplinowanie polityki płacowej, wystąpienia do właściciela lub organu założycielskiego o przeprowadzenie kontroli gospodarki finansowej przedsiębiorcy) – z dniem 1 stycznia 2010 r. ustawa przestała obowiązywać;
- realizacja zadań określonych w ustawie z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (uzgadnianie wysokości średniorocznych wskaźników wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej na rok następny);
- realizacja zadań określonych w ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (uzgadnianie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę na rok następny);
- realizacja zadań określonych w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (jeśli w danym roku kalendarzowym kwota kryterium dochodowego osoby samotnie gospodarującej i kwota kryterium dochodowego na osobę w rodzinie będzie równa lub niższa niż minimum

egzystencji, Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych może wystąpić do Rady Ministrów z wnioskiem o zweryfikowanie kwot kryteriów dochodowych. Kryteria dochodowe podlegają weryfikacji co 3 lata, z uwzględnieniem wyniku badań prognozy interwencji socjalnej. Badania prognozy interwencji socjalnej dokonuje Instytut Pracy i Spraw Socjalnych);

- realizacja zadań określonych w ustawie o świadczeniach rodzinnych z dnia 28 listopada 2003 r. (uzgadnianie wysokości kwot zasiłków rodzinnych oraz wysokość świadczeń rodzinnych);
- realizacja zadań określonych w ustawie o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 17 grudnia 1998 r. (Rada Ministrów przekazuje Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych propozycję zwiększenia wskaźnika waloryzacji emerytur i rent z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych na następny rok);
- Komisja może przekazać sprawę o zasięgu wojewódzkim – wojewódzkiej komisji dialogu społecznego w przypadku gdy sprawa, oprócz lokalnego charakteru, będzie dotyczyć dialogu społecznego w zakresie wynagrodzeń i świadczeń społecznych, innych spraw społecznych i gospodarczych. Ponadto może zostać również przekazana sprawa o dużym znaczeniu społecznym lub gospodarczym wniesiona przez jedną ze stron Trójstronnej Komisji, o ile Komisja uzna, że jej rozwiązanie jest istotne dla zachowania pokoju społecznego.
- strona związkowa i strona pracodawców Komisji mają prawo zawierać ponadzakładowe układy zbiorowe pracy obejmujące ogół pracodawców zrzeszonych w reprezentowanych w Komisji organizacjach lub grupę tych pracodawców oraz pracowników zatrudnionych przez tych pracodawców.

Działalność w 2009 roku

Komisja obradowała na 7 posiedzeniach plenarnych oraz odbyła 14 posiedzeń Prezydium TK. Główne tematy spotkań to:

- wskaźnik waloryzacji świadczeń na 2009 r. zgodnie z art. 89 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wskaźniki makroekonomiczne, stanowiące podstawę do prac nad projektem ustawy budżetowej na 2010 r.; wysokość rocznego wskaźnika wzrostu wynagrodzeń u przedsiębiorców

na 2010 r.; wysokość średnio-rocznego wskaźnika wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej na 2010 r. oraz projekt ustawy budżetowej na 2010 r.;

- realizacja zapisów ustaw: o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, o pomocy społecznej i o świadczeniach rodzinnych;
- uzgodnienie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę na 2010 r. Było to drugie uzgodnienie wysokości tego wynagrodzenia od momentu przyznania Komisji tego uprawnienia, tj. od roku 2002;
- informacja na temat polityki transportowej państwa, której strategicznym dokumentem jest „Polityka transportowa państwa na lata 2006–2025” Dokument ten nakreśla główne kierunki zmian w branży, przy zachowaniu zasady zrównoważonego rozwoju oraz kładzie nacisk na poprawę jakości i konkurencyjności polskiego transportu;
- przedstawiono plany i ścieżki prywatyzacji przedsiębiorstw. Realizowany jest program prywatyzacji przyjęty przez Radę Ministrów w kwietniu 2008 roku, który obejmował prywatyzację do końca 2011 r. około 800 podmiotów. Dodatkowo w dniu 11 sierpnia 2009 r. Rada Ministrów przyjęła dokument pt. „Kluczowe spółki do prywatyzacji w latach 2009–2010”;
- przedstawienie i omówienie kwestii zmian klimatycznych oraz stanowiska Polski na szczycie w Kopenhadze;
- sytuacja w służbie zdrowia i bezpieczeństwo zdrowotne obywateli;
- problemy związane ze światowym kryzysem finansowym oraz jego skutkami dla gospodarki. Partnerzy społeczni wysłuchali informacji strony rządowej między innymi na temat działań rządu podjętych w celu ochrony polskiej gospodarki oraz zachowania spokoju społecznego przed negatywnymi skutkami kryzysu. TK przyjęła rozwiązania łagodzące skutki kryzysu, które znalazły swoje odzwierciedlenie w ustawie o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców.

W trakcie posiedzeń plenarnych Komisja przyjęła następujące Uchwały:

- Uchwała nr 34 z dnia 16 lutego w sprawie powołania Zespołu doraźnego ds. pracowników samorządowych oraz służby cywilnej;
- Uchwała Nr 35 z dnia 13 lipca w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę na 2010 r.

1.1. Zespół Problemowy TK ds. prawa pracy i układów zbiorowych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół problemowy TK
Podstawa działania	Uchwała TK
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2009 r.	9

Podstawa działania

Zespół działa na podstawie Uchwały Nr 3 Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych z dnia 6 marca 2002 roku w sprawie powołania stałych zespołów Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele strony rządowej (Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Państwowej Inspekcji Pracy) oraz przedstawiciele organizacji pracodawców (Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych-Lewiatan, Konfederacji Pracodawców Polskich, Związku Rzemiosła Polskiego oraz Business Centre Club – Związku Pracodawców) i organizacji związkowych (NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, Forum Związków Zawodowych) – organizacji reprezentatywnych w rozumieniu przepisów Komisji Trójstronnej.

Zadania

Zespół zajmuje się problematyką prawa pracy i układów zbiorowych. Dokonuje oceny funkcjonowania przepisów prawa pracy pod kątem ich skutków społeczno-gospodarczych dla rynku pracy, zapewnienia bezpieczeństwa społeczno-ekonomicznego pracowników i ułatwień dla pracodawców w tworzeniu nowych miejsc pracy. Ocenia funkcjonowanie organów kontrolnych w sferze prawa pracy i legalności zatrudnienia. Ma uprawnienia do zajmowania stanowiska wobec zgłoszonych projektów aktów prawnych, programów rządowych i innych dokumentów z zakresu prawa pracy i układów zbiorowych pracy. Może również formułować ogólne założenia dla zmian przepisów z zakresu prawa pracy.

Działalność w 2009 roku

Odbyło się 9 spotkań zespołu, w tym 1 posiedzenie wspólne z Zespołem ds. rozwoju dialogu społecznego.

W ramach prac Zespół obradował w następujących obszarach tematycznych:

- omówienie projektu ustawy o informowaniu pracowników i przeprowadzaniu z nimi konsultacji;
- dyskusja nt. realizacji przyjętego 13 marca 2009 r. „Pakietu działań anty-kryzysowych”, który w obszarze rynku pracy i stosunków pracy i dotyczył zagadnień:
 - wprowadzenie 12-miesięcznego okresu rozliczeniowego;
 - uruchomienie zakładowego funduszu szkoleniowego;
 - racjonalizacja rozwiązań dotyczących doby pracowniczej w kontekście rozliczania czasu pracy;
 - pakiety socjalne jako źródło prawa pracy;
 - ruchomy czas pracy jako instrument wspomagający łączenie obowiązków rodzinnych z zawodowymi;
 - stabilizacja zatrudnienia poprzez ograniczenie stosowania umów na czas określony.
- omówienie projektu ustawy o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców z dnia 4 czerwca 2009 r.;
- kwestia reprezentatywności oraz podnoszenia kwalifikacji zawodowych przez pracowników w kontekście orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego (rządowy i senacki projekt zmian w Kodeksie pracy).

1.2. Zespół Problemowy TK ds. budżetu, wynagrodzeń i świadczeń socjalnych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół problemowy TK
Podstawa działania	Uchwała TK
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2009 r.	14

Podstawa działania

Zespół działa na podstawie Uchwały Nr 3 Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych z dnia 6 marca 2002 roku w sprawie powołania stałych zespołów Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele strony rządowej (Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Finansów) oraz przedstawiciele wszystkich organizacji pracodawców i organizacji związkowych reprezentatywnych w rozumieniu przepisów Trójstronnej Komisji.

Zadania

Zespół zajmuje się sprawami związanymi z budżetem państwa, wynagrodzeniami i świadczeniami socjalnymi. Do jego zadań należy zatem opiniowanie założeń i projektów aktów prawnych, programów rządowych i innych dokumentów z tego zakresu. Znajdują się wśród nich założenia do projektu i sam projekt ustawy budżetowej państwa oraz proponowane wskaźniki wzrostu wynagrodzeń u przedsiębiorców (od 2010 r. w związku z uchynieniem ustawy o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców wskaźnik ten nie jest ustalany przez TK) i w państwowej sferze budżetowej. Zespół zajmuje się również porównywaniem doświadczeń innych krajów w ustalaniu kategorii i kryteriów: minimum socjalnego, minimum egzystencji i dochodu gwarantowanego. Ocenia sytuację budżetu państwa, w tym udział wydatków socjalnych i ich struktury. Analizuje i ocenia system zabezpieczenia społecznego.

Działalność w 2009 roku

W 2009 r. odbyło się 14 posiedzeń, w tym 2 wspólne z zespołem ds. ubezpieczeń społecznych i 1 z zespołem ds. polityki gospodarczej i rynku prac. Zespół pracował w następujących obszarach:

- próba uzgodnienia wysokości zwiększenia wskaźnika waloryzacji świadczeń, zgodnie z art. 89 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS;
- dyskusja na temat: wysokości minimum egzystencji, ustalonego przez Instytut Pracy i Spraw Socjalnych dla 2008 roku, w zestawieniu z aktual-

nie obowiązującymi kryteriami dochodowymi, określonymi w ustawie o pomocy społecznej;

- zapoznanie się ze wstępną prognozą wielkości makroekonomicznych przyjętych do prac nad projektem ustawy budżetowej na rok 2010;
- prace nad wypracowaniem wspólnego stanowiska w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2010 r. i wysokości średniorocznych wskaźników wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej na 2010 r.
- dyskusja na temat uchylecia ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz poruszano kwestie tzw. „ustawy kominowej”;
- debata nad projektem ustawy budżetowej na 2010 r. oraz założeniami systemu ochrony odbiorcy wrażliwego energii elektrycznej;
- dyskusja dotycząca propozycji kwot kryteriów dochodowych oraz informacji o realizacji świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej za okres od poprzedniej weryfikacji, obejmującej liczbę świadczeniobiorców, liczbę świadczeń i ogólną kwotę wydatków na świadczenia oraz propozycji wysokości kwot zasiłków rodzinnych oraz wysokości świadczeń zawartych w ustawie o świadczeniach rodzinnych.

Ponadto na forum Zespołu omawiano kwestię realizacji przyjętego „Pakietu działań antykrzysowych” w obszarze wynagrodzeń i świadczeń socjalnych w tym:

- program kryzysowej pomocy dla społeczeństwa w szczególności wsparcie rodzin najuboższych poszkodowanych w wyniku kryzysu oraz zwiększenie środków na świadczenia socjalne w związku ze wzrostem liczby osób zwalnianych z pracy;
- zniesienie opodatkowania zapomóg udzielanych przez związki zawodowe (poszerzenie katalogu) oraz świadczeń wypłacanych z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych;
- zwolnienie od podatku dochodowego od osób fizycznych pomocy socjalnej realizowanej w formie bonów uprawniających do ich wymiany na towary lub usługi w tym tzw. bonów towarowych;
- uchylenie ustawy o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz zniesienie ustawy kominowej;

- wypracowanie w minimalnym wynagrodzeniu mechanizmów osiągnięcia poziomu 50% przeciętnego wynagrodzenia.

1.3. Zespół Problemowy TK ds. ubezpieczeń społecznych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół problemowy TK
Podstawa działania	Uchwała TK
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2009 r.	17

Podstawa działania

Zespół działa na podstawie Uchwały Nr 3 Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych z dnia 6 marca 2002 roku w sprawie powołania stałych zespołów Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele strony rządowej (Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej) oraz przedstawiciele wszystkich organizacji pracodawców i organizacji związkowych reprezentatywnych w rozumieniu przepisów Trójstronnej Komisji.

Zadania

Zespół zajmuje się problematyką ubezpieczeń społecznych. Opiniuje założenia i projekty aktów prawnych, programów rządowych i innych dokumentów związanych z tą dziedziną. Analizuje i ocenia funkcjonowanie systemu ubezpieczeń społecznych, a także realizację założeń reformy systemu ubezpieczeń społecznych. Inicjuje również i ocenia dostosowanie systemu ubezpieczeń społecznych do zmian demograficznych i gospodarczych. Współpracuje z instytucjami ubezpieczeń społecznych i zajmuje się porównywaniem polskich rozwiązań stosowanych w systemie ubezpieczeń społecznych z doświadczeniami zagranicznymi.

Działalność w 2009 roku

W 2009 r. odbyło się 17 spotkań zespołu w tym 2 wspólne z Zespołem ds. budżetu, wynagrodzeń i świadczeń socjalnych. Zespół procedował w następujących obszarach:

- uzgodnienie wysokości zwiększenia wskaźnika waloryzacji świadczeń na 2009 r. zgodnie z art. 89 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (Dz.U. z 1998 r. Nr 162, poz. 1118 z późn. zm.);
- omówienie dokumentu pt. „Założenia nowelizacji ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych”;
- organizacja i funkcjonowanie Otwartych Funduszy Emerytalnych (OFE);
- wysokość opłat w OFE;
- utworzenie funduszy emerytalnych o różnym poziomie ryzyka;
- przegląd i ewentualne poszerzenie katalogu dostępnych dla funduszy instrumentów finansowych;
- kwestia ewentualnego obniżenia składki do OFE;
- przegląd i ewentualne wyznaczenie nowych benchmarków inwestycyjnych;
- problematyka z zakresu ubezpieczenia społecznego rolników (KRUS);
- projekt ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- projekt ustawy o zmianie ustawy o indywidualnych kontach emerytalnych;
- poziom najniższych emerytur i rent;
- projektu ustawy o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców w kontekście ustawodawstwa ubezpieczeń społecznych, a w szczególności:
 - ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych;
 - ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych;
 - oraz ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela.
- wdrażanie emerytur pomostowych;
- projekt ustawy o zmianie ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych oraz ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

1.4. Zespół Problemowy TK ds. polityki gospodarczej i rynku pracy

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół problemowy TK
Podstawa działania	Uchwała TK
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2009 r.	9

Podstawa działania

Zespół działa na podstawie Uchwały Nr 3 Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych z dnia 6 marca 2002 roku w sprawie powołania stałych zespołów TK.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele strony rządowej (Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Gospodarki i Ministerstwa Skarbu Państwa) oraz przedstawiciele wszystkich organizacji pracodawców i organizacji związkowych reprezentatywnych w rozumieniu przepisów Trójstronnej Komisji.

Zadania

Zespół zajmuje się problematyką rynku pracy i polityki gospodarczej. Do jego zadań należy opiniowanie założeń i projektów aktów prawnych, programów rządowych i innych dokumentów związanych z polityką gospodarczą kraju i problematyką rynku pracy oraz opracowywanie ich założeń. Zespół zajmuje się także analizą i oceną działań z zakresu polityki gospodarczej (w tym: procesów restrukturyzacyjnych, procesów prywatyzacyjnych, rozwoju przedsiębiorczości, polityki monetarnej i fiskalnej, integracji europejskiej z uwzględnieniem polityki regionalnej, handlu międzynarodowego) i polityki rynku pracy (szczególnie w zakresie: przeciwdziałania bezrobociu, okresowej oceny skuteczności i efektywności dotychczas stosowanych narzędzi, instytucji i programów polityki rynku pracy przy pomocy ustalonych wcześniej wskaźników).

Działalność w 2009 roku

W 2009 r. odbyło się 9 spotkań zespołu w tym 1 wspólnie z Zespołem ds. budżetu, wynagrodzeń i świadczeń socjalnych. Na forum Zespołu poruszono następujące kwestie:

- omówiono sytuację w wielkiej chemii, a w szczególności w Zakładach Chemicznych Police S.A.;
- omówiono propozycję rządową dotyczącą realizacji uzgodnień autonomicznych w sprawie Pakietu Działań Antykryzysowych, w obszarze wchodzącym w zakres kompetencji Zespołu;
- przedyskutowano ochronę miejsc pracy w kontekście działań antykryzysowych;
- podjęto próbę uszczegółowienia propozycji rozwiązań antykryzysowych w zakresie następujących obszarów:
 - zwiększenia dostępu do kredytów bankowych;
 - przyśpieszonej amortyzacji;
 - subsydiowania zatrudnienia.
- zapoznano się z projektem ustawy o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych udzielonych osobom, które utraciły pracę.

Ponadto Zespół pełnił rolę koordynatora prac w zakresie Pakietu Działań Antykryzysowych.

1.5. Zespół Problemowy TK ds. rozwoju dialogu społecznego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół problemowy TK
Podstawa działania	Uchwała TK
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2009 r.	4

Podstawa działania

Zespół działa na podstawie Uchwały Nr 3 Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych z dnia 6 marca 2002 roku w sprawie powołania stałych zespołów Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele strony rządowej (Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Gospodarki) oraz przedstawiciele wszystkich organizacji pracodawców i organizacji związkowych reprezentatywnych w rozumieniu przepisów Trójstronnej Komisji.

Zadania

Zespół zajmuje się problematyką dialogu społecznego. Do jego zadań należy między innymi opracowywanie założeń i opiniowanie projektów aktów prawnych, programów rządowych i innych dokumentów związanych z tą tematyką. Zespół dokonuje również analizy i oceny funkcjonowania instytucji dialogu społecznego oraz przebiegu tego dialogu, na szczeblu krajowym i wojewódzkim oraz branżowym. Zajmuje się też badaniem przepisów prawnych i rozwiązań praktycznych przyjętych w dialogu społecznym w innych krajach, a także na forum instytucji Unii Europejskiej.

Działalność w 2009 roku

W 2009 r. odbyły się 4 posiedzenia zespołu, w tym 1 posiedzenie wspólne z Zespołem problemowym TK ds. prawa pracy i układów zbiorowych. Prace zespołu dotyczyły następujących problemów:

- aktualny stan dialogu partnerów TK (dwustronny i trójstronny);
- zagadnienia formalno-organizacyjne, związane z prowadzeniem obrad i negocjacji;
- „technika negocjacji” – na tle stanowisk przekazanych przez poszczególne organizacje;
- kwestie reprezentatywności strony rządowej na posiedzeniach Zespołów Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych;
- dialog branżowy;
- sposób i terminy przekazywania informacji przez stronę rządową;
- reprezentatywności organizacji związkowych;
- „Pakiet antykryzysowy”;
- reprezentatywność;
- konieczne zmiany w ustawie o rozwiązywaniu sporów zbiorowych.

1.6. Zespół Problemowy TK ds. usług publicznych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół problemowy TK
Podstawa działania	Uchwała TK
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2009 r.	3

Podstawa działania

Zespół działa na podstawie Uchwały nr 9 Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych z dnia 9 września 2002 roku w sprawie powołania stałego zespołu problemowego ds. usług publicznych.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele strony rządowej (Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Zdrowia, Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Edukacji Narodowej) oraz przedstawiciele wszystkich organizacji pracodawców i organizacji związkowych reprezentatywnych w rozumieniu przepisów Trójstronnej Komisji.

Zadania

Do zadań zespołu należy wypracowanie wspólnych dla stron stanowisk i opinii w sprawach dotyczących sektora usług publicznych. W ramach swoich obowiązków opiniuje założenia i projekty aktów prawnych, programów rządowych i innych dokumentów związanych z problematyką sektora usług publicznych, w tym w szczególności ochrony zdrowia, oświaty i wychowania, kultury, pomocy i opieki społecznej. Prowadzi analizy i oceny funkcjonowania oraz polityki finansowej całości lub wybranej części sektora usług publicznych, a także współpracuje z zespołem ds. budżetu wynagrodzeń i świadczeń socjalnych oraz z zespołem ds. polityki gospodarczej i rynku pracy, jak również z wojewódzkimi komisjami dialogu społecznego.

Działalność w 2009 roku

W 2009 r. odbyły się 3 spotkania zespołu oraz 3 posiedzenia grupy roboczej powołanej w ramach Zespołu. Prace dotyczyły następujących problemów:

- poziomu finansowania świadczeń medycznych, oszczędności dokonywanych w tym segmencie życia społecznego oraz kwestii płacowych w ochronie zdrowia;
- skali finansowania usług medycznych ale także sposobu procedowania nad tą kwestią;
- kwestii kształcenia zawodowego na poziomie szkół średnich w świetle zamierzeń resortu Edukacji Narodowej;
- zadań i finansowania nauki i szkolnictwa wyższego.

1.7. Zespół Problemowy TK ds. współpracy z Międzynarodową Organizacją Pracy

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół problemowy TK
Podstawa działania	Uchwała TK
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2009 r.	1

Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej pełni funkcję koordynatora współpracy Rządu z Międzynarodową Organizacją Pracy. Najważniejszymi przejawami dialogu dotyczącego Współpracy z Międzynarodową Organizacją Pracy był udział Ministra Pracy i Polityki Społecznej, jako przewodniczącego trójstronnej delegacji, w 95 sesji Międzynarodowej Konferencji Pracy (czerwiec 2006 r.), której obrady skupiły ponad 3000 przedstawicieli rządów, pracodawców i pracowników z państw członkowskich MOP oraz reaktywowanie prac Zespołu TK.

Podstawa działania

Zespół działa na mocy Uchwały nr 12 Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych z dnia 13 grudnia 2002 r. w sprawie powołania stałego zespołu do Spraw Współpracy z Międzynarodową Organizacją Pracy. Ma inny charakter niż pozostałe zespoły problemowe. Powstanie Zespołu jest związane z realizacją postanowień ratyfikowanej przez Polskę Konwencji MOP Nr 144, dotyczących trójstronnych konsultacji w zakresie wprowadzania w życie międzynarodowych norm w sprawie pracy, z 1976 r.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele strony rządowej (Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Spraw Zagranicznych) oraz przedstawiciele organizacji pracodawców i organizacji związkowych reprezentatywnych w rozumieniu przepisów Trójstronnej Komisji.

Zadania

Zespół jest organem konsultacyjno-doradczym w sprawach związanych ze współpracą z MOP.

Do zadań Zespołu należy:

- przeprowadzanie wspólnych konsultacji w kwestiach objętych porządkiem dziennym obrad Międzynarodowej Konferencji Pracy, omawianie składu delegacji na kolejne sesje Konferencji oraz wypowiedzanie się we wspólnych sprawach dotyczących udziału delegacji Polski w tych sesjach;
- opiniowanie projektów konwencji i zaleceń przygotowywanych do uchwalenia przez Międzynarodową Konferencję Pracy;
- opiniowanie propozycji wniosków, jakie będą przedstawiane odpowiednim organom w związku z przedkładaniem konwencji i zaleceń zgodnie z art. 19. Konstytucji Międzynarodowej Organizacji Pracy;
- opiniowanie projektów sprawozdań przedstawionych przez Radę Ministrów do Międzynarodowego Biura Pracy, na podstawie art. 22 Konstytucji MOP;
- występowanie, z własnej inicjatywy, z propozycjami rozpatrzenia nieratyfikowanych konwencji i zaleceń które nie zostały jeszcze wprowadzone w życie;
- występowanie, z własnej inicjatywy, z propozycjami ponownego rozpatrzenia nieratyfikowanych konwencji i zaleceń, które nie zostały jeszcze wprowadzone w życie, w celu rozważenia, jakie środki mogłyby być podjęte, aby w razie potrzeby przyspieszyć ich ratyfikację i realizację, a także występowanie z propozycjami wypowiedzenia ratyfikowanych konwencji;
- inicjowanie innych uzgodnionych propozycji rozwijania trójstronnych stosunków Polski z Międzynarodową Organizacją Pracy, w tym opiniowanie projektów wieloletnich programów rozwoju współpracy Polski z Międzynarodowym Biurem Pracy i z jego instytucjami;

- popularyzowanie na forum krajowym idei Konstytucji MOP oraz celów i założeń programowych Międzynarodowej Organizacji Pracy.

Działalność w 2009 roku

Odbyło się 1 spotkanie zespołu:

- ustalono ostateczny kształt delegacji pracodawców i pracowników na 98 sesję Międzynarodowej Konferencji Pracy, przeprowadzono dyskusję na temat programu Konferencji, ustalono też kwestie organizacyjne związane z udziałem w niej partnerów społecznych;
- zapoznano się z zamiarem rozpoczęcia w II kwartale 2009 r. prac nad ratyfikacją Konwencji o pracy na morzu z 2006 r. (skonsolidowanej), którą zgodnie z decyzją Rady UE z 7 czerwca 2007 r. państwa członkowskie powinny ratyfikować do końca 2010 r.

1.8. Zespół Problemowy TK ds. funduszy strukturalnych Unii Europejskiej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół problemowy TK
Podstawa działania	Uchwała TK
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2009 r.	6

Podstawa działania

Zespół działa na podstawie Uchwały Nr 25 Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych z dnia 6 lipca 2004 r. w sprawie powołania stałego Zespołu problemowego ds. funduszy strukturalnych Unii Europejskiej.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele strony rządowej (Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Rozwoju Regionalnego, Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Infrastruktury, Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi) oraz przedstawiciele wszystkich

organizacji pracodawców i organizacji związkowych reprezentatywnych w rozumieniu przepisów Trójstronnej Komisji.

Zadania

- wsparcie procesu przygotowań Polski do wykorzystania unijnych funduszy strukturalnych;
- dokonywanie ocen projektów dokumentów programowych;
- dokonywanie ocen wykorzystywania funduszy strukturalnych;
- przedstawianie instytucjom zarządzającym programami opinii i stanowisk na temat funkcjonowania poszczególnych programów operacyjnych;
- porównanie doświadczeń innych krajów w zakresie wykorzystania funduszy strukturalnych.

Działalność w 2009 roku

Odbyło się 6 spotkań zespołu, które dotyczyły:

- programów operacyjnych perspektywy finansowej na lata 2007–2013, tj. Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, PO Infrastruktura i Środowisko, PO Innowacyjna Gospodarka, PO Rozwój Polski Wschodniej i Regionalnych Programów Operacyjnych, w tym przygotowania do realizacji zadań w poszczególnych województwach. Omówiono nie tylko zaawansowanie prac przy realizacji poszczególnych programów, ale i istniejące zagrożenia w terminowej ich realizacji. Przekazywane były również informacje nt. listy projektów kluczowych, projektów systemowych i prac podkomitetów monitorujących PO KL. Wiele uwagi poświęcono realizacji Regionalnych Programów Operacyjnych oraz komponentów regionalnych PO KL – partnerzy społeczni wielokrotnie podkreślali konieczność wzmocnienia ich roli w Komitetach i Podkomitetach Monitorujących;
- dyskutowano także nt. stanu przygotowań do przejęcia funkcji płatnika w systemie wdrażania funduszy UE przez BGK, działań prowadzących do powołania Krajowych Sieci Tematycznych, harmonogramu realizacji PO Kapitał Ludzki na 2010 r. jak i nad harmonogramu prac Zespołu w 2010 roku;
- kluczową jednak kwestią w 2009 r. były prace Zespołu dotyczące opracowanej przez partnerów społecznych propozycji „Lepsze wykorzystanie funduszy unijnych jako element działań antykryzysowych Rządu” do pa-

kietu działań antykryzysowych zwiększających efektywność wykorzystania funduszy strukturalnych.

1.9. Zespół Problemowy TK ds. Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół problemowy TK
Podstawa działania	Uchwała TK
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2009 r.	0

Podstawa działania

Zespół działa na podstawie Uchwały Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych z dnia 14 września 2005 r. w sprawie powołania stałego Zespołu problemowego ds. Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele strony rządowej (Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej) oraz przedstawiciele organizacji pracodawców i organizacji związkowych reprezentatywnych w rozumieniu przepisów Trójstronnej Komisji.

Zadania

Do zadań Zespołu należy:

- wypracowanie propozycji zakresu planowanej ratyfikacji Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej;
- analiza zgodności ustawodawstwa polskiego z postanowieniami Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej, w szczególności pod kątem skutków społecznych i ekonomicznych;
- analiza i wypracowanie stanowiska w sprawie przyjęcia Protokołu Dodatkowego do Europejskiej Karty Społecznej, ustanawiającego System Skarg Zbiorowych;

- przegląd i ocena realizacji zobowiązań, wynikających z Europejskiej Karty Społecznej;
- monitorowanie podjętych zobowiązań.

Działalność w 2009 roku

W 2009 r. zespół się nie spotkał.

1.10. Zespół doradczy TK ds. pracowników samorządowych oraz służby cywilnej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół doradczy TK
Podstawa działania	Uchwała TK
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2009 r.	11

Podstawa działania

Zespół powołany został Uchwałą Nr 34 TK z dnia 16 lutego 2009 r., a swoje prace zakończy do 31 grudnia 2011 r.

Skład

W skład Zespołu wchodzi po dwóch przedstawicieli reprezentatywnych organizacji związkowych i organizacji pracodawców (PKLL-Lewiatan, BCC), czterech przedstawicieli strony rządowej (Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej) oraz dwóch przedstawicieli samorządu wskazanych przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu.

Zadania

Zadaniem Zespołu jest wypracowanie i uzgodnienie rozwiązań dotyczących pracowników samorządowych oraz służby cywilnej, a w szczególności: wynagrodzeń, wytycznych ocen kwalifikacyjnych, wartościowania stanowisk pracy, przepisów szczególnych z zakresu prawa pracy, środków na funkcjonowanie.

Działalność w 2009 roku

Inauguracyjne posiedzenie Zespołu odbyło się w dniu 6.04.2009 r. łącznie w 2009 r. odbyło się 11 posiedzeń Zespołu, na których omawiano m.in.:

- wdrażanie aktów wykonawczych do ustawy o służbie cywilnej;
- propozycje Szefa Służby Cywilnej dot. nowelizacji ustawy o służbie cywilnej;
- wypłatę dodatków specjalnych w służbie cywilnej;
- nabory na wyższe stanowiska w Służbie Cywilnej dla osób pełniących obowiązki dyrektorów w dniu wejścia w życie ustawy o państwowym zasobie kadrowym;
- informację dotyczącą zmian w funkcjonowaniu urzędów skarbowych – wdrażanie Systemu e-Podatki;
- informację MF nt. przeprowadzanych konkursów na Dyrektorów i Naczelników Urzędów Skarbowych;
- wprowadzenie ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (likwidacja jednostek gospodarki pozabudżetowej – skutki pracownicze);
- ustawę o pracownikach samorządowych oraz wdrażanie aktów wykonawczych do ustawy o pracownikach samorządowych;
- kwestie związane z toczącym się w Śląskim Urzędzie Wojewódzkim sporem zbiorowym;
- zagadnienia dot. służby celnej, w tym informację o stanie prac nad projektem rozporządzenia Ministra Finansów zmieniającego rozporządzenie w sprawie stawek uposażenia zasadniczego w Służbie Celnej, wysokości oraz szczegółowych zasad przyznawania i wypłacania dodatków do uposażenia zasadniczego;
- informację nt. projektu ustawy o racjonalizacji zatrudnienia w państwowych jednostkach budżetowych i niektórych innych jednostkach sektora finansów publicznych.

1.11. Zespół konsultacyjny ds. Unii Europejskiej działający przy Prezydium Trójstronnej Komisji

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół konsultacyjny
Podstawa działania	Decyzja Prezydium TK
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2009 r.	3

Podstawa działania

Zespół został powołany decyzją Prezydium Trójstronnej Komisji w styczniu 2005 roku, w celu zapewnienia lepszego dostępu partnerów społecznych do legislacji na poziomie unijnym. Zgodnie z ustawami z dnia 23 maja 1991 roku: o związkach zawodowych oraz o organizacjach pracodawców, polscy partnerzy społeczni mają prawo opiniowania założeń i projektów ustaw oraz aktów wykonawczych do tych ustaw w zakresie objętym ich zadaniami, w tym także w obszarze prawnym UE.

Skład

W skład Zespołu weszli przedstawiciele strony rządowej (ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej) oraz przedstawiciele wszystkich organizacji pracodawców i organizacji związkowych reprezentatywnych w rozumieniu przepisów ustawy o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych.

Zadania

Do jego zadań należy konsultowanie spraw unijnych i formułowanie do strony rządowej pytań w tym zakresie.

Działalność w 2009 r.

W 2009 r. odbyły się 3 posiedzenia.

- przedstawiono zasady wyłaniania kandydatów na przedstawicieli do Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego (EKES) – do I grupy (pracodawcy) oraz II grupy (pracownicy);
- podsumowano konsultacje na temat zasad wyłaniania kandydatów na członków Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego (EKES) na kadencję 2010–2014;
- w ramach prac Zespołu wymieniono się doświadczeniami w kwestii konsultacji dokumentów europejskich w trybie art. 19a ustawy o związkach zawodowych oraz art. 16a ustawy o organizacjach pracodawców;
- wysłuchano informacji MPiPS na temat przygotowań do polskiej prezydencji;
- omówiono rolę przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego w organizacji i przebiegu prezydencji.

2. Trójstronne Zespoły Branżowe (TZB)

Wyrazem dążenia strony społecznej do prowadzenia z rządem rozmów na tematy dotyczące spraw różnych sektorów gospodarki narodowej są, działające poza Trójstronną Komisją do Spraw Społeczno-Gospodarczych, trójstronne zespoły branżowe (TZB).

Powstawały one w różnych okresach; pierwsze – na początku lat 90., ostatnie – w 2006 roku, pod auspicjami Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej. Umiejscowione są w kilku resortach, w zależności od branży, której dotyczą. Najwięcej obsługiwanych jest przez MPiPS (9), poza tym TZB działają w Ministerstwie Infrastruktury i Ministerstwie Zdrowia.

Geneza – podstawy funkcjonowania

Z formalnego punktu widzenia TZB są instytucjami dialogu społecznego działającymi w układzie trójstronnym, obok Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych. Zespoły powstawały bez konkretnej podstawy prawnej – na mocy decyzji kolejnych ministrów pracy, jako rezultat porozumienia wszystkich stron reprezentujących daną branżę, deklarujących wolę prowadzenia dialogu. Na przełomie 2001 i 2002 roku prowadzone były prace nad usystematyzowaniem działań dotychczasowych zespołów trójstronnych. Nadano im ujednolicony kształt organizacyjny. Obecnie Zespoły funkcjonują w oparciu o zatwierdzone regulaminy prac zespołów.

Skład zespołów

W skład zespołów wchodzi po stronie społecznej: reprezentacje związków zawodowych działających w branży oraz organizacji pracodawców danych branż. Stronę rządową reprezentują przedstawiciele właściwych merytorycznie resortów – w randze sekretarzy i podsekretarzy stanu – gwarantujący realizację przyjętych ustaleń. Do udziału w posiedzeniach i do prac w zespołach zapraszani są również przedstawiciele izb i samorządów gospodarczych, reprezentanci samorządu terytorialnego oraz instytucji okołorządowych.

Zadania TZB

Zespoły zajmują się problemami branż w związku z restrukturyzacją, postępującą prywatyzacją i reorganizacją kilkunastu ważnych sektorów. Na

forum trójstronnych zespołów branżowych uzgadnia się dokumenty, takie jak kompleksowe programy restrukturyzacji oraz pakiety zabezpieczeń socjalnych dla pracowników zwalnianych w danym sektorze. Coraz więcej jest prowadzonych konsultacji w zakresie postępujących procesów konsolidacji i prywatyzacji przedsiębiorstw.

Branżowe zespoły trójstronne zajmują się także monitorowaniem realizacji programów restrukturyzacji i pakietów osłonowych oraz analizowaniem propozycji stron związkowych, dotyczących ustanowienia nowych osłon socjalnych, poszerzenia kręgu osób objętych już ustanowionymi osłonami socjalnymi lub wydłużenia okresu stosowania obowiązujących osłon socjalnych. Częstymi tematami są też bieżące lub grożące akcjami protestacyjnymi konflikty pomiędzy pracodawcami i reprezentacją związkową.

Dotychczasowe doświadczenia wskazują, że zasadne jest funkcjonowanie zespołów trójstronnych dopóki realizowane będą, spełniające określone warunki, rządowe programy restrukturyzacji dla sektorów. Po ich zakończeniu lub sprywatyzowaniu danych branż najlepszym rozwiązaniem wydaje się przekształcenie zespołów trójstronnych w sektorowe zespoły autonomiczne, w których partnerzy społeczni będą pracować w układzie dwustronnym. W praktyce działanie tych zespołów może napotkać trudności, zwłaszcza ze strony pracodawców, niechętnych do spotkań bez udziału przedstawicieli rządu jako strony i gwaranta utrzymania ciągłości konsultacji.

W 2009 roku działało 13 trójstronnych zespołów branżowych, z czego 9 umiejscowionych przy MPiPS.

2.1. Zespół Trójstronny ds. Branży Energetycznej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2009 r.	6

Zespół działa od marca 1998 roku – najpierw w wyniku decyzji stron o jego powołaniu: rządowej i reprezentantów branży energetycznej (związ-

ków zawodowych i organizacji pracodawców), a od 18 kwietnia 2002 roku na podstawie regulaminu.

Skład

Ze strony rządowej uczestniczą w nim przedstawiciele Ministerstwa Skarbu Państwa, Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej oraz Urzędu Regulacji Energetyki.

Ze strony związkowej uczestniczy w nim po 3 przedstawiciele wyznaczonych przez: ZZZ Energetyków, SK Elektrowni i Elektrociepłowni NSZZ „Solidarność”, SK Energetyki NSZZ „Solidarność”, SK Energetyki ZZ Inżynierów i Techników, OZZZ Pracowników Ruchu Ciągłego.

Ze strony pracodawców w zespole uczestniczy po 2 przedstawiciele Federacji Związków Pracodawców Energetyki Polskiej, Związku Pracodawców Zaplecza Energetyki, Związku Pracodawców Elektrowni, Związku Pracodawców Elektrociepłowni oraz Związku Pracodawców Zakładów Energetycznych.

Do prac w Zespole strony mogą dopraszać jako obserwatorów przedstawiciele innych organizacji związkowych i pracodawców działających w sektorze oraz ze strony rządowej przedstawiciele organizacji społecznych i zawodowych jak również reprezentantów administracji rządowej i samorządowej.

Zadania

Zadaniem Zespołu jest kontynuowanie trójstronnego dialogu sektorowego prowadzonego dla godzenia interesów stron przy wypracowywaniu stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa wobec branży energetycznej oraz interesów pracowników i pracodawców.

Działalność w 2009 roku

Odbyły się 4 posiedzenia Zespołu, poświęcone następującym tematom:

- omówienie propozycji Prezydium Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych dotyczącej umieszczenia zmian w regulaminie Zespołu;
- omówienie trybu realizacji znowelizowanej ustawy o konwersji akcji;
- ocena skutków społecznych wprowadzonych przez Prezesa URE taryf dla spółek dystrybucji i obrotu;

- informacje w sprawie realizacji ustawy o rozwiązaniu KDT;
- omówienie sytuacji w branży ze szczególnym uwzględnieniem procesów konsolidacyjnych w grupach kapitałowych;
- omówienie sytuacji w branży ze szczególnym uwzględnieniem procesów konsolidacyjnych w grupach kapitałowych;
- omówienie podjętych lub zamierzonych działań stabilizacyjnych przez Ministerstwo Gospodarki w celu złagodzenia kryzysu w energetyce;
- informacja nt. sytuacji w Elektrociepłowni Bydgoszcz;
- przedstawienie głównych założeń „Polityki energetycznej Polski do 2030 roku”;
- omówienie propozycji branżowych łagodzących negatywne skutki kryzysu światowego dla Polski;
- ocena skutków społecznych wynikających z dokonanych dotychczas prywatyzacji spółek sektora energetycznego;
- informacja na temat działalności Związku Pracodawców Prywatnych Energetyki;
- ustalenie skutków naruszania Porozumienia z dnia 27.03.2006 r. oraz umów i porozumień zawartych na szczeblach ponadzakładowych;
- realizacja rządowego programu konsolidacji energetyki na przykładzie GK PGE i GE S.A.;
- ocena zamierzeń prywatyzacyjnych;
- przyjęcie przez TZBE opinii w/s sposobu realizacji Art. 5.1. ustawy o konwersji akcji pracowniczych;
- ustalenie sposobu spełnienia obowiązku podatkowego w zakresie podatku od czynności cywilnoprawnej;
- ustalenie trybu złożenia wniosku w sprawie zmiany w Prawie Energetycznym dotyczącej egzaminów kwalifikacyjnych;
- ocena realizacji ustaleń TZBE;
- omówienie i przyjęcie raportu Zespołu roboczego ds. cenotwórstwa;
- omówienie skutków rozwiązania KDT w sektorze elektroenergetycznym;
- przedstawienie działań restrukturyzacyjnych w aspekcie skutków społecznych;
- ocena realizacji procesu konwersji akcji – problemy formalno prawne;
- omówienie i przyjęcie zapewnień o zachowaniu dotychczasowych gwarancji zapisów ZUZP oraz umów i porozumień społecznych dotyczących świadczeń pracowniczych;

- złożenie informacji z dotychczasowych ustaleń Zespołu roboczego ds. ustalenia zbioru osób nieuprawnionych do akcji pracowniczych zatrudnionych w konsolidowanych firmach – poszukiwanie możliwości rekompensat dla pracowników biorących udział w konsolidacji sektora nie objętych ustawą o nieodpłatnym nabyciu akcji;
- omówienie ewentualnych skutków dla pracowników spółek, które zgodnie z decyzją URE winny zwrócić część przychodów uzyskanych ze sprzedaży energii elektrycznej;
- omówienie obowiązującej strategii sektora w aspekcie toczącej się prywatyzacji Grupy ENEA;
- wysłuchanie uzasadnienia wniosku Związku Pracodawców Prywatnych Energetyki o włączenie tej organizacji do Trójstronnego Zespołu ds. Branży Energetycznej z uwzględnieniem postanowień regulaminu.

2.2. Zespół Trójstronny ds. Społecznych Warunków Restrukturyzacji Hutnictwa

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2009 r.	1

Zespół działa od 1995 roku, w latach 1995–1997 pod nazwą Zespołu Trójstronnego ds. Polityki Zatrudnienia i Ochron Socjalnych w Okresie Restrukturyzacji Przemysłu Żelaza i Stali, który powstał w wyniku negocjacji ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników przemysłu hutniczego.

Skład

Strona rządowa reprezentowana jest przez przedstawicieli w randze sekretarzy lub podsekretarzy stanu po jednym z ministerstw: gospodarki, pracy i polityki społecznej, finansów oraz skarbu państwa, może również zapraszać do prac w Zespole przedstawicieli organizacji społecznych i zawodowych oraz członków administracji rządowej i samorządowej.

Ze strony związkowej w Zespole uczestniczą przedstawiciele wskazanych przez: Sekcję Krajową Hutnictwa NSZZ „Solidarność”, Federację Hutniczych ZZ w Polsce, Sekcję Hutnictwa PZZ „Kadra”, Krajową Sekcję Hutniczą OZZZ Pracowników Ruchu Ciągłego, Krajową Sekcję Hutniczą ZZ Inżynierów i Techników.

Ze strony pracodawców w zespole uczestniczą przedstawiciele Związku Pracodawców Przemysłu Hutniczego w Polsce.

Strony mogą zapraszać do prac w Zespole jako obserwatorów przedstawicieli innych organizacji związkowych i pracodawców działających w branży.

Zadania

Celem powołania Zespołu jest kontynuowanie trójstronnego dialogu sektorowego prowadzonego dla godzenia interesów stron. Zadaniem Zespołu jest wypracowanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców, w sprawach związanych z realizacją celów Zespołu.

Działalność w 2009 roku

Odbyło się 1 posiedzenie Zespołu, na którym omawiano następujące tematy:

- ocena realizacji zobowiązań wynikających z umów prywatyzacyjnych polskich zakładów hutniczych, w tym zobowiązań socjalnych wobec pracowników tych zakładów zawartych w pakietach socjalnych (ArcelorMittal, ISD i inne);
- analiza i ocena skutków wprowadzenia ustawy o emeryturach pomostowych;
- ocena konsekwencji skutków globalnego kryzysu finansowego i wynikającego z niego spowolnienia gospodarczego (kryzysu gospodarczego w sektorze hutnictwa i w sektorach z nim związanych);
- ocena skutków społecznych i sposoby ich przeciwdziałaniu;
- ocena skutków wprowadzenia pakietu klimatycznego i podziału emisji CO₂.

2.3. Zespół Trójstronny ds. Branży Węgla Brunatnego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2009 r.	6

Zespół Trójstronny ds. Branży Węgla Brunatnego działa od września 2006 roku.

Skład

Ze strony rządowej uczestniczą w nim wiceministrowie gospodarki, pracy i polityki społecznej, finansów oraz skarbu państwa – po jednym z każdego resortu.

Ze strony związkowej uczestniczy w nim po 3 przedstawiciele wyznaczonych przez: Sekcję Węgla Brunatnego Sekretariatu Górnictwa i Energetyki NSZZ „Solidarność”, Federację Związków Zawodowych Górnictwa Węgla Brunatnego, Sekcję Węgla Brunatnego Porozumienia Związków Zawodowych „Kadra”, Sekcję Górnictwa Ogólnokrajowego Zrzeszenia Związków Zawodowych Pracowników Ruchu Ciągłego oraz 2 przedstawiciele wyznaczonych przez Sekcję Górnictwa Węgla Brunatnego NSZZ „Solidarność 80”.

Stronę pracodawców w zespole reprezentuje 4 przedstawiciele wyznaczonych przez Związek Pracodawców Porozumienie Producentów Węgla Brunatnego.

Do prac w Zespole strony mogą dopraszać jako obserwatorów przedstawiciele innych organizacji związkowych i pracodawców działających w sektorze oraz ze strony rządowej przedstawiciele organizacji społecznych i zawodowych jak również reprezentantów administracji rządowej i samorządowej.

Zadania

Celem powołania Zespołu jest kontynuowanie trójstronnego dialogu sektorowego prowadzonego dla godzenia interesów stron. Zadaniem Zespołu

jest wypracowanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców, w sprawach związanych z realizacją celów Zespołu. Zespół opiera swoją działalność – jak i TZB ds. Branży Energetycznej – na rządowym Programie dla elektroenergetyki.

Działalność w 2009 roku

Zespół spotkał się 6 razy, a głównymi tematami posiedzeń były:

- polityka energetyczna Polski do roku 2030 – skutki dla branży węgla brunatnego;
- prywatyzacja sektora elektroenergetycznego w ramach Grupy PGE;
- omówienie prywatyzacji zagłębia konińsko-turkowskiego;
- informacja Rządu w sprawie konwersji akcji pracowniczych;
- omówienie planu reorganizacji Grupy PGE;
- polityka energetyczna Polski do 2030 roku – skutki dla branży węgla brunatnego;
- aktualny stan prac planu reorganizacji Grupy PGE (planowane rozwiązania) z uwzględnieniem zabezpieczenia interesów pracowników – z udziałem Zarządu PGE S.A.;
- omówienie procesu konsolidacji GK PGE S.A. – spory zbiorowe w spółkach podstawowych Grupy;
- informacja na temat konwersji akcji pracowniczych w myśl ustawy o zasadach nabywania od Skarbu Państwa akcji w procesie konsolidacji spółek sektora elektroenergetycznego oraz rozporządzenia w sprawie sposobu określenia liczby akcji spółki konsolidującej podlegających zamianie i trybu dokonywania zamiany akcji lub prawa do akcji spółki konsolidowanej na akcje spółki konsolidującej;
- omówienie procesu konsolidacji GK PGE S.A. w obszarze Energetyka Konwencjonalna;
- informacja PGE Górnictwo i Energetyka w sprawie konwersji akcji pracowniczych.

2.4. Zespół Trójstronny ds. Bezpieczeństwa Socjalnego Górników

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2009 r.	3

Najstarszy z Zespołów branżowych, który został powołany w wyniku ustaleń strony rządowej ze związkową w grudniu 1992 roku i reaktywowany porozumieniem postrajkowym w maju 1994 roku.

Skład

- stronę związkową reprezentują następujące organizacje: Związek Zawodowy Pracowników Dołowych, Porozumienie Związków Zawodowych Górnictwa, ZZPZPMW „Przeróbka”, WZZ „Sierpień '80”, Konfederacja Związków Zawodowych Górnictwa w Polsce, Związek Zawodowy Maszynistów Wyciągowych Kopalń w Polsce, Związek zawodowy Górników w Polsce, PZZ „Kadra”, NSZZ „Solidarność”, NSZZ „Solidarność – 80”, KNSZZ „Solidarność – 80”, ZZ „Kontra” Region Śląski, ZZ „Kontra” w Gliwicach, Związek Zawodowy Ratowników Górniczych w Polsce, ZZ Jedności Górniczej;
- ze strony pracodawców w zespole uczestniczą przedstawiciele: Związku Pracodawców Górnictwa Węgla Kamiennego, Kompanii Węglowej S.A., Katowickiego Holdingu Węglowego S.A., Jastrzębskiej Spółki Węglowej S.A., Spółki Restrukturyzacji Kopalń S.A., Bytomskiej Spółki Restrukturyzacji Kopalń S.A., „Węglokoks” S.A.;
- stronę rządową reprezentują przedstawiciele: Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Skarbu Państwa.

Zadania

Zadaniem Zespołu jest wypracowanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców, w sprawach związanych z rozwiązywaniem problemów sektora górniczego.

Działalność w 2009 roku

Odbyły się 3 posiedzenia Zespołu, na których omawiano:

- stan prac nad utworzeniem Grupy Węglowo-Koksowej;
- sytuację ekonomiczną i finansową spółek węglowych oraz działania zarządów spółek w kontekście kryzysu gospodarczego w Polsce i na świecie;
- projekt ustawy Prawo geologiczne i górnicze;
- aktualną sytuację ekonomiczną sektora górnictwa węgla kamiennego, ze szczególnym uwzględnieniem sytuacji ekonomiczno-finansowej, rynkowej oraz społecznej spółek;
- stan realizacji „Strategii działalności górnictwa węgla kamiennego w Polsce w latach 2007–2015 ” oraz propozycję projektu zmian;
- związkowy projekt zmian przepisów ustawy o emeryturach pomostowych, m.in. w zakresie traktowania dni wolnych od pracy z tytułu honorowego krwiodawstwa jako pracy górniczej;
- przedstawienie przez Zespół propozycji działań antykryzysowych (zgodnie z wystąpieniem Przewodniczącego Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych);
- informacja w sprawie uchwały podjętej przez Zespół Bezpieczeństwa Pracy w Górnictwie na posiedzeniu w dniu 28 kwietnia 2009 r.;
- stan bezpieczeństwa pracy w kopalniach węgla kamiennego;
- plany prywatyzacji wobec sektora górnictwa węgla kamiennego;
- sytuację społeczną w spółkach węglowych ze szczególnym uwzględnieniem dialogu społecznego;
- gospodarcze wykorzystanie metanu przez Spółki Węglowe.

Zespół Trójstronny przyjął, zaproponowane przez stronę społeczną – związki zawodowe i pracodawców, trzy *Stanowiska* dotyczące:

- podwyższenia dotacji budżetowej w roku 2010 na cele wynikające z programów restrukturyzacyjnych górnictwa węgla kamiennego;
- propozycji zmian zapisów Kodeksu Pracy;
- uregulowania niektórych kosztów pracodawców w celu poprawy bezpieczeństwa na stanowiskach pracy.

Ponadto strony Zespołu Trójstronnego uzgodniły, że Zarządy Spółek Węglowych przygotowują analizę nakładów finansowych, jakie były przeznaczane na BHP w ciągu ostatnich 3 lat i prześlą je stronie rządowej i związ-

kom zawodowym do końca października br. Ustalono, że spotkanie Podzespołu bezpieczeństwa pracy w górnictwie węgla kamiennego odbędzie się w dniu 6 listopada br. w Katowicach.

2.5. Zespół Trójstronny ds. Społeczno-Gospodarczych, Restrukturyzacji Górnictwa i Przetwórstwa Siarki

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2009 r.	0

Zespół działał od listopada 1998 roku do marca 2002 roku pod wcześniejszą nazwą Zespołu Trójstronnego ds. Restrukturyzacji Górnictwa i Przetwórstwa Siarki, na podstawie ustaleń z partnerami społecznymi.

Skład

- ze strony związkowej uczestniczą w nim przedstawiciele: NSZZ „Solidarność”, Związku Zawodowego Górników w Polsce, NSZZ Pracowników Górnictwa i Przetwórstwa Siarki, NSZZ „Solidarność – 80”, Ogólnokrajowego Zrzeszenia Związków Zawodowych Pracowników Ruchu Ciągłego;
- ze strony pracodawców uczestniczą w nim przedstawiciele: Kopalni Siarki „Machów”, Kopalni Siarki „Grzybów”, Kopalni i Zakładów Chemicznych Siarki „Siarkopol” w Grzybowie, Kopalni i Zakładów Przetwórczych Siarki „Siarkopol” w likwidacji w Tarnobrzegu, Przedsiębiorstwa Rekultywacji Terenów Górniczych „Jeziórko”, „Siarkopol” Gdańsk S.A.;
- ze strony rządowej udział biorą przedstawiciele Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Skarbu Państwa, Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Środowiska oraz Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, Agencji Rozwoju Przemysłu (Oddział w Katowicach).

Zadania

Celem powołania Zespołu jest kontynuowanie trójstronnego dialogu sektorowego prowadzonego dla godzenia interesów stron przy realizacji Rządowego Programu Restrukturyzacji Hutnictwa Żelaza i Stali oraz Programu Restrukturyzacji Górnictwa i Przetwórstwa Siarki dla zachowania pokoju społecznego. Zadaniem Zespołu jest wypracowanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców, w sprawach związanych z realizacją celów Zespołu.

Działalność w 2009 roku

W 2009 r. Zespół się nie spotkał, lecz poza Zespołem zostały przeprowadzone resortowe uzgodnienia przedstawicieli Ministerstwa Gospodarki i NFOŚiGW z Prezesem Zarządu KS „Machów” S.A. i Dyrektorem KiZPS „Siarkopol” w Tarnobrzegu w likwidacji na temat zakresu i wielkości finansowania prac w roku 2009. Pozwoliło to tym przedsiębiorstwom na opracowanie całościowych rocznych programów obejmujących m.in. pozyskiwanie środków własnych i politykę zatrudnienia. Pozostałe przedsiębiorstwa – KiZChS „Siarkopol” SA w Staszowie i „Siarkopol” Gdańsk SA – jako w pełni sprywatyzowane – prowadzą samodzielne programy ekonomiczno-finansowe.

2.6. Zespół Trójstronny ds. Przemysłu Lekkiego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2009 r.	2

Zespół działa od stycznia 1999 roku na podstawie umowy z partnerami społecznymi, wcześniej odbywały się liczne spotkania ze związkami zawodowymi branży w związku z nasilonymi procesami transformacji przemysłu lekkiego. Od listopada 2000 roku (po zaakceptowaniu Strategii dla Przemysłu Lekkiego) Prezydium Zespołu prowadziło prace w formule Zespołu Moni-

torującego Realizację Zadań Zawartych w „Strategii dla Przemysłu Lekkiego na lata 2000–2005”. Od 2002 r. ponownie działa jako Zespół Trójstronny ds. Przemysłu Lekkiego.

Zespół działa na podstawie przyjętego regulaminu.

Skład

- stronę rządową w Zespole reprezentują obecnie przedstawiciele w randze sekretarza lub podsekretarza stanu, wskazanych przez Ministra Gospodarki, Ministra Pracy i Polityki Społecznej oraz Ministra Finansów. Ponadto, w zależności od poruszanej tematyki dopraszani są przedstawiciele Ministerstwa Skarbu Państwa, Ministerstwa Środowiska, Ministerstwa Zdrowia, Głównego Inspektoratu Inspekcji Handlowej, Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- stronę pracowników w Zespole reprezentują przedstawiciele wyznaczeni przez: Federację Niezależnych Samorządnych Związków Zawodowych Przemysłu Lekkiego i Krajowy Sekretariat Przemysłu Lekkiego NSZZ „Solidarność”;
- stronę pracodawców w Zespole reprezentują przedstawiciele wyznaczeni przez Związek Pracodawców Przemysłu Lekkiego, Związek Pracodawców Przemysłu Tekstylnego, Związek Producentów Odzieży i Tekstyliów Lewiatan. Stałymi ekspertami Zespołu, jako kompetentni reprezentanci tych środowisk w sprawach rozwiązań merytorycznych, są przedstawiciele branżowych izb gospodarczych.

Zadania

Zadaniem Zespołu jest kontynuowanie trójstronnego dialogu sektorowego prowadzonego dla godzenia interesów stron, zachowania pokoju społecznego oraz wypracowywanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców, w sprawach związanych z realizacją celów Zespołu.

Działalność w 2009 roku

Odbyły się 2 posiedzenia Zespołu Trójstronnego, w trakcie których omówiono:

- harmonogram działań na rzecz sektorów przemysłu lekkiego w latach 2008–2013. Podstawą harmonogramu były rekomendacje strony spo-

- tecznej zawarte w „Analizie konkurencyjności sektorów przemysłu lekkiego”;
- instrumenty ochrony rynku unijnego i krajowego w obszarze tekstyliów;
 - sytuacja ekonomiczna i społeczna w przedsiębiorstwach przemysłu lekkiego, w których Skarb Państwa ma swoje udziały;
 - propozycje strony społecznej przeciwdziałania zjawisku światowego kryzysu gospodarczego na polski sektor przemysłu lekkiego oraz na gwałtowne pogorszenie kondycji przedsiębiorstw.

2.7. Zespół Trójstronny ds. Społeczno-Gospodarczych Warunków Restrukturyzacji Zakładów Przemysłowego Potencjału Obronnego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2009 r.	3

Zespół działa od lutego 1998 roku. Do marca 2002 r. nosił nazwę Zespołu Trójstronnego ds. Restrukturyzacji Przemysłu Obronnego i Lotniczego – na podstawie umowy z partnerami społecznymi; jego powstanie poprzedzone było akcjami strajkowymi w sektorze. W obecnej nazwie działa od 2002 roku na podstawie przyjętego regulaminu.

Skład

- ze strony rządowej uczestniczą w nim sekretarze lub podsekretarze stanu: Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Obrony narodowej, Ministerstwa Finansów oraz Ministerstwa Skarbu Państwa;
- ze strony związkowej uczestniczą w nim przedstawiciele: Sekcji Krajowej Przemysłu Zbrojeniowego Związku Zawodowego Przemysłu Elektromaszynowego i Sekcji Krajowej Przemysłu Zbrojeniowego NSZZ „Solidarność” oraz po jednym przedstawicielu Komisji Międzyzakładowej NSZZ

„Solidarność 80” ZM Bumar-Łabędy oraz Związku Zawodowego Inżynierów i Techników skonfederowanych w FZZ;

- ze strony pracodawców w Zespole uczestniczą przedstawiciele Związku Pracodawców Przedsiębiorstw Przemysłu Obronnego i Lotniczego.

Zadania

Zadaniem Zespołu jest kontynuowanie trójstronnego dialogu sektorowego prowadzonego dla godzenia interesów stron przy realizacji rządowych programów restrukturyzacji zakładów przemysłowego potencjału obronnego dla zachowania pokoju społecznego oraz wypracowanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców, w sprawach związanych z realizacją celów Zespołu.

Działalność w 2009 roku

Odbyły się 3 posiedzenia Zespołu Trójstronnego, podczas których omawiano następujące tematy:

- realizacja Strategii konsolidacji i wspierania rozwoju polskiego przemysłu obronnego w latach 2007–2012;
- monitorowanie realizacji Harmonogramu działań dostosowawczych dla przemysłowego potencjału obronnego związanych z przystąpieniem Polski do „Międzyrządowego reżimu stymulującego konkurencyjność europejskiego rynku obronnego”;
- plan dostaw uzbrojenia i sprzętu wojskowego w latach 2008–2009 r. oraz terminów zawierania umów z podmiotami sektora obronnego;
- *program Mobilizacji Gospodarki na lata 2007–2012* – pod kątem bieżących problemów;
- projekt *Strategii Grupy BUMAR 2008–2012* – w aspekcie postępu prac nad dokumentem, która w myśl *Strategii 2012* będzie stanowić trzon krajowego przemysłu obronnego;
- propozycja aktualizacji *Strategii 2012* w związku z kryzysem gospodarczym, cięciem budżetu MON na zakupy w zakładach ppo.

2.8. Zespół Trójstronny ds. Branży Chemicznej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2009 r.	4

Zespół został powołany na wniosek, z którym w lutym 2003 r. wystąpiły do rządu organizacje związkowe sektora chemicznego. Podstawą dla ich wniosku były punkty „Porozumienia Ramowego – Dialog Autonomiczny w Sektorze Chemicznym”, w którym jego sygnatariusze wspólnie postanowili podjąć „wszelkie działania zmierzające do opracowania programów restrukturyzacji przemysłu chemicznego i wdrożenia ich tak, aby stał się on konkurencyjny wobec przedsiębiorstw z krajów UE” oraz do „wystąpienia do Rządu RP o powołanie zespołu trójstronnego dla sektora chemicznego” – „w celu wdrożenia programu «Strategia dla przemysłu chemicznego do roku 2010» przyjętego w dniu 4 czerwca 2002 roku przez Radę Ministrów”.

Skład

- stronę rządową reprezentują przedstawiciele: Ministerstwa Skarbu Państwa, Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Nafty Polskiej S.A.;
- stronę związkową reprezentują przedstawiciele: Federacji Związków Zawodowych Przemysłu Chemicznego, Szklarskiego i Ceramicznego w Polsce (OPZZ), Sekretariatu Przemysłu Chemicznego NSZZ „Solidarność”, Sekcji Krajowej Przemysłu Chemicznego NSZZ „Solidarność”, Forum Związków Zawodowych;
- w imieniu strony pracodawców występują reprezentanci: Polskiej Izby Przemysłu Chemicznego (KPP), PKPP Lewiatan, Business Centre Club Związek Pracodawców.

Zadania

Celem powołania Zespołu jest prowadzenie trójstronnego dialogu sektorowego dla godzenia interesów stron przy realizacji rządowych programów

restrukturyzacji zakładów branży chemicznej, dla zachowania pokoju społecznego. Zadaniem Zespołu jest wypracowanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców, w sprawach związanych z realizacją celów Zespołu.

Działalność w 2009 roku

Odbyły się 4 posiedzenia Zespołu. Ponadto dwukrotnie zebrała się Grupa Robocza Zespołu, w tym raz z udziałem organizacji związkowych działających w spółkach Sektora Wielkiej Syntezy Chemicznej.

Tematyka posiedzeń:

- dyskusja nad dokumentem: „Propozycje strony społecznej Zespołu Trójstronnego ds. Branży Chemicznej dotyczące działań antykryzysowych Rządu;
- wyłączenie surowców chemicznych spod działania ustawy o akcyzie;
- skrócenie okresu zwrotu podatku VAT w celu poprawienia płynności branży;
- podjęcie działań na forum Unii Europejskiej w celu zakwalifikowania chemii do branż energochłonnych, dzięki czemu możliwa byłaby rezygnacja z konieczności zakupu limitów na emisję CO₂ po 2012 r. oraz ułatwione byłoby podejmowanie bieżących decyzji inwestycyjnych;
- podjęcie działań w celu zablokowania na forum Unii Europejskiej niekorzystnej dla branży chemicznej próby modyfikacji dyrektywy IPPC o pozwoleniach zintegrowanych;
- informacja strony rządowej o przyjętych działaniach antykryzysowych w gospodarce, ze szczególnym uwzględnieniem branży chemicznej;
- monitoring sytuacji w spółkach WSCh;
- nowelizacja ETS – nowej dyrektywy UE dotyczącej handlu emisjami;
- dyskusja nad dokumentem Nafty Polskiej S.A. pn. „Koncepcja prywatyzacji podmiotów sektora WSCh”;
- dyskusja nad dokumentem Nafty Polskiej S.A. pn. „Informacja dla Zespołu Trójstronnego na temat koncepcji prywatyzacji spółek sektora WSCh w Polsce”;
- ceny gazu dla przemysłu chemicznego;
- zagrożenie płynności finansowej firm sektora WSCh w związku z trudnościami z pozyskaniem kredytowania;

- próba oszacowanie finansowych skutków opcji walutowych dla przedsiębiorstw sektora WSCh;
- ochrona miejsc pracy w branży chemicznej z wykorzystaniem środków Funduszu Pracy;
- dyskusja nad możliwością skorzystania z przygotowywanych przez Rząd, w ramach „Pakietu Działań Antykryzysowych”, odpowiednich regulacji ustawowych mających na celu ratowanie zagrożonych miejsc pracy w branży chemicznej;
- powołanie zespołu konsultacyjnego przy Ministrze Skarbu Państwa, z udziałem: strony społecznej (Zarządu, Rady Nadzorczej, przedstawicieli organizacji związkowych działających w ZCh Police S.A.), podsekretarza stanu w MSP, dyrektora właściwego departamentu w MSP, w celu zapewnienia wzajemnych szybkich konsultacji bez ryzyka naruszania zakazów udostępniania informacji – w rozumieniu ustawy o ofercie publicznej, warunkach wprowadzania instrumentów finansowych itd.;
- zatwierdzenie Regulaminu Pracy Podzespołu ds. Przemysłu Szklarskiego;
- dyskusja nad dokumentem pn. „Wspieranie przez Agencję Rozwoju Przemysłu S.A. inicjatyw pobudzających polską gospodarkę”, przyjętym przez Radę Ministrów dnia 26 maja 2009 r.;
- dyskusja nad projektem „Programu wsparcia prywatyzacji poprzez udzielenie poręczeń i gwarancji spółkom z udziałem pracowników i jednostek samorządu terytorialnego”;
- dyskusja nad dokumentem pn. „Wsparcie prywatyzacji poprzez udzielenie poręczeń i gwarancji spółkom z udziałem pracowników i jednostek samorządu terytorialnego (spółkom aktywności obywatelskiej); Program rządowy; Warszawa, październik 2009 r.”;
- dyskusja nad dokumentem pn.: „Informacja nt. prywatyzacji pracowniczey i akcjonariatu pracowniczego w wybranych państwach członkowskich Unii Europejskiej oraz w USA”;
- ustalenie zasad funkcjonowania, zadań oraz roli Jednostek Badawczo-Rozwojowych w obszarze nauka – gospodarka dla wzrostu innowacyjności branży chemicznej, w związku z planowanymi procesami restrukturyzacji i przekształceń własnościowych JBR.

2.8.1. Podzespół ds. Przemysłu Farmaceutycznego Zespołu Trójstronnego ds. Branży Chemicznej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Podzespół Trójstronnego Zespołu Branżowego
Podstawa działania	Uchwała
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2009 r.	2

W związku z planami utworzenia Polskiego Holdingu Farmaceutycznego S.A. oraz związanej z tym prywatyzacji trzech spółek: Warszawskich Zakładów Farmaceutycznych Polfa S.A., Tarchomińskich Zakładów Farmaceutycznych Polfa S.A. i Pabianickich Zakładów Farmaceutycznych Polfa S.A., Zespół Trójstronny ds. Branży Chemicznej na swoim posiedzeniu dnia 15 stycznia 2004 roku podjął uchwałę nr 1 o powołaniu Podzespołu ds. Przemysłu Farmaceutycznego.

Skład

- stronę rządową w Podzespole reprezentuje pięciu przedstawicieli w randze sekretarza lub podsekretarza stanu, po jednym wskazanym przez: Ministra Skarbu Państwa, Ministra Gospodarki, Ministra Finansów, Ministra Zdrowia, Ministra Pracy i Polityki Społecznej. W posiedzeniach uczestniczy też zawsze Prezes lub Zastępca Prezesa Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych;
- stronę pracowników w Podzespole reprezentują przedstawiciele wyznaczeni przez: OPZZ: Federacja Związków Zawodowych Przemysłu Chemicznego, Szklarskiego i Ceramicznego w Polsce, Federacja Związków Zawodowych Przemysłu i Handlu „FARMACJA”; NSZZ „Solidarność”: Sekretariat Przemysłu Chemicznego (Sekcja Krajowa Pracowników Przemysłu Farmaceutycznego); Forum Związków Zawodowych: Zarząd Krajowy Związku Zawodowego Inżynierów i Techników;
- w imieniu strony pracodawców występują reprezentanci: PKPP „Lewiatan” (Polski Związek Pracodawców Przemysłu Farmaceutycznego); Polskiej Izby Przemysłu Farmaceutycznego i Wyrobów Medycznych POLFARMED.

Zadania

Podstawowym celem Podzespołu jest prowadzenie trójstronnego dialogu społecznego w celu godzenia interesów stron przy realizacji rządowych programów restrukturyzacji zakładów branży farmaceutycznej, dla zachowania pokoju społecznego. Zadaniem Podzespołu jest wypracowanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców, w sprawach związanych z realizacją celów Podzespołu.

Działalność w 2009 r.

Podzespół ds. Przemysłu Farmaceutycznego miał 2 posiedzenia:

Tematyka posiedzeń:

- ochrona polskiego rynku pracy wobec działań pracodawców w przypadkach przejęć przez koncerny globalne firm działających na terenie Rzeczypospolitej Polskiej na przykładzie PLIVA Kraków;
- zaawansowanie procesu prywatyzacji Spółek wchodzących w skład PHF S.A.;
- rozwiązania systemowe podejmowane przez Rząd w celu wprowadzenia ułatwień w pozyskiwaniu kredytów na bieżącą działalność przez podmioty gospodarcze;
- podsumowanie procesu harmonizacji dokumentacji produktów leczniczych przez Urząd Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych;
- skutki braku harmonizacji niektórych leków na przykładzie spraw nagłośnionych przez media (specyfik do wybudzania po narkozie, lek przeciw gruźlicy, inne);
- wprowadzenie do systemu refundacji leków rozwiązań mających na celu zmniejszenie wydatków: pacjenta i NFZ przy zapewnieniu równych i uczciwych reguł konkurencji;
- status prawny i formuła organizacyjna Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych oraz jej wpływ na dostępność leków i funkcjonowanie krajowego przemysłu farmaceutycznego;
- niezbędne zmiany w systemie refundacji leków w związku ze spadkiem dynamiki dochodów NFZ i nieplanowanym wzrostem wydatków na leki (prezentacja PZPPF – propozycje legislacyjne);

- wdrożenie zaleceń Komisji Europejskiej zawartych w Komunikacie dotyczącym konkurencji w sektorze farmaceutycznym (informacja Ministerstwa Zdrowia oraz propozycje PZPPF);
- wnioski z seminarium w Ministerstwie Gospodarki pt.: „Bariery rozwoju krajowego przemysłu farmaceutycznego w sytuacji kryzysu gospodarczego”, które odbyło się w dniu 7 lipca 2009 r.;
- prywatyzacja Centrali Farmaceutycznej CEFARM Białystok S.A. – pakiet gwarancji socjalnych dla pracowników.

Partnerzy społeczni Zespołu przyjęli „Dezyderat do Rządu RP w sprawie stanowienia cen leków refundowanych ze środków publicznych”, opracowany przez pracodawców zrzeszonych w Polskim Związku Pracodawców Przemysłu Farmaceutycznego.

2.8.2. Podzespół ds. Przemysłu Szklarskiego Zespołu Trójstronnego ds. Branży Chemicznej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Podzespół Trójstronnego Zespołu Branżowego
Podstawa działania	Uchwała
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2009 r.	1

W związku z trudną sytuacją panującą w przemyśle hutnictwa szkła oraz mając na względzie inicjatywę ze strony partnerów społecznych działających w tej branży – podjęcia zinstytucjonalizowanego trójstronnego dialogu społecznego w przemyśle szklarskim – Zespół Trójstronny ds. Branży Chemicznej na swoim posiedzeniu dnia 24 października 2008 r. podjął, zgodnie z § 10 „Regulaminu pracy Zespołu Trójstronnego ds. Branży Chemicznej”, uchwałę o powołaniu Podzespołu ds. Przemysłu Szklarskiego.

Skład

- stronę rządową w Podzespole reprezentuje trzech przedstawicieli w randze sekretarza lub podsekretarza stanu, po jednym wskazanym przez:

- Ministra Gospodarki, Ministra Finansów, Ministra Pracy i Polityki Społecznej;
- stronę pracowników w Podzespole reprezentują przedstawiciele wyznaczeni (po dwóch) przez: OPZZ: Federacja Związków Zawodowych Przemysłu Chemicznego, Szklarskiego i Ceramicznego w Polsce; NSZZ „Solidarność”: Sekretariat Przemysłu Chemicznego; Forum Związków Zawodowych;
 - w imieniu strony pracodawców występują dwaj reprezentanci: Prezes Związku Pracodawców „Polskie Szkło” (nieskonfederowanego) oraz Prezes Zarządu Huty Szkła Gospodarczego IRENA S.A. (nie zrzeszony).

Zadania

Podstawowym celem Podzespołu jest prowadzenie trójstronnego dialogu społecznego w celu godzenia interesów stron działających w branży hutnictwa szkła, w celu zachowania pokoju społecznego. Zadaniem Podzespołu jest wypracowanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców, w sprawach związanych z realizacją celów Podzespołu.

Działalność w 2009 r.

Podzespół zebrał się jeden raz.

Tematyka posiedzenia:

- dyskusja nad projektem „Regulaminu Pracy Podzespołu ds. Przemysłu Szklarskiego”;
- wybór współprzewodniczących Podzespołu ze strony rządowej, związkowej i pracodawców;
- sytuacja w branży szklarskiej z punktu widzenia: bezpieczeństwa energetycznego i cen energii (elektrycznej i gazowej); stanu finansowego; zatrudnienia; konkurencji zewnętrznej (zwłaszcza w aspekcie nieuczciwych praktyk producentów z Dalekiego Wschodu) – ochrona rynku krajowego oraz wpływ tych elementów na możliwości utrzymania zatrudnienia, konkurencyjność i perspektywy rozwojowe branży;
- zagrożenia dla branży w związku z kryzysem gospodarczym;
- możliwości działań ostonowych dla sektora;
- pomoc dla firm i pracowników przeżywających kryzys;

- analiza przepisów prawa pracy w zakresie regulacji zatrudnienia w ruchu ciągłym.

2.9. Zespół Trójstronny ds. Przemysłu Stoczniowego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2009 r.	0

Powołanie jednego z najnowszych Zespołów dokonano się z inicjatywy organizacji związkowych działających w morskich stocznich produkcyjnych.

„Regulamin Zespołu Trójstronnego ds. Przemysłu Stoczniowego” został przyjęty jednogłośnie dnia 18 kwietnia 2006 roku.

W 2009 r. Zespół nie spotkał się ani razu.

3. Zespół ds. Pracowników Przemysłu Metalowego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniotawczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2009 r.	0

W odmiennie od Trójstronnych Zespołów Branżowych formule działa Zespół ds. Pracowników Przemysłu Metalowego, jedyny zespół branżowy w układzie dwustronnym – jako sformalizowana instytucja prowadząca autonomiczny dialog społeczny (bez udziału strony rządowej). Taka forma prowadzonego dialogu między partnerami społecznymi stanowi standard w instytucjach Unii Europejskiej, czyli w tzw. komitetach sektorowych. Wcześniej związki zawodowe branży metalowej czyniły starania o powołanie odpowiedniego zespołu trój-

stronnego dla tej branży, lecz ostatecznie ze względu na znaczne sprywatyzowanie przemysłu metalowego powstała formuła dwustronna.

Podstawy prawne

Zespół ds. Pracowników Przemysłu Metalowego, jako organ opiniodawczo-doradczy Ministra Gospodarki i Pracy w sprawach związanych z sytuacją pracowników zatrudnionych w przemyśle metalowym, działa na podstawie Zarządzenia Nr 2 Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 20 marca 2001 r. w sprawie powołania Zespołu do Spraw Pracowników Przemysłu Metalowego.

Skład

Członkami zespołu są przedstawiciele organizacji związkowych i pracodawców branży metalowej. Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej zapewnia tylko jego obsługę przy pomocy pracowników Departamentu Dialogu i Partnerstwa Społecznego.

Stronę związkową reprezentują: Sekretariat Metalowców NSZZ „Solidarność” – Sekcja Krajowa Branży Metalowców NSZZ „Solidarność”; Federacja Związków Zawodowych „METALOWCY”; Federacja Hutniczych Związków Zawodowych w Polsce; Porozumienie Związków Zawodowych „KADRA”; Związek Zawodowy Przemysłu Elektromaszynowego; Ogólnokrajowe Zrzeszenie Związków Zawodowych Pracowników Ruchu Ciągłego; Związek Zawodowy Inżynierów i Techników; Sekretariat Przemysłu Elektromaszynowego NSZZ „Solidarność ‘80”.

Stronę pracodawców reprezentują: Branżowy Związek Pracodawców Przemysłu Metalowego; Konfederacja Pracodawców Polskich; Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych; Polski Związek Pracodawców Prywatnych Przemysłu Motoryzacyjnego i Ciągnikowego (PKPP), Związek Pracodawców „Polska Miedź” (PKPP).

Zadania

Do zadań Zespołu należy:

- wydawanie opinii w sprawach dotyczących sytuacji społeczno-ekonomicznej w przemyśle metalowym;
- zajmowanie stanowiska w sprawach związanych z sytuacją pracowników zatrudnionych w przemyśle metalowym.

Zespół ds. Pracowników Przemysłu Metalowego powołał dotychczas pięć podzespołów sektorowych: ds. Motoryzacji, ds. Przemysłu Obrabiarkowego, ds. Pracowników Przemysłu Odlewniczego, ds. Przemysłu Metali Nieżelaznych, ds. Taboru Szynowego. Planowane jest powołanie pięciu następnych podzespołów, zgodnie z Klasyfikacją sektorową branży metalowej według działów EKD. Będą to Podzespoły: ds. Przemysłu Okrętowego, ds. Produkcji Maszyn dla Rolnictwa i Leśnictwa, ds. Sektora Elektrotechnicznego, ds. Sektora Precyzyjnego, ds. Sektora Elektronicznego.

Działalność w 2009 roku

Zespół nie spotkał się ani razu, podobnie jak w latach 2005–2008. Podstawową przyczyną jest całkowity brak zainteresowania ze strony pracodawców reaktywowaniem jego działalności.

4. Naczelną Radą Zatrudnienia (NRZ)

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2009 r.	5

Swoistym forum dialogu społecznego są rady zatrudnienia funkcjonujące na podstawie ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. Nr 99, poz. 1001 z późn. zm.) oraz rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 6 października 2004 r. w sprawie rad zatrudnienia (Dz.U. Nr 224, poz. 2281).

Rady zatrudnienia działają na trzech szczeblach (bez charakteru hierarchicznego): Naczelną Radą Zatrudnienia (NRZ) – organ opiniodawczo-doradczy ministra właściwego do spraw pracy w sprawach polityki rynku pracy; wojewódzkie rady zatrudnienia – organy opiniodawczo-doradcze marszałków województw w sprawach polityki rynku pracy; powiatowe rady zatrudnienia – organy opiniodawczo-doradcze starostów w sprawach polityki rynku pracy.

Podstawa prawna

Działa na podstawie Ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2004 Nr 99, poz. 1001 z późn. zm.) oraz rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 06.10.2004 r. w sprawie rad zatrudnienia (Dz.U. Nr 224, poz. 2281).

Skład

W skład Rady wchodzi 38 osób, powoływanych przez ministra właściwego ds. pracy spośród przedstawicieli:

- wszystkich organizacji związkowych reprezentatywnych w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (NSZZ „Solidarność”, OPZZ, FZZ);
- wszystkich organizacji pracodawców reprezentatywnych w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (KPP, PKPP, ZRP, BCC);
- ogólnopolskich organizacji jednostek samorządu terytorialnego reprezentowanych w Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego;
- wojewódzkich rad zatrudnienia;
- organizacji pozarządowych o zasięgu krajowym zajmujących się statutowo problematyką rynku pracy;
- nauki – delegowanych przez Komitet Nauk o Pracy i Polityce Społecznej Polskiej Akademii Nauk.

Zadania

Do zadań Naczelnej Rady Zatrudnienia jako organu opiniodawczo-doradczego ministra właściwego do spraw pracy w sprawach rynku pracy, należy między innymi inspirowanie przedsięwzięć zmierzających do pełnego i produktywnego zatrudnienia i rozwoju zasobów ludzkich, opiniowanie projektu Krajowego Planu Działań, a także ocena racjonalności gospodarki środkami tego funduszu, realizacja zadań określonych w przepisach o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, opiniowanie rocznych sprawozdań z działalności Funduszu Pracy, a także ocena racjonalności gospodarki środkami tego funduszu, opiniowanie okre-

sowych sprawozdań z realizacji Krajowego Planu Działań, opiniowanie projektów aktów prawnych dotyczących problematyki zatrudnienia.

Działalność w 2009 roku

Naczelna Rada Zatrudnienia podejmowała dyskusje na temat przedsięwzięć zmierzających do pełnego i racjonalnego zatrudnienia. Wielokrotnie wyrażała swoją opinię na temat aktów prawnych dotyczących zatrudnienia oraz formułowała wnioski w sprawie zmiany obowiązujących przepisów.

Łącznie odbyło się 5 posiedzeń plenarnych Naczelnej Rady Zatrudnienia.

Naczelna Rada Zatrudnienia, jako organ opiniodawczo-doradczy ministra właściwego do spraw pracy, pełni bardzo istotną rolę w sferze dialogu społecznego, gdyż w jej składzie reprezentowani są nie tylko partnerzy społeczni, ale również przedstawiciele innych instytucji i organizacji – m.in. organizacji bezrobotnych. Sytuacja ta sprzyja prowadzeniu szerokiego dialogu oraz łagodzeniu ewentualnych napięć społecznych poprzez podejmowanie dyskusji i wymianę poglądów w ramach NRZ.

Prace Rady w 2009 roku obejmowały tematy:

- projekt rozporządzenia w sprawie algorytmu ustalania kwot środków Funduszu Pracy na finansowanie zadań w województwie;.
- aktualna sytuacja na rynku pracy;
- tryb i plan pracy Naczelnej Rady Zatrudnienia w 2009 roku;
- pakiet ustaw antykryzysowych, w tym:
 - projekt ustawy o pomocy państwa w spłacie kredytów mieszkaniowych udzielonych osobom, które utraciły pracę;
 - projekt ustawy o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców.

Programy i działania finansowane z rezerwy Ministra Pracy:

- zmiany w przepisach dotyczących zatrudniania cudzoziemców;
- kontrola legalności zatrudnienia;
- sprawozdanie z wykonania planu Funduszu Pracy w 2008 r.;
- sprawozdanie z wykonania planu FGŚP w 2008 r.;
- raport z badania pt. „Analiza działalności rad zatrudnienia i ich wpływ na kształtowanie polityki rynku pracy w okresie 2004–2008” zrealizowanego w ramach projektu współfinansowanego z EFS w ramach POKL Priorytet 1, Działanie 1.1.;

- wydatkowanie środków z EFS i tematy projektów realizowanych w ramach POKL na:
 - projekty systemowe inicjowane przez Ministra Pracy i realizowane przez CRZL,
 - projekty realizowane w ramach Priorytetu VI „Rynek pracy otwarty dla wszystkich”
- projekt ustawy o racjonalizacji zatrudnienia w państwowych jednostkach budżetowych i niektórych innych jednostkach sektora finansów publicznych;
- problematyka związana z kształceniem zawodowym dla rynku pracy;
- projekt planu finansowego Funduszu Pracy na 2010 r.;
- projekt planu finansowego FGŚP na 2010 r.;

Naczelna Rada Zatrudnienia na posiedzeniach w 2009 r. przyjęła następujące uchwały:

- Nr 1 z dnia 16.04.2009 r. w sprawie zaprzestania wydatkowania środków Funduszu pracy na działania nie związane z aktywizacją bezrobotnych i tworzeniem nowych miejsc pracy.
- Nr 2 z dnia 16.04.2009 r. w sprawie projektu ustawy o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych udzielonych osobom, które utraciły pracę.
- Nr 3 z dnia 18.06.2009 r. w sprawie wydatkowania środków z FP na inne cele niż przewiduje ustawa o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.
- Nr 4 z dnia 23.09.2009 r. w sprawie projektu ustawy o racjonalizacji zatrudnienia w państwowych jednostkach budżetowych i niektórych innych jednostkach sektora finansów publicznych.

Ponadto działają wojewódzkie i powiatowe rady zatrudnienia

Wojewódzkie rady zatrudnienia to instytucje dialogu regionalnego w strukturze samorządowej. Są organami opiniodawczo-doradczymi marszałka województwa w sprawach polityki rynku pracy.

Powiatowe rady zatrudnienia, jako instytucje dialogu regionalnego, są organami opiniodawczo-doradczymi starosty w sprawach polityki rynku pracy.

5. Rada Pomocy Społecznej (RPS)

Podstawy prawne

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2009 r.	3

Rada Pomocy Społecznej to organ opiniodawczo-doradczy w sprawach pomocy społecznej działający przy ministrze właściwym ds. zabezpieczenia społecznego. RPS funkcjonuje na podstawie ustawy z dnia 12 marca 2004r. o pomocy społecznej (Dz.U z 2009 r. Nr 175, poz. 1362 z póź. zm) oraz rozporządzenia Ministra Polityki Społecznej z dnia 17 grudnia 2004 r. w sprawie Rady Pomocy Społecznej (Dz.U. z 2004 r., nr 285, poz. 2859).

Data powstania Rady Pomocy Społecznej i pierwszego posiedzenia Rady I kadencji: 20 czerwca 1991 r.

Skład

W skład Rady wybieranych jest nie więcej niż 20 osób, które reprezentują jednostki organizacyjne pomocy społecznej, jednostki samorządu terytorialnego, wojewodów, organizacje społeczne i zawodowe, kościoły i inne związki wyznaniowe oraz środowiska naukowe.

Obecny skład Rady Pomocy Społecznej reprezentują przedstawiciele: PCK, OPZZ, Biura Rzecznika Praw Dziecka, PKPS, Akademii Pedagogiki Specjalnej, WCPR, DPS, Wójt, Starosta, Prezydent Miasta, Wojewoda, przedstawiciele Stowarzyszeń, Polskiego Związku Emerytów, Rencistów i Inwalidów, Polskiego Towarzystwa Pracowników Socjalnych, Instytutu Rozwoju Służb Społecznych, Kolegium Pracowników Służb Społecznych, Kurator Sądu Rejonowego, przedstawiciel NSZZ „Solidarność”, UŚ.

Zadania

Do zakresu działania Rady należy:

- opiniowanie projektów aktów prawnych oraz inicjowanie zmian przepisów prawa w zakresie pomocy społecznej;

- przygotowywanie ekspertyz dotyczących wybranych obszarów pomocy społecznej;
- przedstawianie ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego okresowych informacji o swojej działalności;
- przyjmowanie i opiniowanie dla ministra wniosków o nagrody specjalne za wybitne osiągnięcia w zakresie pomocy społecznej.

Rada Pomocy Społecznej, składająca się z reprezentacji środowiska pracującego w obszarze pomocy społecznej, umożliwia zbieranie opinii sugestii o funkcjonowaniu systemu pomocy społecznej w praktyce. Jednocześnie projekty aktów prawnych czy też innych rozwiązań w obszarze polityki społecznej, dzięki Radzie Pomocy Społecznej mogą być wstępnie opiniowane przez praktyków, którzy są w stanie ocenić możliwości ich wdrożenia w życie.

W tworzeniu aktów prawnych wykorzystywane są ekspertyzy, wnioski i postulaty przygotowywane przez Radę Pomocy Społecznej. Dodatkowo Rada realizuje zadania, które na stałe zostały jej przypisane, np. ocenia wnioski wpływające do Ministra dotyczące nagród specjalnych za wybitne, nowatorskie rozwiązania w pomocy społecznej, opiniuje budżet pomocy społecznej.

Rada Pomocy Społecznej pozwala na utrzymywanie stałych kontaktów oraz współpracy ministerstwa z przedstawicielami wszystkich podmiotów realizujących zadania z zakresu pomocy społecznej. Jest to przede wszystkim forum wymiany doświadczeń, uwag, opinii oraz współpracy przedstawicieli administracji rządowej i samorządowej wszystkich szczebli i działaczy społecznych z różnych regionów kraju, w celu wypracowywania jak najlepszych rozwiązań usprawniających system pomocy społecznej w kraju.

Działalność w 2009 roku

W 2009 roku odbyły się 3 posiedzenia Rady, na których miało miejsce:

- opiniowanie projektów aktów prawnych;
- przyjmowanie i opiniowanie dla ministra wniosków o nagrody specjalne za wybitne osiągnięcia w zakresie pomocy społecznej.

6. Krajowa Rada Konsultacyjna do Spraw Osób Niepełnosprawnych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2009 r.	3

Podstawa prawna

Krajowa Rada Konsultacyjna do Spraw Osób Niepełnosprawnych została powołana na podstawie art. 42 ust. 1 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. z 1997 r. Nr 123, poz. 776 z późn. zm.) oraz rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie sposobu i trybu działania Krajowej Rady Konsultacyjnej do Spraw Osób Niepełnosprawnych (Dz.U. z 2007 r. Nr 230, poz. 1695). Rada jest organem doradczym Pełnomocnika, stanowiącym forum współpracy na rzecz osób niepełnosprawnych przedstawicieli rządu, samorządu terytorialnego i organizacji społecznych.

Skład

- pięciu przedstawicieli organów administracji rządowej, w tym jednego przedstawiciela ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
- pięciu przedstawicieli jednostek samorządu terytorialnego;
- przedstawicieli organizacji pozarządowych, w tym:
 - po jednym przedstawicielu każdej organizacji pracodawców, reprezentatywnej w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz.U. Nr 100, poz. 1080, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych”;
 - po jednym przedstawicielu każdej organizacji związkowej reprezentatywnej w rozumieniu ustawy o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych;

- przedstawicieli innych, niż wymienione, organizacji pozarządowych w liczbie równej przedstawicielom tych organizacji; przepis ust. 1a stosuje się odpowiednio.

Kadencja Rady trwa 4 lata (nowa kadencja obowiązuje od 1.10.2007 r. do 30.09.2011 r.)

Zadania

Do zakresu działania Rady należy przedstawienie Pełnomocnikowi: propozycji przedsięwzięć zmierzających do integracji osób niepełnosprawnych ze społeczeństwem, propozycji rozwiązań w zakresie zaspokojenia potrzeb osób niepełnosprawnych wynikających z faktu niepełnosprawności oraz opinii do dokumentów przedkładanych Radzie przez Pełnomocnika, w tym do projektów aktów prawnych mających lub mogących mieć wpływ na sytuację osób niepełnosprawnych, rządowych programów działań na rzecz osób niepełnosprawnych oraz informacji o ich realizacji, rocznych informacji o działalności Rady, planów finansowych oraz sprawozdań Funduszu, sygnalizowanie odpowiednim organom potrzeby wydania lub zmiany przepisów dotyczących sytuacji osób niepełnosprawnych.

Działalność w 2009 roku

Fakt reprezentowania przez członków Rady organizacji zrzeszających lub działających dla różnych środowisk związanych z osobami niepełnosprawnymi, umożliwia wymianę informacji i poglądów z tymi środowiskami oraz dostarcza Pełnomocnikowi rzeczywistej wiedzy na temat istniejących problemów dotyczących różnych grup osób niepełnosprawnych. Krajowa Rada stanowi również właściwe forum do prowadzenia dyskusji oraz wyrażania opinii do dokumentów Unii Europejskiej dotyczących problematyki osób niepełnosprawnych.

W 2009 roku Rada spotkała się na 3 posiedzeniach, na których miało miejsce:

- informacja o przyjętych przez Parlament zmianach w ustawie o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych z ostatniego okresu a także działania podjęte przez Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych i PFRON w sprawie ich realizacji.
- informacja o planach legislacyjnych Rządu;
- rada podjęła Uchwałę i wystąpiła do pana Ministra z odpowiednim pismem w sprawie wystąpienia do Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepeł-

nosprawnych o podjęcie przez Rząd inicjatywy ustawodawczej dotyczącej umożliwienia osobom niepełnosprawnym otrzymującym rentę, w tym rentę socjalną, zarobkowania bez określania limitu zarobków;

- konsekwencje ostatnio przyjętych w Parlamencie zmian podstaw prawnych dotyczących statusu, organizacji funkcjonowania i zarządzania środkami PFRON oraz administracji PERON;
- perspektywy finansowe na rok 2010 dla zadań z zakresu zatrudniania oraz rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych finansowanych lub dofinansowanych ze środków PERON;
- wprowadzenie do Projektu założeń do projektu ustawy o wyrównywaniu szans osób niepełnosprawnych z dnia 6 października 2009 r. Uwagi do projektu;
- konsultowanie projektów aktów prawnych.

Oprócz Rady Krajowej na niższym poziomie działają **wojewódzkie społeczne rady ds. osób niepełnosprawnych** oraz **powiatowe społeczne rady ds. osób niepełnosprawnych**, działające na podstawie Rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z 25 czerwca 2003 r. w sprawie organizacji oraz trybu działania wojewódzkich i powiatowych społecznych rad do spraw osób niepełnosprawnych.

Ministerstwo Rozwoju Regionalnego

7. Komitet Monitorujący Narodowy Plan Rozwoju / Podstawy Wsparcia Wspólnoty 2004–2006

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Ustawa / Zarządzenie
Umiejscowienie	MRR
Suma posiedzeń w 2009 r.	2

Podstawa prawna

Podstawę prawną powołania i działalności Komitetu Monitorującego Narodowy Plan Rozwoju / Podstawy Wsparcia Wspólnoty oraz działających w jego ramach Podkomitetów Monitorujących ds. polityk horyzontalnych stanowią przepisy art. 35 *Rozporządzenia Rady (WE) Nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiającego przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych*, art. 39 i 40 *ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju* (Dz.U. Nr 116, poz. 1206 z późn. zm.), zapisy Narodowego Planu Rozwoju, zatwierdzonego *rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 22 czerwca 2004 r. w sprawie przyjęcia Narodowego Planu Rozwoju na lata 2004–2006* (Dz.U. Nr 149 poz. 1567 z późn. zm.) oraz *Podstaw Wsparcia Wspólnoty dla Polski na lata 2004–2006*, zatwierdzonych *Decyzją Komisji Europejskiej z dnia 22 czerwca 2004 r.*

Komitet Monitorujący Narodowy Plan Rozwoju / Podstawy Wsparcia Wspólnoty (KM NPR/PWW) został powołany *zarządzeniem Prezesa Rady Ministrów nr 68 z dnia 27 lipca 2004 r. w sprawie Komitetu Monitorującego Narodowy Plan Rozwoju 2004–2006*, z późn. zm., – *zarządzenie nr 134 Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 2005 r.* oraz *zarządzenie nr 177 Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 listopada 2006 r. w sprawie Komitetu Monitorującego Narodowy Plan Rozwoju 2004–2006*, zaś Podkomitety – *uchwałami KM NPR/PWW*. Tryb pracy Komitetu i Podkomitetów określają regulaminy przyjęte przez członków w drodze uchwały.

KM NPR/PWW, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju, sprawuje nadzór nad przebiegiem realizacji NPR/PWW. Natomiast działające w ramach Komitetu Podkomitety, zgodnie z przywołanymi powyżej aktami prawnymi, mają za zadanie monitorowanie – w przekroju wszystkich programów operacyjnych – następujących kwestii horyzontalnych:

- zatrudnienie i zasoby ludzkie;
- małe i średnie przedsiębiorstwa;
- środowisko;
- polityka regionalna;
- innowacyjność i społeczeństwo informacyjne.

Sekretariat KM NPR/PWW, usytuowany w Instytucji Zarządzającej PWW w Ministerstwie Rozwoju Regionalnego, pełni funkcję sekretariatu dla Komitetu oraz czterech z pięciu Podkomitetów – wyjątek stanowi Podkomitet Monitorujący ds. *małych i średnich przedsiębiorstw*, w przypadku którego prowadzenie sekretariatu zostało powierzone Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”. Natomiast wobec wszystkich Podkomitetów Sekretariat KM NPR/PWW pełni funkcję koordynacyjną – m.in. odnośnie do wyznaczania osób do prac w Podkomitetach bądź przedkładania uchwał dotyczących Podkomitetów pod obrady KM NPR/PWW – oraz opiniodawczą – m.in. w zakresie zgłaszanych przez członków podkomitetów propozycji ekspertyz.

Skład

W skład Komitetu Monitorującego Narodowy Plan Rozwoju 2004–2006 wchodzi:

- 22 przedstawicieli strony rządowej (instytucji zarządzających, właściwych ministrów ze względu na rodzaj działalności objętej Planem, którzy nie pełnią funkcji instytucji zarządzających programami, Instytucji Płatniczej, Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego);
- 22 przedstawicieli strony samorządowej (marszałków województw albo ich przedstawicieli), przedstawicieli ogólnopolskich organizacji;
- 23 przedstawicieli partnerów społecznych i gospodarczych organizacji pracowników i organizacji pracodawców, organizacji pozarządowych – wskazanych przez Radę Działalności Pożytku Publicznego);

- przedstawicieli środowiska naukowego – wskazanych przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego.

Członkowie Podkomitetów Monitorujących są wybierani spośród członków Komitetu Monitorującego NPR / PWW.

Zadania

Komitet Monitorujący NPR / PWW powołany na okres realizacji Planu 2004–2006 odgrywa kluczową rolę w procesie wdrażania Narodowego Planu Rozwoju. Celem działania Komitetu (zgodnie z art. 35.3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/1999 jest zagwarantowanie efektywności i odpowiedniej jakości wdrażania pomocy finansowej przyznanej naszemu krajowi w ramach funduszy strukturalnych.

Zgodnie z zapisami ustawy do najważniejszych zadań KM NPR można zaliczyć:

- wyrażanie opinii i wniosków w zakresie dostosowań i zmian w kierunkach sposobach realizacji Planu;
- rozpatrywanie i zatwierdzanie sprawozdań rocznych i sprawozdania końcowego z realizacji NPR przed przedłożeniem Radzie Ministrów;
- monitorowanie przebieg oraz ocena efektywności i skuteczności realizacji Planu;
- zgłaszanie Instytucji Zarządzającej Podstawami Wsparcia Wspólnoty propozycji zmian w ramach poszczególnych programów operacyjnych, które ułatwią osiągnięcie celów NPR lub usprawnią zarządzanie pomocą, w tym zarządzanie finansowe;
- opiniowanie zgłoszonych przez Instytucję Zarządzającą Podstawami Wsparcia Wspólnoty propozycji przesunięć środków między programami i priorytetami w ramach Planu;
- zajmowanie się innymi sprawami zgłoszonymi przez przewodniczącego albo członków Komitetu Monitorującego NPR.

Do głównych zadań Podkomitetów Monitorujących należy:

- monitorowanie wdrażania polityki w zakresie MŚP w przekroju poszczególnych programów operacyjnych realizowanych w ramach NPR;

- badanie efektów wdrażania polityki, o której mowa w ust. 1, w szczególności poprzez weryfikację osiągnięcia celów w ramach określonych działań;
- rozpatrywanie i opiniowanie propozycji zmian dotyczących finansowania poszczególnych działań realizowanych w zakresie polityki, w przekroju poszczególnych programów operacyjnych realizowanych w ramach NPR, w tym w PWW;
- przedkładanie opinii, o których mowa w ust. 3, do rozpatrzenia Komitetowi Monitorującemu NPR;
- przedkładanie Komitetowi Monitorującemu NPR propozycji dostosowań lub rewizji pomocy, które umożliwiają osiągnięcie celów poszczególnych działań w zakresie polityki.

Działalność w 2009 r.

Komitet Monitorujący odbył 2 posiedzenia, tematami były:

- zatwierdzenie *Sprawozdania rocznego z realizacji Narodowego Planu Rozwoju / Podstaw Wsparcia Wspólnoty w 2008 r.*;
- zaprezentowanie informacji na temat aktualnego stanu realizacji programów perspektywy 2004–2006 oraz stanu przygotowań do zamknięcia pomocy z funduszy strukturalnych UE na lata 2004–2006;
- omówienie działań Ministerstwa Rozwoju Regionalnego podejmowanych w I połowie 2009 r. w związku ze spowolnieniem gospodarczym na świecie i w Europie;
- ocena dotychczasowego wpływu funduszy na gospodarkę Polski, a także wpływu realizacji polityki spójności w Polsce na gospodarki państw UE-15;
- omówienie stanu prac nad realizacją ewaluacji ex post Narodowego Planu Rozwoju 2004–2006.

W 2009 r. przygotowano kolejne sprawozdanie roczne z realizacji NPR/PWW 2004–2006 za 2008 r. Dokument ten po zatwierdzeniu przez Komitet Monitorujący oraz Radę Ministrów został przekazany do Komisji Europejskiej. Posiedzenia Komitetu Monitorującego są miejscem przedstawiania informacji w zakresie absorpcji środków unijnych – strukturalnych przeznaczonych dla Polski na lata 2004–2006.

7.1. Podkomitet Monitorujący ds. zatrudniania i zasobów ludzkich

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Podkomitet Monitorujący
Podstawa działania	Ustawa / Uchwała
Umiejscowienie	MRR
Suma posiedzeń w 2009 r.	1

Działalność w 2009 r.

Odbyło się 1 posiedzenie Podkomitetu, na którym:

- zaprezentowano wyniki badania „Wpływ funduszy unijnych na gospodarkę Polski w latach 2004–2020” pod kątem zmian na rynku pracy;
- podsumowano rezultaty wdrażania programów współfinansowanych z EFS w latach 2004–2006;
- zasygnalizowano wyzwania na lata 2007–2013;
- omówiono wyniki pracy grupy roboczej ds. polityki rynku pracy oraz edukacji.

7.2. Podkomitet Monitorujący ds. środowiska

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Podkomitet Monitorujący
Podstawa działania	Ustawa / Uchwała
Umiejscowienie	MRR
Suma posiedzeń w 2009 r.	1

Działalność w 2009 r.

Odbyło się 1 posiedzenie, na którym dokonano podsumowania prac Podkomitetu.

7.3. Podkomitet Monitorujący ds. innowacyjności i społeczeństwa informacyjnego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Podkomitet Monitorujący
Podstawa działania	Ustawa / Uchwała
Umiejscowienie	MRR
Suma posiedzeń w 2009 r.	1

Działalność w 2009 r.

Odbyło się 1 posiedzenie Podkomitetu, na którym:

- przedstawiono bilans realizacji działań w obszarze innowacyjności i społeczeństwa informacyjnego;
- zaprezentowano efekty realizacji działań 1.4 i 1.5 SPO WKP oraz działań ZPORR w obszarze społeczeństwa informacyjnego i innowacyjności;
- dyskusja panelowa z udziałem przedstawicieli instytucji systemu wdrażania oraz członków Podkomitetu o tym, w jakim stopniu programy operacyjne perspektywy finansowej 2004–2006 przyczyniły się do osiągnięcia celów Narodowego Planu Rozwoju 2004–2006, w szczególności do zwiększenia w strukturze gospodarki udziału sektorów o wysokiej wartości dodanej oraz rozwoju technologii społeczeństwa informacyjnego;
- dokonano także podsumowania działalności Podkomitetu Monitorującego ds. innowacyjności i społeczeństwa informacyjnego.

7.4. Podkomitet Monitorujący ds. polityki regionalnej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Podkomitet Monitorujący
Podstawa działania	Ustawa / Uchwała
Umiejscowienie	MRR
Suma posiedzeń w 2009 r.	2

Działalność w 2009 r.

Odbyły się 2 posiedzenia Podkomitetu, na których:

- odwiedziono Żyrardów, gdzie Prezydent miasta przedstawił projekty dotyczące: rewaloryzacji Parku Dittricha w Żyrardowie; przebudowy ul. Łukaszińskiego w Żyrardowie; przebudowy i remontu Szkoły Podstawowej Nr 4 w Żyrardowie; rozbudowy systemu monitoringu wizyjnego w Żyrardowie – I etap;
- przedstawiono informacje nt.: stanu realizacji NSRO 2007–2013; Strategii Rozwoju Regionu Mazowieckiego; perspektyw i szans rozwoju Mazowsza w aspekcie wykorzystania środków UE; realizacji ZPORR oraz założeń Regionalnego Programu Operacyjnego dla województwa mazowieckiego na lata 2007–2013; założeń Regionalnej Strategii Innowacji;
- przedstawiono raport dotyczący rozwoju regionalnego w Polsce oraz poprowadzono dyskusję panelową na temat roli polityki spójności w realizacji strategii rozwoju województwa;
- przedstawiono prezentację podsumowującą funkcjonowanie Podkomitetu Monitorującego ds. polityki regionalnej w latach 2004–2009.

7.5. Podkomitet Monitorujący ds. małych i średnich przedsiębiorstw

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Podkomitet Monitorujący
Podstawa działania	Ustawa / Uchwała
Umiejscowienie	MRR
Suma posiedzeń w 2009 r.	1

Działalność w 2009 r.

Odbyło się 1 posiedzenie Podkomitetu, które było połączone z pierwszym, inauguracyjnym spotkaniem Grupy Roboczej ds. MSP przy Komitecie Koordynacyjnym NSRO, gdzie będą kontynuowane prace na rzecz monitorowania działań wspierających przedsiębiorczość w okresie programowania 2007–2013, podobnie jak to miało miejsce w przypadku Podkomitetu ds. MSP w okresie programowania 2004–2006. Podczas posiedzenia dokonano podsumowania zarówno wdrażania działań wspierających przedsiębiorców sektora MSP w perspektywie finansowej 2004–2006, jak i prac Podkomitetu

ds. MSP. Ponadto, przedstawione zostały propozycje zasad pracy Grupy ds. MSP wraz z rekomendacjami w tym zakresie, wynikającymi z działalności Podkomitetu ds. MSP, a także zidentyfikowane zostały obszary zaangażowania Grupy ds. MSP i tematy prac na 2009 r.

8. Komitet Monitorujący Sektorowy Program Operacyjny Rozwój Zasobów Ludzkich (SPO RZL)

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Ustawa / Zarządzenie
Umiejscowienie	MRR
Suma posiedzeń w 2009 r.	1

Komitet Monitorujący SPO RZL sprawuje nadzór nad przebiegiem realizacji Programu; przede wszystkim zaś czuwa nad prawidłowym realizowaniem zadań Instytucji Zarządzającej SPO RZL – Departamentu Zarządzania Europejskim Funduszem Społecznym Ministerstwa Rozwoju Regionalnego. W zakresie jego kompetencji znajdują się: zatwierdzanie, rozpatrywanie i nadzorowanie dokumentów a także zmian w Programie. Posiedzenia KM SPO RZL stwarzają możliwość prezentacji rezultatów oraz monitorowania stanu wdrażania Programu.

Podstawa prawna

Komitet Monitorujący – jest organem o charakterze kontrolno-decyzyjnym, który został powołany Zarządzeniem Nr 11 Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 22 lipca 2004 r. w sprawie powołania Komitetu Monitorującego Sektorowy Program Operacyjny Rozwój Zasobów Ludzkich, na lata 2004–2006. Obecnie działa na podstawie Zarządzenia Nr 26 Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 22 września 2006 r.

Skład

Ze strony rządowej przedstawiciele: ministra właściwego ds. rozwoju regionalnego, instytucji zarządzającej programem, ministrów właściwych ze

względu na rodzaj działalności objętej programem, instytucji pośredniczącej, instytucji płatniczej.

Ze strony samorządowej przedstawiciele: konwentu marszałków i ogólnopolskich organizacji samorządowych.

Przedstawiciele partnerów społecznych i gospodarczych: organizacji pracowników i organizacji pracodawców wyłonionych na podstawie ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego, organizacji pozarządowych – wskazanych przez Radę Działalności Pożytku Publicznego oraz środowiska naukowego – wskazany przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego.

Zadania

Do zadań Komitetu należy w szczególności:

- rozpatrywanie i zatwierdzanie kryteriów wyboru projektów w ramach każdego Działania SPO RZL;
- rozpatrywanie i akceptowanie Uzupelnienia Programu oraz propozycji jego zmian;
- okresowe badanie postępu w zakresie osiągnięcia szczegółowych celów, określonych w SPO RZL oraz w Uzupelnieniu Programu;
- badanie rezultatów realizacji SPO RZL, w tym osiągnięcie jego celów wyznaczonych dla poszczególnych Działań;
- rozpatrywanie i zatwierdzanie przygotowanych przez Instytucję Zarządzającą SPO RZL sprawozdań okresowych, rocznych oraz sprawozdania końcowego z realizacji SPO RZL;
- rozpatrywanie i zatwierdzanie zmian w SPO RZL;
- zgłaszanie Instytucji Zarządzającej propozycji zmian w Uzupelnieniu Programu;
- rozpatrywanie i zatwierdzanie planu działań promocyjnych w ramach SPO RZL oraz proponowanie jego zmian.

Działalność w 2009 r.

O odbyło się 1 posiedzenie Komitetu Monitorującego, na którym przyjęto sprawozdanie okresowe SPO RZL za 2008 rok.

9. Komitet Monitorujący Sektorowy Program Operacyjny Transport (SPOT), lata 2004–2006

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Ustawa / Zarządzenie
Umiejscowienie	MRR
Suma posiedzeń w 2009 r.	2

Podstawa prawna

Komitet Monitorujący SPOT działa na podstawie Zarządzenia nr 32 Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie powołania Komitetu Monitorującego do spraw Sektorowego Programu Operacyjnego Transport, na podstawie art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju (Dz.U. Nr 116, poz. 1206 z późn. zm). Tryb działania Komitetu określa Regulamin przyjęty w formie uchwały 18.12.2006 r.

Skład

Członkami KM SPOT są:

- **przedstawiciele administracji rządowej** (Ministerstwa Rozwoju Regionalnego, Instytucji Zarządzającej Podstawami Wsparcia Wspólnoty, ministra właściwego do spraw finansów publicznych, ministra właściwego do spraw środowiska, ministra właściwego do spraw administracji publicznej, ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej, ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej);
- **przedstawiciele administracji samorządowej** (10 przedstawicieli wskazanych przez organizacje wymienione w art. 42 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju);
- **przedstawiciele partnerów społecznych** (po jednym przedstawicielu z każdej organizacji pracowników i z każdej organizacji pracodawców wyłonionych na podstawie ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego, dwóch przedstawicieli organizacji pozarzą-

dowych, wskazanych przez Radę Działalności Pożytku Publicznego, w tym jeden przedstawiciel pozarządowych organizacji ekologicznych, przedstawiciel środowiska naukowego, wskazany przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego).

Zadania

- rozpatrywanie i zatwierdzanie kryteriów wyboru projektów;
- rozpatrywanie i zatwierdzanie Uzupelnienia Programu oraz propozycji jego zmian;
- badanie postępu w zakresie osiągnięcia szczegółowych celów, określonych w Programie i Uzupelnieniu Programu;
- badanie rezultatów realizacji Programu;
- rozpatrywanie i zatwierdzanie sprawozdań okresowych, rocznych oraz sprawozdania końcowego;
- rozpatrywanie i zatwierdzanie zmian w Programie;
- zgłaszanie Instytucji Zarządzającej propozycji zmian w ramach Programu;
- rozpatrywanie i zatwierdzanie planu działań promocyjnych w ramach Programu oraz proponowanie jego zmian.

Działalność w 2009 r.

Odbyły się 2 posiedzenia KM, w tym jedno w trybie obiegowym:

- omawiano postępy rzeczowe i finansowe realizacji Programu;
- dokonano analizy wykorzystania alokacji w ramach Programu, postępu rzeczowego i finansowego w Programie;
- omówiono informacje o przygotowaniach do zamknięcia Programu i dokonano aktualizacji zamknięcia Programu;
- podjęto następujące uchwały: w sprawie przyjęcia sprawozdania z Programu za II półrocze 2008 r. oraz w sprawie przyjęcia sprawozdania rocznego Programu.

10. Komitet Monitorujący Sektorowy Program Operacyjny Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw (SPO WKP), lata 2004–2006

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Ustawa / Zarządzenie
Umiejscowienie	MRR
Suma posiedzeń w 2009 r.	2

Podstawa prawna

Komitet Monitorujący (KM) Sektorowego Programu Operacyjnego *Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw, lata 2004–2006* (SPO-WKP) został powołany zarządzeniem nr 14 Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 26 lipca 2004 r. w sprawie powołania Komitetu Monitorującego Sektorowy Program Operacyjny *Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw, lata 2004–2006* na podstawie art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju (Dz.U. Nr 116, poz. 1206, z 2005 r. Nr 90, poz. 759). Obecnie działa na podstawie Zarządzenia Nr 28 Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 29 września 2006 r. w sprawie powołania Komitetu Monitorującego Sektorowy Program Operacyjny *Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw, lata 2004–2006*.

Skład

Skład KM określony przez zasadę partnerstwa oraz jego niezależność od Instytucji Zarządzającej SPO-WKP sprawiają, iż odgrywa on wiodącą rolę w procesie wdrażania Programu.

W skład komitetu wchodzi przedstawiciele strony rządowej – Instytucji Zarządzającej Podstawami Wsparcia Wspólnoty, Instytucji Zarządzającej Sektorowym Programem Operacyjnym *Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw, lata 2004–2006*, Instytucji Pośredniczącej – ministra właściwego do spraw gospodarki, Instytucji Pośredniczącej – ministra właściwego do spraw środowiska, Instytucji Pośredniczącej – ministra właściwego do spraw nauki, Instytucji Płatniczej – ministra właściwego do spraw finansów publicznych, Ministra właściwego do spraw pracy (w zakresie polityki równych szans), Ministra właściwego do spraw administracji publicznej.

Ze strony partnerów społecznych i gospodarczych – organizacji pracowników i organizacji pracodawców reprezentatywnych w rozumieniu przepisów ustawy o Trójstronnej Komisji do spraw Społeczno-Gospodarczych, organizacji pozarządowych – wskazanych przez Radę Działalności Pożytku Publicznego oraz środowiska naukowego – przedstawiciel Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego.

W skład Komitetu Monitorującego wchodzi również przedstawiciele ogólnopolskich organizacji jednostek samorządu terytorialnego, określonych w przepisach w sprawie powołania Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, wydanych na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz.U. z 2003 r. Nr 24, poz. 199 i Nr 80, poz. 717) – Konwentu Marszałków Województw Rzeczypospolitej Polskiej, Unii Metropolii Polskich, Unii Miasteczek Polskich, Związku Miast Polskich, Związku Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej, Związku Powiatów Polskich, Związku Województw Rzeczypospolitej Polskiej.

W posiedzeniach Komitetu Monitorującego mogą uczestniczyć, w charakterze obserwatorów: wojewodowie albo ich przedstawiciele, przedstawiciele Ostatecznych Odbiorców (beneficjentów) SPO-WKP, przedstawiciel Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, przedstawiciel kontroli skarbowej, przedstawiciel Związku Banków Polskich, przedstawiciel Komisji Europejskiej, przedstawiciel Europejskiego Banku Inwestycyjnego.

Zadania

Komitet:

- rozpatruje i zatwierdza kryteria wyboru projektów w ramach każdego działania;
- rozpatruje i akceptuje Uzupelnienie Programu oraz propozycje jego zmian;
- okresowo bada postępowanie w zakresie osiągnięcia szczegółowych celów, określonych w Programie i jego Uzupelnieniu;
- bada rezultaty realizacji Programu, w tym osiągnięcie celów Programu wyznaczonych dla poszczególnych działań;
- rozpatruje i zatwierdza przygotowane przez Instytucję Zarządzającą SPO-WKP sprawozdania okresowe, sprawozdania roczne;
- rozpatruje i zatwierdza zmiany w Programie;
- zgłasza Instytucji Zarządzającej SPO-WKP propozycje zmian w ramach Programu;

- rozpatruje i zatwierdza plan działań promocyjnych w ramach Programu oraz proponuje jego zmiany.

Działalność w 2009 r.

Odbyły się 2 posiedzenia Komitetu Monitorującego Sektorowy Program Operacyjny Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw, lata 2004–2006:

- zapoznanie się z informacjami na temat stanu wdrażania Sektorowego Programu Operacyjnego Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw;
- przyjęcie Sprawozdania okresowego z realizacji Programu za II półrocze 2008 r. 9 czerwca 2009 r.;
- zapoznanie się z informacjami na temat stanu wdrażania Programu, przyjęcie Raportu z wdrażania Programu w roku 2008 oraz zatwierdzenie zmian do Uzupelnienia Sektorowego Programu Operacyjnego Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw, na lata 2004–2006.

11. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Pomoc Techniczna 2004–2006 (PO PT)

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Ustawa / Zarządzenie
Umiejscowienie	MRR
Suma posiedzeń w 2009 r.	3

Komitet Monitorujący PO PT działa jako niezależne ciało doradczo-opiniotwórcze dla Instytucji Zarządzającej – udziela rekomendacji w zakresie wszelkich dostosowań i zmian w kierunkach i sposobach wdrażania Programu.

Podstawa prawna

Komitet Monitorujący PO PT działa na podstawie art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju (Dz.U. Nr 116, poz. 1206 oraz z 2005 r. Nr 90, poz. 759) oraz Zarządzenia Nr 47 Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 6.10.2005 r. w sprawie powołania Komitetu Moni-

torującego Program Operacyjny Pomoc Techniczna 2004–2006. Szczegółowe zasady dotyczące prac Komitetu określa Regulamin Komitetu, który został przyjęty w drodze uchwały przez Komitet.

Skład

W skład Komitetu wchodzi:

Ze strony rządowej przedstawiciele: Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Pomoc Techniczna 2004–2006, Jednostki Monitorująco-Kontrolnej Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Instytucji Płatniczej, ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, ministra właściwego do spraw finansów publicznych, ministra właściwego do spraw rozwoju wsi.

Ze strony samorządowej przedstawiciele: konwentu marszałków, ogólnopolskich organizacji (Unii Metropolii Polskich, Związku Miast Polskich, Związku Gmin Wiejskich);

Przedstawiciele partnerów społecznych i gospodarczych:

- organizacji pozarządowych wskazanych przez Radę Działalności Pożytku Publicznego;
- Sieć Wspierania Organizacji Pozarządowych – SPLOT (1 przedstawiciel),
- Fundacja Rozwoju Demokracji Lokalnej (1 przedstawiciel);
- środowiska naukowego (1 przedstawiciel wskazany przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego);
- organizacji pracowników i organizacji pracodawców wyłonionych na podstawie ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz.U. Nr 100, poz. 1080 z późn. zm.), po jednym przedstawicielu: Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych LEWIATAN, Konfederacji Pracodawców Polskich, Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Pomorskiej Izby Rzemieślniczej Małych i Średnich Przedsiębiorstw w Gdańsku, Forum Związków Zawodowych, Business Centre Club.

Zadania

- zgłaszanie propozycji zmian w Programie Operacyjnym Pomoc Techniczna 2004–2006 oraz w Uzupelnieniu Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2004–2006;

- opiniowanie i udzielanie rekomendacji dla Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Pomoc Techniczna w sprawie zmian w Programie Operacyjnym Pomoc Techniczna 2004–2006 oraz Uzupelnieniu Programu;
- akceptacja sprawozdań z realizacji Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2004–2006.

Działalność w 2009 r.

Odbyły się 3 posiedzenia Komitetu Monitorującego:

- przyjęcie Sprawozdania okresowego z realizacji Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2004–2006 za II półrocze 2008 roku;
- przyjęcie Sprawozdania rocznego z realizacji Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2004–2006 za 2008 rok;
- przyjęcie Sprawozdania końcowego z realizacji Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2004–2006.

12. Komitet Monitorujący Zintegrowany Program Operacyjny Rozwoju Regionalnego (ZPORR)

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Ustawa / Zarządzenie
Umiejscowienie	MRR
Suma posiedzeń w 2009 r.	3

Podstawa prawna

Komitet Monitorujący Zintegrowany Program Operacyjny Rozwoju Regionalnego (ZPORR), lata 2004–2006 został powołany na podstawie ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju (Dz.U. Nr 116, poz. 1206) oraz na podstawie Zarządzenia nr 15 Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 26 lipca 2004 r. w sprawie powołania Komitetu Monitorującego Zintegrowany Program Operacyjny Rozwoju Regionalnego 2004–2006.

Skład

W skład Komitetu Monitorującego ZPORR wchodzi:

- 30 osób ze strony rządowej (w tym przedstawiciele Instytucji Płatniczej, Instytucji Zarządzającej Podstawami Wsparcia Wspólnoty, Jednostek Monitorująco-Kontrolnych Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i Europejskiego Funduszu Społecznego, 7 ministrów właściwych ze względu na rodzaj działalności objętej programem oraz Pełnomocnika Rządu do Spraw Równego Statusu Kobiet i Mężczyzn, a także przedstawiciele 16 Wojewodów);
- 21 osób ze strony samorządowej (przedstawiciele 16 Marszałków Województw i 5 ogólnopolskich organizacji samorządu terytorialnego);
- 21 osób ze strony partnerów społecznych i gospodarczych (7 przedstawicieli pracodawców i pracobiorców, przedstawiciele środowisk akademickich, naukowo-technicznych, innowacyjnych, a także innych organizacji pozarządowych).

Zadania

- rozpatrywanie i zatwierdzanie kryteriów wyboru projektów dla każdego działania ZPORR;
- okresowy przegląd postępów osiągnięcia założonych celów wsparcia Funduszy Strukturalnych;
- badanie rezultatów wdrażania, a zwłaszcza postępu w osiągnięciu celów/wartości docelowych założonych dla każdego działania, jak i rezultatów ocen przeprowadzonych w czasie okresu programowania, zatwierdzanie Uzupelnienia ZPORR, włącznie ze wskaźnikami rzeczowymi i finansowymi, używanymi do monitorowania wsparcia, i dokonywanie ewentualnych zmian w jego treści, rozpatrywanie i zatwierdzanie sprawozdań okresowych, a przede wszystkim sprawozdań rocznych oraz sprawozdania końcowego z wdrażania ZPORR, przed ich przekazaniem Komisji Europejskiej;
- rozpatrywanie i zatwierdzanie wszelkich propozycji zmian w treści decyzji Komisji Europejskiej w sprawie wkładu funduszy odnośnie do ZPORR;
- proponowanie Instytucji Zarządzającej dostosowań do zmian wsparcia z Funduszy Strukturalnych umożliwiających osiągnięcie celów oraz poprawę systemu zarządzania pomocą, w tym zarządzania finansowego, zatwierdzanie propozycji własnych Instytucji Zarządzającej ZPORR od-

nośnie do poprawek w sposobie zarządzania i wdrażania pomocy, zatwierdzenie planu promocji ZPORR.

Działalność w 2009 r.

Odbyły się 3 posiedzenia Komitetu Monitorującego ZPORR:

- przedstawiono aktualny stan wdrażania ZPORR;
- przyjęto sprawozdanie za II połowę 2008 r.;
- zaprezentowano wyniki badania ewaluacyjnego w zakresie działania 2.6.;
- przyjęto roczny raport z postępu wdrażania ZPORR w 2008 r.;
- zatwierdzono zmiany w Uzupełnieniu ZPORR, Zatwierdzono realokacje pomiędzy działaniami;
- przyjęto realokacje pomiędzy działaniami i zatwierdzono zmiany w Uzupełnieniu ZPORR.

13. Komitet Monitorujący Strategię Wykorzystania Funduszu Spójności

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Ustawa / Zarządzenie
Umiejscowienie	MRR
Suma posiedzeń w 2009 r.	2

Podstawa prawna

Komitet Monitorujący został powołany na podstawie art. 44 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju (Dz.U. Nr 116, poz. 1206) oraz Zarządzenia Nr 19 Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 11 sierpnia 2004 roku w sprawie komitetu Monitorującego strategię wykorzystania Funduszu Spójności.

Skład

W skład Komitetu wchodzi przedstawiciele: ministra właściwego ds. rozwoju regionalnego, ministra właściwego ds. finansów publicznych, ministra właściwego ds. środowiska, ministra właściwego ds. transportu, Komisji Euro-

pejskiej, Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej; wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej, przedstawiciele podmiotów odpowiedzialnych za realizację projektów współfinansowanych ze środków pochodzących z Funduszu Spójności, przedstawiciele beneficjentów, Europejskiego Banku Inwestycyjnego lub innych międzynarodowych instytucji finansowych współfinansujących dany projekt oraz w charakterze obserwatorów przedstawiciele pozarządowych organizacji ekologicznych, Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych, przedstawiciel Stowarzyszenia Beneficjentów Funduszy Pomocowych oraz przedstawiciel Sejmowej Komisji Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych.

Zadania

Do zadań Komitetu Monitorującego strategię wykorzystania Funduszu Spójności należy:

- monitorowanie realizacji projektów współfinansowanych ze środków pochodzących z Funduszu Spójności, w odniesieniu do postępów ich realizacji na podstawie rzeczowych i finansowych wskaźników, w tym opiniowanie półrocznych oraz rocznych raportów monitorujących z realizacji projektów;
- ocena rezultatów wdrażania projektów współfinansowanych ze środków Funduszu Spójności, w tym ocena zgodności realizowanego projektu z politykami Wspólnoty Europejskiej w szczególności polityką ochrony środowiska;
- proponowanie działań wymaganych do osiągnięcia celów określonych dla projektów współfinansowanych ze środków Funduszu Spójności;
- opiniowanie wniosków dotyczących zmian w zakresie wielkości oraz warunków przyznanej pomocy;
- informowanie mediów o postępie w realizacji projektów współfinansowanych ze środków Funduszu Spójności.

Działalność w 2009 r.

Komitet Monitorujący strategię wykorzystania Funduszu Spójności systematycznie monitoruje stan realizacji projektów współfinansowanych ze środków pochodzących z Funduszu Spójności jak również proponuje działania wymagane do osiągnięcia celów określonych dla projektów. Odbyły się 2 posiedzenia Komitetu Monitorującego podczas których:

- omówiono postęp w realizacji projektów współfinansowanych w ramach Funduszu Spójności;
- wskazano horyzontalne kwestie problemowe;
- podjęto decyzję o wykorzystaniu odsetek zgromadzonych na rachunku Instytucji Płatniczej dla Funduszu Spójności;
- omówiono najważniejsze kwestie horyzontalne dotyczące przede wszystkim oszczędności w projektach, modyfikacji projektów, harmonogramu zamykania projektów oraz problemu związanego ze stanem wypełnienia warunków środowiskowych.

14. Komitet Monitorujący Inicjatywy Wspólnotowej EQUAL dla Polski 2004–2006 (PIW EQUAL)

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Ustawa / Zarządzenie
Umiejscowienie	MRR
Suma posiedzeń w 2009 r.	1

Komitet Monitorujący Program Inicjatywy Wspólnotowej EQUAL jest odpowiedzialny za nadzorowanie wdrażania Programu EQUAL w Polsce i ze względu na duże zaangażowanie członków w jego prace odgrywa on ważną rolę w procesie wdrażania programu.

Podstawa prawna

Komitet Monitorujący PIW EQUAL działa na podstawie art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju (Dz.U. Nr 116, poz. 1206 z późn. zm.) Jego skład określa Zarządzenie nr 48 Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 7 października 2005 r., które zastąpiło Zarządzenie nr 10 Ministra Gospodarki i Pracy z 16 sierpnia 2004 r.

Skład

W skład Komitetu wchodzi:

- ze strony rządowej przedstawiciele: Instytucji Zarządzającej Podstawami Wsparcia Wspólnoty, Instytucji Zarządzającej programem operacyjnym

Program Inicjatywy Wspólnotowej EQUAL Instytucji Płatniczej, ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego oraz ministrów właściwych ze względu na rodzaj działalności objętej programem;

- ze strony samorządowej przedstawiciele: konwentu marszałków oraz ogólnopolskich organizacji samorządowych;
- przedstawiciele partnerów społecznych i gospodarczych: organizacji pracowników i organizacji pracodawców wyłonionych na podstawie ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego, organizacji pozarządowych – wskazanych przez Radę Działalności Pożytku Publicznego oraz środowiska naukowego – wskazanego przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego.

Zadania

Do zadań Komitetu należy:

- rozpatruje i zatwierdza kryteria wyboru projektów w ramach każdego działania;
- rozpatruje i zatwierdza uzupełnienie programu oraz propozycje jego zmian;
- okresowo bada postęp w zakresie osiągnięcia szczegółowych celów, określonych w programie i uzupełnieniu programu;
- bada rezultaty realizacji programu, w tym osiągnięcie celów programu wyznaczonych dla poszczególnych działań;
- rozpatruje i zatwierdza, przygotowane przez instytucję zarządzającą programem, sprawozdania okresowe, roczne oraz sprawozdanie końcowe, o których mowa w art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju (Dz.U. Nr 116, poz. 1206 z późn. zm.)
- rozpatruje i zatwierdza zmiany w programie;
- zgłasza instytucji zarządzającej programem propozycje zmian w ramach programu;
- rozpatruje i zatwierdza plan działań promocyjnych w ramach programu oraz proponuje jego zmiany.

Działalność w 2009 r.

O odbyło się 1 posiedzenie Komitetu Monitorującego Program Inicjatywy Wspólnotowej EQUAL na lata 2004–2006, na którym przyjęto sprawozdanie okresowe PIW Equal za 2008 rok

15. Komitet Monitorujący dla Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Norweskiego Mechanizmu Finansowego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MRR
Suma posiedzeń w 2009 r.	3

Podstawa prawna

Komitet Monitorujący dla Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Norweskiego Mechanizmu Finansowego funkcjonuje na podstawie Zarządzenia Prezesa Rady Ministrów nr 22 z dnia 24 lutego 2005 r., zgodnie z którym Komitet jest organem pomocniczym Rady Ministrów. Celem działania Komitetu jest monitoring efektywności wykorzystania środków finansowych pochodzących z projektów wdrażanych w ramach obu mechanizmów finansowych.

Skład

- przewodniczący Komitetu – minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego
- wiceprzewodniczący – minister właściwy do spraw wewnętrznych, dyrektorzy właściwych komórek organizacyjnych, wyznaczeni przez:
 - ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
 - ministra właściwego do spraw integracji europejskiej;
 - ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego;
 - ministra właściwego do spraw nauki;
 - ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania;
 - ministra właściwego do spraw sprawiedliwości;
 - ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego;
 - ministra właściwego do spraw środowiska;
 - ministra właściwego do spraw transportu;
 - ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego;

- ministra właściwego do spraw zagranicznych,
- ministra właściwego do spraw zdrowia,
- przedstawiciele partnerów społecznych i gospodarczych: siedmiu przedstawicieli organizacji pracodawców i pracowników – wyznaczonych przez Trójstronną Komisję do Spraw Społeczno-Gospodarczych, sześciu przedstawicieli organizacji pozarządowych – wyznaczonych przez Radę Działalności Pożytku Publicznego, trzech przedstawicieli środowisk naukowych – wyznaczonych przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego;
- przedstawiciele strony samorządowej: po dwóch ze Związku Gmin Wiejskich, Związku Miast Polskich, Związku Powiatów Polskich, Związku Województw RP, Unii Miasteczek Polskich, Unii Metropolii Polskich, jednego przedstawiciela Forum Polskich Regionów Granicznych, trzech przedstawicieli Konwentu Marszałków.

Zadania

Komitet ma na celu zapewnienie efektywności wykorzystania środków finansowych oraz monitorowanie realizacji projektów wdrażanych w ramach Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Norweskiego Mechanizmu Finansowego, zwanych dalej „mechanizmami finansowymi”.

- dokonywanie oceny efektywności i skuteczności wykorzystania środków finansowych dostępnych w ramach obu Mechanizmów Finansowych;
- okresowe badanie przebiegu prac realizowanych w ramach przedsięwzięć objętych Mechanizmami Finansowymi;
- zatwierdzanie okresowych sprawozdań z realizacji programu;
- opiniowanie i rekomendowanie propozycji zmian zgłoszonych przez Krajowy Punkt Kontaktowy lub członków Komitetu, w tym propozycji przesunięć środków finansowych pomiędzy priorytetami.

Działalność w 2009 r.

Odbyły się 3 posiedzenia KM:

- przyjęcie „Sprawozdania rocznego z wdrażania Mechanizmu Finansowego EOG w Polsce” za okres styczeń – grudzień 2008 r.;
- przyjęcie „Sprawozdania rocznego z wdrażania Norweskiego Mechanizmu Finansowego w Polsce” za okres styczeń – grudzień 2008 r.;

- przedstawienie aktualnych informacji na temat wdrażania Mechanizmu Finansowego EOG oraz Norweskiego Mechanizmu Finansowego;
- przedstawienie informacji na temat zakończenia kontraktacji środków w ramach Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Norweskiego Mechanizmu Finansowego;
- prezentacja wybranych projektów i grantów blokowych realizowanych ze środków Mechanizmów Finansowych i przedstawienie ich przez poszczególne Instytucje Pośredniczące/Wspomagające oraz operatorów. Przedstawienie aktualnych informacji na temat wdrażania Mechanizmu Finansowego EOG oraz Norweskiego Mechanizmu Finansowego;
- prezentacja wybranych dwóch grantów blokowych realizowanych ze środków Mechanizmów Finansowych i przedstawienie ich przez poszczególnych operatorów.

16. Komitet Monitorujący dla Szwajcarsko-Polskiego Programu Współpracy (SPPW)

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MRR
Suma posiedzeń w 2009 r.	2

Podstawa prawna

Zarządzenie nr 4 Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 7 maja 2008 r. w sprawie powołania Komitetu Monitorującego dla Szwajcarsko-Polskiego Programu Współpracy.

Skład

Przedstawiciele: Ministerstwa Rozwoju Regionalnego, Ministerstwa Środowiska, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministerstwa Zdrowia, Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Infrastruktury, Konfederacji Pracodawców Polskich, NSZZ Solidarność, Ogólnopolskiej Federacji Organizacji Pozarządowych oraz Urzę-

dów Marszałkowskich Województwa Małopolskiego, Województwa Podkarpackiego, Województwa Świętokrzyskiego i Województwa Lubelskiego.

Zadania

Do zadań Komitetu należy w szczególności:

- akceptowanie kryteriów oceny projektów w ramach Programu Współpracy;
- dokonywanie przeglądu procesu wyboru projektów w ramach Programu Współpracy;
- okresowe badanie postępu w realizacji Programu Współpracy i osiągnięcia przez niego założonych celów;
- sprawdzanie i opiniowanie raportów rocznych z wdrażania Programu Współpracy przygotowywanych przez Krajową Instytucję Koordynującą, zwaną dalej „KIK”;
- zapewnienie efektywności i skuteczności wykorzystania środków finansowych dostępnych w ramach Programu.

Działalność w 2009 r.

Odbyły się 2 posiedzenia, prace toczyły się również w trybie obiegowym:

- przyjęcie kryteriów oceny merytorycznej dla Operatora Grantu Blokowego dla Organizacji Pozarządowych i Polsko-Szwajcarskich Regionalnych Projektów Partnerskich;
- przedstawienie aktualnych informacji o stanie zaawansowania prac w ramach Szwajcarsko-Polskiego Programu Współpracy;
- przyjęcie Raportu rocznego z wdrażania Szwajcarsko-Polskiego Programu Współpracy za okres 20 grudnia 2007 r. – 31 grudnia 2008 r.;
- przyjęcie kryteriów oceny merytorycznej projektów w obszarze tematycznym Ochrona zdrowia, cel I – Promocja zdrowego trybu życia oraz zapobieganie chorobom zakaźnym na poziomie krajowym i na obszarach koncentracji geograficznej;
- przyjęcie kryteriów oceny merytorycznej projektów w obszarze tematycznym Badania i rozwój w ramach priorytetu 4 Rozwój społeczny i zasobów ludzkich;
- przyjęcie kryteriów oceny merytorycznej projektów w obszarze tematycznym Ochrona zdrowia, cel II – Poprawa usług podstawowej opieki zdrowotnej i usług opieki społecznej na peryferyjnych i zmarginalizowa-

- nych terenach obszarów objętych koncentracją geograficzną, z preferencją do wielosektorowego podejścia programowego;
- przyjęcie kryteriów oceny merytorycznej projektów w obszarze tematycznym Rozwój sektora prywatnego i promocja eksportu MŚP, odpowiednio a) projekt indywidualny dotyczącego budowy potencjału merytorycznego sieci regionalnych centrów obsługi inwestorów i eksporterów (COIE) oraz b) projektu indywidualnego dotyczącego zwiększania konkurencyjności regionów poprzez społeczną odpowiedzialność biznesu (CSR);

17. Komitet Koordynacyjny Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia na lata 2007–2013

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Koordynacyjny
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MRR
Suma posiedzeń w 2009 r.	2

Podstawa prawna

Zarządzenie Nr 6 Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 11 kwietnia 2007 r. na podstawie art. 7 ust. 4 pkt 5 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz.U. z 2003 r. Nr 24, poz. 199, z późn. zm. 1) w związku z art. 23a i art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz.U. z 2003 r. Nr 159, poz. 1548 z późn. zm. 2).

Skład

W skład Komitetu wchodzi:

Przewodniczący Komitetu – minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego;

ze strony rządowej:

- po jednym przedstawicielu Instytucji Zarządzającej: Programem Operacyjnym Infrastruktura i Środowisko; Programem Operacyjnym Innowacyjna Gospodarka; Programem Operacyjnym Kapitał Ludzki; Programem Operacyjnym Rozwój Polski Wschodniej; Programem Operacyjnym Po-

moc Techniczna; Programami Operacyjnymi Europejskiej Współpracy Terytorialnej;

- ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego;
- instytucji koordynującej Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia na lata 2007–2013;
- instytucji koordynującej regionalne programy operacyjne;
- Krajowej Jednostki Oceny;
- Instytucji Certyfikującej;
- w zakresie zarządzania Mechanizmem Finansowym Europejskiego Obszaru Gospodarczego, Norweskim Mechanizmem Finansowym i Szwajcarskim Mechanizmem Finansowym;
- ministrów właściwych – pełniących zadania instytucji pośredniczących; ministra właściwego do spraw gospodarki – pełniącego zadania instytucji koordynującej proces lizboński w Polsce; ministra właściwego do spraw rolnictwa i rozwoju wsi – odpowiedzialnego za realizowanie zadań Wspólnej Polityki Rolnej w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich; ministra właściwego do spraw rybołówstwa – odpowiedzialnego za realizowanie zadań Wspólnej Polityki Rybackiej w ramach Programu Operacyjnego Zrównoważony rozwój sektora rybołówstwa i nadbrzeżnych obszarów rybackich 2007–2013; ministra właściwego do spraw finansów publicznych; instytucji audytowej;
- Prezesa Rady Ministrów;
- Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego;

ze strony samorządowej:

- po jednym przedstawicielu z każdego województwa, delegowanym na zaproszenie ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, przez Instytucję Zarządzającą Regionalnym Programem Operacyjnym;
- Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, działającą na podstawie ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz.U. Nr 90, poz. 759) spośród przedstawicieli każdej ogólnopolskiej organizacji samorządu terytorialnego reprezentującej w Komisji stronę samorządową;

ze strony partnerów społeczno-gospodarczych:

- operacyjnych z odpowiednimi politykami Wspólnoty, po jednym przedstawicielu z każdej organizacji pracowników i z każdej organizacji

pracodawców, reprezentatywnych w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz.U. Nr 100, poz. 180, z późn. zm. 3);

- pięciu przedstawicieli organizacji pozarządowych wskazanych przez Radę Działalności Pożytku Publicznego, w tym co najmniej jeden przedstawiciel organizacji ekologicznych oraz jeden przedstawiciel kościołów i związków wyznaniowych;
- po jednym przedstawicielu środowiska akademicko-naukowego delegowanym przez: Radę Główną Szkolnictwa Wyższego; Konferencję Rektorów Akademickich Szkół Polskich; Polską Akademię Nauk; Radę Główną Jednostek Badawczo-Rozwojowych.

W posiedzeniach Komitetu, na zaproszenie przewodniczącego, mogą uczestniczyć, w charakterze obserwatorów, bez prawa głosu, przedstawiciele Komisji Europejskiej; Europejskiego Banku Inwestycyjnego; Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego; ministrów właściwych, odpowiedzialnych za realizację w okresie 2007–2013 strategii sektorowych w rozumieniu ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz.U. Nr 227, poz. 1658); wojewodów.

Jeśli zakres omawianych spraw tego wymaga w obradach Komitetu, na pisemne zaproszenie Przewodniczącego lub na wniosek członków Komitetu, mogą uczestniczyć w charakterze doradczym, bez prawa głosu, eksperci oraz przedstawiciele innych instytucji, grup społecznych i zawodowych.

Zadania

- monitorowanie realizacji Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia na lata 2007–2013 oraz poszczególnych programów operacyjnych na podstawie raportów i sprawozdań monitorujących;
- monitorowanie spójności realizowanych polityk w zakresie polityki konkurencyjności, Wspólnej Polityki Rolnej i Wspólnej Polityki Rybackiej z polityką spójności oraz innymi politykami rozwojowymi;
- przedstawianie wniosków i rekomendacji wynikających z corocznych informacji na temat zgodności działań realizowanych w ramach programów operacyjnych z odpowiednimi politykami Wspólnoty;

- formułowanie opinii i rekomendacji na temat przebiegu wdrażania polityk horyzontalnych w celu zapewnienia spójnej realizacji polityki rozwoju;
- zapewnienie zgodności programów operacyjnych ze Strategią Rozwoju Kraju 2007–2015;
- monitorowanie poziomu wydatków ponoszonych w ramach realizacji polityki spójności, służących realizacji Strategii Lizbońskiej;
- opiniowanie propozycji modyfikacji systemu realizacji Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia na lata 2007–2013 i jego usprawnień, wynikających z analiz, raportów i informacji;
- opiniowanie działań naprawczych dotyczących problemów z realizacją programów operacyjnych;
- opiniowanie i zatwierdzanie propozycji przesunięcia środków pomiędzy programami operacyjnymi;
- opiniowanie i zatwierdzenie raportu z realizacji programów operacyjnych na potrzeby podziału środków krajowej rezerwy wykonania;
- wydawanie opinii na temat zgodności działań realizowanych w ramach krajowych programów operacyjnych z działaniami realizowanymi w ramach regionalnych programów operacyjnych;
- monitorowanie spójności realizowanych działań w ramach programów operacyjnych celu Konwergencja z działaniami realizowanymi w ramach celu Europejska współpraca terytorialna;
- monitorowanie spójności realizowanych działań w ramach programów operacyjnych celu Konwergencja i celu Europejska współpraca terytorialna z innymi działaniami strukturalnymi;
- monitorowanie spójności realizowanych działań w ramach programów operacyjnych celu Konwergencja i celu Europejska współpraca terytorialna z działaniami realizowanymi ze środków Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Norweskiego Instrumentu Finansowego;
- zapewnienie prawidłowości funkcjonowania systemów zarządzania i kontroli dla poszczególnych programów operacyjnych;
- monitorowanie stosowania zasady równości szans oraz zasady zrównoważonego rozwoju w ramach programów operacyjnych.

Działalność w 2009 r.

Odbyły się 2 posiedzenia Komitetu Koordynacyjnego Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia na lata 2007–2013 dotyczące przeglądu stanu realizacji NSRO, podziału krajowej rezerwy wykonania, wdrażania projektów dużych oraz zmian w Programach związanych z nową ustawą o finansach publicznych.

Przy KK NSRO działają następujące grupy robocze:

- Grupa robocza ds. Informacji, Promocji i Szkoleń w zakresie Funduszy Europejskich w Polsce;
- Grupa robocza ds. małych i średnich przedsiębiorstw;
- Grupa robocza ds. społeczeństwa obywatelskiego;
- Grupa robocza ds. koordynacji i komplementarności;
- Grupa robocza ds. społeczeństwa informacyjnego.

18. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Kapitał Ludzki 2007–2013 (PO KL)

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Ustawa / Zarządzenie
Umiejscowienie	MRR
Suma posiedzeń w 2009 r.	5

Podstawa prawna

Komitet Monitorujący PO KL działa na podstawie art. 36 ust. 2 *ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju* (Dz.U. z 2006 r. Nr 227, poz. 1658 z późn. zm.). Jego skład i zadania określa Zarządzenie nr 24 Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 24 października 2007 r.

Skład

ze strony rządowej:

- przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Kapitał Ludzki,

przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Koordynującej Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia, przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako instytucji do spraw koordynacji strategicznej, przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako instytucji koordynującej 16 Regionalnych Programów Operacyjnych, przedstawiciel ministra właściwego do spraw gospodarki – jako instytucji koordynującej proces lizboński w Polsce, przedstawiciel ministra właściwego do spraw finansów publicznych, przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Certyfikującej, przedstawiciel Prezesa Rady Ministrów, przedstawiciel ministra właściwego do spraw zdrowia, przedstawiciel Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, przedstawiciel ministra właściwego do spraw pracy, ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania, ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, ministra właściwego do spraw administracji publicznej;

ze strony samorządowej:

- po jednym przedstawicielu każdej Instytucji Pośredniczącej komponentu regionalnego Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki;
- przedstawiciel ogólnopolskich organizacji samorządu terytorialnego wyłoniony na podstawie ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz.U. Nr 90, poz. 759);
- przedstawiciel Konwentu Marszałków Województw RP;

ze strony partnerów społecznych i gospodarczych:

- po jednym przedstawicielu każdej organizacji pracowników i organizacji pracodawców, wyłonionych na podstawie ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz.U. Nr 100, poz. 1080, z późn. zm.) (Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”, Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, Forum Związków Zawodowych, Konfederacji Pracodawców Polskich, Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych Lewiatan, Związku Rzemiosła Polskiego, Business Centre Club-ZP);
- pięciu przedstawicieli organizacji pozarządowych w rozumieniu ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i wolonta-

riacie (Dz.U. Nr 96, poz. 873 z późn. zm.), wskazanych przez Radę Działalności Pożytku Publicznego;

- ze strony środowiska akademicko-naukowego przedstawiciel wskazany przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego, przedstawiciel wskazany przez Konferencję Rektorów Akademickich Szkół Polskich.

W posiedzeniach Komitetu mogą uczestniczyć w charakterze obserwatorów bez prawa do głosowania przedstawiciel kontroli skarbowej, przedstawiciel Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, przedstawiciel Instytucji Audytowej, przedstawiciel Krajowej Jednostki Oceny, przedstawiciel Pełnomocnika Rządu do spraw Osób Niepełnosprawnych w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej, przedstawiciel ministra właściwego do spraw pracy i zabezpieczenia społecznego, po jednym przedstawicielu pozostałych ogólnopolskich organizacji samorządu terytorialnego.

W pracach Komitetu może uczestniczyć również przedstawiciel Komisji Europejskiej z głosem doradczym – z inicjatywy własnej przedstawiciela Komisji Europejskiej lub na wniosek przewodniczącego Komitetu.

Zadania

- rozpatrywanie i zatwierdzanie kryteriów wyboru projektów w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013 oraz zatwierdzanie ewentualnych zmian tych kryteriów;
- okresowe badanie postępu w zakresie osiągnięcia szczegółowych celów, określonych w Programie Operacyjnym Kapitał Ludzki 2007–2013, na podstawie dokumentów przedkładanych przez Instytucję Zarządzającą Programem Operacyjnym Kapitał Ludzki 2007–2013;
- analizowanie rezultatów realizacji Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013, w szczególności osiągnięcia celów wyznaczonych dla każdego priorytetu oraz wyników ocen (ewaluacji) związanych z monitorowaniem realizacji Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013, w szczególności w przypadku, gdy monitoring wykazuje znaczące odstępstwa od początkowo określonych celów lub gdy zgłoszone są propozycje zmian w Programie Operacyjnym Kapitał Ludzki 2007–2013;
- analizowanie i zatwierdzanie rocznych i końcowych raportów z wdrażania Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013;

- zapoznawanie się z rocznymi raportami z kontroli Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013 oraz z komentarzami Komisji Europejskiej do tych raportów;
- przedkładanie Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Kapitał Ludzki 2007–2013 propozycji zmian lub analiz Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013, ułatwiających realizację celów funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności, określonych w Rozporządzeniu Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego i uchylającym Rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 lub służących usprawnieniu zarządzania Programem Operacyjnym Kapitał Ludzki 2007–2013, w tym zarządzania finansowego;
- analizowanie i zatwierdzanie wszelkich propozycji zmian treści decyzji Komisji Europejskiej w sprawie wkładu Europejskiego Funduszu Społecznego;
- dodatkowe zadania wynikające ze specyfiki Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013:
 - nadzorowanie zgodności realizowanego wsparcia z polityką równych szans,
 - o analizowanie i zatwierdzanie zakresu tematów dla projektów innowacyjnych,
 - o rekomendowanie Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Kapitał Ludzki 2007–2013 przyjęcia rocznych Planów działania dla Priorytetów I–V Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013,
 - o rekomendowanie Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Kapitał Ludzki 2007–2013 przyjęcia Planów Działania 2007–2008 dla Priorytetów VI–IX Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013,
 - o powoływanie tematycznych grup roboczych,
 - o powołanie i nadzorowanie funkcjonowania 16 Podkomitetów Monitorujących Program Operacyjny Kapitał Ludzki 2007–2013.
- Inne zadania.

Działalność w 2009 roku

Odbyło się 5 posiedzeń Komitetu Monitorującego PO KL:

- podsumowanie stanu wdrażania PO KL w 2008 r. (wg stanu na dzień 31 grudnia 2008 r.);
- dyskusja na temat uwag zgłoszonych do Planów Działania komponentu regionalnego PO KL podczas V posiedzenia Komitetu Monitorującego PO KL oraz przyjęcie uchwały w sprawie corrigendum do Planów Działania na rok 2009 w województwie pomorskim i zachodniopomorskim;
- rozpatrzenie oraz zatwierdzenie kryteriów oceny projektów na podstawie Planów Działania 2009 województwa lubuskiego;
- rozpatrzenie oraz zatwierdzenie kryteriów oceny projektów na podstawie Planów Działania 2009 komponentu centralnego PO KL;
- prezentacja i przyjęcie Planu Komunikacji PO KL;
- przyjęcie rekomendacji wynikających z badania projektów pilotażowych PO KL;
- przyjęcie rekomendacji dotyczących projektów innowacyjnych PO KL wynikających z badania ewaluacyjnego PIW EQUAL;
- informacja nt. stanu wdrażania PO KL na podstawie sprawozdania PO KL za II półrocze 2008;
- przedstawienie corrigendum Planu Działania dla Priorytetu II PO KL w zakresie uwzględnienia trybu konkursowego dla projektów innowacyjnych;
- przedstawienie informacji nt. stanu wdrażania Priorytetu V PO KL;
- zaopiniowanie autopoprawki IP województwa śląskiego do brzmienia kryterium dostępu nr 2 dla Planów Działania VI-IX na rok 2009 dla województwa śląskiego;
- prezentacja MPiPS nt. dotychczasowego postępu w realizacji Priorytetu I PO KL oraz planu dochodzenia do założonych celów szczegółowych;
- prezentacja MPiPS nt. już zrealizowanych oraz planowanych do realizacji wspólnych projektów (lub elementów projektów) których odbiorcami są zarówno jednostki pomocy społecznej jak również instytucje rynku pracy.
- przedstawienie informacji nt. działań PO KL jako narzędzia antykryzysowego;
- informacja MPiPS nt. realizacji rekomendacji z badania „Realizacja perspektywy równości szans kobiet i mężczyzn w ramach SPO RZL”;
- przedstawienie Agendy na rzecz równości płci;
- przegląd wdrażania rekomendacji z badań ewaluacyjnych;

- informacja nt. protokołu z przebiegu siódmego posiedzenia Komitetu Monitorującego PO KL;
- przegląd wdrażania rekomendacji z badań ewaluacyjnych;
- informacja nt. stanu wdrażania PO KL (wg stanu na dzień 22.06.2009 r.);
- prezentacja oraz zatwierdzenie sprawozdania z realizacji PO KL za 2008 rok;
- zmiany w Planach działania oraz kryteriach wyboru projektów, dostosowujące do aktualnej sytuacji społeczno-gospodarczej;
- przedstawienie rekomendacji z badania ewaluacyjnego „Ocena realizacji zasady partnerstwa w ramach SPO RZL i PO KL”;
- informacja nt. protokołu z przebiegu ósmego posiedzenia Komitetu Monitorującego PO KL;
- informacja nt. stanu wdrażania PO KL (wg stanu na dzień 12.10.2009 r.);
- omówienie założeń Planów działania na 2010 rok;
- podsumowanie dyskusji nt. założeń projektów Planów działania na 2010 r.;
- stan realizacji projektów systemowych wdrażanych w ramach Priorytetu II Rozwój zasobów ludzkich i potencjału adaptacyjnego przedsiębiorstw oraz poprawa stanu zdrowia osób pracujących PO KL;
- informacja nt. protokołu z przebiegu dziewiątego posiedzenia Komitetu Monitorującego PO KL oraz przyjęcie uchwały w sprawie wprowadzenia zmian do Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki w związku ze zmianą ustawy o finansach publicznych;
- informacja nt. stanu wdrażania PO KL (wg stanu na dzień 23.11.2009 roku);
- przyjęcie uchwały w sprawie zmiany Regulaminu Komitetu Monitorującego PO KL;
- przyjęcie tabeli rekomendacji z badania ewaluacyjnego „Ocena projektów realizowanych przez podmioty podejmujące lokalne inicjatywy w ramach PO KL”;
- prezentacja zmian dokonanych w Planach działania na 2010 rok w wyniku uwag zgłoszonych podczas dziewiątego posiedzenia KM PO KL. Rekomendowanie Planów działania na 2010 rok;
- stan realizacji projektów systemowych wdrażanych w ramach Priorytetu II Rozwój zasobów ludzkich i potencjału adaptacyjnego przedsiębiorstw oraz poprawa stanu zdrowia osób pracujących PO KL;
- powołanie Krajowych Sieci Tematycznych – skład instytucjonalny.

18.1. Grupy robocze powołane w ramach Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Kapitał Ludzki 2007–2013

W ramach Komitetu Monitorującego PO KL działa 6 grup roboczych:

- Grupa robocza ds. horyzontalnych;
- Grupa robocza ds. komponentu regionalnego;
- Grupa robocza ds. zatrudnienia i integracji społecznej;
- Grupa robocza ds. adaptacyjności i transferu wiedzy;
- Grupa robocza ds. edukacji;
- Grupa robocza ds. dobrego rządzenia;

Zadania

Główne zadania grup roboczych wspólne dla wszystkich grup roboczych:

- gromadzenie, wymiana oraz analizowanie informacji na temat wdrażania PO KL;
- okresowe badanie postępu i osiągnięcia celów PO KL, w szczególności analizowanie wyzwań i zagrożeń dla realizacji PO KL;
- ocena adekwatności realizowanych działań w ramach PO KL, w odniesieniu do aktualnej i prognozowanej sytuacji społeczno-gospodarczej;
- przedkładanie Komitetowi Monitorującemu PO KL lub bezpośrednio Instytucji Zarządzającej PO KL lub Instytucjom Pośredniczącym PO KL rekomendacji dot. zmian kryteriów wyboru projektów, zmian w uszczegółowieniu programu lub zmian w programie, służących usprawnieniu realizacji programu;
- wypracowywanie wspólnych rekomendacji, standardów i procedur oraz formułowanie wniosków i zaleceń dotyczących systemu wdrażania PO KL.

Zadania szczegółowe, realizowane w zależności od obszaru tematycznego danej grupy:

1. Celem działania Grupy roboczej ds. horyzontalnych jest monitorowanie procesu wdrażania na poziomie regionalnym i centralnym następujących zagadnień horyzontalnych: innowacyjność, współpraca ponadnarodowa, partnerstwo, gender-mainstreaming. Ponadto dodatkowym zadaniem Grupy roboczej ds. horyzontalnych będzie analizowanie, proponowanie

i rekomendowanie Komitetowi Monitorującemu PO KL propozycji tematów dla projektów innowacyjnych.

2. Celem działania Grupy roboczej ds. Komponentu Regionalnego PO KL jest monitorowanie procesu wdrażania poszczególnych Priorytetów komponentu regionalnego PO KL w województwach w celu zapewnienia spójności ich wdrażania na poziomie krajowym. Grupa robocza będzie koncentrowała się szczególnie na zagadnieniach dotyczących zrównoważonego rozwoju województw w zakresie rozwoju regionalnych rynków pracy, podniesienia poziomu wykształcenia i kwalifikacji mieszkańców oraz wsparcia przedsiębiorstw w dostosowaniu się do potrzeb regionalnych strategii rozwoju.
3. Celem działania Grupy Roboczej ds. Zatrudnienia i Integracji Społecznej jest zapewnienie koordynacji i spójności realizacji działań, dotyczących wsparcia dla osób bezrobotnych, biernych zawodowo oraz zagrożonych wykluczeniem społecznym podejmowanych na poziomie regionalnym i centralnym (działania systemowe).
4. Celem działania Grupy Roboczej ds. Adaptacyjności i Transferu Wiedzy jest zapewnienie koordynacji i spójności realizacji działań systemowych, realizowanych centralnie, związanych ze wsparciem dla rozwoju potencjału adaptacyjnego przedsiębiorstw oraz ich kadr, z działaniami w tym zakresie wdrażanymi na poziomie regionalnym.
5. Celem działania Grupy Roboczej ds. Edukacji jest zapewnienie koordynacji i spójności realizacji działań służących podnoszeniu jakości edukacji oraz poziomu wykształcenia społeczeństwa, podejmowanych na poziomie centralnym z podobnymi działaniami realizowanymi na poziomie regionalnym.
6. Celem działania Grupy Roboczej ds. Dobrego Rządzenia jest monitorowanie procesu wsparcia dla budowy zdolności instytucjonalnej polskiej administracji oraz wdrażania na poziomie krajowym standardów dobrego rządzenia, zgodnych ze standardami i wytycznymi Unii Europejskiej, ze szczególnym uwzględnieniem założeń Programu Reformy Regulacji. Grupa Robocza będzie również monitorowała działania służące rozwojowi potencjału organizacji pozarządowych oraz organizacji pracodawców i pracowników jako podmiotów istotnych z punktu widzenia efektywnej realizacji zasad dobrego rządzenia.

Działalność w 2009 r.

W 2009 roku odbyło się łącznie 16 spotkań grup roboczych:

- Grupa robocza ds. horyzontalnych – 3 posiedzenia;
- Grupa robocza ds. komponentu regionalnego PO KL – 1 posiedzenie;
- Grupa robocza ds. zatrudnienia i integracji społecznej – 3 posiedzenia;
- Grupa robocza ds. adaptacyjności i transferu wiedzy – 3 posiedzenia;
- Grupa robocza ds. edukacji i szkolnictwa wyższego – 3 posiedzenia;
- Grupa robocza ds. dobrego rządzenia – 3 posiedzenia.

19. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko 2007–2013 (PO IiŚ)

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Ustawa / Zarządzenie
Umiejscowienie	MRR
Suma posiedzeń w 2009 r.	3

Podstawa prawna

Komitet Monitorujący Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko 2007–2013 został ustanowiony Zarządzeniem Ministra Rozwoju Regionalnego Nr 28 z dnia 28 grudnia 2007 r. Podstawę prawną powołania oraz zakresu zadań Komitetu Monitorującego regulują: przepisy rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Spójności i uchylającego Rozporządzenie (WE) nr 1260/1999, przepisy Ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia na lata 2007–2013 zaakceptowane przez Radę Ministrów w dniu 29 listopada 2006 r. i zatwierdzone decyzją Komisji Europejskiej z dnia 7 maja 2007 r. KM powołany został na podstawie Zarządzenia nr 28 Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 28 grudnia 2007 r. Obecnie KM funkcjonuje na podstawie Zarządzenia nr 4 Ministra Rozwoju Regionalnego z 30 marca 2009 r.

Skład

W pracach Komitetu na prawach członków uczestniczą przedstawiciele instytucji rządowych i samorządowych oraz reprezentanci organizacji pracowników i pracodawców (trzech przedstawicieli organizacji pracowników i organizacji pracodawców reprezentowanych w porozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych wojewódzkich komisjach dialogu społecznego), pięciu przedstawicieli organizacji pozarządowych, jeden przedstawiciel środowiska akademicko-naukowego.

Ponadto, w posiedzeniach Komitetu biorą udział obserwatorzy reprezentujący m.in. instytucje zarządzające regionalnymi programami operacyjnymi (zarządy województw), instytucje wdrażające POIiŚ, wojewodowie, organizacje samorządowe, partnerzy społeczni i gospodarczy.

Zadania

- rozpatrywanie i zatwierdzenie kryteriów wyboru projektów (oraz zmian do kryteriów);
- analiza i zatwierdzanie rocznych sprawozdań (oraz końcowego sprawozdania) z realizacji POIiŚ;
- przegląd postępów w zakresie osiągnięcia celów określonych w Programie, na podstawie dokumentów przedkładanych przez IZ POIiŚ;
- analizowanie wyników wdrażania POIiŚ, w szczególności osiągnięcia celów wyznaczonych dla każdego priorytetu oraz wyników ocen związanych z monitorowaniem realizacji POIiŚ;
- analiza rocznych sprawozdań audytowych POIiŚ oraz uwag Komisji Europejskiej do tych sprawozdań;
- występowanie do Instytucji Zarządzającej POIiŚ z wnioskiem o przedstawienie niezbędnych materiałów w zakresie POIiŚ ułatwiających realizację celów EFRR i FS lub służącym usprawnieniu zarządzania POIiŚ, w tym zarządzania finansowego;
- analizowanie i zatwierdzanie wniosków o zmianę treści decyzji Komisji Europejskiej w sprawie wkładu funduszy

Działalność w 2009 roku

Odbyły się 3 posiedzenia Komitetu Monitorującego oraz jedno w formie obiegowej, na których między innymi:

- omówiono i zatwierdzono proponowane zmiany do zapisów *Programu Infrastruktura i Środowisko 2007–2013*;
- zaprezentowano główne modyfikacje planowane do wprowadzenia do *Szczegółowego Opisu Priorytetów*;
- przedstawiono i przyjęto propozycje aktualizacji kryteriów wyboru projektów w ramach priorytetów: III, V, VI, VII, VIII, X i XIII;
- zaprezentowano i przyjęto *Plan Komunikacji Programu Infrastruktura i Środowisko na lata 2007–2013*;
- informacja na temat realizacji badań ewaluacyjnych w 2008 r. oraz planów w zakresie ewaluacji na 2009 r.;
- zaprezentowano i przyjęto zmieniony *Regulamin pracy Komitetu Monitorującego Program Infrastruktura i Środowisko*;
- przyjęto Sprawozdanie roczne z wdrażania Programu za 2008 rok;
- zapoznano się z wnioskami z badania ewaluacyjnego, które miało na celu sprawdzenie stopnia poinformowania potencjalnych beneficjentów o możliwościach jakie daje PO IiŚ;
- przyjęto zmiany w horyzontalnych kryteriach wyboru projektów oraz zmiany w kryteriach wyboru projektów w sektorach: środowiska, energetyki, zdrowia, szkolnictwa wyższego;
- podjęto także uchwałę o powołaniu Grupy roboczej ds. projektów transportowych realizowanych w ramach PO IiŚ;
- przyjęto uchwały wprowadzające zmiany kryteriów wyboru projektów w zakresie horyzontalnego kryterium formalnego oraz w sektorach: transport, zdrowie, szkolnictwo wyższe.

19.1. Grupa robocza ds. projektów transportowych realizowanych w ramach PO IiŚ

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Grupa robocza
Podstawa działania	Uchwała KM
Umiejscowienie	MRR
Suma posiedzeń w 2009 r.	2

Podstawa prawna

Grupa została powołana Uchwałą nr 20 KM PO liŚ z dnia 29 września 2009 r. na podstawie § 10 Zarządzenia nr 4 Ministra Rozwoju Regionalnego z 30 marca 2009 r.

Skład

W skład grupy – ze strony partnerów społecznych i gospodarczych – wchodzi przedstawiciele reprezentatywnych w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego, organizacji pracowników i pracodawców (PKPP-Lewiatan, BCC-ZP, ZRP, KPP, NSZZ „Solidarność”, FZZ, OPZZ, Stowarzyszenia Polskiego Kongresu Drogowego, Stowarzyszenia Beneficjentów Funduszy Pomocowych, Polskiego Klubu Ekologicznego, Związku Stowarzyszeń Polska Zielona Sieć, Europejskiego Banku Inwestycyjnego, Europejskiego Banku Odbudowy i Rozwoju.

Zadania

- systematyczna i szczegółowa analiza utrudnień we wdrażaniu inwestycji transportowych realizowanych w ramach POliŚ;
- wymiana oraz analizowanie informacji na temat wdrażania inwestycji transportowych POliŚ oraz wypracowywanie na tej podstawie rekomendacji do przedstawienia Komitetowi Monitorującemu.

Działalność w 2009 r.

Odbyły się 2 posiedzenia Grupy roboczej:

- omówiono regulamin oraz plan działań grupy;
- przyjęto regulamin grupy;
- przedstawiono *Informację na temat stanu realizacji sektora transportu w ramach POliŚ i występujących zagrożeń* oraz proponowane zmiany w Kryteriach wyboru projektów w ramach działania 7.4 POliŚ: Rozwój transportu intermodalnego;
- omówiono również przygotowany przez PKP PLK SA materiał na temat stanu realizacji i zagrożeń w sektorze kolei w ramach POliŚ.

20. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Innowacyjna Gospodarka 2007–2013 (PO IG)

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Ustawa / Zarządzenie
Umiejscowienie	MRR
Suma posiedzeń w 2009 r.	4

Podstawa prawna

Komitet Monitorujący PO IG został powołany na podstawie art. 36 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz.U. z 2006 r. Nr 227, poz. 1658 oraz z 2007 r. Nr 140, poz. 984) oraz Zarządzenia nr 26 Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 30 października 2007 r. w sprawie powołania Komitetu Monitorującego PO IG.

Skład

W skład Komitetu wchodzi:

ze strony rządowej:

- Przewodniczący Komitetu – minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego lub jego przedstawiciel;
- 8 przedstawicieli ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, reprezentujących komórki organizacyjne w urzędzie obsługującym ministra, realizujące zadania (Instytucji do spraw koordynacji strategicznej, Instytucji Koordynującej Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia, Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Innowacyjna Gospodarka, Instytucji Certyfikującej, Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Infrastruktura i Środowisko, Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Kapitał Ludzki, Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Rozwój Polski Wschodniej oraz Instytucji Koordynującej Regionalne Programy Operacyjne Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Pomoc Techniczna;
- po 1 przedstawicielu ministra właściwego do spraw informatyzacji, pełniącego rolę Instytucji Pośredniczącej, ministra właściwego do spraw nauki, pełniącego rolę Instytucji Pośredniczącej, ministra właściwego do

spraw gospodarki, pełniącego rolę Instytucji Pośredniczącej, ministra właściwego do spraw gospodarki pełniącego rolę koordynatora procesu li-zbońskiego w Polsce, ministra właściwego do spraw turystyki, ministra właściwego do spraw finansów publicznych, ministra właściwego do spraw rodziny w zakresie prowadzenia polityki równych szans, ministra właściwego do spraw rozwoju wsi w zakresie polityki spójności, ministra właściwego do spraw środowiska w zakresie polityki zrównoważonego rozwoju, Prezesa Rady Ministrów;

ze strony samorządowej, po 1 przedstawicielu:

- Unii Metropolii Polskich;
- Związku Miast Polskich;
- Związku Województw Rzeczypospolitej Polskiej jako reprezentantów Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego;
- Konwentu Marszałków Województw Rzeczypospolitej Polskiej;

ze strony partnerów społecznych i gospodarczych, po 1 przedstawicielu:

- organizacji pracowników i organizacji pracodawców ze strony Trójstronnej Komisji do spraw Społeczno-Gospodarczych, działającej na podstawie ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz.U. Nr 100, poz. 1080, z późn. zm. 1) (Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, Forum Związków Zawodowych, Konfederacji Pracodawców Polskich, Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych Lewiatan, Związku Rzemiosła Polskiego, Business Centre Club-ZP,
- organizacji pozarządowej prowadzącej działalność w zakresie wspomagania rozwoju gospodarczego, w tym rozwoju przedsiębiorczości, wspierania innowacyjności, oddziaływania na naukę oraz technikę, który został rekomendowany przez Radę Działalności Pożytku Publicznego,
- środowisk: akademickiego, naukowego oraz naukowo-technicznego, wskazanym przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego, Polską Akademię Nauk, Radę Główną Jednostek Badawczo-Rozwojowych.

W pracach Komitetu może uczestniczyć z własnej inicjatywy lub na zaproszenie Przewodniczącego przedstawiciel Komisji Europejskiej z głosem doradczym.

W posiedzeniach Komitetu mogą uczestniczyć w charakterze obserwatora, bez prawa głosu i bez prawa do głosowania, przedstawiciele 2 organizacji pozarządowych prowadzących działalność w zakresie wspierania równości kobiet i mężczyzn oraz ochrony środowiska – rekomendowanych przez Radę Działalności Pożytku Publicznego, Instytucji Zarządzających Regionalnymi Programami Operacyjnymi, Unii Miasteczek Polskich, Związku Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej, Związku Powiatów Polskich, wojewodów, podmiotów pełniących rolę Instytucji Wdrażających/Instytucji Pośredniczących II stopnia, Sekretarza Stanu w Urzędzie Komitetu Integracji Europejskiej, Instytucji Audytowej, Krajowej Jednostki Oceny, kontroli skarbowej, Najwyższej Izby Kontroli, Krajowej Izby Gospodarczej, Związku Banków Polskich, Europejskiego Banku Inwestycyjnego, Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego oraz – na zaproszenie Przewodniczącego, inne osoby, w tym m.in. eksperci, a także przedstawiciele innych instytucji, grup społecznych i zawodowych.

Zadania

Komitet Monitorujący zapewnia skuteczność i jakość realizacji Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka 2007–2013, w tym celu w szczególności:

- analizuje i zatwierdza kryteria wyboru finansowanych projektów w terminie sześciu miesięcy od dnia zatwierdzenia Programu przez Komisję Europejską, jak również wszelkie zmiany tych kryteriów zgodnie z potrzebami programowania;
- dokonuje okresowego przeglądu postępów na drodze do osiągnięcia celów Programu, w oparciu o dokumenty przedkładane przez Instytucję Zarządzającą;
- analizuje wyniki wdrażania, zwłaszcza postępy w osiąganiu celów określonych dla każdej osi priorytetowej oraz oceny, o której mowa w art. 48 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz.U. L 210 z 31.07.2006 r.), zwanego dalej „rozporządzeniem 1083/2006”;
- analizuje i zatwierdza sprawozdania okresowe, roczne i końcowe z realizacji Programu;

- zapoznaje się z informacjami przekazywanymi zgodnie z art. 65 lit. e rozporządzenia 1083/2006;
- może występować do Instytucji Zarządzającej z wnioskiem o przeprowadzenie przeglądów lub analiz Programu, mogących przyczynić się do osiągnięcia celów polityki spójności lub do usprawnienia jego zarządzania, w tym zarządzania finansowego;
- analizuje i zatwierdza wszelkie wnioski o zmianę treści decyzji Komisji Europejskiej w sprawie wkładu funduszy;
- może realizować inne zadania wynikające ze specyfiki Programu oraz odnośnych przepisów krajowych.

Działalność w 2009 r.

Odbyły się 4 posiedzenia Komitetu Monitorującego:

- zapoznanie się z informacjami na temat stanu wdrażania Programu;
- przyjęcie Sprawozdania rocznego z wdrażania Programu w roku 2008 oraz zatwierdzenie zmian do kryteriów wyboru finansowanych operacji;
- przyjęcie zmian do Regulaminu pracy Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Innowacyjna Gospodarka;
- zapoznanie się z informacjami na temat stanu wdrażania Programu;
- zatwierdzenie zmian Programu w związku z nowelizacją ustawy o finansach publicznych;
- zatwierdzenie zmian do kryteriów wyboru finansowanych operacji;
- zapoznanie się z założeniami powołania grupy roboczej ds. gospodarki opartej na wiedzy;
- zapoznanie się z harmonogramem planowanych konkursów w roku 2010 oraz Planem Ewaluacji na rok 2010.

20.1 Grupa robocza ds. ewaluacji KM PO IG

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Grupa robocza
Podstawa działania	Uchwała KM
Umiejscowienie	MRR
Suma posiedzeń w 2009 r.	1

Podstawa prawna

Grupa działa na podstawie Uchwały nr 8 Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Innowacyjna Gospodarka, 2007–2013 z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie powołania Grupy roboczej do spraw ewaluacji Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka, 2007–2013.

Skład

Podmioty, których przedstawiciele uczestniczą w ramach prac Komitetu Monitorującego PO IG, wskazują członków Grupy.

W pracach Grupy roboczej mogą brać udział, bez prawa głosu przy podejmowaniu decyzji, eksperci oraz przedstawiciele innych instytucji zaangażowanych w realizację PO IG zaproszeni przez Przewodniczącego.

Zadania

- bada przyjęty system ewaluacji PO IG oraz podstawowe zasady ewaluacji, zapoznaje się z zagadnieniami dotyczącymi wyboru wykonawców ewaluacji oraz podstawowymi kryteriami i metodami ewaluacyjnymi;
- zapoznaje się z tematami badań ewaluacyjnych na poziomie PO IG, których realizacja jest planowana przez Instytucję Zarządzającą PO IG;
- przedkłada Komitetowi raport zawierający rekomendacje w zakresie systemu ewaluacji PO IG.

Działalność w 2009 roku

Odbyło się 1 spotkanie grupy roboczej, na którym zaprezentowany został raport końcowy z badania ewaluacyjnego pt. Efekty wsparcia sfery badawczo-rozwojowej w ramach SPO-WKP w kontekście rozpoczęcia realizacji PO IG, a także zaprezentowany oraz poddany dyskusji został Plan ewaluacji PO IG w 2010 r.

21. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Pomoc Techniczna 2007–2013 (PO PT)

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Ustawa / Zarządzenie
Umiejscowienie	MRR
Suma posiedzeń w 2009 r.	3

Podstawa prawna

Komitet Monitorujący PO PT 2007-2013 jako niezależne ciało doradczo-opiniodawcze dla Instytucji Zarządzającej działa na podstawie Zarządzenia Nr 18 Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 25.09.2007 r. w sprawie powołania Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Pomoc Techniczna 2007–2013 (na podstawie art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz.U. Nr 227, poz. 1658 oraz z 2007 r. Nr 140, poz. 984).

Skład

W skład Komitetu wchodzi:

- 1) Przewodniczący Komitetu – właściwy Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rozwoju Regionalnego;
- 2) ze strony rządowej, po jednym przedstawicielu:
 - a) ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Pomoc Techniczna 2007–2013;
 - b) ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Koordynującej Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia;
 - c) ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji do spraw koordynacji strategicznej;
 - d) ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Koordynującej Regionalne Programy Operacyjne;
 - e) ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Certyfikującej;
 - f) ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Infrastruktura i Środowisko;

- g) ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Innowacyjna Gospodarka;
 - h) ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Kapitał Ludzki;
 - i) ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Rozwój Polski Wschodniej;
 - j) ministra właściwego do spraw gospodarki – jako Instytucji koordynującej proces lizboński w Polsce;
 - k) ministra właściwego do spraw finansów publicznych – jako jednostki odpowiedzialnej za otrzymywanie i przekazywanie płatności;
 - l) ministra właściwego do spraw finansów publicznych – jako operatora Krajowego Systemu Informatycznego;
 - m) Prezesa Rady Ministrów;
- 3) ze strony samorządowej:
- a) dwóch przedstawicieli Konwentu Marszałków Województw Rzeczypospolitej Polskiej;
 - b) czterech przedstawicieli ogólnopolskich organizacji jednostek samorządu terytorialnego wyznaczonych przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego działającą na podstawie ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz.U. Nr 90, poz. 759);
- 4) ze strony partnerów społeczno-gospodarczych:
- a) trzech przedstawicieli organizacji pracowników i organizacji pracodawców, reprezentatywnych w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz.U. Nr 100, poz. 1080, z późn. zm.),
 - b) dwóch przedstawicieli organizacji pozarządowych w rozumieniu ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz.U. Nr 96, poz. 873, z późn. zm.) wyznaczonych przez Radę Działalności Pożytku Publicznego,
 - c) przedstawiciel środowiska akademicko-naukowego wyznaczony przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego.

W posiedzeniach Komitetu mogą uczestniczyć, w charakterze obserwatorów, bez prawa głosu: przedstawiciel Instytucji Audytowej, przedstawi-

ciel Krajowej Jednostki Oceny, przedstawiciel kontroli skarbowej, przedstawiciel Najwyższej Izby Kontroli, przedstawiciel Związku Banków Polskich, przedstawiciel Krajowej Izby Gospodarczej, przedstawiciele ogólnopolskich organizacji jednostek samorządu terytorialnego, innych niż te, których przedstawiciele zostali wyznaczeni do prac w Komitecie na podstawie ust. 1 pkt 3 lit. b, przedstawiciele organizacji pracowników i organizacji pracodawców, reprezentatywnych w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych, innych niż te, których przedstawiciele zostali wyznaczeni do prac w Komitecie na podstawie ust. 1 pkt 4 lit. a, inne osoby, na zaproszenie Przewodniczącego.

W pracach Komitetu mogą uczestniczyć z głosem doradczym:

- 1) przedstawiciel Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI);
- 2) przedstawiciel Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego (EFI);
- 3) przedstawiciel Komisji Europejskiej (KE).

Zadania

Do zadań Komitetu należy w szczególności:

- rozpatrywanie i zatwierdzanie, na podstawie propozycji przedstawionych przez Instytucję Zarządzającą POPT 2007–2013, kryteriów wyboru projektów w ramach Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2007–2013 oraz zatwierdzanie ewentualnych zmian tych kryteriów;
- okresowe badanie postępu w zakresie osiągnięcia szczegółowych celów określonych w Programie Operacyjnym Pomoc Techniczna 2007–2013 na podstawie dokumentów przedkładanych przez Instytucję Zarządzającą POPT 2007–2013;
- analizowanie rezultatów realizacji Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2007–2013, w szczególności osiągnięcia celów wyznaczonych dla każdego priorytetu oraz wyników ocen (ewaluacji) związanych z monitorowaniem realizacji Programu, w szczególności w przypadku, gdy monitoring wykazuje znaczące odstępstwa od początkowo określonych celów lub gdy zgłoszone są propozycje zmian w Programie;
- analizowanie oraz zatwierdzanie rocznych i końcowych raportów z wdrażania Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2007–2013;
- przedkładanie Instytucji Zarządzającej POPT 2007–2013 propozycji zmian lub analiz Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2007–2013, ułatwiających realizację celów funduszy strukturalnych określonych

nych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz.U. UE L 210 z 31.7.2006 r.), służących usprawnieniu zarządzania Programem, w tym zarządzania finansowego;

- analizowanie i zatwierdzanie, zgłoszonych przez Instytucję Zarządzającą POPT 2007–2013, propozycji zmian do treści decyzji Komisji Europejskiej nr K (2007) 3693 z dnia 25 lipca 2007 r. w sprawie przyjęcia w ramach pomocy wspólnotowej programu operacyjnego Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego Pomoc Techniczna objętego celem „konwergencja” w Polsce, w zakresie wkładu funduszy;
- zapoznawanie się z rocznymi raportami z kontroli Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2007–2013 oraz z komentarzami Komisji Europejskiej do tych raportów.

Działalność w 2009 roku

Odbyły się 3 posiedzenia:

- przyjęcie Sprawozdania okresowego z realizacji Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2007–2013 za II półrocze 2008 r.;
- przyjęcie Sprawozdania rocznego z realizacji Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2007–2013 za 2008 r.;
- przyjęcie Sprawozdania okresowego z realizacji Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2007–2013 za I półrocze 2009 r.

22. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Rozwój Polski Wschodniej 2007–2013 (PO RPW)

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Ustawa/Zarządzenie
Umiejscowienie	MRR
Suma posiedzeń w 2009 r.	3

Podstawa prawna

Komitet Monitorujący Program Operacyjny Rozwój Polski Wschodniej 2007–2013 został powołany zarządzeniem nr 27 Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 13 listopada 2007 r. Szczegółowe zasady dotyczące prac Komitetu określa Regulamin, który został przyjęty w drodze uchwałą Komitetu nr 1/2007 z dnia 15 listopada 2007 r. ze zmianami z 28 października 2008 r. (uchwała nr 8/2008).

Skład

W skład Komitetu wchodzi:

ze strony rządowej:

- Przewodniczący Komitetu – minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego, działający jako Instytucja Zarządzająca Programem Operacyjnym Rozwój Polski Wschodniej lub jego przedstawiciel;
- dziesięciu przedstawicieli ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, reprezentujących komórki organizacyjne w urzędzie go obsługującym, realizujące zadania w zakresie pełnienia przez niego funkcji (Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Rozwój Polski Wschodniej pełniący jednocześnie funkcję zastępcy przewodniczącego, Instytucji Koordynującej Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia, Instytucji do spraw koordynacji strategicznej, Instytucji Koordynującej 16 Regionalnych Programów Operacyjnych, Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Kapitał Ludzki, Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Innowacyjna Gospodarka, Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Infrastruktura i Środowisko, Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Pomoc Techniczna, instytucji odpowiedzialnej za realizację w Polsce programów Europejskiej Współpracy Terytorialnej oraz Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa, Instytucji Certyfikującej);
- po jednym przedstawicielu ministrów właściwych ze względu na rodzaj działalności objętej Programem Operacyjnym Rozwój Polski Wschodniej (ministra właściwego do spraw środowiska, ministra właściwego do spraw transportu, ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, ministra właściwego do spraw nauki, ministra właściwego do spraw rozwoju wsi, ministra właściwego do spraw informatyzacji, ministra właściwego do spraw turystyki);

- przedstawiciel ministra właściwego do spraw gospodarki, jako instytucji koordynującej proces lizboński w Polsce;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
- przedstawiciel Komitetu Stałego Rady Ministrów;
- przedstawiciel Instytucji Pośredniczącej w ramach Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej – Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości;

ze strony samorządowej:

- pięciu przedstawicieli Konwentu Marszałków Województw RP reprezentujących województwa, w których będzie realizowany Program Operacyjny Rozwój Polski Wschodniej (warmińsko-mazurskie, podlaskie, lubelskie, podkarpackie oraz świętokrzyskie);
- trzech przedstawicieli ogólnopolskich organizacji jednostek samorządu terytorialnego wyłonionych na podstawie ustawy z dnia 6 maja 2005 r. *o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej* (Unii Metropolii Polskich, Związku Powiatów Polskich; Związku Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej);

ze strony partnerów społecznych i gospodarczych:

- po jednym przedstawicielu organizacji pracowników i organowej i pracodawców wyłonionych na podstawie *ustawy z dnia 6 lipca 2001r. o Trójstronnej Komisji do spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego* (Komisji Krajowej NS7Z „Solidarność”, Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, Forum Związków Zawodowych, Konfederacji Pracodawców Polskich, Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych Lewiatan, Związku Rzemiosła Polskiego. Business Centre Club Związek Pracodawców);
- czterech przedstawicieli organizacji pozarządowych w rozumieniu *ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności organizacji pożytku publicznego i wolontariacie* (Dz.U. Nr 96, poz. 873 z późn. zm.) – rekomendowanych przez Radę Działalności Pożytku Publicznego;
- ze strony środowiska akademicko-naukowego po jednym przedstawicielu wskazanym przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego, Konferencję Rektorów Akademickich Szkół Polskich.

W posiedzeniach Komitetu mogą uczestniczyć, w charakterze obserwatorów, bez prawa głosu i bez prawa do głosowania:

- po jednym przedstawicielu instytucji zarządzających regionalnymi programami operacyjnymi dla województw, w których jest realizowany PO RPO;
- wojewodowie lub ich przedstawiciele, z województw, w których realizowany jest PO RPW;
- przedstawiciel Instytucji Audytowej;
- przedstawiciel Krajowej Jednostki Oceny;
- przedstawiciel kontroli skarbowej;
- przedstawiciel Prezesa Najwyższej Izby Kontroli;
- przedstawiciel Związku Województw Rzeczypospolitej Polskiej,;
- przedstawiciel Związku Miast Polskich;
- przedstawiciel Unii Miasteczek Polskich;
- inne osoby i przedstawiciele innych instytucji, grup społecznych i zawodowych – na zaproszenie Przewodniczącego.

W posiedzeniach Komitetu może uczestniczyć – z inicjatywy własnej lub na wniosek Komitetu – z głosem doradczym (przedstawiciel Komisji Europejskiej, przedstawiciel Europejskiego Banku Inwestycyjnego, przedstawiciel Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego).

Zadania

- rozpatrywanie i zatwierdzanie kryteriów wyboru projektów do współfinansowania w ramach Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej oraz zatwierdzanie wszelkich zmian tych kryteriów zgodnie z potrzebami programowania;
- okresowe badanie postępu w zakresie osiągnięcia szczegółowych celów, określonych w ramach Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej na podstawie dokumentów przedkładanych przez Instytucję Zarządzającą;
- analizowanie rezultatów realizacji Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej, w szczególności osiągnięcia celów wyznaczonych dla każdego priorytetu oraz wyników ocen (ewaluacji) związanych z monitorowaniem realizacji Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej, w szczególności, w przypadku gdy monitoring wykazuje znaczące odstępstwa od początkowo określonych celów lub gdy zgłoszono zmiany do Programu;

- analizowanie i zatwierdzanie rocznych i końcowych raportów z wdrażania Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej;
- zapoznanie się z rocznymi raportami z kontroli programu oraz komentarzami Komisji Europejskiej do raportów rocznych i końcowych;
- przedkładanie Instytucji Zarządzającej propozycji zmian lub analiz Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej ułatwiających realizację celów Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego określonych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1260/1999, lub służącym usprawnieniu zarządzania Programem Operacyjnym Rozwój Polski Wschodniej, w tym zarządzania finansowego;
- analizowanie i zatwierdzanie wszelkich wniosków o zmianę treści decyzji Komisji Europejskiej w sprawie wkładu funduszy;
- realizacja innych niż wymienione zadań wskazanych przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, niezbędnych do prawidłowej realizacji Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej.

Działalność w 2009 r.

Odbyły się 3 posiedzenia Komitetu Monitorującego PO RPW, podczas których:

- przyjęto szczegółowe zmiany w PO RPW w Działaniu 1.2.;
- przedstawiono „Sprawozdanie okresowe z realizacji PO RPW za II półrocze 2008 r.”;
- informacja o stanie wdrożenia rekomendacji z badania ewaluacyjnego: Ocena systemu kryteriów wyboru projektów w ramach PO RPW 2007–2013;
- przedstawiono okresowy plan ewaluacji PO RPW na 2009 r.;
- informacja na temat ogłaszanych konkursów do Działań PO RPW.;
- przyjęto „Sprawozdanie roczne z realizacji PO RPW za rok 2008” oraz przedstawiono:
 - informację na temat konkursów w ramach PO RPW;
 - informację na temat realizacji „Planu komunikacji PO RPW”;
- przyjęto zmiany Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej w związku z nową ustawą o finansach publicznych;

- sprawozdanie okresowe z realizacji PO RPW za I półrocze 2009 r. wraz z informacją na temat bieżącego stanu realizacji PO RPW;
- informacja nt. systemu przepływów finansowych w ramach PO RPW w kontekście nowej ustawy o finansach publicznych;
- informacja nt. przewidywanych kierunków wsparcia dla województw Polski Wschodniej zgodnie z projektem Krajowej Strategii Rozwoju Regionalnego;
- informacja nt. jesiennej kampanii promocyjnej PO RPW;
- informacja nt. wpływu PO RPW na środowisko.

23. Zespół do spraw uproszczeń systemu wykorzystania środków funduszy Unii Europejskiej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MRR
Suma posiedzeń w 2009 r.	1

Podstawa prawna

Zespół do spraw uproszczeń systemu wykorzystania środków funduszy Unii Europejskiej, jako organ pomocniczy ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego powołany został Zarządzeniem nr 7 Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 8 sierpnia 2008 r.

Obecnie Zespół działa na podstawie Zarządzenia nr 18 Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 23 listopada 2009 roku w sprawie powołania Zespołu do spraw uproszczeń systemu wykorzystania środków funduszy Unii Europejskiej.

Skład

Członkami Zespołu są przedstawiciele beneficjentów środków funduszy Unii Europejskiej takich jak: PKPP Lewiatan, Urząd Miasta Gdyni, Akademickie Inkubatory Przedsiębiorczości, ponadto eksperci zewnątrz z firm doradczych oraz przedstawiciele instytucji zaangażowanych we wdrażanie

programów operacyjnych perspektywy finansowej 2007–2013 takich jak Urzędy Marszałkowskie, Wojewódzkie Urzędy Pracy, Ministerstwo Edukacji Narodowej, Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości.

W styczniu 2009 roku w celu usprawnienia prac Zespołu rozszerzono jego skład o Przedstawicieli Konwentu Marszałków Województw RP celem formułowania skutecznych rekomendacji dla regionalnych programów operacyjnych.

Zadania

Działalność Zespołu ma na celu tworzenie warunków do efektywnej implementacji środków funduszy Unii Europejskiej w ramach perspektywy finansowej 2007–2013:

- przygotowywanie propozycji uproszczeń systemu wykorzystania środków funduszy Unii Europejskiej w ramach perspektywy finansowej 2007–2013;
- gromadzenie, ocena i opracowywanie ostatecznych wersji propozycji uproszczeń zgłaszanych do ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego lub bezpośrednio do Zespołu;
- opracowywanie okresowych raportów o proponowanych i wdrożonych uproszczeniach;
- przeprowadzanie szczegółowej analizy porównawczej dokumentów dotyczących systemu wykorzystania środków, opracowanych przez instytucje zarządzające, pośredniczące oraz wdrażające dla poszczególnych programów operacyjnych;
- dokonywanie analiz porównawczych polskiego systemu wykorzystania środków funduszy Unii Europejskiej z systemami w wybranych krajach członkowskich.

Działalność w 2009 roku

W 2009 r. odbyło się 1 posiedzenia plenarne, na którym podsumowano prace grup roboczych oraz w celu lepszego wykorzystania wiedzy eksperckiej i wyników prac Zespołu zaproponowano:

- systematyczne przenoszenie dobrych praktyk do regionalnych programów operacyjnych;
- zapewnienie, poprzez stronę internetową MRR, beneficjentom / środowiskom beneficjentów szerszej informacji o pracach Zespołu, w tym możliwościach proponowania i wprowadzania dalszych uproszczeń;

- przenoszenie dobrych praktyk pomiędzy poszczególnymi programami i instytucjami;
- w szczególności w tych obszarach, gdzie kwestie problemowe mają uniwersalny charakter (np. kwestie oceny formalnej, zabezpieczeń, ograniczenie liczby załączników do wniosków o dofinansowanie);
- monitorowanie stanu wdrożenia dotychczas wypracowanych przez Grupy tematyczne rekomendacji.

Prace Zespołu prowadzone są na poziomach plenarnym i roboczym w ramach wyodrębnionych grup:

- 1. Grupa do Spraw Europejskiego Funduszu Społecznego – 4 spotkania**
- 2. Grupa do Spraw Przedsiębiorców – 4 spotkania**
- 3. Grupa do Spraw: Samorządy-Infrastruktura – 4 spotkania**

23.1 Grupa robocza ds. Europejskiego Funduszu Społecznego

Działalność w 2009 roku

W 2009 r. odbyły się 4 posiedzenia Grupy ds. Europejskiego Funduszu Społecznego:

- wypracowano i wdrożono rekomendacje dotyczące wnioskowania o wsparcie, wyboru projektów oraz ich realizacji;
- ograniczono liczbę załączników do wniosku aplikacyjnego;
- usprawniono polegające na ograniczeniu wymogów formalnych stawianych beneficjentom na etapie aplikowania o środki oraz wprowadzeniu zamkniętej listy wymogów formalnych, których niespełnienie skutkuje negatywnym wynikiem oceny formalnej wniosku o dofinansowanie;
- poprawiono również sposób funkcjonowania Generatora Wniosków Aplikacyjnych oraz wprowadzono możliwość uzupełnienia lub skorygowania złożonego wniosku lub załączników;
- w toku prac Grupy zobligowano także instytucje organizujące konkursy do zamieszczania na stronach internetowych szczegółowego harmonogramu przeprowadzania kolejnych etapów wyboru projektów.

23.2 Grupa robocza ds. Przedsiębiorców

Podczas posiedzeń Grupy ds. Przedsiębiorców przedstawiano oraz dyskutowano o zgłoszonych propozycjach uproszczeń, jak również omawiano usprawnienia wprowadzone do tej pory w systemie wdrażania. Obok analizy konkretnych postulatów dotyczących ułatwień, działalność Grupy uwzględnia także kwestię przenoszenia dobrych praktyk do systemów wdrażania regionalnych programów operacyjnych. W toku prac analizowano między innymi przyczyny niepowodzeń beneficjentów w spełnianiu kryteriów formalnych podkreślając w tym zakresie rolę precyzyjnego informowania o zasadach wsparcia.

W 2009 r. odbyło się 5 spotkań Grupy, na których miało miejsce:

- przegląd wdrażania rekomendacji;
- omówienie zgłoszeń, jakie zostały przekazane w ramach akcji „Proste Fundusze”;
- prezentacja koncepcji zmiany kryterium innowacyjności;
- decyzja o włączeniu, w większym stopniu, przedstawicieli RPO do prac Grupy;
- wymiana poglądów na temat problemów związanych z realizacją umów o dofinansowanie projektów oraz rozliczania projektów, w tym w sytuacji wahań kursów walut spowodowanych kryzysem gospodarczym;
- dyskusja nt. przygotowywania dokumentacji aplikacyjnej, kryteriów wyboru projektów, procedury odwoławcza, realizacji umowy o dofinansowanie, rozliczania projektów;
- omówienie barier w dostępie MŚP do zewnętrznych źródeł finansowania;
- przedstawienie wyników badania przeprowadzonego przez PKPP Lewiatan dotyczącego kondycji sektora MŚP w ujęciu regionalnym, a także analizy Związku Banków Polskich dotyczące dostępu MŚP do finansowania kredytem bankowym w czasie wzrostu gospodarczego i kryzysu;
- omówienie funkcjonowania funduszy poręczeniowych na poziomie krajowym i regionalnym.

Dotychczas wdrożone rekomendacje dotyczą przykładowo uproszczenia dokumentacji projektowej, w tym zmniejszenia liczby załączników wymaganych na etapie składania wniosku, uporządkowania i doprecyzowania kryteriów wyboru projektów oraz wprowadzenia korzystnych dla beneficjen-

tów zmian we wzorach umów o dofinansowanie. Szczegółowe zmiany w treści umowy o dofinansowanie to m. in. zniesienie wymogu udzielania przez beneficjenta zamówień w formie pisemnej, możliwość aneksowania umowy w przypadku nabycia przez beneficjenta prawa do zwrotu podatku VAT. Ponadto ograniczono zabezpieczenia należytego wykonania zobowiązań wynikających z umowy o dofinansowanie projektu, a także umożliwiono beneficjentom ustanowienie zabezpieczenia należytego wykonania zobowiązań wynikających z umowy na kwotę niższą niż przyznane dofinansowanie.

23.3 Grupa robocza ds. Samorządy – Infrastruktura

W 2009 r. odbyły się 4 spotkania Grupy ds.: Samorządy – Infrastruktura.

Przedmiotem prac Grupy ds. Samorządy-Infrastruktura były przede wszystkim kwestie horyzontalne w obszarze infrastruktury, wspólne dla szeregu programów operacyjnych. Podobnie, jak miało to miejsce w odniesieniu do Grupy ds. Przedsiębiorców, rozszerzono zakres analiz także na wsparcie udzielane w programach regionalnych. Wypracowane przez Grupę rekomendacje dotyczą ograniczenia wymogów formalnych na etapie wnioskowania o wsparcie oraz możliwości uzupełniania oczywistych omyłek w dokumentach sporządzanych przez beneficjentów. Przedmiotem prac Grupy są także usprawnienia polegające na zmianie zabezpieczeń realizacji umowy.

Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi

24. Komitet Monitorujący Sektorowy Program Operacyjny – Rybołówstwo i Przetwórstwo Ryb 2004–2006

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Ustawa / Zarządzenie
Umiejscowienie	MRiRW
Suma posiedzeń w 2009 r.	3

Podstawa prawna

Na podstawie art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju Zarządzenie nr 25 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 24 czerwca 2004 r. w sprawie powołania Komitetu Monitorującego Sektorowy Program Operacyjny „Rybołówstwo i przetwórstwo ryb 2004–2006”.

Skład

Przedstawiciele: Instytucji Zarządzającej Programem (MRiRW), Instytucji Płatniczej (Ministerstwo Finansów), Instytucji Zarządzającej Podstawami Wsparcia Wspólnoty (Ministerstwo Rozwoju Regionalnego), Ministerstwa Infrastruktury, Ministerstwa Środowiska, Konwentu Marszałków, przedstawiciele organizacji społeczno-gospodarczych oraz samorządowych.

W pracach Komitetu bierze udział przedstawiciel Komisji Europejskiej – w roli doradcy, a także przedstawiciel Instytucji Wdrażającej (ARiMR) i Biura Pomocy Technicznej MRiRW.

Zadania

Komitet Monitorujący działa jako niezależne ciało sprawujące nadzór nad przebiegiem realizacji Programu, zaś celem Komitetu jest zagwarantowanie efektywności i odpowiedniej jakości wdrażania pomocy. Na każdym członku Komitetu spoczywa odpowiedzialność za realizację przyjętego celu.

Działalność w 2009 r.

Odbyły się 3 posiedzenia.

W trakcie posiedzeń Komitet przyjął następujące uchwały:

- w sprawie zmiany Uzupelnienia Sektorowego PO „Rybołówstwo i przetwórstwo ryb 2004–2006”. (W wyniku wystąpienia poważnych skutków kryzysu finansowego oraz jego wpływu na sytuację społeczno-gospodarczą i rynek pracy oraz z uwagi na znaczny wzrost kursu euro, który spowodował zwiększenie limitu finansowego w Sektorowym Programie Operacyjnym „Rybołówstwo i przetwórstwo ryb 2004–2006”, uchwalono przedłużenie okresu kwalifikowalności wydatków w ramach Programu do dnia 30 czerwca 2009 roku);
- w sprawie zatwierdzenia Sprawozdania okresowego z realizacji SPO „Rybołówstwo i przetwórstwo ryb 2004–2006” za II półrocze 2008 r.;
- w sprawie zmiany alokacji środków finansowych w ramach priorytetów SPO „Rybołówstwo i przetwórstwo ryb 2004–2006” (zaakceptowano propozycje przesunięć środków finansowych w ramach priorytetów 3 i 4);
- w sprawie zatwierdzenia Sprawozdania okresowego z realizacji SPO „Rybołówstwo i przetwórstwo ryb 2004–2006 za 2008 r.”;
- w sprawie uchylenia Uchwały Komitetu Monitorującego Nr 2/2008 z dnia 4 marca 2008 r. (Z powodu braku zatwierdzenia zmian Programu przez Komisję Europejską);
- w sprawie zatwierdzenia Sprawozdania okresowego z realizacji SPO „Rybołówstwo i przetwórstwo ryb 2004–2006 za I półrocze 2009 r.”

25. Komitet Monitorujący Sektorowy Program Operacyjny Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Ustawa / Zarządzenie
Umiejscowienie	MRiRW
Suma posiedzeń w 2009 r.	1

Podstawa prawna

Zarządzenie Nr 26 MRiRW z dnia 15 lipca 2004 roku w sprawie powołania Komitetu Monitorującego SPO „Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich”.

Zarządzenie Nr 35 MRiRW z dnia 29.10.2004 r. oraz Zarządzenie Nr 10 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 17 marca 2005 r. zmieniające Zarządzenie w sprawie powołania Komitetu Monitorującego SPO „Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich”.

Zarządzenie Nr 10 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 17 marca 2005 r. zmieniające zarządzenie w sprawie powołania Komitetu Monitorującego Sektorowy Program Operacyjny „Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich”.

Zarządzenie Nr 23 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 4 grudnia 2006 r. zmieniające zarządzenie w sprawie powołania Komitetu Monitorującego Sektorowy Program Operacyjny „Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich”.

Skład

Przedstawiciele: Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, ministra właściwego ds. środowiska, ministra właściwego ds. gospodarki, ministra właściwego do spraw pracy, ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania, przedstawiciel ministra właściwego do spraw rynków rolnych, UKIE, przedstawiciel Instytucji Płatniczej, przedstawiciel Jednostki Monitorująco-Kontrolnej Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej sekcja Orientacji, konwentu marszałków, Związku Powiatów Polskich, Związku Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej, Związku Województw Rzeczypospolitej Polskiej, Krajowej Rady Izb Rolniczych, Związku Miast Polskich, przedstawiciel Unii Miasteczek Polskich, Krajowej Rady Izb Rolniczych, NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, Forum Związków Zawodowych, Konfederacji Pracodawców Polskich, Związku Rzemiosła Polskiego, Business Centre Club – Związku Pracodawców, Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych Lewiatan, organizacji pozarządowych, środowiska naukowego jak również przedstawiciele ARiMR, Fundacji Programów Pomocowych dla Rolnictwa, Komisji Europejskiej.

Zadania

Komitet:

- rozpatruje i zatwierdza kryteria wyboru projektów w ramach każdego działania;
- rozpatruje i akceptuje uzupełnienie programu oraz propozycje jego zmian;
- okresowo bada postęp w zakresie osiągnięcia szczegółowych celów, określonych w programie i uzupełnieniu programu;
- bada rezultaty realizacji programu, w tym osiągnięcie celów programu wyznaczonych dla poszczególnych działań;
- rozpatruje i zatwierdza przygotowane przez instytucję zarządzającą programem sprawozdania okresowe, sprawozdania roczne i sprawozdania końcowe;
- rozpatruje i zatwierdza plan działań promocyjnych w ramach programu oraz proponuje jego zmiany;
- rozpatruje i zatwierdza zmiany w programie;
- zgłasza instytucji zarządzającej programem propozycje zmian w ramach programu.

Działalność w 2009 roku

Odbyło się 1 posiedzenie Komitetu Monitorującego SPO „Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich” oraz zostały przeprowadzone dwie procedury trybu obiegowego uchwał:

- Uchwała Nr 41 w sprawie zatwierdzenia Sprawozdania okresowego z realizacji SPO „*Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich 2004–2006*” obejmującego II półrocze 2008 roku;
- Uchwała Nr 42 w sprawie wyrażenia zgody na dokonanie zmian Uzupełnienia SPO „*Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich 2004–2006*” – realokacja;
- Uchwała Nr 43 w sprawie zatwierdzenia Sprawozdania rocznego z realizacji SPO „*Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich 2004–2006*” za 2008 rok;
- Uchwała Nr 44 w sprawie zatwierdzenia Sprawozdania okresowego z realizacji SPO „*Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich 2004–2006*” obejmującego I półrocze 2009 roku.

26. Komitet Sterujący Sektorowym Programem Operacyjnym Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Sterujący
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MRiRW
Suma posiedzeń w 2009 r.	0

Podstawa prawna

Zarządzenie Nr 31 MRiRW z dnia 23 sierpnia 2004 roku w sprawie powołania Komitetu Sterującego Sektorowym Programem Operacyjnym „Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich”.

Skład:

Przedstawiciele: Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, ministra właściwego ds. gospodarki, ministra właściwego ds. rozwoju regionalnego, ministra właściwego ds. pracy, ministra właściwego ds. środowiska, ministra właściwego ds. kultury, ministra właściwego ds. rozwoju wsi, Związku Powiatów Polskich, Związku Gmin Wiejskich RP, Związku Województw RP, Unii Miasteczek Polskich, związków zawodowych, społeczno-zawodowych organizacji rolników i samorządu zawodowego rolników, partnerów społecznych Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych, organizacji pozarządowych, przedstawiciel Jednostki Monitorująco-Kontrolnej Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej sekcja Orientacji, Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, Fundacji Programów Pomocowych dla Rolnictwa.

Zadania

Do zadań Komitetu Sterującego należy w szczególności:

- 1) uczestniczenie w procedurze oceny projektów w ramach następujących działań:

- szkolenia;
 - wsparcie doradztwa rolniczego;
 - pilotażowy Program Leader +;
 - pomoc techniczna;
- 2) rekomendowanie instytucji zarządzającej projektów lub list projektów do realizacji w ramach działań:
- szkolenia;
 - wsparcie doradztwa rolniczego;
 - pilotażowy Program Leader +;
 - pomoc techniczna;
 - poprawa przetwórstwa i marketingu artykułów rolnych;
- 3) opiniowanie zasad podziału środków pomiędzy województwa w ramach wybranych działań Sektorowego Programu Operacyjnego.

Działalność w 2009 r.

W 2009 r. nie odbywały się spotkania, w trybie obiegowym przyjęto następujące uchwały:

- Uchwałę Nr 70 w sprawie określenia priorytetów na 2009 rok dla Pomocy technicznej w ramach V tury składania wniosków.
- Uchwałę Nr 71 Komitetu Sterującego SPO „Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich z dnia roku w sprawie rekomendacji listy projektów do realizacji w ramach Priorytetu 3 „Pomoc techniczna”.

27. Zespół – Komitet do Spraw Monitorowania Planu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2004–2006

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MRiRW
Suma posiedzeń w 2009 r.	2

Podstawa prawna

Zarządzenie Nr 6 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 19 marca 2004 r. w sprawie powołania Zespołu – Komitetu do Spraw Monitorowania Programów na Rzecz Rozwoju Rolnictwa i Obszarów Wiejskich.

Zarządzenie Nr 15 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 kwietnia 2004 r. zmieniające zarządzenie w sprawie powołania Zespołu – Komitetu do Spraw Monitorowania Programów na Rzecz Rozwoju Rolnictwa i Obszarów Wiejskich.

Zarządzenie Nr 27 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 lipca 2004 r. zmieniające zarządzenie w sprawie powołania Zespołu – Komitetu do Spraw Monitorowania Programów na Rzecz Rozwoju Rolnictwa i Obszarów Wiejskich.

Skład

W skład Zespołu-Komitetu do Spraw Monitorowania Planu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2004–2006 wchodzi przedstawiciele:

- Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Ministra Finansów, Ministra Środowiska, Ministra Rozwoju Regionalnego, Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej;
- przedstawiciel rządowej administracji terenowej;
- przedstawiciel samorządu wojewódzkiego, samorządu powiatowego;
- Krajowej Rady Izb Rolniczych, Krajowej Rady Gospodarki Wodnej, Rady Ochrony Przyrody, Rady Leśnictwa;
- organizacji przedsiębiorców działających w zakresie przetwórstwa rolno-spożywczego;
- związków branżowych producentów rolnych;
- pozarządowych organizacji ekologicznych o zasięgu ogólnokrajowym,
- organizacji pozarządowych o zasięgu ogólnokrajowym, działających na rzecz rozwoju obszarów wiejskich, w tym organizacji działających na rzecz wyrównywania szans;
- społeczno-zawodowych organizacji rolników – Rada Krajowa Kół Gospodyń Wiejskich Krajowego Związku Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych;
- społeczno-zawodowych organizacji rolników – Związek Zawodowy Rolnictwa „Samoobrona”;

- uczelni wyższych wskazany przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego;
- Instytutu Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej;
- Instytutu Rozwoju Wsi i Rolnictwa Polskiej Akademii Nauk;
- Instytutu Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa.

Zadania

Monitorowanie Planu Rozwoju Obszarów Wiejskich, w szczególności:

- opiniowanie projektów podziału środków na poszczególne działania Planu;
- dokonywanie okresowych przeglądów postępu w realizacji celów określonych w Planie;
- dokonywanie analizy wyników Planu (osiągania celów ustanowionych dla poszczególnych działań, wykorzystania środków przekazanych na finansowanie poszczególnych działań, opiniowanie rocznych oraz końcowych sprawozdań z realizacji Planu, zatwierdzanie i przedstawianie Ministrowi propozycji wszelkich zmian Planu, dokonywanie analizy ocen Planu).

Działalność w 2009 r.

W 2009 r. odbyły się 2 posiedzenia KM PROW, w czasie których:

- omawiano i rozstrzygano kwestie związane głównie ze sprawozdaniem rocznym PROW oraz jego oceną ex-post;
- przedstawiono informację nt. realizacji PROW 2004–2006 (wykorzystanie środków finansowych PROW 2004–2006 wyniosło 99,98% alokacji (ponad 14 mld zł) (stan na grudzień 2009 r.).

Podjęto uchwały:

- Uchwała Nr 16 w sprawie zatwierdzenia Sprawozdania rocznego z realizacji Planu Rozwoju Obszarów Wiejskich za 2008 rok;
- Uchwała Nr 17 w sprawie zaakceptowania Oceny ex-post Planu Rozwoju Obszarów Wiejskich;
- Uchwała Nr 18 w sprawie zmiany działania 4. Wspieranie przedsięwzięć rolnośrodowiskowych i poprawy dobrostanu zwierząt objętego Planem Rozwoju Obszarów Wiejskich.

Posiedzenie z dnia 25 czerwca 2009 r. było posiedzeniem kończącym działalność i prace Zespołu – Komitetu do Spraw Monitorowania Planu Rozwoju Obszarów Wiejskich.

28. Komitet Monitorujący Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MRiRW
Suma posiedzeń w 2009 r.	1

Podstawa prawna

Zarządzenie Nr 8 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 9 maja 2007 r. w sprawie powołania Komitetu Monitorującego Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013.

Zarządzenie Nr 19 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 20 sierpnia 2007 r. zmieniające zarządzenie w sprawie powołania Komitetu Monitorującego Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013.

Zadania

Komitet Monitorujący:

- jest konsultowany, w terminie czterech miesięcy od wydania decyzji zatwierdzającej program, na temat kryteriów selekcji dla finansowanych operacji. Kryteria selekcji podlegają przeglądowi zgodnie z potrzebami programowania;
- okresowo dokonuje przeglądu postępów dokonanych w kierunku osiągnięcia szczegółowych celów programu, na podstawie dokumentów przedłożonych przez instytucję zarządzającą;
- bada rezultaty realizacji, w szczególności osiągnięcie celów wytyczonych dla każdej osi oraz bieżące oceny;
- rozważa i zatwierdza roczne sprawozdanie z postępu prac oraz ostatnie sprawozdanie z postępu prac przed wysłaniem ich do Komisji;
- może wnioskować do instytucji zarządzającej o dokonanie korekty lub przeglądu programu, który zmierza do osiągnięcia celów EFFROW określonych w art. 4 lub ulepszenia jego zarządzania, w tym jego zarządzania finansowanego;
- rozważa i zatwierdza wszelkie wnioski o zmianę treści decyzji Komisji w sprawie wkładu z EFFROW”.

Skład

- przedstawiciel MRiRW, przedstawiciel ministra właściwego ds. finansów publicznych, przedstawiciel ministra właściwego ds. rozwoju wsi, przedstawiciel ministra właściwego ds. środowiska, przedstawiciel ministra właściwego ds. rozwoju regionalnego, przedstawiciel ministra właściwego ds. kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, przedstawiciel ministra właściwego ds. gospodarki, przedstawiciel ministra właściwego ds. pracy, przedstawiciel ministra właściwego ds. oświaty i wychowania, przedstawiciel UKiE, KPRM, wojewoda wskazany przez Prezesa Rady Ministrów;
- przedstawiciel samorządu wojewódzkiego wskazany przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, przedstawiciel samorządu powiatowego wskazany przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, przedstawiciel samorządu gminnego wskazany przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego;
- przedstawiciel Krajowej Rady Gospodarki Wodnej;
- przedstawiciel Krajowej Rady Izb Rolniczych;
- przedstawiciel Państwowej Rady Ochrony Przyrody;
- przedstawiciel Rady Leśnictwa;
- przedstawiciel organizacji przedsiębiorców działających w zakresie przetwórstwa rolno-spożywczego;
- przedstawiciel związków branżowych producentów rolnych;
- przedstawiciel pozarządowych organizacji ekologicznych o zasięgu ogólnokrajowym;
- przedstawiciel pozarządowych organizacji o zasięgu ogólnokrajowym działających na rzecz rozwoju obszarów wiejskich;
- przedstawiciel uczelni wyższych, wskazany przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego;
- przedstawiciel Związku Banków Polskich;
- przedstawiciel społeczno-zawodowych organizacji rolników.

Działalność w 2009 r.

Odbyło się 1 posiedzenie Komitetu Monitorującego oraz przeprowadzono dwie procedury trybu obiegowego uchwał.

Przyjęte uchwały:

- Uchwała Nr 18 sprawie zatwierdzenia Sprawozdania Roczego z realizacji Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013 za 2008 rok.

- Uchwała Nr 19 w sprawie zmiany Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013 w związku realizacją „nowych wyzwań”;
- Uchwała Nr 20 w sprawie zmiany w działaniu „Renty strukturalne” Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013;
- Uchwała Nr 21 w sprawie zmian w ramach Osi 1 „Poprawa konkurencyjności sektora rolnego i leśnego” Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013;
- Uchwała Nr 22 w sprawie zmian w ramach Osi 2 „Poprawa środowiska naturalnego i obszarów wiejskich” Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013;
- Uchwała Nr 23 w sprawie zmian w Osi 3 „Jakość życia na obszarach wiejskich i różnicowanie gospodarki wiejskiej” i Osi 4 „Leader” Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013;
- Uchwała Nr 24 w sprawie zatwierdzenia zmian tabel finansowych Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013.
- Uchwała Nr 25 w sprawie zmiany „Specyficznych dla Programu wskaźników dodatkowych i skwantyfikowanych wartości docelowych dla pomocy technicznej PROW 2007–2013”;
- Uchwała Nr 26 w sprawie zmiany kryteriów wyboru operacji dla działań „Modernizacja gospodarstw rolnych” i „Tworzenie i rozwój mikroprzedsiębiorstw” Programu Rozwoju Obszarów;
- Uchwała Nr 27 w sprawie zmiany kryteriów wyboru wniosków o przyznanie renty strukturalnej dla działania „Renty strukturalne” Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013 przyjętych uchwałą nr 12 z dnia 3.06.2009 r.;
- Uchwała Nr 28 w sprawie przyjęcia kryteriów i zasad podziału środków publicznych Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013 pomiędzy województwa w ramach działania „Renty strukturalne”.
- Uchwała Nr 29 w sprawie zmiany kryteriów wyboru operacji dla działania „Tworzenie i rozwój mikroprzedsiębiorstw” Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013 przyjętych uchwałą Nr 26 z dnia 23.06.2009 r.
- Uchwała Nr 31 w sprawie zatwierdzenia zmian w ramach działania „Korzystanie z usług doradczych przez rolników i posiadaczy lasów” Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013.

29. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Zrównoważony rozwój sektora rybołówstwa i nadbrzeżnych obszarów rybackich 2007–2013 (PO RYBY 2007–2013)

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MRiRW
Suma posiedzeń w 2009 r.	2

Podstawa prawna

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi uchylił Zarządzeniem nr 71 z 24 listopada 2009 r. w sprawie powołania Komitetu Monitorującego Program Operacyjny „Zrównoważony rozwój sektora rybołówstwa i nadbrzeżnych obszarów rybackich 2007–2013” i w dniu 24 listopada 2009 r. wydał zarządzenie nr 72 w sprawie komitetu Monitorującego Program Operacyjny „Zrównoważony rozwój sektora rybołówstwa i nadbrzeżnych obszarów rybackich 2007–2013”, w którym m.in. dodano przedstawiciela Fundacji Programów Pomocy dla Rolnictwa, który może uczestniczyć w posiedzeniach KM jako obserwator, bez prawa głosowania.

Zadania

Komitet Monitorujący działa jako niezależne ciało sprawujące nadzór nad przebiegiem realizacji Programu, zaś celem Komitetu jest zagwarantowanie efektywności i odpowiedniej jakości wdrażania pomocy. Na każdym członku Komitetu spoczywa odpowiedzialność za realizację przyjętego celu.

Skład

Przedstawiciel Instytucji Certyfikującej, przedstawiciel Instytucji Koordynującej Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia (NSRO), przedstawiciel Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, przedstawiciel Konwentu Marszałków Województw, przedstawiciel Związku Województw, przedstawiciel Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, przedstawiciel

Morskiego Instytutu Rybackiego w Gdyni, przedstawiciel Instytutu Rybactwa Śródlądowego im. Stanisława Sakowicza w Olsztynie, przedstawiciel organizacji pozarządowych działających w obszarze ochrony środowiska, przedstawiciel organizacji działających w obszarze rybołówstwa dalekomorskiego, przedstawiciel organizacji działających w obszarze przetwórstwa rybnego, przedstawiciel organizacji działających w obszarze rybactwa śródlądowego w zakresie ryb łososiowatych, przedstawiciel organizacji działających w obszarze rybactwa śródlądowego w zakresie ryb karpiowatych, przedstawiciel organizacji rybaków jeziorowych, przedstawiciele organizacji działających w obszarze rybołówstwa bałtyckiego.

W pracach Komitetu bierze udział przedstawiciel Komisji Europejskiej – w roli doradcy oraz w charakterze obserwatora, bez prawa głosowania przedstawiciele: Instytucji Audytowej, Fundacji programów pomocy dla Rolnictwa, organów kontroli skarbowej, Najwyższej Izby Kontroli, beneficjentów oraz zaproszeni eksperci.

Działalność w 2009 r.

Odbyły się 2 posiedzenia Komitetu, przyjęto następujące uchwały:

- w sprawie zatwierdzenia kryteriów wyboru dla środka 1.1 Pomoc publiczna z tytułu trwałego zaprzestania działalności połowowej osi priorytetowej I;
- w sprawie zatwierdzenia kryteriów wyboru i wysokości dla środka 1.2 Pomoc publiczna z tytułu tymczasowego zaprzestania działalności połowowej, osi priorytetowej I;
- w sprawie zatwierdzenia kryteriów wyboru i kwalifikowalności dla środka 1.3 Inwestycje na statkach rybackich i selektywność, osi priorytetowej I;
- w sprawie zatwierdzenia kryteriów wyboru i kwalifikowalności dla środka 1.4 Rybactwo przybrzeżne, osi priorytetowej I.;
- w sprawie zatwierdzenia kryteriów wyboru i kwalifikowalności dla środka 1.5 Rekompensaty społeczno-gospodarcze w celu zarządzania krajową flotą rybacką, osi priorytetowej I;
- w sprawie zatwierdzenia Sprawozdania okresowego z realizacji Programu za 2008 r.

30. Zespół do spraw opracowania koncepcji przyspieszenia działań konsolidacyjnych oraz zwiększenia efektywności wsparcia w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013 w sektorze mleczarskim

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MRiRW
Suma posiedzeń w 2009 r.	9

Podstawa prawna

Organ pomocniczy Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi został powołany przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi na mocy Zarządzenia nr 31 z dnia 5 grudnia 2008 r. w sprawie powołania Zespołu ds. opracowania koncepcji przyspieszenia działań konsolidacyjnych oraz zwiększenia efektywności wsparcia w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013 w sektorze mleczarskim.

Zadania

- opracowanie koncepcji przyspieszenia działań konsolidacyjnych w sektorze mleczarskim poprzez zmianę kryteriów dostępu do środków finansowych w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013.
- opracowanie koncepcji zmian w Programie Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013 w celu zwiększenia efektywności wsparcia sektora mleczarskiego.

Skład

Przedstawiciele: MRiRW, ARR, Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, ARiMR, Krajowego Związku Spółdzielni Mleczarskich, Związku Prywatnych Przetwórców Mleka, Polskiej Izby Mleka, Polskiej Federacji Hodowców Bydła i Producentów Mleka, Instytutu Ekonomiki Rolnictwa

i Gospodarki Żywnościowej, Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego, Szkoły Głównej Handlowej.

Działalność w 2009 r.

Odbyło się 9 spotkań Zespołu:

- opracowanie propozycji działań odnośnie zmian w PROW na lata 2007–2013:
 - o w zakresie konsolidacji przetwórstwa mleka,
 - o w zakresie wsparcia powstawania centrów dystrybucji przetworów mlecznych,
- propozycje działań odnośnie „miękkiego lądowania” w sektorze mleczarskim – przygotowania sektora mleczarskiego do odejścia od systemu kwotowania produkcji mleka
- propozycje innych działań pożądaných, np. związanych z poprawą współpracy przetwórców z sieciami handlowymi, marketingiem i promocją przetworów mlecznych, poprawą jakości przetworów mlecznych.

Przygotowane przez Zespół wnioski stały się podstawą do opracowania odpowiednich zmian w Programie Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013 w zakresie działania „Zwiększanie wartości dodanej”. Zmiany w PROW zostały przesłane przez Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi do akceptacji przez Komisję Europejską.

Ministerstwo Infrastruktury

31. Zespół Trójstronny ds. Żeglugi i Rybołówstwa Morskiego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	MI
Suma posiedzeń w 2009 r.	2

Podstawa prawna

Zespół powstał w listopadzie 2002 r. w miejsce, zniesionej Rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 marca 2002 r., Komisji Wspólnej do Spraw Żeglugi i Rybołówstwa Dalekomorskiego. Komisja Wspólna funkcjonowała od października 2000 r. do marca 2002 r. jako instytucja trójstronnego dialogu społecznego w sektorze morskim. W dniu 29 listopada 2002 r. odbyło się inauguracyjne spotkanie Zespołu do spraw Żeglugi i Rybołówstwa Morskiego, umiejscowionego w Ministerstwie Infrastruktury. Podstawą funkcjonowania Zespołu jest Regulamin Zespołu Trójstronnego do Spraw Żeglugi i Rybołówstwa Morskiego.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele strony rządowej: ministra właściwego ds. finansów publicznych, ministra właściwego ds. gospodarki morskiej, ministra właściwego ds. pracy oraz ds. zabezpieczenia społecznego, ministra właściwego ds. rybołówstwa, ministra właściwego ds. Skarbu Państwa.

Stronę pracowniczą reprezentują przedstawiciele wyznaczeni przez Federację Związków Zawodowych Marynarzy i Rybaków, Krajową Sekcję Morską Marynarzy i Rybaków NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Oficerów i Marynarzy.

Stronę pracodawców reprezentują przedstawiciele wyznaczeni przez Związek Armatorów Polskich.

Zadania

Zadaniem Zespołu jest wypracowywanie wspólnych stanowisk w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców m.in. w sprawach rozwiązywania problemów związanych z dostosowaniem polskiego prawa pracy na morzu do standardów międzynarodowych, prowadzenia działań na rzecz stabilizacji rynku pracy marynarzy, zwiększenia ilości statków zarejestrowanych pod polską banderą, a przede wszystkim działań zmierzających do obniżenia dla polskich armatorów kosztów zatrudnienia marynarzy.

Działalność w 2009 roku

Odbyły się 2 posiedzenia:

- informacja na temat ratyfikacji Konwencji o pracy na morzu z 2006 roku;
- informacja na temat ratyfikacji Konwencji 188 MOP dotyczącej pracy w sektorze rybołówstwa z 2007 roku;
- informacja o pracach grupy ekspertów do spraw projektu ustawy o zatrudnianiu i pracy na morskich statkach handlowych;
- informacja dotycząca europejskich systemów zabezpieczenia społecznego oraz opodatkowania marynarzy;
- informacja o procesie notyfikacji ustawy o podatku tonażowym;
- informacja o pracach nad projektem ustawy o zatrudnianiu i pracy na morskich statkach handlowych;
- informacja na temat „Założeń polityki morskiej Rzeczypospolitej Polskiej”;
- informacje na temat umowy polsko-norweskiej dotyczącej zabezpieczeń społecznych polskich marynarzy oraz sytuacji płacowej w Morskiej Służbie Poszukiwania i Ratownictwa (SAR);
- zespół pozytywnie zaopiniował przedłużenie porozumienia pomiędzy właściwymi władzami Polski i Norwegii w oparciu o artykuł 17 Rozporządzenia 1408/71 UE w sprawie zabezpieczeń społecznych do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie;
- zespół przyjął do wiadomości, że I etap prac nad projektem ustawy o zatrudnianiu i pracy na morskich statkach handlowych (projekt Zespołu ekspertów z dnia 17.06.2009 r.) został zakończony.

32. Zespół Trójstronny ds. Kolejnictwa

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	MI
Suma posiedzeń w 2009 r.	4

Podstawa prawna

Powołanie Trójstronnego Zespołu ds. Kolejnictwa było spełnieniem jednego z postulatów zawartego w ustaleniach ze spotkania przedstawicieli związków zawodowych z Przewodniczącym Sejmowej Komisji Infrastruktury, z kierownictwem Ministerstwa Infrastruktury, przedstawicielami Ministerstwa Finansów oraz Ministerstwa Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej oraz z Zarządami spółek Grupy PKP w dniach 10/11 lipca 2003 r. Działa na podstawie regulaminu z 17 września 2003 r., kiedy miało miejsce pierwsze posiedzenie Zespołu.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele:

- stronę rządową reprezentuje 3 przedstawiciele w randze sekretarza lub podsekretarza stanu, po jednym wskazanym przez: ministra właściwego ds. transportu, ministra właściwego ds. budżetu i finansów publicznych, ministra właściwego ds. pracy;
- stronę pracodawców (5 przedstawiciele wyznaczonych przez Związek Pracodawców Kolejowych);
- stronę związkową (reprezentantów organizacji wyznaczonych przez: Federację Związków Zawodowych Pracowników PKP, Sekcję Krajową Kolejarzy NSZZ „Solidarność”, Związek Zawodowy Maszynistów Kolejowych w Polsce, Związek Zawodowy Dyżurnych Ruchu PKP, Związek Zawodowy Drużyn Konduktorskich w RP, Krajową Sekcję Kolejarzy NSZZ „Solidarność 80”, Związek Zawodowy Pracowników Warsztatowych, Ogólnopolski Międzyzakładowy Związek Zawodowy SOK, Związek Zawodowy Administracji PKP, Federację Związków Zawodowych

Maszynistów Kolejowych, Związek Zawodowy Dyżurnych Ruchu, Międzyzakładowy Związek Zawodowy Rewidentów Taboru, Autonomiczne Związki Zawodowe Transportu Kolejowego, Federację Związków Zawodowych Pracowników Automatyki i Telekomunikacji PKP, Związek Zawodowy Dyspozytorów PKP).

Zadania

Celem działania Zespołu Trójstronnego ds. Kolejnictwa jest prowadzenie dialogu społecznego dla godzenia interesów stron i zachowania pokoju społecznego.

Zadaniem Zespołu jest wypracowanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców, w sprawach rozwiązywania problemów związanych z dalszą restrukturyzacją Grupy PKP, jej sytuacją finansową oraz prowadzeniem spraw pracowniczych wynikających z restrukturyzacji zatrudnienia.

Działalność w 2009 roku

Odbyły się 4 posiedzenia Zespołu, który zajmował się problemami najbardziej nurtującymi stronę związkową, w tym m.in. restrukturyzacją i prywatyzacją spółek Grupy PKP i jej oddłużeniem, regionalizacją przewoźników kolejowych oraz finansowaniem transportu kolejowego:

- usamorządowienie spółki PKP Przewozy Regionalne Sp. z o.o.;
- sytuacja w spółkach Grupy PKP (PKP Cargo S.A., PKP PLK S.A., PKP Intercity S.A.);
- zobowiązania przewoźników kolejowych za dostęp do infrastruktury kolejowej;
- uprawnienia do ulgowych świadczeń przejazdowych wynikających z Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Zatrudnionych przez Pracodawców Zrzeszonych w Związku Pracodawców Kolejowych;
- współpraca pomiędzy spółkami PKP Intercity S.A. a Przewozami Regionalnymi Sp. z o.o.;
- kwestie związane z reformą transportu kolejowego.

33. Zespół roboczy ds. krajowego transportu drogowego osób

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MI
Suma posiedzeń w 2009 r.	0

Podstawa prawna

Jako organ pomocniczy ministra właściwego do spraw transportu w sprawach krajowych przewozów drogowych powstał na podstawie Zarządzenia Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 15 marca 2006 roku, które zostało zmienione Zarządzeniem Nr 7 Ministra Transportu z dnia 29 maja 2006 r., aktualizowane Zarządzeniem Nr 12 Ministra Infrastruktury z dnia 4 lutego 2008 r.

Skład

W skład Zespołu roboczego wchodzi przedstawiciele Ministerstwa Infrastruktury oraz przedstawiciele Sekcji Krajowej Przedsiębiorstw Państwowej Komunikacji Samochodowej NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolskiego Związku Pracodawców Transportu Samochodowego, Polskiej Izby Gospodarczej Transportu Samochodowego i Spedycji, Krajowej Sekcji Transportu P.PKS NSZZ „Solidarność 80”, Federacji Związków Zawodowych Pracowników PKS Transportu Samochodowego w RP, Związku Zawodowego Kierowców w Polsce.

Zadania

Zespół w trybie roboczym podejmuje działania w celu wspólnego wypracowywania stanowiska oraz rozwiązywania bieżących i długofalowych problemów występujących w krajowych przewozach drogowych osób.

Zadaniem Zespołu jest w szczególności:

- inicjowanie działań mających na celu poprawę warunków funkcjonowania przedsiębiorstw wykonujących krajowe przewozy drogowe osób;
- współpraca z innymi organami administracji rządowej;
- współpraca z organizacjami pracodawców transportu samochodowego i związków zawodowych.

Działalność w 2009 roku

W 2009 r. Zespół nie spotkał się.

34. Zespół Konsultacyjny ds. przewozów drogowych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ konsultacyjny
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MI
Suma posiedzeń w 2009 r.	0

Podstawa prawna

Jako organ konsultacyjny ministra właściwego do spraw transportu w sprawach krajowych przewozów drogowych osób i rzeczy powstał na podstawie Zarządzenia Nr 3 Ministra Transportu z dnia 28 lutego 2007 roku, zmienionego Zarządzeniem Nr 14 Ministra Infrastruktury z dnia 4 lutego 2008 roku.

Skład

W skład Zespołu wchodzi:

- przewodniczący – podsekretarz stanu właściwy w sprawach przewozu drogowego w Ministerstwie Infrastruktury;
- po jednym przedstawicielu:
 - Zrzeszenia Międzynarodowych Przewoźników Drogowych w Polsce;
 - Ogólnopolskiego Związku Pracodawców Transportu Drogowego;
 - Ogólnopolskiego Związku Pracodawców Transportu Samochodowego;
 - Polskiej Izby Gospodarczej Transportu Samochodowego i Spedycji,
 - Polskiego Stowarzyszenia Przewoźników Autokarowych;
 - Naczelnej Rady Zrzeszeń Handlu i Usług;
- trzech przedstawicieli stowarzyszeń przewoźników drogowych o zasięgu regionalnym;
- dyrektor Departamentu Dróg i Transportu Drogowego w Ministerstwie Infrastruktury.

Zadania

Zespół podejmuje działania w celu wspólnego wypracowywania stanowiska oraz rozwiązywania problemów występujących w przewozach drogowych osób.

Zadaniem Zespołu jest w szczególności:

- identyfikacja problemów utrudniających wykonywanie transportu drogowego;
- inicjowanie działań mających na celu poprawę warunków funkcjonowania przedsiębiorstw transportowych;
- współpraca z innymi organami administracji rządowej;
- współpraca z organizacjami zrzeszającymi przewoźników drogowych.

Działalność w 2009 roku

W 2009 r. Zespół się nie spotkał.

35. Zespół Trójstronny ds. Budownictwa i Gospodarki Komunalnej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	MI
Suma posiedzeń w 2009 r.	6

Zespół Trójstronny ds. Budownictwa został utworzony w wyniku rekomendacji Prezydium Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Ekonomicznych, przyjętej 5 maja 2005 roku, co było od lat efektem działania partnerów społecznych z sektora budownictwa – wszystkich dużych, liczących się w środowisku partnerów społecznych budownictwa, zarówno związków zawodowych, jak i organizacji pracodawców, którzy widzieli potrzebę powstania płaszczyzny dialogu społecznego w branży budowlanej.

Podstawa prawna

Na podstawie regulaminu Trójstronnego Zespołu ds. Budownictwa z dnia 15 września 2008 r.

Skład

Przedstawiciele strony rządowej (MI, MEN, MPiPS, MF, MG, MRR, MŚ), pracodawców (Polskiego Związku Pracodawców Budownictwa, Konfederacji Budownictwa i Nieruchomości, Związku Rzemiosła Polskiego, Związku Pracodawców Producentów Materiałów dla Budownictwa, Polskiego Związku Firm Deweloperskich, Związku Pracodawców Business Centre Club) oraz związków zawodowych (ZZ „Budowlani”, Krajowego Sekretariatu Budownictwa i Przemysłu Drzewnego NSZZ „Solidarność”, Federacji Związków Zawodowych Pracowników Gospodarki Komunalnej i Terenowej, KK NSZZ „Solidarność '80”).

Zadania

Prowadzenie trójstronnego dialogu sektorowego w celu godzenia interesów stron i rozwiązywania problemów rynku pracy w sektorze budownictwa, nieruchomości, w tym problemów gospodarki przestrzennej, materiałów budowlanych i wyrobów budowlanych oraz gospodarki komunalnej rynku pracy.

Zadaniem Zespołu jest wypracowanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców, w sprawach związanych z realizacją celów Zespołu.

Działalność w 2009 roku

Zespół odbył 6 spotkań, podczas których podnoszono następujące kwestie:

- podsumowano konferencję dotyczącą stosowania regulacji prawnych określających zawieranie umów o roboty budowlane wzorem warunków kontraktowych FIDIC, VOB, która odbyła się 27 listopada 2008 r.;
- omówiono propozycje zmian w kształceniu zawodowym mające na celu zapewnienie dopływu kadry do branży budowlanej;
- wypracowano stanowisko Zespołu, dla Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych, odnośnie uwag i doświadczeń branży bu-

- dowlanej w kwestii rozwiązań mających na celu łagodzenie wpływu na polską gospodarkę kryzysu finansowego na rynkach światowych;
- wysłuchano informacji strony rządowej na temat propozycji prawnego uregulowania kwestii uprawnień z zakresu nadzoru budowlanego dla techników budowlanych;
 - dyskutowano o potrzebie szkolenia w zakresie poprawy funkcjonowania systemu dialogu społecznego oraz wzmocnienia instytucji i uczestników dialogu społecznego;
 - wypracowano stanowisko Zespołu w sprawie działań antykryzysowych w branży budownictwa i gospodarki komunalnej;
 - omówiono problemy „szarej strefy” w budownictwie i sposoby przeciwdziałania;
 - poruszano kwestie uznania kompetencji pracowników sektora budowlanego w Polsce
 - przedyskutowano stan prac nad regulacjami prawnymi w kwestii gwarancji zapłaty za roboty budowlane;
 - przeanalizowano problem wpływu cen usług komunalnych na budżety domowe.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji

36. Grupa robocza ds. społeczeństwa informacyjnego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Grupa robocza Komitetu koordynacyjnego
Podstawa działania	Uchwała
Umiejscowienie	MSWiA
Suma posiedzeń w 2009 r.	1

Podstawa działania

Grupa robocza ds. społeczeństwa informacyjnego została powołana Uchwałą Nr 6 Komitetu Koordynacyjnego Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia z dnia 24 czerwca 2008 r.

Skład

- Przewodniczący – wybierany przez Przewodniczącego KK NSRO spośród członków KK NSRO, Wiceprzewodniczący – wyznaczony przez Przewodniczącego na pierwszym posiedzeniu Grupy;
- po jednym przedstawicielu komórki organizacyjnej, wyodrębnionej w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, wykonującej zadania: Instytucji ds. Koordynacji strategicznej; Instytucji Koordynującej Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia; Instytucji Koordynującej Regionalne Programy Operacyjne; Instytucji Zarządzającej PO Innowacyjna Gospodarka 2007–2013; Instytucji Zarządzającej PO Kapitał Ludzki 2007–2013; Instytucji Zarządzającej Po Rozwój Polski Wschodniej 2007–2013; Instytucji Zarządzającej Zintegrowanym Programem Operacyjnym Rozwoju Regionalnego 2004–2006;
- po jednym przedstawicielu, komórki organizacyjnej, wyodrębnionej w urzędzie obsługującym marszałka województwa, wykonującej zadania: (Instytucji Zarządzającej RPO Województwa Dolnośląskiego; Instytucji Zarządzającej RPO Województwa Kujawsko-Pomorskiego; Instytucji Zarządzającej RPO Województwa Lubelskiego; Instytucji Zarządzającej RPO Województwa Lubuskiego; Instytucji Zarządzającej RPO

- Województwa Łódzkiego; Instytucji Zarządzającej RPO Województwa Małopolskiego; Instytucji Zarządzającej RPO Województwa Mazowieckiego; Instytucji Zarządzającej RPO Województwa Opolskiego; Instytucji Zarządzającej RPO Województwa Podkarpackiego; Instytucji Zarządzającej RPO Województwa Podlaskiego, Instytucji Zarządzającej RPO Województwa Pomorskiego, Instytucji Zarządzającej RPO Województwa Śląskiego; Instytucji Zarządzającej RPO Województwa Świętokrzyskiego; Instytucji Zarządzającej RPO Województwa Warmińsko-Mazurskiego; Instytucji Zarządzającej RPO Województwa Wielkopolskiego; Instytucji Zarządzającej RPO Województwa Zachodniopomorskiego;
- po jednym przedstawicielu: Instytucji Zarządzającej Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich – ministra rolnictwa i rozwoju wsi; Instytucji Koordynującej Proces Lizboński w Polsce; Instytucji Zarządzającej PO Zrównoważony Rozwój Sektora Rybołówstwa i Nabrzeżnych Obszarów Rybackich – ministra rolnictwa i rozwoju wsi; Instytucji Pośredniczącej dla priorytetu XII „Infrastruktura Szkolnictwa Wyższego” Ministra właściwego ds. informatyzacji; Ministra właściwego ds. oświaty; Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego;
 - po jednym przedstawicielu partnerów społeczno- gospodarczych (Business Centre Club, Forum Związków Zawodowych, Konfederacji Pracodawców Polskich, NSZZ Solidarność, Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych Lewiatan, Stowarzyszenia Promocji Przedsiębiorczości, Związku Banków Polskich, Związku Powiatów Polskich, Związku Rzemiosła Polskiego).

Zadania

- monitorowanie wdrażania polityki w zakresie społeczeństwa informacyjnego w przekroju poszczególnych programów operacyjnych realizowanych w ramach Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia;
- badanie efektów wdrażania polityki w której mowa powyżej, w szczególności poprzez weryfikację poziomu osiągnięcia celów w ramach określonych osi priorytetowych i działań;
- rozpatrywanie i opiniowanie propozycji zmian dotyczących finansowania poszczególnych działań realizowanych w zakresie polityki społeczeństwa informacyjnego, w przekroju poszczególnych programów operacyjnych realizowanych w ramach Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia;

- przedkładanie wskazanych powyżej opinii do rozpatrzenia KK NSRO;
- przedkładanie KK NSRO propozycji dostosowań lub rewizji pomocy, które umożliwiają osiągnięcie celów poszczególnych osi priorytetowych i działań w zakresie polityki społeczeństwa informacyjnego;
- rozpatrywanie i zatwierdzanie sprawozdań z postępu realizacji polityki społeczeństwa informacyjnego, w przekroju poszczególnych programów operacyjnych realizowanych w ramach Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia;

Działalność w 2009 roku

Odbyło się 1 posiedzenie Grupy, na którym miała miejsce prezentacja założeń programu *Polska Cyfrowa* oraz koordynacja działań w obszarze budowy sieci szerokopasmowej z wykorzystaniem środków z Regionalnych i Krajowych Programów Operacyjnych.

Ministerstwo Zdrowia

37. Zespół Trójstronny ds. Ochrony Zdrowia

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	MZ
Suma posiedzeń w 2009 r.	5

Podstawa działania

Zespół działa od lutego 2005 r. na podstawie Regulaminu Trójstronnego Zespołu ds. Ochrony Zdrowia. Regulamin dla ZT ds. Ochrony Zdrowia był wynikiem uzgodnień Ministerstwa Zdrowia z Prezydium Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych, które po wielu dyskusjach zdecydowało o branżowej formule tej instytucji trójstronnego dialogu społecznego w obszarze służby zdrowia i umiejscowienia jej, poza Trójstronną Komisją, w resorcie zdrowia.

Skład

Stronę rządową w Zespole reprezentuje po jednym przedstawicielu w randze sekretarza lub podsekretarza stanu wyznaczonym przez Ministerstwo Zdrowia, Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwo Skarbu Państwa, Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej.

Stronę pracowników w Zespole reprezentuje po dwóch przedstawicieli wyznaczonych przez: Forum Związków Zawodowych, NSZZ „Solidarność” oraz Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych. Stronę pracodawców w Zespole reprezentuje po dwóch przedstawicieli wyznaczonych przez: Polską Konfederację Pracodawców Prywatnych, Konfederację Pracodawców Polskich, Związek Rzemiosła Polskiego oraz Business Centre Club – Związek Pracodawców.

Do prac w Zespole strony mogą dopraszać jako obserwatorów przedstawicieli innych organizacji związkowych i pracodawców działających

w sektorze oraz ze strony rządowej przedstawiciele organizacji społecznych i samorządów zawodów medycznych oraz organizacji samorządu terytorialnego.

Zadania

Zadaniem Zespołu jest wypracowanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia interesów pracowników i pracodawców, w zakresie obszaru obejmującego ochronę zdrowia.

Działalność w 2009 roku

Odbyło się 5 posiedzeń Zespołu. Główne tematy na spotkaniach to:

- omówienie projektu Uchwały Rady Ministrów w sprawie ustanowienia programu wieloletniego pod nazwą „Wsparcie jednostek samorządu terytorialnego w działaniach stabilizujących system ochrony zdrowia”;
- omówienie budżetu państwa na 2009 r. w części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia, w kontekście planu oszczędności przygotowanego przez Rząd;
- kwestie związane z funkcjonowaniem i finansowaniem systemu ochrony zdrowia w obliczu kryzysu finansowego na rynkach światowych oraz wypracowaniem dokumentu „Propozycje dotyczące przeciwdziałania negatywnym skutkom światowego kryzysu finansowego w obszarze ochrony zdrowia w Polsce” zgłoszone przez członków Trójstronnego Zespołu do Spraw Ochrony Zdrowia”;
- omówienie aktualnej sytuacji finansowej i organizacyjnej jednostek służby krwi oraz sytuacji w lecznictwie uzdrowiskowym ze szczególnym uwzględnieniem procesu przekształceń własnościowych spółek uzdrowiskowych;
- zasady kontraktowania przez Narodowy Fundusz Zdrowia świadczeń opieki zdrowotnej w drugim półroczu 2009 r. i w latach następnych, ze szczególnym uwzględnieniem finansowania świadczeń w zakresie podstawowej opieki zdrowotnej oraz szpitalnych oddziałów ratunkowych;
- aktualna sytuacja w ochronie zdrowia w związku z wyznaczonym na dzień 16 listopada br. posiedzeniem plenarnym Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych, w tym omówienie kwestii związanych z finansowaniem systemu ochrony zdrowia, poziomem wynagrodzeń

- pracowników medycznych oraz przebiegiem procesu przekształceń własnościowych w sektorze ochrony zdrowia (m.in. realizacja tzw. Planu B);
- kwestie związane z nowymi uregulowaniami prawnymi dot. Państwowej Inspekcji Sanitarnej;
 - omówienie aktualnej sytuacji w Państwowym Ratownictwie Medycznym.

38. Zespół do Spraw Opracowania Sposobu Ustalania Norm Zatrudnienia Pielęgniarek i Położnych w Zakładach Opieki Zdrowotnej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MZ
Suma posiedzeń w 2009 r.	2

Podstawa działania

Zarządzenie Ministra Zdrowia z dnia 9 lipca 2009 r. w sprawie powołania Zespołu do Spraw Opracowania Sposobu Ustalania Norm Zatrudnienia Pielęgniarek i Położnych w Zakładach Opieki Zdrowotnej. Zespół zakończy swoją działalność po zaakceptowaniu projektu „Sposobu Ustalania Minimalnych Norm Zatrudnienia Pielęgniarek i Położnych w Zakładach Opieki Zdrowotnej” przez Ministra Zdrowia.

Skład

W skład Zespołu wchodzi: przedstawiciele Ministerstwa Zdrowia, Konsultant Krajowy w dziedzinie pielęgniarstwa, Konsultant Krajowy w dziedzinie pielęgniarstwa ginekologiczno-położniczego, Konsultant Krajowy w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, Konsultant Krajowy w dziedzinie pielęgniarstwa onkologicznego, Konsultant Wojewódzki w dziedzinie pielęgniarstwa, przedstawiciel Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych, Okręgowej Izby Pielęgniarek i Położnych w Katowicach, przedstawiciele Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Pielęgniarek i Położnych, Centrum Monitorowania Jakości w Ochronie Zdrowia.

Zadania

Opracowanie projektu „Sposobu Ustalania Minimalnych Norm Zatrudnienia Pielęgniarek i Położnych z Zakładach Opieki Zdrowotnej”.

Działalność w 2009 roku

Odbyły się 2 posiedzenia Zespołu, w trakcie których:

- podkreślono, że opracowane normy zatrudnienia powinny znaleźć się w warunkach kontraktowania świadczeń z NFZ;
- wskazano, że w celu określenia sposobu ustalenia norm zatrudnienia pielęgniarek i położnych w zakładach opieki zdrowotnej, należy przeprowadzić badanie metodologiczne dotyczące określenia szczegółowych czasów wykonywania poszczególnych czynności przez pielęgniarki i położne z uwzględnieniem specyfiki oddziałów;
- ustalono, że ze względu na brak środków finansowych oraz zbyt długi czas potrzebny do prowadzenia badań, nie będzie przeprowadzane badanie metodologiczne dotyczące określenia szczegółowych czasów wykonywania poszczególnych czynności przez pielęgniarki i położne;
- przedstawiono informacje dotyczące projektu unijnego w zakresie liczenia norm zatrudnienia pielęgniarek i położnych, realizowanego przez Uniwersytet Jagielloński w Krakowie. Pierwsze wyniki będą przedstawione w dniach 2–4 czerwca 2011 r.;
- dyskutowano o sposobie przygotowania korzystnego narzędzia, które pozwoli na ustalenie sposobu obliczania norm zatrudnienia;
- ustalono, że należy podjąć próbę określenia sposobu ustalenia norm zatrudnienia na podstawie kategoryzacji pacjentów.

39. Zespół do spraw opracowania projektu nowelizacji ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MZ
Suma posiedzeń w 2009 r.	1

Podstawa działania

Zespół do spraw opracowania projektu nowelizacji ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym jako organ pomocniczy ministra właściwego do spraw zdrowia, powołany został Zarządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 16 października 2008 r. w sprawie powołania Zespołu ds. opracowania projektu nowelizacji ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym.

Skład

Przedstawiciele Ministra Zdrowia, konsultant krajowy w dziedzinie medycyny ratunkowej, mazowiecki konsultant w dziedzinie medycyny ratunkowej, śląski konsultant w dziedzinie medycyny ratunkowej, Prezes Polskiego Towarzystwa Medycyny Stanów Nagłych i Katastrof, Prezes Polskiej Rady Resuscytacji, Prezes Związku Pracodawców Ratownictwa Medycznego, przedstawiciele Uniwersytetu Medycznego w Lublinie, Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego, Naczelnej Rady Lekarskiej, Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych, Stowarzyszenia Zawodowego Ratowników Medycznych, Polskiego Stowarzyszenia Ratowników Medycznych, Polskiego Zrzeszenia Ratowników Medycznych, Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, Krajowej Sekcji Pogotowia Ratunkowego i Ratownictwa Medycznego „NSZZ Solidarność”, Ogólnopolskiej Konfederacji Związków Zawodowych Ratownictwa Medycznego, Krajowego Związku Zawodowego Pracowników Ratownictwa Medycznego, Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Służb Ratownictwa Medycznego, Komisji Krajowej „Sierpień 80”, Związku Zawodowego „Wzajemna Pomoc”, SP ZOZ Lotniczego Pogotowia Ratunkowego, Wojewódzkiej Stacji Pogotowia Ratunkowego w Warszawie, Zachodniopomorskiego Centrum Organizacji i Promocji Zdrowia w Szczecinie, lekarz koordynator Ratownictwa medycznego województwa warmińsko-mazurskiego, lekarz koordynator ratownictwa medycznego województwa śląskiego.

Zadania

Zadaniem Zespołu było opracowanie nowelizacji ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym.

Działalność w 2009 roku

W 2009 odbyło się ostatnie spotkanie Zespołu, w dniu 29 stycznia 2009 r., na którym przyjęto projekt nowelizacji ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym.

Proponowane kierunki zmian ujęte w opracowanym przez Zespół projekcie nowelizacji ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym:

1. wprowadzenie zmian w zakresie wojewódzkich planów działania systemu pozwalające na okresowe dyslokacje zespołów ratownictwa medycznego, zmianę ich rodzaju lub uruchamianie sezonowych zespołów ratownictwa medycznego;
2. wprowadzenie kategoryzacji SOR (I, II i III – kategorii), która będzie wpływać również na wysokość ich finansowania. Różnice w poszczególnych kategoriach dotyczyłyby wymagań technicznych i architektonicznych, obsady personelu medycznego oraz wyposażenia w sprzęt medyczny. Finansowanie SOR nadal odbywać się będzie przez NFZ - trwają jeszcze uzgodnienia w sprawie określenia właściwych kryteriów dot. kategoryzacji SOR, które zostaną ujęte w projekcie ustawy, co opóźnia przekazanie całości projektu ustawy pod obrady Kierownictwa MZ;
3. unormowanie zapisów dot. kształcenia ratowników medycznych i ratowników – wprowadzenie przepisów stanowiących o przeprowadzaniu Państwowego Egzaminu z Ratownictwa Medycznego zwanego „PERM” dla osób, które ukończą studia na kierunku ratownictwo medyczne; usprawnienie procedur dotyczących wydawania przez wojewodę zezwolenia na prowadzenie kursu w zakresie kwalifikowanej pierwszej pomocy; zamknięcie kształcenia w zawodzie ratownik medyczny na poziomie średnim w szkołach policealnych;
4. zmiany niektórych definicji ujętych w art. 3 i art. 57 ustawy o PRM:
 - lekarza systemu – lekarz specjalista medycyny ratunkowej i lekarz specjalizujący się w medycynie ratunkowej, z zaznaczeniem, że lekarz specjalizujący się musi być po odbytych 2 latach specjalizacji (obecnie może być lekarz specjalizujący się w dziedzinie medycyny ratunkowej od razu po studiach);
 - pielęgniarki systemu – jest propozycja z dotychczasowej definicji wykreślenia pielęgniarek po kursach z pediatrii, których to kursów już się nie organizuje (wniosek środowiska pielęgniarskiego);
 - medyczne czynności ratunkowe – świadczenia opieki zdrowotnej wykonywane przez lekarza systemu, pielęgniarkę systemu i ratownika medycznego w warunkach pozaszpitalnych (zaostrenie wymogów poprzez wskazanie osób uprawnionych do tych czynności);

- podwyższona gotowość szpitali (następuje wprowadzenie nowej definicji) – sytuacja, w której stosuje się zbiór procedur służących zapewnieniu świadczeń osobom w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego w liczbie przekraczającej możliwości zoz, wymagającej innej niż normalnie organizacji świadczeń (np. w stanie klęski żywiołowej);
 - skrócenie z 2020 r. do 2015 r. przepisu przejściowego rozszerzającego definicję lekarza systemu oraz wprowadzenie zastrzeżenia, że specjalizujący się lekarz musi być co najmniej po 2 latach specjalizacji (obecnie art. 57 mówi, że oprócz lekarza medycyny ratunkowej do 2020 r. lekarzem systemu może być lekarz posiadający specjalizację lub tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii, chorób wewnętrznych, chirurgii ogólnej, chirurgii dziecięcej, ortopedii i traumatologii narządu ruchu lub pediatrii) – skrócenie okresu przejściowego ma zmobilizować lekarzy (wymienionych w art. 57) do wcześniejszego zadeklarowania przystąpienia do specjalizacji z medycyny ratunkowej;
5. wprowadzenie zapisu dot. zapewnienia przez dysponenta ZRM nadzoru lekarza systemu nad podstawowymi zespołami ratownictwa medycznego;
 6. wprowadzenie jednoznacznej regulacji informującej, że zadania wykonywane przez dyspozytorów medycznych są świadczeniami opieki zdrowotnej – dotychczas nie było takich zapisów;
 7. wprowadzenia obowiązku posiadania przez szpitale i dysponentów ZRM uzgodnionego z wojewodą planu działania na wypadek zdarzeń masowych;
 8. do definicji zespołów podstawowych, w skład których wchodzi co najmniej dwie osoby uprawnione do wykonywania medycznych czynności ratunkowych, w tym pielęgniarka systemu lub ratownik medyczny dodaje się słowa: „w tym jedna osoba z co najmniej rocznym doświadczeniem zawodowym w ZRM, lotniczym ZRM, SOR, oddz. anestezjologii i intensywnej terapii” (zaostrenie przepisów polegające na legitymowaniu się przynajmniej rocznym doświadczeniem w pracy jednego członka zespołu ratownictwa medycznego);
 9. wprowadzenie oznakowania członka zespołu kierującego medycznymi czynnościami ratunkowymi na miejscu zdarzenia, jako „kierujący akcją

medyczną” – w odróżnieniu do kierujących PSP i Policji (obecnie występuje tylko sformułowanie „kierujący”),

10. wprowadzenie delegacji dla graficznego wzoru karty medycznych czynności ratunkowych, która powinna zastąpić karty informacyjne wystawiane przez zespoły ratownictwa medycznego. Obecnie wszczęta została procedura wprowadzenia zmian do rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 21 grudnia 2006 r. w sprawie rodzajów i zakresu dokumentacji medycznej w zakładach opieki zdrowotnej oraz sposobu jej przetwarzania (Dz.U. Nr 247, poz. 1819).

Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego

40. Podkomitet Monitorujący ds. Innowacyjności i Społeczeństwa Informacyjnego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Podkomitet Monitorujący
Podstawa działania	Ustawa / Uchwała
Umiejscowienie	MNiSW
Suma posiedzeń w 2009 r.	1

Podstawa prawna

Podkomitet Monitorujący ds. innowacyjności i społeczeństwa informacyjnego został utworzony na mocy Uchwały nr 4 Komitetu Monitorującego Narodowy Plan Rozwoju z dnia 12 października 2004 r. w sprawie powołania Podkomitetu Monitorującego.

Skład

Przedstawiciele administracji rządowej, samorządowej, organizacji społecznych, w tym organizacji pracodawców, środowiska naukowego:

Ministerstwa Rozwoju Regionalnego, Ministerstwa Zdrowia, Ministerstwa Obrony Narodowej, Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Konfederacji Pracodawców Polskich, Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”, Business Centre Club, Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, Urzędu Marszałkowskiego Województwa Kujawsko-Pomorskiego, Urzędu Marszałkowskiego Województwa Zachodniopomorskiego, Urzędu Marszałkowskiego Województwa Pomorskiego, Zarządu Województwa Opolskiego, Zarządu Województwa Świętokrzyskiego, Uniwersytetu Warszawskiego, Konferencji Episkopatu Polski, Śląskiego Związku Gmin i Powiatów, Związku Miast Polskich, Rady Naczelnej Zrzeszenia Studentów Polskich, Zarządu Krajowego Stowarzyszenia „Pro Europa”, Towarzystwa Inicjatyw Europejskich, Naczelnej Organizacji Technicznej, Zarządu Związku Powiatów Polskich, Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego.

Zadania

Podkomitet był ważnym forum wymiany informacji pomiędzy organami administracji odpowiedzialnymi za realizację polityki w obszarze społeczeństwa informacyjnego oraz innowacyjności w ramach Narodowego Planu Rozwoju.

Działalność w 2009 r.

Odbyło się 1 posiedzenie, kończące prace Podkomitetu:

- podsumowano działania Podkomitetu oraz przedstawiono efekty polityki spójności na rzecz wzrostu innowacyjności gospodarki oraz rozwoju społeczeństwa informacyjnego (w ramach działań SPO WKP, ZPORR i innych instrumentów z lat 2004–2006);
- podsumowano realizację działań w obszarze innowacyjności i społeczeństwa informacyjnego – dane z monitoringu programów;
- omówiono, w jakim stopniu programy operacyjne perspektywy finansowej 2004–2006 przyczyniły się do osiągnięcia celów Narodowego Planu Rozwoju 2004–2006, w szczególności do zwiększenia w strukturze gospodarki udziału sektorów o wysokiej wartości dodanej, rozwój technologii społeczeństwa informacyjnego;
- podsumowano działalność Podkomitetu w latach 2004–2009;
- wskazano propozycje usprawnień w nowej perspektywie finansowej 2007–2013.

Ministerstwo Edukacji Narodowej

41. Zespół opiniodawczo-doradczy ds. kształcenia zawodowego

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MEN
Suma posiedzeń w 2009 r.	4

Podstawa prawna

Zarządzenie Ne 15 Ministra Edukacji Narodowej z dnia 18 czerwca 2009 roku w sprawie powołania Zespołu opiniodawczo-doradczego do spraw kształcenia zawodowego.

Skład

Przedstawiciele:

- Ministra Finansów;
- Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego;
- Ministra Gospodarki;
- Ministra Infrastruktury;
- Ministra Pracy i Polityki Społecznej;
- Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego;;
- Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi;
- Ministra Środowiska;
- Ministra Zdrowia;
- Związku Nauczycielstwa Polskiego;
- Sekcji Krajowej Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność”;
- Związku Rzemiosła Polskiego;
- Konfederacji Pracodawców Polskich;
- Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”;
- Krajowej Izby Gospodarczej;
- Polskiej Izby Przemysłowo-Handlowej Budownictwa;
- Naczelnej Organizacji Technicznej;

- Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Kadry Kierowniczej Oświaty;
- Stowarzyszenia Dyrektorów Centrów Kształcenia Praktycznego;
- Rady Szkół Katolickich;
- Związku Zakładów Doskonalenia Zawodowego;
- Unii Metropolii Polskich;
- Konwentu Marszałków;
- Związku Powiatów Polskich;
- Związku Miast Polskich.

Zadania

Zadania Zespołu opiniodawczo-doradczego do spraw kształcenia zawodowego:

- przygotowanie projektu założeń zmian organizacyjnych i programowych w szkolnictwie zawodowym;
- udział w przeprowadzeniu szerokich konsultacji społecznych na temat projektowanych zmian w szkolnictwie zawodowym, w tym ogólnopolskiej konferencji podsumowującej konsultacje;
- opracowanie projektu koncepcji zmian organizacyjnych i programowych, jako dokumentu programowego, zawierającego propozycje zmian w obowiązujących przepisach prawa oraz skutki finansowe proponowanych zmian.

Działalność w 2009 roku

Odbyły się 4 posiedzenia Zespołu. W ramach prac grup roboczych i spotkań Członków Zespołu w 2009 roku, zostały poruszone następujące tematy:

- klasyfikacja zawodów szkolnictwa zawodowego;
- struktura i organizacja szkolnictwa zawodowego;
- oferta programowa i obudowa programów;
- rozwój doradztwa zawodowego;
- system egzaminów potwierdzających kwalifikacje zawodowe;
- kształcenie, doksztalcanie i doskonalenie nauczycieli kształcenia zawodowego;
- edukacja zawodowa na odległość;
- mechanizmy zachęcające pracodawców do włączania się w proces kształcenia zawodowego;
- promocja kształcenia zawodowego.

Ministerstwo Obrony Narodowej

42. Zespół do spraw stosowania w resorcie obrony narodowej ponadzakładowych układów zbiorowych pracy

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Decyzja
Umieszczenie	MON
Suma posiedzeń w 2009 r.	7

Podstawa prawna

Ponadzakładowy Układ Zbiorowy Pracy dla Pracowników Wojskowych Jednostek Organizacyjnych Sfery Budżetowej zawarty w dniu 8 czerwca 1998 r. zarejestrowany pod Nr U-LV.

Decyzja Nr 175/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 12 kwietnia 2007 r. w sprawie powołania Pełnomocnika Ministra Obrony Narodowej do spraw Współpracy ze Związkami Zawodowymi oraz nieetatowego Zespołu do spraw stosowania w resorcie obrony narodowej ponadzakładowych układów zbiorowych pracy (Dz.Urz. MON Nr 8, poz. 99 z późn. zm.).

Zespół powstał w 1995 roku, podstawą jego funkcjonowania były kolejne decyzje Ministra Obrony Narodowej.

Skład

W skład Zespołu wchodzi Pełnomocnik Ministra Obrony Narodowej do spraw Współpracy ze Związkami Zawodowymi oraz przedstawiciele: resortu MON, Sztabu Generalnego WP, Inspektoratu Wojskowej Służby Zdrowia, Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych oraz Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Pracowników Wojska, Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”, Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Poligraficznego.

Zadania

Celem Zespołu jest:

- prowadzenie rokowań ze Stroną Związkową reprezentowaną przez Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Pracowników Wojska, Nieza-

leżny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność” oraz Związek Zawodowy Pracowników Przemysłu Poligraficznego w zakresie:

- aktualizowania przepisów Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Wojskowych Jednostek Organizacyjnych Sfery Budżetowej (PUZP dla PWJOSB), przez dokonywanie w nim niezbędnych zmian prawnych w formie protokołów dodatkowych;
 - zawierania porozumień o objęciu niektórych grup pracowników wojska, do których nie stosuje się PUZP dla PWJOSB, innymi ponadzakładowymi układami zbiorowymi pracy;
 - zawierania ponadzakładowych układów zbiorowych pracy.
- wypracowywanie stanowiska resortu obrony narodowej w sprawach proponowanych zmian postanowień w ponadzakładowym układzie zbiorowym pracy lub porozumieniu o jego stosowaniu;
 - przedstawianie uzgodnionych wniosków resortu obrony narodowej podczas negocjacji ze związkami zawodowymi;
 - uzgadnianie stanowiska resortu obrony narodowej dotyczącego treści dokumentów przedkładanych przez związki zawodowe na spotkania negocjacyjne;
 - wyjaśnianie powstałych podczas prowadzonych negocjacji wątpliwości i spraw spornych.

Działalność w 2009 roku

W 2009 roku łącznie odbyło się 7 spotkań, w tym: 2 spotkania Zespołu do spraw stosowania w resorcie obrony narodowej ponadzakładowego układu zbiorowego pracy, 2 posiedzenia Stron Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Wojskowych Jednostek Organizacyjnych Sfery Budżetowej oraz 3 spotkania Zespołu Roboczego Stron Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Wojskowych Jednostek Organizacyjnych Sfery Budżetowej. Efektem spotkań było zawarcie Protokołu Dodatkowego Nr 22, Nr 23 i Nr 24 do PUZP dla PWJOSB.

Urząd Zamówień Publicznych

43. Rada Zamówień Publicznych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniotawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	UZP
Suma posiedzeń w 2009 r.	4

Podstawa prawna

Rada Zamówień Publicznych jest organem doradczo-opiniotawczym Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych, powołanym na podstawie art. 157 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz.U. z 2007 r. Nr 223 poz. 1655 ze zm.).

W związku z upływem kadencji Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych nowa Rada Zamówień Publicznych została powołana przez Prezesa Rady Ministrów w dniu 1 grudnia 2008 r.

Skład

W skład Rady wchodzi od 10 do 15 członków powoływanych przez Prezesa Rady Ministrów.

Uprawnionymi do zgłaszania kandydatów są w szczególności kluby parlamentarne, ogólnokrajowe organizacje samorządu terytorialnego oraz ogólnokrajowe organizacje przedsiębiorców.

Kadencja Rady upływa wraz z upływem kadencji Prezesa Urzędu.

Zadania

Zgodnie z art. 157 ust. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych do zadań Rady Zamówień Publicznych należy:

1. wyrażanie opinii w szczególnie istotnych sprawach systemu zamówień, przedstawionych jej przez Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych;
2. opiniowanie projektów aktów normatywnych dotyczących zamówień;

3. opiniowanie rocznych sprawozdań Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych o funkcjonowaniu systemu zamówień;
4. ustalanie zasad etyki zawodowej osób wykonujących określone w ustawie zadania w systemie zamówień.

Działalność w 2009 roku

W 2009 roku odbyły się 4 posiedzenia Rady, na których były omawiane następujące zagadnienia:

- projekt nowelizacji ustawy Prawo zamówień publicznych;
- projekt Zasad etyki członków Krajowej Izby Odwoławczej;
- informacja o działalności Krajowej Izby Odwoławczej w latach 2007 i 2008;
- sprawozdanie z funkcjonowania systemu zamówień publicznych w 2008 roku;
- projekty aktów wykonawczych do ustawy Prawo zamówień publicznych;
- projekt Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie rodzajów dokumentów, jakich może żądać zamawiający od wykonawców, oraz form, w jakich te dokumenty mogą być składane.

Rada Zamówień Publicznych, m.in. przyjęła następujące uchwały:

1. Uchwała Nr 4 Rady Zamówień Publicznych z dnia 21 kwietnia 2009 r. w sprawie przyjęcia Zasad etyki członków Krajowej Izby Odwoławczej.
2. Uchwała Nr 5 Rady Zamówień Publicznych z dnia 16 czerwca 2009 r. w sprawie zaopiniowania projektu Sprawozdania z funkcjonowania systemu zamówień publicznych w 2008 r.
3. Uchwała nr 6 Rady Zamówień Publicznych z dnia 15 grudnia 2009 r. w sprawie zaopiniowania projektów aktów wykonawczych do ustawy Prawo zamówień publicznych

Wyższy Urząd Górniczy

44. Komisja Bezpieczeństwa Pracy w Górnictwie

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniotawczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	WUG
Suma posiedzeń w 2009 r.	2

Podstawa prawna

Komisja Bezpieczeństwa Pracy w Górnictwie jest organem opiniotawczo-doradczym Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego. Działa na podstawie Zarządzenia Nr 1 Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego z dnia 7 stycznia 2008 r. w sprawie Komisji Bezpieczeństwa Pracy w Górnictwie (Dz. Urz. WUG Nr 2, poz. 12), na podstawie art. 107 ust. 8 pkt 3 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz.U. z 2005 r. Nr 228, poz. 1947, z późn. zm.).

Skład

Nowa kadencja Rady trwa od 1 stycznia 2008 r.

W 2009 r. w skład Komisji wchodził min. przedstawiciele: Głównego Instytutu Górnictwa, Katowickiego Holdingu Węglowego S.A., Kompanii Węglowej S.A., Południowego Koncernu Węglowego S.A., Jastrzębskiej Spółki Węglowej S.A., Polskiego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa S.A., Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie, Politechniki Śląskiej, Politechniki Wrocławskiej, Głównego Inspektoratu Pracy Państwowej Inspekcji Pracy, KGHM Polska Miedź S.A., KGHM CUPRUM sp. z o.o. Centrum Badawczo-Rozwojowego, Centralnego Instytutu Ochrony Pracy – Państwowego Instytutu Badawczego, Zarządu Głównego Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Górnictwa, Sekretariatu Górnictwa i Energetyki NSZZ „Solidarność”, Związku Zawodowego Ratowników Górniczych w Polsce, Związku Zawodowego Pracowników Zakładów Przeróbki Mechanicznej Węgla w Polsce „Przeróbka”, Związku Zawodowego Górników w Polsce, Porozumienia Związków Zawodowych „KADRA”.

Zadania

Głównym przesłaniem i celem działalności Komisji w 2009 r. było utrzymanie tendencji poprawy stanu bezpieczeństwa pracy w górnictwie oraz eliminacja zagrożeń.

Do zadań Komisji należało przygotowanie opinii i wniosków dla Prezesa WUG w zakresie:

- ocen stanu bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładach górniczych;
- ocen przestrzegania i stosowania przepisów wydanych na podstawie art. 78 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze;
- innych ważnych dla bezpieczeństwa pracy w górnictwie problemów i zagadnień rozpatrywanych na zlecenie Prezesa WUG.

Działalność w 2009 roku

Komisja Bezpieczeństwa Pracy w Górnictwie spotkała się 2 razy, a przedmiotem obrad były tematy:

- ocena stanu bezpieczeństwa pracy w górnictwie w roku 2008 i za trzy miesiące roku 2009 oraz przedstawiono informację o działaniach podjętych w celu poprawy bezpieczeństwa pracy w górnictwie przez urzędy górnicze;
- wyniki ankiet dotyczących szkoleń pracowników podziemnych zakładów górniczych oraz analizy systemu szkoleń specjalistycznych;
- informacja przedsiębiorców, w sprawie realizacji i wykorzystania przedstawionych w pkt. 1 i 2 Uchwały z XXIII posiedzenia KBP w Górnictwie wniosków, w celu poprawy stanu bezpieczeństwa pracy w górnictwie;
- wyniki kontroli wyrobów stosowanych w podziemnych zakładach górniczych w świetle doświadczeń wyspecjalizowanego organu nadzoru rynku;
- opinia nt. aktualnie istniejącego w polskim górnictwie systemu doboru i stosowania środków ochrony indywidualnej;
- informacja o stanie prac nad opracowaniem pt: „Weryfikacja stanu ilościowego specjalistycznych kadr dla potrzeb ratownictwa polskiego górnictwa węgla kamiennego i miedzi”;
- ocena stanu bezpieczeństwa pracy w górnictwie za 10 miesięcy roku 2009 oraz informację o działaniach podjętych w celu poprawy bezpieczeństwa pracy w górnictwie przez urzędy górnicze;
- informacja przedsiębiorców w sprawie realizacji i wykorzystania przedstawionych w Uchwale z XIV posiedzenia Komisji wniosków, w celu po-

prawy stanu bezpieczeństwa pracy w górnictwie – Katowicki Holding Węglowy S.A., Kompania Węglowa S.A., Jastrzębska Spółka Węglowa S.A., Południowy Koncern Węglowy S.A., Lubelski Węgiel „Bogdanka” SA., oraz KGHM Polska Miedź S.A.;

- informacje dotyczące rozwoju techniki robót strzałowych w aspekcie poprawy bezpieczeństwa pracy;
- informacja o wynikach prac Zespołu powołanego przez Prezesa WUG w sprawie wpływu czynnika ludzkiego na zaistnienie wypadków oraz niebezpiecznych zdarzeń w kopalniach węgla kamiennego.

Komisja przyjęła dwie uchwały.

W Uchwale przyjętej na XXIV posiedzeniu, Komisja za konieczne uznała:

- potrzebę zintensyfikowania działań przedsiębiorców w zakresie tworzenia i rozwijania kultury bezpieczeństwa pracy, w tym:
- wprowadzenie szkoleń dla kierowników zespołów pracowniczych i dozoru górniczego, uwzględniających oddziaływanie czynnika ludzkiego na stan wypadkowości;
- promowanie w miejscu pracy przyjętej polityki bezpieczeństwa i higieny pracy, uwzględniającej wewnętrzne cechy pracowników oraz propagowanie postaw i zachowań pozytywnych, przynoszących korzyści osobiste i społeczne w tym zakresie;
- wprowadzenie, w zakresie dotyczącym szkolenia pracowników zakładów górniczych, spójnych i jednolitych wymagań odnośnie systemu szkoleń, uwzględniających specyfikę zagrożeń, co powinno wpłynąć na ich efektywność i pożądane ukierunkowanie priorytetów w zakresie bezpieczeństwa pracy;
- podejmowanie przez przedsiębiorców działań powodujących:
- zwiększenie stopnia nietolerancji załóg pracowniczych dla ryzykownych zachowań w czasie wykonywania pracy, jako niezbędnego elementu tworzenia kultury bezpiecznej organizacji pracy;
- przekazywanie pracownikom – podczas realizacji szkoleń – w sposób przekonywujący i zrozumiały, sposobu postępowania w przypadkach uaktywnienia się zagrożeń oraz popularyzacja oceny ryzyka zawodowego, jako nieodłącznego elementu wykonywanej pracy;
- rozszerzanie zakresu współpracy z jednostkami naukowo-badawczymi obejmujące doskonalenie metod rozpoznawania, monitorowania i zwal-

- czania występujących zagrożeń naturalnych, a także wdrażanie nowych, bardziej efektywnych sposobów oceny stanu tych zagrożeń;
- w zakresie dotyczącym zgodności wyrobów stosowanych w górnictwie z parametrami deklarowanymi przez producentów:
 - pozytywnie ocenić działalność organu wyspecjalizowanego w zakresie prowadzenia kontroli wyrobów wprowadzonych do obrotu i przeznaczonych do stosowania w zakładach górniczych;
 - uznać za celowe powstanie wewnątrzzakładowych zespołów kontrolnych dla przeglądu stosowanych indywidualnych środków ochrony osobistej pod kątem spełniania przez nie niezbędnych wymogów;
 - pozytywnie odnieść się do inicjatywy przedsiębiorców dotyczących szerszego włączenia procedury dopuszczania przez Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego wyrobów stosowanych w podziemnych zakładach górniczych, istotnych dla bezpieczeństwa pracy.
 - potrzebę monitorowania stanu ratownictwa górniczego, w aspekcie utrzymania wymaganej liczby ratowników dla zabezpieczenia zakładów górniczych.

W Uchwale przyjętej na XXV posiedzeniu Komisja za konieczne uznała:

- wprowadzenie w zakładach górniczych polityki bezpieczeństwa polegającej na:
 - bezwzględnym stosowaniu zasady „zero tolerancji” dla osób naruszających przepisy oraz dla ryzykownych zachowań w czasie wykonywania pracy.
 - wprowadzaniu przez przedsiębiorców górniczych bezpośredniego monitoringu niebezpiecznych rejonów i miejsc pracy o istotnym wpływie na wypadkowość.
- przeprowadzenie działań obejmujących:
 - dokonanie analizy długości dróg i czasu dojścia pracowników kopalń węgla kamiennego do miejsc wykonywania pracy, w celu ograniczenia zmęczenia fizycznego przed jej rozpoczęciem, co powinno ograniczyć liczbę wypadków zależnych od czynnika ludzkiego,
 - zatrudnianie w miejscach o najwyższym nasileniu występujących zagrożeń (zagrożeń skojarzonych), brygad (podmiotów) złożonych z pracowników doświadczonych i odpowiednio przeszkolonych,
 - rozszerzenie monitorowania składu atmosfery kopalnianej o parametry: temperatury i wilgotności oraz przekazywanie tak uzyskanych da-

- nych odpowiednim służbom kopalnianym, w celu podjęcia stosownych działań;
- udział związków zawodowych w ocenie realizacji uchwał Komisji dotyczących podniesienia stanu bezpieczeństwa pracy w kopalniach oraz w prezentacji tej oceny na posiedzeniach Komisji;
- pozytywnie ocenić przedstawione kierunki działań wypracowane podczas prac Zespołu ds. wpływu czynnika ludzkiego na wypadkowość, obejmujące:
- ujednoczenie wymagań, jakie powinni spełniać pracownicy przed dopuszczeniem ich do pracy na wybranych stanowiskach, dla wszystkich kopalń węgla kamiennego,
 - udział wyspecjalizowanych służb psychologicznych w procedurach rekrutacyjnych, adaptacyjnych oraz w rozwiązywaniu sytuacji kryzysowych;
 - poprawę warunków pracy, analizę przyczyn wypadkowości oraz promowanie bezpiecznej pracy;
 - konsekwentne wymaganie przestrzegania przepisów i ustalonych standardów w zakresie bezpieczeństwa pracy;
 - doskonalenie systemu szkoleń oraz potrzebę wdrożenia ich do stosowania w zakładach górniczych;
- potrzebę dalszego propagowania i wdrażania do użytkowania w zakładach górniczych nowoczesnych, bezpiecznych środków strażowych, biorąc pod uwagę wpływ rozwoju techniki robót strażowych na poprawę bezpieczeństwa pracy i związany z tym spadek wypadkowości.

Przyjęte Uchwały i wnioski przekładają się na konkretne inicjatywy i działania organów nadzoru górniczego. W uzasadnionych przypadkach stanowią podstawę wystąpień Prezesa WUG, kierowanych do jednostek naukowo-badawczych, przedsiębiorców, organów administracji rządowej. Każdorazowa realizacja wniosków wynikających z przyjętych Uchwał stanowi o wysokiej skuteczności pracy Komisji. Aktywny udział w pracach Komisji biorą przedstawiciele głównych organizacji związkowych działających w górnictwie, zgłaszając merytoryczne wnioski dot. bezpieczeństwa pracy w górnictwie. Dotychczasowe doświadczenia funkcjonowania Komisji w pełni uzasadniają dalsze kontynuowanie jej dobrej pracy w ramach dotychczas stosowanych procedur.

Główny Urząd Statystyczny

45. Rada Statystyki

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniotawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	GUS
Suma posiedzeń w 2009 r.	12

Podstawa prawna

Rada Statystyki jest organem opiniotawczo-doradczy w sprawach statystyki działającym przy Prezesie Rady Ministrów.

Rada Statystyki została utworzona na mocy przepisów ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz.U. Nr 88, poz. 439, z późn. zm.).

Pierwsza kadencja Rady przypadła na lata 1996–2000. Rada drugiej kadencji działała od lutego 2001 do 30 czerwca 2002 r., a trzeciej kadencji od 1 lipca 2002 r. do 30 czerwca 2007 r. Czwarta kadencja Rady obejmuje okres od 1 lipca 2007 r. do 30 czerwca 2012 r.

Skład

W 2009 r. w składzie Rady Statystyki czwartej kadencji znajdowało się: pięciu przedstawicieli reprezentujących organy administracji rządowej, jedna osoba reprezentująca administrację samorządową (strona samorządowa w Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu), jeden przedstawiciel Narodowego Banku Polskiego, trzy osoby reprezentujące organizacje społeczne, samorząd zawodowy i gospodarczy (Polskie Towarzystwo Ekonomiczne, Polski Związek Emerytów, Rencistów i Inwalidów, Krajowa Izba Gospodarcza), czterech reprezentantów organizacji pracodawców (Związek Rzemiosła Polskiego, Konfederacja Pracodawców Polskich, Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan, Business Centre Club), trzech przedstawicieli związków zawodowych (OPZZ, NSZZ „Solidarność”, Forum Związków Zawodowych), a także eksperci (po jednym) z zakresu nauk społecznych i ekonomicznych. Skład Rady Statystyki obejmował łącznie 19 osób.

Zadania

Do zadań Rady należy:

- ustalanie, na podstawie propozycji przygotowanej przez GUS, corocznie, na każdy następny rok projektu programu badań statystycznych;
- przedstawianie Radzie Ministrów, nie później niż do 30 czerwca każdego roku, projektu programu badań statystycznych statystyki publicznej;
- rekomendowanie przeprowadzenia badań nowych i badań cyklicznych o szerokim zasięgu obserwacji statystycznej oraz związanych z nimi prac metodologicznych i przygotowawczych, projektowanych na okres najbliższych dziesięciu lat;
- ocena realizacji programu badań statystycznych statystyki publicznej oraz formułowanie opinii w innych sprawach mających istotne znaczenia dla rozwoju statystyki publicznej;
- opiniowanie projektu wydatków budżetowych na badania statystyczne.

Działalność w 2009 roku

Członkowie Rady Statystyki dbają o zabezpieczenie informacji statystycznej dla użytkowników tych dziedzin życia gospodarczego i społecznego, których reprezentują w Radzie. Podczas posiedzeń Rada zapoznaje się z przebiegiem prac nad kolejnymi projektami programów badań statystycznych statystyki publicznej oraz ustosunkowuje się do bieżących problemów związanych z tymi pracami.

Partnerzy społeczni stanowią ponad połowę składu Rady Statystyki.

W 2009 roku odbyło się 12 posiedzeń, których tematami były:

- sprawozdawczość elektroniczna – koncepcja i wdrażanie;
- wstępny projekt programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2010;
- przyjęcie harmonogramu prac Rady na rok 2009;
- przyjęcie uchwały Rady w sprawie preliminarza wydatków na rok 2009;
- statystyka sektora finansowego;
- przegląd badań statystyki społecznej planowanych na rok 2010;
- projekt programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2010;
- przyjęcie uchwały Rady w sprawie badań reprezentacyjnych;
- integracja polskiej statystyki publicznej z europejską;
- przegląd badań statystyki gospodarczej planowanych na rok 2010;

- dyskusja nad propozycjami członka Rady Marka Niechciała dotyczącymi badań statystycznych;
- statystyka handlu zagranicznego i statystyka transgraniczna;
- projekt programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2010;
- statystyka małych i średnich przedsiębiorstw;
- ocena realizacji programu badań statystycznych statystyki publicznej za rok 2008;
- projekt programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2010;
- badanie spójności społecznej jako element oceny warunków życia ludności;
- projekt programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2010 i przyjęcie: uchwały Rady w sprawie projektu programu, projektu rozporządzenia Rady Ministrów, projektu opinii Rady dotyczącej wydatków budżetowych na badania statystyczne w 2010 r.;
- statystyka innowacyjności i społeczeństwa informacyjnego;
- projekt rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2010 – rozpatrzenie ustaleń Komitetu Stałego Rady Ministrów z dnia 9 lipca 2009 r.;
- projekt rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2010 – rozpatrzenie i przyjęcie dokumentu po uwzględnieniu ustaleń Komitetu Stałego Rady Ministrów z dnia 9 lipca 2009 r.;
- projekt rozporządzenia Rady Ministrów zmieniającego rozporządzenie w sprawie programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2009;
- dostępność źródeł administracyjnych na potrzeby spisów powszechnych.
- statystyka rynku pracy;
- założenia organizacyjne i harmonogram do opracowania projektu programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2011;
- trzeci sektor w badaniach statystyki publicznej;
- projekt programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2011;
- rachunki narodowe – stan i perspektywy;
- projekt programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2011;
- wstępna informacja o przebiegu spisu próbnego do powszechnego spisu rolnego 2010.

Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

46. Rada Ubezpieczenia Społecznego Rolników

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ kontrolno-opiniotwórczy
Podstawa działania	ustawa
Umiejscowienie	KRUS
Suma posiedzeń w 2009 r.	25

Podstawa prawna

Rada reprezentuje interesy ubezpieczonych i świadczeniobiorców Kasy wobec urzędu Prezesa KRUS i innych organów administracji państwowej. Rada działa na podstawie ustawy z 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U z 2008 r. Nr 50, poz. 291 z późn. zm.).

Rada Rolników posiada uprawnienia kontrolne wobec Prezesa Kasy, sprawuje nadzór nad Funduszem Składowym, określa wymiar składki na ubezpieczenie wypadkowe, chorobowe i macierzyńskie.

Skład

Kandydatów na członków Rady zgłaszają społeczno-zawodowe organizacje rolników i związki zawodowe rolników indywidualnych o ogólnopolskim zasięgu działania.

Obecnie działa Rada Ubezpieczenia Społecznego Rolników **VII kadencji (2008–2010)**. W skład Rady VII kadencji wchodzi 25 członków desygnowanych przez:

- Krajową Federację Producentów Zbóż;
- Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych;
- Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Rolników Indywidualnych „Solidarność”;
- Ogólnopolskie Porozumienie Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych;
- Związek Zawodowy „Centrum Narodowe Młodych Rolników”;
- Związek Zawodowy Rolnictwa „Samoobrona”;

- Związek Zawodowy Rolników „Ojczyzna”;
- Federację Branżowych Związków Producentów Rolnych.

Zadania

Z mocy ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników Rada Rolników jest uprawniona do:

- kontrolowania i oceny działalności KRUS;
- opiniowania projektów aktów prawnych regulujących ubezpieczenie, w szczególności aktów wykonawczych do ustawy oraz aktów prawnych mających bezpośredni wpływ na funkcjonowanie ubezpieczenia;
- opiniowania projektów programów działania i planów finansowych Kasy;
- rozpatrywania sprawozdania z działalności Kasy i funduszu składkowego,
- występowania do organów administracji państwowej, instytucji państwowych i organów jednostek samorządu terytorialnego o podjęcie określonych inicjatyw lub działań w sprawach związanych z ubezpieczeniem;
- ustalania wysokości składki na ubezpieczenie wypadkowe, chorobowe i macierzyńskie;
- ustalania kwoty zasiłku chorobowego oraz określania przypadków, w których zasiłek ten przysługuje;
- wnioskowanie o zmianę wysokości jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy rolniczej lub rolniczej choroby zawodowej.

Działalność w 2009 roku

Odbyło się łącznie 25 spotkań, w tym:

- 5 posiedzeń plenarnych Rady Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Rolników;
- 4 spotkań Prezydium;
- 16 posiedzeń Komisji.

Na posiedzeniach, między innymi:

- opiniowano projekty programów działania i planów finansowych Kasy;
- rozpatrywano sprawozdania z działalności Kasy i Funduszu Składkowego;
- występowano do organów administracji państwowej o podjęcie określonych inicjatyw lub działań w sprawach związanych z ubezpieczeniem opiniując projekty ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników.

Rada Ubezpieczenia Społecznego Rolników w 2009 roku podjęła 9 uchwał dotyczących m.in.:

- wysokości składki na ubezpieczenie wypadkowe, chorobowe i macierzyńskie w poszczególnych kwartałach;
- opinii do projektu sprawozdania z działalności KRUS w 2008 r.;
- projektu planu pracy KRUS na 2009 r.;
- badań przesiewowych słuchu dzieci z terenów wiejskich i małych miast,
- niekorzystnych zapisów w ustawie o emeryturach kapitałowych.

Podstawową działalność merytoryczną Rady Rolników realizowały komisje problemowe:

1. Komisja Organizacji i Gospodarki Finansowej Kasy;
2. Komisja Prewencji i Rehabilitacji;
3. Komisja ds. Ubezpieczeń;
4. Komisja ds. Świadczeń.

**II. Instytucje z udziałem partnerów społecznych
w państwowych jednostkach organizacyjnych,
funduszach celowych
w 2009 roku**

Agencja Rynku Rolnego (ARR)

1. Komisja Porozumiewawcza do spraw Mleka i Przetworów Mlecznych

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	ARR
Suma posiedzeń w 2009 r.	4

Podstawa prawna

Komisja Porozumiewawcza ds. Mleka i Przetworów Mlecznych została powołana na I kadencję w dniu 29.01.2002 r. na mocy ustawy z dnia 6 września 2001 r. o regulacji rynku mleka i przetworów mlecznych (Dz.U. Nr 129, poz. 1446 ze zm.).

Komisja II kadencji została powołana w lutym 2006 r. na mocy art. 50 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych (DzU. z 2009 r. Nr 11, poz. 65 ze zm.).

Skład

Zgodnie z art. 50 ust. 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych Komisja składa się z 18 członków, w tym:

- 8 członków reprezentujących dostawców hurtowych lub bezpośrednich, powoływanych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe branżowe organizacje zrzeszające dostawców hurtowych lub bezpośrednich;
- 8 członków reprezentujących podmioty skupujące i zakłady przetwórcze niebędące podmiotami skupującymi, powoływanych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe branżowe organizacje zrzeszające zakłady przetwórcze oraz podmioty skupujące niebędące zakładami przetwórczymi;
- 2 członków reprezentujących samorząd rolniczy, powoływanych spośród kandydatów zgłoszonych przez krajową reprezentację izb rolniczych.

Zadania

Do zadań Komisji Porozumiewawczej należy:

- reprezentowanie interesów producentów, podmiotów skupujących i zakładów przetwórczych wobec ministra właściwego do spraw rynków rolnych lub innych organów administracji rządowej oraz Prezesa Agencji;
- ustalenie szczegółowych zasad gospodarowania Funduszem Promocji Mleczarstwa;
- ustalenie trybu rozdysponowania środków Funduszu oraz coroczne ustalanie planu finansowego tego Funduszu.

Działalność w 2009 roku

W 2009 roku Komisja obradowała 4 razy. W trakcie posiedzeń:

- omówiono sytuację dot. refundacji eksportowych dla masła, serów twarдых i odtłuszczonego mleka;
- omówiono uwagi organizacji branżowych do ustawy o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych;
- dokonano zmiany planu finansowego FPM na rok 2009.

2. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Wieprzowego

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	ARR
Suma posiedzeń w 2009 r.	2

Podstawa działania

Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Wieprzowego została powołana w dniu 30.11.2009 r. na mocy ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych (Dz.U. 2009. Nr 97, poz. 799).

Skład

Zgodnie z art. 10 pkt 1 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych Komisja składa się z 9 członków, w tym:

- 4 członków reprezentujących podmioty prowadzące chów lub hodowlę świń, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe organizacje tych podmiotów;
- 4 członków reprezentujących zakłady prowadzące działalność w zakresie przetwórstwa mięsa oraz niebędących zakładami przetwórczymi przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie uboju świń, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe zakłady zrzeszające zakłady przetwórcze oraz niebędących zakładami przetwórczymi przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie uboju świń;
- członka reprezentującego izby rolnicze, wybranego spośród kandydatów zgłoszonych przez Krajową Radę Izb Rolniczych.

Zadania

- reprezentowanie interesów branży mięsa wieprzowego, wobec ministra właściwego ds. rynków rolnych, innych organów administracji publicznej oraz Prezesa Agencji Rynku Rolnego w zakresie zarządzania fundusze promocji właściwym dla branży mięsnej;
- ustalenie zasad gospodarowania środkami finansowymi Funduszu Promocji Mięsa Wieprzowego;
- ustalanie planu finansowego Funduszu Promocji Mięsa Wieprzowego;
- sporządzanie sprawozdania rzeczowego Funduszu Promocji Mięsa Wieprzowego;
- uchwalanie regulaminu komisji zarządzającej.

Działalność w 2009 r.

Odbyły się 2 spotkania:

- ustalono plan finansowy Funduszu Promocji Mięsa Wieprzowego;
- ustalono zasady gospodarowania środkami finansowymi Funduszu Promocji Mięsa Wieprzowego;
- uchwalono regulamin Komisji Zarządzającej Funduszu Promocji Mięsa Wieprzowego.

3. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Wołowego

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	ARR
Suma posiedzeń w 2009 r.	1

Podstawa działania

Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Wołowego została powołana w dniu 30.11.2009 r. na mocy ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych.

Skład

Zgodnie z art. 10 pkt 3 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych Komisja składa się z 9 członków, w tym:

- 4 członków reprezentujących podmioty prowadzące chów lub hodowlę bydła rzeźnego, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe organizacje tych podmiotów;
- 4 członków reprezentujących zakłady prowadzące działalność w zakresie przetwórstwa mięsa oraz nie będących zakładami przetwórczymi przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie uboju bydła, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe zakłady zrzeszające zakłady przetwórcze oraz nie będących zakładami przetwórczymi przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie uboju bydła;
- członka reprezentującego izby rolnicze, wybranego spośród kandydatów zgłoszonych przez Krajową Radę Izb Rolniczych.

Zadania

- reprezentowanie interesów branży mięsa wołowego, wobec ministra właściwego ds. rynków rolnych, innych organów administracji publicznej oraz Prezesa Agencji Rynku Rolnego w zakresie zarządzania fundusze promocji właściwym dla branży mięsnej;

- ustalenie zasad gospodarowania środkami finansowymi Funduszu Promocji Mięsa Wołowego;
- ustalanie planu finansowego Funduszu Promocji Mięsa Wołowego;
- sporządzanie sprawozdania rzeczowego Funduszu Promocji Mięsa Wołowego;
- uchwalanie regulaminu komisji zarządzającej.

Działalność w 2009 r.

Odbyło się 1 spotkanie:

- ustalono plan finansowy Funduszu Promocji Mięsa Wołowego;
- ustalono zasady gospodarowania środkami finansowymi Funduszu Promocji Mięsa Wołowego;
- uchwalono regulamin Komisji Zarządzającej Funduszu Promocji Mięsa Wołowego.

4. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Ryb

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	ARR
Suma posiedzeń w 2009 r.	1

Podstawa działania

Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Ryb została powołana w dniu 30.11.2009 r. na mocy ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych.

Skład

Zgodnie z art. 10 pkt 9 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych Komisja składa się z 9 członków, w tym:

- 4 członków reprezentujących podmioty prowadzące działalność w zakresie połowu ryb śródlądowych lub morskich oraz chowu lub hodowli ryb, powołanych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe organizacje tych podmiotów;

- 4 członków reprezentujących zakłady przetwórcze ryb oraz nie będące zakładami przetwórczymi podmioty skupujące ryby, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe zakłady zrzeszające zakłady przetwórcze ryb oraz nie będących zakładami przetwórczymi podmioty skupujące ryby;
- członka reprezentującego izby rolnicze, wybranego spośród kandydatów zgłoszonych przez Krajową Radę Izb Rolniczych.

Zadania

- reprezentowanie interesów branży rybnej, wobec ministra właściwego ds. rynków rolnych, innych organów administracji publicznej oraz Prezesa Agencji Rynku Rolnego w zakresie zarządzania funduszem promocji właściwym dla branży rybnej;
- ustalenie zasad gospodarowania środkami finansowymi Funduszu Promocji Ryb;
- ustalanie planu finansowego Funduszu Promocji Ryb;
- sporządzanie sprawozdania rzeczowego Funduszu Promocji Ryb;
- uchwalanie regulaminu komisji zarządzającej.

Działalność w 2009 r.

Odbyło się 1 spotkanie:

- ustalono plan finansowy Funduszu Promocji Ryb;
- ustalono zasady gospodarowania środkami finansowymi Funduszu Promocji Ryb;
- uchwalono regulamin Komisji Zarządzającej Funduszu Promocji Ryb.

5. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Końskiego

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	ARR
Suma posiedzeń w 2009 r.	1

Podstawa działania

Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Końskiego została powołana w dniu 30.11.2009 r. na mocy ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych.

Skład

Zgodnie z art. 10 pkt 4 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych Komisja składa się z 9 członków, w tym:

- 4 członków reprezentujących podmioty prowadzące chów lub hodowlę koni rzeźnych, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe organizacje tych podmiotów;
- 4 członków reprezentujących zakłady prowadzące działalność w zakresie przetwórstwa mięsa oraz nie będących zakładami przetwórczymi przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie uboju koni, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe zakłady zrzeszające zakłady przetwórcze oraz nie będących zakładami przetwórczymi przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie uboju koni;
- członka reprezentującego izby rolnicze, wybranego spośród kandydatów zgłoszonych przez Krajową Radę Izb Rolniczych.

Zadania

- reprezentowanie interesów branży mięsa końskiego, wobec ministra właściwego ds. rynków rolnych, innych organów administracji publicznej oraz Prezesa Agencji Rynku Rolnego w zakresie zarządzania funduszem promocji właściwym dla branży mięsnej;
- ustalenie zasad gospodarowania środkami finansowymi Funduszu Promocji Mięsa Końskiego;
- ustalanie planu finansowego Funduszu Promocji Mięsa Końskiego;
- sporządzanie sprawozdania rzeczowego Funduszu Promocji Mięsa Końskiego;
- uchwalanie regulaminu komisji zarządzającej.

Działalność w 2009 r.

Odbyło się 1 spotkanie:

- ustalono plan finansowy Funduszu Promocji Mięsa Końskiego;
- ustalono zasady gospodarowania środkami finansowymi Funduszu Promocji Mięsa Końskiego;

- uchwalono regulamin Komisji Zarządzającej Funduszu Promocji Mięsa Końskiego.

6. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Owczego

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	ARR
Suma posiedzeń w 2009 r.	1

Podstawa działania

Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Owczego została powołana w dniu 30.11.2009 r. na mocy ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych.

Skład

Zgodnie z art. 10 pkt 5 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych Komisja składa się z 9 członków, w tym:

- 4 członków reprezentujących podmioty prowadzące chów lub hodowlę owiec rzeźnych, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe organizacje tych podmiotów;
- 4 członków reprezentujących zakłady prowadzące działalność w zakresie przetwórstwa mięsa oraz nie będących zakładami przetwórczymi przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie uboju owiec, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe zakłady zrzeszające zakłady przetwórcze oraz nie będących zakładami przetwórczymi przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie uboju owiec;
- członka reprezentującego izby rolnicze, wybranego spośród kandydatów zgłoszonych przez Krajową Radę Izb Rolniczych.

Zadania

- reprezentowanie interesów branży mięsa owczego, wobec ministra właściwego ds. rynków rolnych, innych organów administracji publicznej

- oraz Prezesa Agencji Rynku Rolnego w zakresie zarządzania funduszem promocji właściwym dla branży mięsnej;
- ustalenie zasad gospodarowania środkami finansowymi Funduszu Promocji Mięsa Owczego;
 - ustalanie planu finansowego Funduszu Promocji Mięsa Owczego;
 - sporządzanie sprawozdania rzeczowego Funduszu Promocji Mięsa Owczego;
 - uchwalanie regulaminu komisji zarządzającej.

Działalność w 2009 r.

Odbyło się 1 spotkanie:

- ustalono plan finansowy Funduszu Promocji Mięsa Owczego;
- ustalono zasady gospodarowania środkami finansowymi Funduszu Promocji Mięsa Owczego;
- uchwalono regulamin Komisji Zarządzającej Funduszu Promocji Mięsa Owczego.

7. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mleka

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	ARR
Suma posiedzeń w 2009 r.	2

Podstawa działania

Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mleka została powołana w dniu 30.11.2009 r. na mocy ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych.

Skład

Zgodnie z art. 10 pkt 1 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych Komisja składa się z 9 członków, w tym:

- 4 członków reprezentujących dostawców hurtowych lub bezpośrednich, w rozumieniu ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych, wybranych spośród kandydatów zgłoszo-

- nych przez ogólnokrajowe organizacje zrzeszające dostawców hurtowych lub bezpośrednich;
- 4 członków reprezentujących podmioty skupujące mleko i zakłady prowadzące działalność w zakresie przetwórstwa mleka, niebędące podmiotami skupującymi, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe zakłady zrzeszające zakłady przetwórcze oraz podmioty skupujące, niebędące zakładami przetwórczymi;
 - członka reprezentującego izby rolnicze, wybranego spośród kandydatów zgłoszonych przez Krajową Radę Izb Rolniczych.

Zadania

- reprezentowanie interesów branży mlecznej, wobec ministra właściwego ds. rynków rolnych, innych organów administracji publicznej oraz Prezesa Agencji Rynku Rolnego w zakresie zarządzania fundusze promocji właściwym dla branży mlecznej;
- ustalenie zasad gospodarowania środkami finansowymi Funduszu Promocji Mleka;
- ustalanie planu finansowego Funduszu Promocji Mleka;
- sporządzanie sprawozdania rzeczowego Funduszu Promocji Mleka;
- uchwalanie regulaminu komisji zarządzającej.

Działalność w 2009 r.

Odbyły się 2 spotkania:

- ustalono plan finansowy Funduszu Promocji Mleka;
- ustalono zasady gospodarowania środkami finansowymi Funduszu Promocji Mleka;
- uchwalono regulamin Komisji Zarządzającej Funduszu Promocji Mleka.

8. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Owoców i Warzyw

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	ARR
Suma posiedzeń w 2009 r.	1

Podstawa działania

Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Owoców i Warzyw została powołana w dniu 30.11.2009 r. na mocy ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych.

Skład

Zgodnie z art. 10 pkt 7 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych Komisja składa się z 9 członków, w tym:

- 4 członków reprezentujących producentów owoców i warzyw, powołanych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe organizacje tych producentów;
- 4 członków reprezentujących zakłady przetwórcze owoców lub warzyw oraz niebędące zakładami przetwórczymi podmioty skupujące owoce lub warzywa, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe zakłady zrzeszające zakłady przetwórcze owoców i warzyw oraz niebędących zakładami przetwórczymi podmioty skupujące owoce lub warzywa;
- członka reprezentującego izby rolnicze, wybranego spośród kandydatów zgłoszonych przez Krajową Radę Izb Rolniczych.

Zadania

- reprezentowanie interesów branży owocowo-warzywnej, wobec ministra właściwego ds. rynków rolnych, innych organów administracji publicznej oraz Prezesa Agencji Rynku Rolnego w zakresie zarządzania fundusze promocji właściwym dla branży owocowo-warzywnej;
- ustalenie zasad gospodarowania środkami finansowymi Funduszu Promocji Owoców i Warzyw;
- ustalanie planu finansowego Funduszu Promocji Owoców i Warzyw;
- sporządzanie sprawozdania rzeczowego Funduszu Promocji Owoców i Warzyw;
- uchwalanie regulaminu komisji zarządzającej.

Działalność w 2009 r.

Odbyło się 1 spotkanie:

- ustalono plan finansowy Funduszu Promocji Owoców i Warzyw;

- ustalono zasady gospodarowania środkami finansowymi Funduszu Promocji Owoców i Warzyw;
- uchwalono regulamin Komisji Zarządzającej Funduszu Promocji Owoców i Warzyw.

9. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Ziarna Zbóż i Przetworów Zbożowych

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	ARR
Suma posiedzeń w 2009 r.	1

Podstawa działania

Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Ziarna Zbóż i Przetworów Zbożowych została powołana w dniu 30.11.2009 r. na mocy ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych.

Skład

Zgodnie z art. 10 pkt 6 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych Komisja składa się z 9 członków, w tym:

- 4 członków reprezentujących producentów zbóż, powołanych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe organizacje tych producentów;
- 4 członków reprezentujących zakłady przetwórcze zbóż oraz niebędące zakładami przetwórczymi podmioty skupujące zboża, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe zakłady zrzeszające zakłady przetwórcze oraz niebędących zakładami przetwórczymi podmioty skupujące zboża;
- członka reprezentującego izby rolnicze, wybranego spośród kandydatów zgłoszonych przez Krajową Radę Izb Rolniczych.

Zadania

- reprezentowanie interesów branży zbożowej, wobec ministra właściwego ds. rynków rolnych, innych organów administracji publicznej oraz Preze-

- sa Agencji Rynku Rolnego w zakresie zarządzania fundusze promocji właściwym dla branży zbożowej;
- ustalenie zasad gospodarowania środkami finansowymi Funduszu Promocji Ziarna Zbóż i Przetworów Zbożowych;
 - ustalanie planu finansowego Funduszu Promocji Ziarna Zbóż i Przetworów Zbożowych;
 - sporządzanie sprawozdania rzeczowego Funduszu Promocji Ziarna Zbóż i Przetworów Zbożowych;
 - uchwalanie regulaminu komisji zarządzającej.

Działalność w 2009 r.

Odbyło się 1 spotkanie:

- ustalono plan finansowy Funduszu Promocji Ziarna Zbóż i Przetworów Zbożowych;
- ustalono zasady gospodarowania środkami finansowymi Funduszu Promocji Ziarna Zbóż i Przetworów Zbożowych;
- uchwalono regulamin Komisji Zarządzającej Funduszu Promocji Ziarna Zbóż i Przetworów Zbożowych.

10. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Drobiowego

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	ARR
Suma posiedzeń w 2009 r.	1

Podstawa działania

Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Drobiowego została powołana w dniu 30.11.2009 r. na mocy ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych.

Skład

Zgodnie z art. 10 pkt 8 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych Komisja składa się z 9 członków, w tym:

- 4 członków reprezentujących podmioty prowadzące chów lub hodowlę drobiu rzeźnego, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe organizacje tych podmiotów;
- 4 członków reprezentujących zakłady prowadzące działalność w zakresie przetwórstwa mięsa drobiowego oraz przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie uboju drobiu, nieprowadzących działalności w zakresie przetwórstwa mięsa drobiowego, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe zakłady zrzeszające zakłady prowadzące działalność w zakresie przetwórstwa mięsa drobiowego oraz przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie uboju drobiu, nieprowadzących działalności gospodarczej w zakresie przetwórstwa mięsa drobiowego;
- członka reprezentującego izby rolnicze, wybranego spośród kandydatów zgłoszonych przez Krajową Radę Izb Rolniczych.

Zadania

- reprezentowanie interesów branży drobiarskiej, wobec ministra właściwego ds. rynków rolnych, innych organów administracji publicznej oraz Prezesa Agencji Rynku Rolnego w zakresie zarządzania fundusze promocji właściwym dla branży drobiarskiej;
- ustalenie zasad gospodarowania środkami finansowymi Funduszu Promocji Mięsa Drobiowego;
- ustalanie planu finansowego Funduszu Promocji Mięsa Drobiowego;
- sporządzanie sprawozdania rzeczowego Funduszu Promocji Mięsa Drobiowego;
- uchwalanie regulaminu komisji zarządzającej.

Działalność w 2009 r.

Odbyło się 1 spotkanie:

- ustalono plan finansowy Funduszu Promocji Mięsa Drobiowego;
- ustalono zasady gospodarowania środkami finansowymi Funduszu Promocji Mięsa Drobiowego;
- uchwalono regulamin Komisji Zarządzającej Funduszu Promocji Mięsa Drobiowego.

Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (ARiMR)

11. Zespół ds. współpracy z samorządami gminnymi i powiatowymi

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Decyzja
Umiejscowienie	ARiMR
Suma posiedzeń w 2009 r.	0

Podstawa prawna

Jako organ doradczo-konsultacyjny powstał na podstawie Decyzji Nr 221 Prezesa Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa z dnia 21 listopada 2003 roku.

Skład

W skład Zespołu wchodzi 4 przedstawicieli ARiMR, 3 przedstawicieli Związku Gmin Wiejskich RP oraz 2 przedstawicieli Związku Powiatów Polskich.

Zadania

Celem Zespołu jest realizacja porozumień o współpracy, zawartych pomiędzy Agencją restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa a Związkiem Gmin Wiejskich RP z dnia 3 lipca 2003 roku oraz Związkiem Powiatów Polskich z dnia 24 października 2003 roku, w tym w szczególności:

- udzielanie wyczerpującej informacji o realizacji zadań statutowych ARiMR;
- udostępnianie opracowań i analiz dotyczących terenów wiejskich;
- współpraca ekspercka przy dokonywaniu analiz i ocen sytuacji terenów wiejskich;
- przekazywanie szczegółowej informacji o restrukturyzacji terenów wiejskich oraz o źródłach finansowania i procedurach pozyskania środków finansowych na realizowanie tych procesów.

Działalność w 2009 roku

W 2009 r. nie odbyło się żadne spotkanie.

Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (PFRON)

12. Rada Nadzorcza Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	PFRON
Suma posiedzeń w 2009 r.	b.d.

Podstawa prawna

Rada Nadzorcza PFRON powoływana jest na podstawie art. 50 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych z dnia 27 sierpnia 1997 roku (Dz.U. nr 123, poz. 776 z późn. zm.) i funkcjonuje zgodnie z rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 marca 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu powoływania oraz odwoływania członków Rady Nadzorczej Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, a także szczegółowych zasad działania Rady Nadzorczej i szkolenia jej członków oraz wysokości ich wynagrodzenia za udział w posiedzeniach Rady (Dz.U. nr 45 poz. 276, z późn. zm.) oraz regulaminem pracy Rady Nadzorczej Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, zatwierdzonym uchwałą nr 9/2006 Rady Nadzorczej PFRON z dnia 5 kwietnia 2006 r.

Skład

Rada Nadzorcza PFRON składa się z Prezesa Rady, którym jest Pełnomocnik Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych, przedstawiciela ministra właściwego do spraw finansów publicznych, przedstawicieli organizacji pozarządowych, w tym po jednym przedstawicielu każdej organizacji pracodawców i organizacji związkowej w rozumieniu ustawy o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych: Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, Konfederacji Pracodawców Polskich, Forum

Związków Zawodowych, Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych Lewiatan, NSZZ „Solidarność”, Związku Rzemiosła Polskiego, Business Center Club-Związku Pracodawców, Polskiego Towarzystwa Walki z Kalcetwem).

Kadencja Członków Rady trwa 2 lata.

Ostatnio powołana Rada Nadzorcza PFRON na kadencję 2007–2009.

Zadania

Do zadań Rady Nadzorczej PFRON należy w szczególności:

- zatwierdzanie planów działalności i projektu planu finansowego PERON;
- opiniowanie kryteriów wyboru przedsięwzięć finansowanych ze środków Funduszu, zgodnie z kierunkowymi założeniami polityki zatrudniania, rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych, określonymi przez Pełnomocnika;
- zatwierdzanie wniosków Zarządu w sprawach zaciągania przez PFRON pożyczek;
- opiniowanie wniosków w sprawie powołania i odwołania Prezesa Zarządu i każdego z jego zastępców;
- dokonywanie kontroli i oceny działalności Zarządu;
- zatwierdzanie rocznych sprawozdań Funduszu;
- składanie Ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego, w terminie do dnia 15 marca każdego roku, sprawozdań z działalności PFRON.

Działalność w 2009 roku

- brak danych.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (ZUS)

13. Rada Nadzorcza ZUS

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	ZUS
Suma posiedzeń w 2009 r.	12

Rada Nadzorcza ZUS jest organem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, pełniącym określone ustawowo funkcje w ramach systemu ubezpieczeń społecznych. Rada powoływana jest na pięcioletnią kadencję przez Prezesa Rady Ministrów spośród przedstawicieli stron dialogu społecznego.

Podstawa prawna

Rada Nadzorcza ZUS funkcjonuje na podstawie ustawy z 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tj. Dz.U. nr 11 z 2007 r., poz. 74 ze zm.). Ustawa ta reguluje kwestie powoływania i składu Rady oraz wyznacza jej podstawowe zadania.

Poza tą ustawą wpływ na funkcjonowanie Rady mają także:

- rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dn. 28.12.1998 r. w sprawie trybu zgłaszania kandydatów na członków Rady Nadzorczej ZUS, regulaminu Rady Nadzorczej i zasad wynagradzania jej członków (Dz.U. nr 164, poz. 1167 ze zm.);
- Statut ZUS: nadany rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z 18.02.2008 r. (Dz.U. Nr 28, poz. 64).

Skład

Obecnie działająca Rada Nadzorcza ZUS jest Radą III kadencji, licząc od wejścia w życie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Pięcioletnia kadencja obecnie funkcjonującej Rady rozpoczęła się 6 września 2007 roku.

Ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych postanawia, że Prezes Rady Ministrów powołując Radę Nadzorczą ZUS ustala jej skład według następujących zasad:

- 4 przedstawicieli rządu (osoby wskazane przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych);
- po 1 przedstawicielu każdej reprezentatywnej organizacji pracodawców;
- po 1 przedstawicielu każdej reprezentatywnej pracowniczej organizacji związkowej;
- 1 przedstawiciela organizacji emerytów i rencistów.

Zadania

Podstawowe zadania Rady Nadzorczej ZUS wyznaczone przez ustawę o systemie ubezpieczeń społecznych:

- powoływanie i odwoływanie członków Zarządu ZUS na wniosek Prezesa ZUS;
- ustalanie wysokości wynagrodzeń dla członków Zarządu (z wyłączeniem Prezesa ZUS);
- uchwalanie regulaminu działania Zarządu ZUS;
- okresowa ocena pracy Zarządu ZUS;
- zatwierdzanie rocznego planu finansowego ZUS i sprawozdania z jego wykonania;
- zatwierdzanie rocznego sprawozdania z działalności ZUS;
- opiniowanie rocznego planu finansowego Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i sprawozdania z jego wykonania;
- opiniowanie rocznego planu finansowego Funduszu Rezerwy Demograficznej i sprawozdania z jego wykonania;
- opiniowanie projektu Statutu ZUS;
- opiniowanie projektów aktów prawnych z zakresu ubezpieczeń społecznych oraz zgłaszanie inicjatyw w tym zakresie;
- opiniowanie powoływania i odwoływania głównego inspektora kontroli ZUS;
- wybór biegłych rewidentów badających roczne sprawozdania finansowe ZUS, Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i Funduszu Rezerwy Demograficznej.

Działalność w 2009 roku

Przedmiotem posiedzenia Rady są sprawy wynikające ze stałych, ustawowych powinności oraz sprawy, których omówienie wynika z inicjatywy

samej Rady. Niektóre zagadnienia wymagają monitorowania i dlatego te tematy powracają co jakiś czas na posiedzenia Rady. Działając w ramach swoich uprawnień legislacyjnych Rada Nadzorcza ZUS przede wszystkim skupia się na opiniowaniu aktów prawnych z zakresu ubezpieczeń społecznych. Opinie Rady Nadzorczej, stanowiące pogłębione analizy proponowanych uregulowań prawnych, często są wykorzystywane przez twórców aktów prawnych.

W 2009 roku Rada Nadzorcza ZUS odbyła 12 posiedzeń plenarnych. W trakcie spotkań:

- dyskusja na temat „Strategii zarządzania zasobami ludzkimi w ZUS na lata 2009–2012” z uwzględnieniem zmian organizacyjnych w Zakładzie zmierzających do zwiększenia efektywności pracy;
- omówienie awaryjnej wersji „Planu finansowego ZUS na 2009 r.”;
- omówienie informacji na temat funkcjonowania zamówień publicznych w Zakładzie;
- wybór zastępców przewodniczącego Rady Nadzorczej ZUS oraz omówienie wewnętrznych spraw organizacyjnych Rady;
- dyskusja na temat opracowania strategii ogólnej Zakładu;
- omówienie projektu rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie w sprawie różnicowania stopy procentowej składki na ubezpieczenie społeczne z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych w zależności od zagrożeń zawodowych i ich skutków;
- przedstawienie informacji w sprawie bieżących działań Zakładu związanych z przyznawaniem i wypłatą świadczeń (emerytur i emerytur pomostowych) w nowym systemie emerytalnym;
- zapoznanie się z praktyczną realizacją podstawowych zadań Zakładu na przykładzie I Oddziału ZUS w Warszawie;
- omówienie projektów aktów prawnych:
 - rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych oraz ustawy o zmianie ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych oraz niektórych innych ustaw;
 - poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (druk 1678);

- projektu stanowiska Rządu wobec poselskiego projektu ustawy *o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw* (druk sejmowy nr 1809);
- projektu ustawy *o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych*;
- omówienie informacji Zarządu na temat stanu przygotowań systemów informatycznych w kontekście 2010 r.;
- omówienie informacji na temat polityki medialnej w ZUS;
- omówienie sprawozdań z wykonania planów finansowych ZUS, FUS i FRD za I kwartał 2009 r.;
- ustna informacja Zarządu na temat eksperymentu stworzenia oddziału ZUS w Tarnowie w kontekście funkcjonowania front- i back office'ów;
- informacja dotycząca przebiegu waloryzacji rent i emerytur w 2009 r.;
- rozważenie przyznania nagrody rocznej dla członka Zarządu Zakładu oraz wystosowania wniosku do Prezesa Rady Ministrów o przyznanie nagrody rocznej dla Prezesa ZUS;
- przedstawienie informacji Zarządu podsumowującej pierwsze półrocze działalności Zakładu w zakresie wypłat świadczeń z nowego systemu emerytalnego (emerytur i emerytur pomostowych);
- analiza wydatków na świadczenia z tytułu choroby: finansowane z FUS zasiłki chorobowe i finansowane przez pracodawców wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy – porównanie pierwszych miesięcy roku 2009 z analogicznym okresem roku 2008;
- omówienie projektów aktów prawnych:
 - rządowego projektu ustawy *o zmianie ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa*;
 - projektu rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie w sprawie wzoru bankowego dokumentu płatniczego należności z tytułu składek, do których poboru zobowiązany jest ZUS;
 - projektu ustawy *o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych oraz ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych*;
 - projektu stanowiska rządu wobec poselskiego projektu ustawy *o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS oraz niektórych innych ustaw* (druk nr 2024).

- rozpatrzenie wniosku Prezesa Zakładu w sprawie zmiany składu Zarządu;
- dyskusja na temat sprawozdania z realizacji „Strategii informatyzacji ZUS na lata 2008–2010” (uwzględniająca informatyczną łączność Zakładu z otoczeniem oraz informatyzację wewnętrzną z punktu widzenia potrzeb zarządczych instytucji);
- dyskusja na temat sprawozdania z realizacji „Strategii zarządzania zasobami ludzkimi w ZUS ze szczególnym uwzględnieniem lat 2009–2012” (realizacja harmonogramu wdrażania poszczególnych projektów strategii ze szczególnym uwzględnieniem prac odbywających się w Zakładzie, zmierzających do zmian organizacyjnych w kontekście wprowadzenia front- i back office’ów);
- informacja na temat sprawozdania z wykonania planów finansowych ZUS, FUS i FRD za pierwsze półrocze 2009 r.;
- dyskusja na temat struktury wynagrodzeń w ZUS;
- dyskusja na temat działalności ZUS w zakresie prewencji rentowej oraz rehabilitacji leczniczej;
- informacja Zarządu na temat perspektyw funkcjonowania FRD;
- wypracowanie kryteriów oceny pracy Zarządu ZUS;
- omówienie projektu ustawy *o racjonalizacji zatrudnienia w państwowych jednostkach budżetowych i niektórych innych jednostkach sektora finansów publicznych*;
- rozpatrzenie wniosku o zatwierdzenie zmian do planu finansowego ZUS na 2009 r.;
- rozpatrzenie wniosku o zatwierdzenie projektu planu finansowego ZUS na 2010 r.;
- rozpatrzenie wniosku Prezesa Zakładu o powołanie członka Zarządu;
- rozpatrzenie wniosku Prezesa Zakładu o zmiany w składzie Zarządu;
- podjęcie uchwały w sprawie zaopiniowania „Projektu planu finansowego FUS na 2010 r.”;
- podjęcie uchwały w sprawie zaopiniowania „Projektu planu finansowego FRD na 2010 r.”;
- podjęcie uchwały w sprawie przyjęcia zmian do „Planu finansowego ZUS na 2009 r.”;
- omówienie projektów aktów prawnych:
 - projektu rozporządzenia MPiPS *w sprawie określenia szczegółowych informacji przekazywanych do ZUS przez instytucje obsługujące*

wpłaty składek na ubezpieczenia społeczne w zleceniu płatniczym oraz formatu zlecenia płatniczego;

- komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych;
 - rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin oraz ustawy o świadczeniu pieniężnym przysługującym osobom deportowanym do pracy przymusowej oraz osadzonym w obozach pracy przez III Rzeszę i Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich;
 - rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o indywidualnych kontach emerytalnych oraz ustawy o pracowniczych programach emerytalnych.
- omówienie informacji Zarządu o wykonaniu planów finansowych ZUS, FUS i FRD za III kwartały 2009 r.;
 - omówienie informacji Zarządu na temat zobowiązań z tytułu składek nieprzekazanych przez ZUS do OFE;
 - omówienie informacji Zarządu o wypłatach świadczeń z nowego systemu emerytalnego (emerytury, emerytury okresowe, emerytury pomostowe) wg stanu na koniec III kwartału 2009 r.;
 - omówienie informacji Zarządu na temat sposobów zabezpieczenia płynności finansowej ZUS w 2010 roku;
 - omówienie informacji Zarządu na temat funkcjonowania systemu kontroli wewnętrznej w Zakładzie;
 - dyskusja nad metodologią oceny pracy Zarządu;
 - omówienie zmian do *Regulaminu pracy Zarządu ZUS*;
 - przedstawienie wniosku Prezesa Zakładu o podjęciu inicjatywy legislacyjnej w sprawie projektu ustawy o przejęciu przez Skarb Państwa zobowiązań z tytułu nieprzekazanych przez ZUS składek do OFE;
 - omówienie projektów aktów prawnych:
 - projektu stanowiska Rady Ministrów wobec poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS oraz niektórych innych ustaw (druk nr 2440);
 - projektu stanowiska Rady Ministrów wobec poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw (druk nr 2469);
 - projektu „Założeń do projektu ustawy o zmianie ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych”;

- projektu „Założeń do projektu ustawy zmieniającej ustawę o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych”.

Rada Nadzorcza ZUS przyjęła w 2009 r., między innymi, następujące uchwały:

- Nr 3/I/III/2009 w sprawie przyjęcia „Planu pracy Zarządu ZUS na 2009 r.”;
- Nr 4/I/III/2009 w sprawie przyjęcia „Ramowego planu pracy Rady Nadzorczej ZUS na 2009 r.”;
- Nr 5/I/III/2009 w sprawie wyboru Zastępców Przewodniczącego Rady Nadzorczej ZUS;
- Nr 8/II/III/2009 w sprawie zatwierdzenia zmian do „Planu finansowego ZUS na 2009 r.”;
- Nr 9/II/III/2009 w sprawie zaopiniowania projektu aktu prawnego;
- Nr 14/IV/III/2009 w sprawie zaopiniowania projektu aktu prawnego;
- Nr 15/IV/III/2009 w sprawie zaopiniowania projektu stanowiska rządowego;
- Nr 16/IV/III/2009 w sprawie zaopiniowania projektu stanowiska rządowego;
- Nr 17/IV/III/2009 w sprawie zaopiniowania projektu aktu prawnego;
- Nr 18/IV/III/2009 w sprawie przyjęcia do wiadomości „Strategii zarządzania zasobami ludzkimi w ZUS ze szczególnym uwzględnieniem lat 2009–2012”;
- Nr 23/VI/III/2009 w sprawie zaopiniowania „Sprawozdania z wykonania planu finansowego FUS za 2008 r.”;
- Nr 24/VI/III/2009 w sprawie zatwierdzenia „Sprawozdania z wykonania planu finansowego oraz Sprawozdania z działalności ZUS za 2008 r.”;
- Nr 25/VI/III/2009 w sprawie zaopiniowania „Sprawozdania z wykonania planu finansowego FRD za 2008 r.”;
- Nr 26/VI/III/2009 w sprawie oceny pracy Zarządu ZUS w 2008 r.;
- Nr 27/VI/III/2009 w sprawie wystąpienia z wnioskiem o przyznanie nagrody rocznej Prezesowi ZUS;
- Nr 28/VI/III/2009 w sprawie przyznania nagrody rocznej członkowi Zarządu ZUS.;
- Nr 31/VII/III/2009 w sprawie zaopiniowania projektu aktu prawnego;
- Nr 32/VII/III/2009 w sprawie zaopiniowania projektu aktu prawnego;
- Nr 33/VII/III/2009 w sprawie zaopiniowania projektu aktu prawnego;
- Nr 34/VII/III/2009 w sprawie zaopiniowania projektu stanowiska rządowego;
- Nr 37/VIII/III/2009 w sprawie odwołania ze stanowiska członka Zarządu ZUS;

- Nr 38/VIII/III/2009 w sprawie zaopiniowania projektu aktu prawnego;
- Nr 40/IX/III/2009 w sprawie zatwierdzenia „Planu finansowego ZUS na 2010 r.”;
- Nr 46/X/III/2009 w sprawie powołania pana Dariusza Śpiewaka na stanowisko członka Zarządu ZUS;
- Nr 47/X/III/2009 w sprawie zaopiniowania projektu „Planu finansowego FUS na 2010 r.”;
- Nr 48/X/III/2009 w sprawie zaopiniowania projektu „Planu finansowego FRD na 2010 r.”;
- Nr 49/X/III/2009 w sprawie zatwierdzenia zmian do „Planu finansowego ZUS na 2009 r.”;
- Nr 50/X/III/2009 w sprawie zaopiniowania projektu aktu prawnego;
- Nr 51/X/III/2009 w sprawie zaopiniowania projektu aktu prawnego;
- Nr 52/X/III/2009 w sprawie zaopiniowania projektu aktu prawnego;
- Nr 53/X/III/2009 w sprawie zaopiniowania projektu aktu prawnego;
- Nr 58/XII/III/2009 w sprawie zatwierdzenia zmian do „Planu finansowego ZUS na 2009 r.”;
- Nr 59/XII/III/2009 w sprawie zaopiniowania projektu stanowiska Rady Ministrów;
- Nr 60/XII/III/2009 w sprawie zaopiniowania projektu stanowiska Rady Ministrów;
- Nr 61/XII/III/2009 w sprawie zaopiniowania projektu założeń do projektu ustawy;
- Nr 62/XII/III/2009 w sprawie zaopiniowania projektu założeń do projektu ustawy.

Zespoły Rady Nadzorczej ZUS

W 2009 r. kontynuowały swoją działalność zespoły problemowe Rady Nadzorczej ZUS: ds. organizacyjno-prawnych oraz ds. ekonomiczno-finansowych. Zajmowały się one tematyką dotyczącą finansów i uregulowań prawnych. W trakcie swych prac formułowały rekomendacje przedstawiane Radzie podczas posiedzeń plenarnych.

Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości

14. Rada Nadzorcza PARP

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	PARP
Suma posiedzeń w 2009 r.	9

Podstawa prawna

Rada Nadzorcza PARP jest organem Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości i działa na podstawie ustawy o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości z dnia 9 listopada 2000 r. (Dz.U. Nr 109, poz. 1158 z późn. zm.)

Skład

W skład Rady Nadzorczej PARP wchodzi przedstawiciele organizacji przedsiębiorców, Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej oraz Ministerstwa Rozwoju Regionalnego.

Zadania

Do zadań Rady Nadzorczej należy:

- opiniowanie projektów rocznych planów działania i projektów planów finansowych Agencji;
- okresowa ocena wykonywania rocznych planów działania Agencji;
- analizowanie efektywności działań podejmowanych przez Agencję;
- opiniowanie sprawozdań z działalności Agencji;
- nadzór nad gospodarką finansową Agencji;
- zatwierdzanie wyboru biegłego rewidenta do badania sprawozdania finansowego Agencji, dokonywanego przez Agencję w trybie określonym w przepisach o zamówieniach publicznych;
- ustalanie wysokości wynagrodzenia Prezesa i jego zastępców, z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 3 marca 2000 r. o wynagrodzeniu osób

- kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (Dz.U. Nr 26, poz. 306, z późn. zm.);
- wykonywanie innych zadań określonych w ustawie.

Działalność w 2009 r.

Na 9 posiedzeniach Rady Nadzorczej PARP w 2009 r. miało miejsce m.in.:

- wydanie opinii nt. Sprawozdania z realizacji planu finansowego za rok 2008;
- wydanie opinii nt. Sprawozdania z wykonania Planu działania PARP w roku 2008;
- wydanie opinii nt. Sprawozdania finansowego PARP za rok 2008;
- przedstawienie sprawozdania z realizacji audytu wewnętrznego PARP za drugie półrocze 2008 r.;
- wydawanie opinii nt. okresowych sprawozdań z realizacji planu finansowego PARP w 2009r.;
- wydawanie opinii nt. okresowych sprawozdań z realizacji Planu działania PARP w 2009 r.;
- przedstawianie okresowych sprawozdań z realizacji audytu wewnętrznego PARP;
- wydawanie opinii nt. zmian Regulaminu organizacyjnego Biura Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości;
- przedstawianie informacji nt. realizacji EXPO 2010;
- przedstawianie informacji nt. analizy ryzyk w roku 2009 r.;
- przedstawianie informacji nt. funkcjonowania i organizacji Rady Konsultacyjnej oraz Ośrodka Badań nad Przedsiębiorczością;
- przedstawianie informacji nt. współpracy międzynarodowej PARP;
- przedstawianie informacji nt. działalności promocyjnej PARP;
- przedstawianie informacji nt. zarządzania płynnością finansową PARP;
- przedstawienie informacji nt. planów badawczych Agencji na rok 2010;
- przedstawienie informacji nt. działań zwiększających efektywność w wydawaniu funduszy europejskich;
- wydanie opinii nt. projektu Planu działania PARP na 2010 rok;
- wydanie opinii nt. projektu Planu finansowego PARP na 2010 rok;
- zatwierdzenie wyboru biegłego rewidenta do badania Sprawozdania finansowego PARP za rok 2009;

- ustalanie wynagrodzeń Prezesa oraz jego Zastępców;
- przedstawienie projektu Strategii PARP na lata 2010–2013;
- przedstawienie informacji nt. procedur i decyzji Prezesa PARP istotnych dla funkcjonowania PARP;
- przedstawienie informacji nt. podjętych i planowanych działań mających na celu zminimalizowanie ryzyka związanego z wdrożeniem nowego systemu przekazywania płatności z udziałem Banku Gospodarstwa Krajowego.

15. Rada Konsultacyjna

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Decyzja
Umieszczenie	PARP
Suma posiedzeń w 2009 r.	2

Podstawa działania

Rada Konsultacyjna jest platformą dyskusji działającą przy Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości. Rada została powołana decyzją Prezesa PARP w 2007 r. U podstaw stworzenia takiego forum leżała chęć działania (w ramach dialogu pomiędzy przedstawicielami administracji oraz partnerami społeczno-gospodarczymi) na rzecz poprawy warunków prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce. Pierwsze spotkanie Rady odbyło się 8 maja 2007 r.

Skład

W skład Rady wchodzi przedstawiciele Sejmu, przedstawiciele resortów oraz urzędów centralnych, przedstawiciele instytucji otoczenia biznesu i stowarzyszeń przedsiębiorców.

Zadania

Rada Konsultacyjna stanowi forum wymiany informacji, opinii i doświadczeń pomiędzy przedstawicielami instytucji działających na rzecz rozwoju przedsiębiorczości. Wnioski z dyskusji prowadzonych w trakcie Rady

stanowią dla PARP cenne źródło informacji na temat wskazanych z punktu widzenia przedsiębiorców działań. Z drugiej strony, za pośrednictwem Rady możliwe jest bardziej skuteczne przekazywanie partnerom społeczno-gospodarczym informacji nt. bieżącej działalności PARP oraz realizowanych przez Agencję projektów.

Posiedzenia Rady zwoływane są w miarę potrzeby konsultacji projektów nowych instrumentów, dokumentów, procedur związanych z wdrażaniem programów pomocowych czy też innych zadań związanych z działalnością Agencji na rzecz małych i średnich przedsiębiorców.

Działalność w 2009 r.

Odbyły się 2 posiedzenia. W trakcie spotkań w 2009 r. dyskutowano na temat działań PARP na rzecz małych i średnich przedsiębiorstw w okresie spowolnienia gospodarczego oraz omawiano możliwości współpracy z partnerami społecznymi w zakresie udziału PARP w kolejnej edycji Programu Reformy Regulacji na lata 2009–2011. Przedstawione zostały także informacje nt. usprawnień w systemie wdrażania programów operacyjnych współfinansowanych z funduszy unijnych oraz dane dotyczące stanu ich implementacji. Pod dyskusję poddane zostały również propozycje nowych inicjatyw PARP w obszarze wspierania przedsiębiorczości.

Przedstawiono podsumowanie działań realizowanych przez PARP w 2009 r. oraz zaprezentowano plany na rok 2010. Pod dyskusję poddane zostały dwie nowe inicjatywy, które zostaną uruchomione przez Agencję w 2010 r. – „Granty na granty” dla MSP oraz usługę doradczą dla MSP w zakresie optymalizacji kosztów prowadzenia działalności gospodarczej. Dodatkowo przedstawiono główne wnioski i rekomendacje zawarte w raporcie OECD „Przegląd polityki na rzecz MSP i przedsiębiorczości na poziomie krajowym i regionalnym w Polsce”.

Narodowy Fundusz Zdrowia (NFZ)

16. Rada Narodowego Funduszu Zdrowia

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	NFZ
Suma posiedzeń w 2009 r.	11

Podstawa prawna

Rada Narodowego Funduszu Zdrowia jako organ opiniodawczo-nadzorczy działa na podstawie art. 99 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U. z 2008 r., Nr 164, poz. 1027 ze zm.).

Skład

Rada Funduszu składa się z osób powoływanych przez Prezesa Rady Ministrów, przy czym:

- jednego członka powołuje się spośród kandydatów wskazanych przez Rzecznika Praw Obywatelskich;
- dwóch członków powołuje się spośród kandydatów wskazanych przez Trójstronną Komisję do Spraw Społeczno-Gospodarczych;
- jednego członka powołuje się spośród kandydatów wskazanych przez stronę samorządową Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego;
- jednego członka powołuje się spośród kandydatów wskazanych przez ministra właściwego do spraw zdrowia;
- jednego członka powołuje się spośród kandydatów wskazanych przez Radę Działalności Pożytku Publicznego;
- jednego członka powołuje się spośród kandydatów wskazanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
- jednego członka powołuje się spośród kandydatów wskazanych wspólnie przez Ministra Obrony Narodowej, Ministra Sprawiedliwości i ministra właściwego do spraw wewnętrznych;

W posiedzeniach Rady Narodowego Funduszu Zdrowia, oprócz 10 członków Rady uczestniczą również członkowie społeczni (z prawem przedstawiania wniosków i opinii w prawach będących przedmiotem posiedzenia Rady, ale bez prawa udziału w głosowaniu): przedstawiciel Naczelnej Rady Lekarskiej, przedstawiciel Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych, przedstawiciel Naczelnej Rady Aptekarskiej, przedstawiciel Krajowej Rady Diagnostów Laboratoryjnych.

Tym samym Rada Funduszu skupia przedstawicieli organów administracji rządowej, organów ochrony prawa, samorządu terytorialnego, związków zawodowych, organizacji pożytku publicznego oraz samorządów zawodowych odgrywających kluczową rolę w ochronie zdrowia.

Kadencja członków Rady Funduszu trwa 5 lat. (W dniu 7 grudnia 2009 r. upłynęła 5-letnia kadencja Rady Narodowego Funduszu Zdrowia).

Rada Funduszu działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu.

Zadania

Do zadań Rady Funduszu należy:

- kontrolowanie bieżącej działalności Funduszu we wszystkich dziedzinach jego działalności;
- uchwalanie planu pracy Funduszu na dany rok i rzeczowego planu wydatków inwestycyjnych NFZ;
- opiniowanie projektu planu finansowego NFZ na dany rok oraz systemu wynagradzania pracowników Funduszu;
- przyjmowanie sprawozdania z wykonania planu finansowego Funduszu oraz okresowych i rocznych sprawozdań z działalności Funduszu;
- podejmowanie uchwał w sprawach dotyczących majątku Funduszu i inwestycji przekraczających zakres upoważnienia statutowego dla Prezesa Funduszu oraz nabywania, zbywania i obciążania nieruchomości stanowiących własność Funduszu oraz w sprawie przeznaczenia zatwierdzonego zysku netto NFZ za dany rok;
- kontrola prawidłowej realizacji planu finansowego Funduszu;
- dokonywanie wyboru biegłego rewidenta do badania sprawozdania finansowego Funduszu;
- wnioskowanie do Prezesa Funduszu o przeprowadzenie kontroli prawidłowości postępowania w sprawie zawarcia umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej lub ich realizacji;

- wyrażanie opinii w sprawie kandydata na Prezesa Funduszu lub kandydatów na jego zastępców;
- wyrażanie opinii w sprawie odwołania Prezesa Funduszu lub jego zastępców;
- udzielanie jednemu z zastępców Prezesa NFZ upoważnienia do zastępowania Prezesa w przypadku śmierci lub innego przypadku niemożności udzielenia przez niego takiego upoważnienia.

Działalność w 2009 roku

Odbyło się 11 posiedzeń Rady Narodowego Funduszu Zdrowia w następujących tematach:

- zapoznanie się i dyskusja na temat przedstawionego przez Prezesa NFZ dokumentu: „Opracowanie głównych zasad kontraktowania świadczeń opieki zdrowotnej na kolejne 3 lata”;
- dyskusja na temat opinii prawnej w sprawie:
 - czy NFZ ma tytuł do niefinansowania świadczeń opieki zdrowotnej, jeżeli świadczeniodawca narusza przepisy dotyczące list oczekujących na świadczenia opieki zdrowotnej,
 - czy NFZ ma tytuł prawny do pozyskiwania danych osobowych o oczekujących na świadczenia zdrowotne.
- zapoznanie się z informacją o pracach Zespołu Problemowego Rady NFZ do spraw badania sprawozdania finansowego NFZ;
- zapoznanie się z informacją Prezesa NFZ o realizacji Planu pracy Centrali NFZ na 2008 rok w miesiącu grudniu 2008 r.;
- dyskusja na temat przedstawionego przez Prezesa NFZ dokumentu zawierającego najważniejsze projekty (przedsięwzięcia), wybrane spośród zadań ujętych w Planie pracy NFZ na 2009 r., ze wskazaniem terminów realizacji oraz spodziewanych efektów;
- zapoznanie się z informacją o:
 - pracach Zespołu roboczego Rady NFZ do spraw nieruchomości wraz ze sprawozdaniem z oględzin siedziby Małopolskiego OW NFZ w Krakowie;
 - stanie prac nad przygotowaniem sprawozdania finansowego NFZ za 2008 r.;
 - realizacji Planu pracy Centrali NFZ na 2009 r. w miesiącu styczniu i lutym 2009 r.;

- dyskusja na temat problemu zgłoszonego przez Przedstawiciela Naczelnej Rady Aptekarskiej w sprawie kontroli aptek;
- zapoznanie się i dyskusja na temat przedstawionego przez Prezesa NFZ dokumentu pt: „Koncepcja funkcjonalno-użytkowa dostosowania, utrzymania i eksploatacji bazy lokalowej, urządzeń technicznych i środków transportu zabezpieczających potrzeby administracyjno-gospodarcze Narodowego Funduszu Zdrowia w latach 2009–2011”;
- zapoznanie się z opinią prawną na temat charakteru rzeczowego planu wydatków inwestycyjnych NFZ;
- zapoznanie się z informacją Prezesa NFZ o realizacji Planu pracy Centrali NFZ na 2009 r. w miesiącu marcu 2009 r.;
- zapoznanie się z informacją na temat prac Zespołu Problemowego Rady Narodowego Funduszu Zdrowia do spraw badania sprawozdania finansowego NFZ;
- zapoznanie się z informacją Prezesa NFZ o realizacji Planu pracy Centrali NFZ na 2009 r. w miesiącu kwietniu br.;
- zapoznanie się i dyskusja na temat ostatecznych wyników prac Zespołu Problemowego Rady Narodowego Funduszu Zdrowia do spraw badania sprawozdania finansowego NFZ;
- zapoznanie się z informacją Prezesa NFZ o realizacji Planu pracy Centrali NFZ na 2009 r. w miesiącu maju 2009 r.;
- dyskusja na temat kontroli aptek i zakwestionowania przez NFZ recept z formalnymi uchybieniami;
- zapoznanie się i dyskusja na temat wyników kontroli dostępności i prawidłowości realizacji świadczeń opieki zdrowotnej za 2008 r., obejmujących świadczenia w zakresie opieki długoterminowej, przeprowadzonej przez Opolski Oddział Wojewódzki NFZ;
- zapoznanie się i dyskusja na temat dokumentu: „Zestawienie zamierzeń i nakładów inwestycyjnych wnioskowanych do rzeczowego planu wydatków inwestycyjnych NFZ na 2009 rok w części A i B oraz planowanych do realizacji w latach 2010 i 2011”;
- zapoznanie się z informacją Prezesa NFZ o realizacji Planu pracy Centrali NFZ na 2009 r. w miesiącu czerwcu 2009 r.;
- zapoznanie się z informacją Prezesa NFZ o realizacji Planu pracy Centrali NFZ na 2009 r. w miesiącu lipcu 2009 r.;

- dyskusja na temat wyrażenia przez Radę Funduszu zgody zawarcie przez Prezesa NFZ umowy o wykonanie przebudowy lokali użytkowych nr 13, 14, 15 w siedzibie Centrali NFZ, przy ul. Grójeckiej 186 w Warszawie oraz budowę łącznika na IV kondygnacji;
- dyskusja na temat wyrażenia zgody na odpłatne nabycie przez NFZ na potrzeby Śląskiego OW NFZ, Delegatury w Częstochowie, nieruchomości położonej w Częstochowie przy ul. Księcia Adama Czartoryskiego 28;
- dyskusja na temat problemu związanego z kontraktowaniem świadczeń pielęgnacyjno-opiekuńczych w ramach opieki długoterminowej na 2010 roku (Rada Funduszu wystosowała pismo do Ministra Zdrowia w tej sprawie);
- zapoznanie się z pisemną informacją o działalności Rady Narodowego Funduszu Zdrowia w kadencji 2004–2009, przygotowaną przez Biuro Rady Funduszu.

Rada Funduszu powoływała spośród swoich członków Zespoły Problemowe, które przygotowywały na jej posiedzenia rekomendacje, opinie i stanowiska. W 2009 roku odbyły się spotkania Zespołu Problemowego Rady NFZ do spraw badania sprawozdania finansowego Narodowego Funduszu Zdrowia, Zespołu Problemowego Rady NFZ do spraw analizy jakości i dostępności oraz kosztów świadczeń zdrowotnych w rodzaju opieka długoterminowa oraz Zespołu Problemowego Rady NFZ do spraw kontroli postępowania w sprawie zawarcia umów ze świadczeniodawcami.

Odbyły się również spotkania zespołów roboczych Rady NFZ do spraw analizy i oceny rzeczowego planu wydatków inwestycyjnych NFZ na 2008 rok, w zakresie nieruchomości, zakupu środków transportu oraz wydatków informatycznych.

Rada Narodowego Funduszu Zdrowia przyjęła następujące uchwały:

- Uchwała Nr 1/2009/I Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 15 stycznia 2009 r. w sprawie wyrażenia opinii do projektu zmiany planu finansowego Narodowego Funduszu Zdrowia na 2009 r.;
- Uchwała Nr 2/2009/I Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 15 stycznia 2009 r. w sprawie przyjęcia Planu pracy Narodowego Funduszu Zdrowia na 2009 r.;
- Uchwała Nr 3/2009/I Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 15 stycznia 2009 r. zmieniająca uchwałę w sprawie przyjęcia rzeczowe-

- go planu wydatków inwestycyjnych Narodowego Funduszu Zdrowia na 2009 r.;
- Uchwała Nr 4/2009/I Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 12 marca 2009 r. w sprawie przyjęcia okresowego sprawozdania z działalności Narodowego Funduszu Zdrowia za IV kwartał 2008 r.;
 - Uchwała Nr 5/2009/I Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 12 marca 2009 r. w sprawie wyrażenia opinii do projektu zmiany planu finansowego Narodowego Funduszu Zdrowia na 2009 r.;
 - Uchwała Nr 6/2009/I Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 12 marca 2009 r. zmieniająca uchwałę w sprawie przyjęcia rzeczowego planu wydatków inwestycyjnych Narodowego Funduszu Zdrowia na 2009 r.;
 - Uchwała Nr 7/2009/I Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 12 marca 2009 r. zmieniająca uchwałę w sprawie przyjęcia Planu pracy Narodowego Funduszu Zdrowia na 2009 r.;
 - Uchwała Nr 8/2009/I Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wyrażenia opinii do projektu zmiany planu finansowego Narodowego Funduszu Zdrowia na 2009 r.;
 - Uchwała Nr 9/2009/I Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 23 kwietnia 2009 r. zmieniająca uchwałę w sprawie przyjęcia rzeczowego planu wydatków inwestycyjnych Narodowego Funduszu Zdrowia na 2009 r.;
 - Uchwała Nr 10/2009/I Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 28 maja 2009 r. w sprawie zmian w składzie Zespołu Problemowego Rady Narodowego Funduszu Zdrowia do spraw badania sprawozdania finansowego Narodowego Funduszu Zdrowia;
 - Uchwała Nr 11/2009/I Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 28 maja 2009 r. zmieniająca uchwałę w sprawie przyjęcia rzeczowego planu wydatków inwestycyjnych Narodowego Funduszu Zdrowia na 2009 r.;
 - Uchwała Nr 12/2009/I Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 28 maja 2009 r. w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie przez Prezesa NFZ umów o świadczenie usług konserwacji systemu informatycznego wspomagania działalności NFZ;
 - Uchwała Nr 13/2009/I Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 23 czerwca 2009 r. w sprawie przyjęcia okresowego sprawozdania z działalności Narodowego Funduszu Zdrowia za I kwartał 2009 r.;

- Uchwała Nr 14/2009/I Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 23 czerwca 2009 r. w sprawie przyjęcia rocznego sprawozdania z działalności Narodowego Funduszu Zdrowia za 2008 r.;
- Uchwała Nr 15/2009/I Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 23 czerwca 2009 r. w sprawie przyjęcia sprawozdania z wykonania planu finansowego Narodowego Funduszu Zdrowia za 2008 r.;
- Uchwała Nr 16/2009/I Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 23 czerwca 2009 r. zmieniająca uchwałę w sprawie przyjęcia rzeczowego planu wydatków inwestycyjnych Narodowego Funduszu Zdrowia na 2009 r.;
- Uchwała Nr 17/2009/I Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 8 lipca 2009 r. w sprawie wystąpienia do Ministra Finansów oraz do Ministra Zdrowia z wnioskiem o zaopiniowanie przeznaczenia zysku netto Narodowego Funduszu Zdrowia za 2008 r.;
- Uchwała Nr 18/2009/I Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 16 lipca 2009 r. w przedmiocie wyrażenia opinii w sprawie odwołania zastępcy Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia do spraw medycznych;
- Uchwała Nr 19/2009/I Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 16 lipca 2009 r. w sprawie wyrażenia opinii do projektu zmiany planu finansowego Narodowego Funduszu Zdrowia na 2009 r.;
- Uchwała Nr 20/2009/I Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 23 lipca 2009 r. w sprawie wyrażenia opinii do projektu planu finansowego Narodowego Funduszu Zdrowia na 2010 r.;
- Uchwała Nr 21/2009/I Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 23 lipca 2009 r. zmieniająca uchwałę w sprawie przyjęcia rzeczowego planu wydatków inwestycyjnych Narodowego Funduszu Zdrowia na 2009 r.;
- Uchwała Nr 22/2009/I Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 30 lipca 2009 r. w sprawie przeznaczenia zysku netto Narodowego Funduszu Zdrowia za 2008 r.;
- Uchwała Nr 23/2009/I Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 24 sierpnia 2009 r. w przedmiocie wyrażenia opinii w sprawie kandydata na Zastępcę Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia do spraw medycznych;
- Uchwała Nr 24/2009/I Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 7 września 2009 r. w sprawie przyjęcia okresowego sprawozdania z działalności Narodowego Funduszu Zdrowia za II kwartał 2009 r.;

- Uchwała Nr 25/2009/I Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 7 września 2009 r. w sprawie powierzenia czynności związanych z udzieleniem zamówienia publicznego na badanie sprawozdania finansowego Narodowego Funduszu Zdrowia za 2009 r.;
- Uchwała Nr 26/2009/I Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 7 września 2009 r. zmieniająca uchwałę w sprawie przyjęcia rzeczowego planu wydatków inwestycyjnych Narodowego Funduszu Zdrowia na 2009 r.;
- Uchwała Nr 27/2009/I Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 7 września 2009 r. w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie przez Prezesa NFZ umowy o świadczenie usług serwisowych NFZ;
- Uchwała Nr 28/2009/I Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 1 października 2009 r. w sprawie zatwierdzenia specyfikacji istotnych warunków zamówienia na badanie sprawozdania finansowego Narodowego Funduszu Zdrowia za 2009 r.;
- Uchwała Nr 29/2009/I Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 1 października 2009 r. w sprawie wyrażenia opinii do projektu zmiany planu finansowego Narodowego Funduszu Zdrowia na 2009 r.;
- Uchwała Nr 30/2009/I Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 28 października 2009 r. zmieniająca uchwałę w sprawie przyjęcia rzeczowego planu wydatków inwestycyjnych Narodowego Funduszu Zdrowia na 2009 r.;
- Uchwała Nr 31/2009/I Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 28 października 2009 r. w sprawie wyboru biegłego rewidenta do badania sprawozdania finansowego Narodowego Funduszu Zdrowia za 2009 rok;
- Uchwała Nr 32/2009/I Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 28 października 2009 r. w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie przez Prezesa NFZ umowy o świadczenie usług budowlanych w siedzibie Centrali NFZ;
- Uchwała Nr 33/2009/I Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 28 października 2009 r. w sprawie wyrażenia zgody na dokonanie przez Narodowy Fundusz Zdrowia zamiany lokalu w budynku przy ul. Żołnierskiej 16 w Olsztynie z dopłatą na rzecz Skarbu Państwa;
- Uchwała Nr 34/2009/I Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 28 października 2009 r. w sprawie wystąpienia do Ministra Finansów

- oraz do Ministra Zdrowia z wnioskiem o zaopiniowanie przeznaczenia części zysku netto Narodowego Funduszu Zdrowia za 2006 r.;
- Uchwała Nr 35/2009/I Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 1 grudnia 2009 r. w sprawie przyjęcia okresowego sprawozdania z działalności Narodowego Funduszu Zdrowia za III kwartał 2009 r.;
 - Uchwała Nr 36/2009/I Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 1 grudnia 2009 r. zmieniająca uchwałę w sprawie przyjęcia rzeczowego planu wydatków inwestycyjnych Narodowego Funduszu Zdrowia na 2009 r.;
 - Uchwała Nr 37/2009/I Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 1 grudnia 2009 r. w sprawie przyjęcia rzeczowego planu wydatków inwestycyjnych Narodowego Funduszu Zdrowia na 2010 r.;
 - Uchwała Nr 38/2009/I Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 1 grudnia 2009 r. w sprawie wyrażenia opinii do projektu zmiany planu finansowego Narodowego Funduszu Zdrowia na 2010 r.

Działają również Rady Oddziałów Wojewódzkich NFZ, które łącznie odbyły 113 spotkań:

- Dolnośląski Oddział Wojewódzki NFZ – 10 posiedzeń;
- Kujawsko-Pomorski Oddział Wojewódzki NFZ – 5 posiedzenia;
- Lubelski Oddział Wojewódzki NFZ – 7 posiedzeń;
- Lubuski Oddział Wojewódzki NFZ – 6 posiedzeń;
- Łódzki Oddział Wojewódzki NFZ – 7 posiedzeń;
- Małopolski Oddział Wojewódzki NFZ – 8 posiedzeń;
- Mazowiecki Oddział Wojewódzki NFZ – 12 posiedzeń;
- Opolski Oddział Wojewódzki NFZ – 6 posiedzeń;
- Podkarpacki Oddział Wojewódzki NFZ – 7 posiedzeń;
- Podlaski Oddział Wojewódzki NFZ – 6 posiedzeń;
- Pomorski Oddział Wojewódzki NFZ – 8 posiedzeń;
- Śląski Oddział Wojewódzki NFZ – 7 posiedzeń;
- Świętokrzyski Oddział Wojewódzki NFZ – 6 posiedzeń;
- Warmińsko-Mazurski Oddział Wojewódzki NFZ – 8 posiedzeń;
- Wielkopolski Oddział Wojewódzki NFZ – 6 posiedzeń;
- Zachodniopomorski Oddział Wojewódzki NFZ – 4 posiedzeń.

**III. Instytucje Dialogu Wielostronnego,
Obywatelskiego, Korporacyjnego
w Ministerstwach i Urzędach Centralnych
w 2009 roku**

W ciągu lat ostatnich nastąpiła istotna zmiana jakościowa w zakresie instytucjonalizacji dialogu przez poszerzenie pojęcia dialogu społecznego. Przez miano partnerów społecznych można uznać, także szerzej inne formy partnerstwa społecznego jak organizacje pozarządowe, które przybierają formę stowarzyszeń bądź fundacji, środowiska samorządowe, organizacje społeczno-zawodowe rolników, korporacje, samorządy zawodowe i gospodarcze.

Pojawienie się dialogu obywatelskiego w dokumencie rządowym – jakim były Zasady Dialogu Społecznego z 2002 r. było z jednej strony próbą dostosowania instytucji dialogu społecznego do zmian, które w tym zakresie nastąpiły w ostatnich latach w Unii Europejskiej, z drugiej naturalną konsekwencją zapisów, dotyczących współpracy z organizacjami społecznymi, znajdujących się w ustawie o działach administracji rządowej. Może też stać się podstawą partnerstwa w procesie programowania i absorpcji funduszy strukturalnych, który to proces – zgodnie z regulacjami Unii Europejskiej – wymaga akceptacji decyzji rządu przez partnerów społecznych, w tym organizacji pozarządowych.

Dialog wielostronny ma miejsce wtedy, kiedy oprócz tradycyjnych trzech stron: rządowej, związkowej i pracodawczej w dyskusji biorą udział przedstawiciele samorządu terytorialnego lub reprezentanci innych organizacji (w tym izby przemysłowe i samorządy) – wtedy mamy do czynienia z dialogiem korporacyjnym. Z kolei w dialogu społecznym prowadzonym na szczeblu regionalnym głównym partnerem, oprócz terenowych reprezentacji związkowych, pracodawców i administracji państwowej, jest samorząd terytorialny.

Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej

1. Rada Działalności Pożytku Publicznego

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2009 r.	5

Podstawa prawna

Rada Działalności Pożytku Publicznego jest organem opiniodawczo-doradczym i pomocniczym ministra właściwego ds. zabezpieczenia społecznego powołanym na podstawie ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz.U. Nr 96, poz. 873, ze zm.) oraz rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 4 sierpnia 2003 r. w sprawie Rady Działalności Pożytku Publicznego (Dz.U. Nr 147, poz. 1431).

Rada Działalności Pożytku Publicznego została powołana w dniu 27 listopada 2003 r. Kadencja Rady trwa 3 lata. Decyzją Minister Pracy i Polityki Społecznej w dniu 29 kwietnia 2009 r. powołana została Rada Działalności Pożytku Publicznego III kadencji III kadencja RDPP została powołana decyzją Ministra Pracy i Polityki Społecznej w dniu 29 kwietnia 2009 r.

Skład

W skład Rady wchodzi:

- pięciu przedstawicieli organów administracji rządowej (MF, MG, MPiPS, MSiT, MSWiA);
- pięciu przedstawicieli jednostek samorządu terytorialnego zgłoszonych przez stronę samorządową w Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego: (Związku Miast Polskich, Związku Gmin Wiejskich, Unii Miasteczek Polskich, Związku Powiatów Polskich, Unii Metropolii Polskich);
- dziesięciu przedstawicieli organizacji pozarządowych, związków i porozumień pozarządowych oraz podmiotów wymienionych w ustawie o działalności pożytku (Wspólnoty Roboczej Związków Organizacji

Socjalnych, Banku Żywności w Olsztynie, Centrum Inicjatyw Obywatelskich, Związku Ochotniczych Straży Pożarnych, Stałej Konferencji Ekonomii Społecznej (SKES) reprezentowanej przez Fundację Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych (FISE), ZHP, Polskiej Rady Ekumenicznej, Naczelnej Organizacji Technicznej, Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych, Caritas Diecezji Kieleckiej, Stowarzyszenia KLON/JAWOR.

Zadania

Do zadań Rady należy w szczególności:

- wyrażanie opinii w sprawach dotyczących stosowania ustawy;
- wyrażanie opinii o rządowych projektach aktów prawnych dot. działalności pożytku publicznego i wolontariatu;
- udzielanie pomocy i wyrażanie opinii w przypadku sporów między organami administracji publicznej a organizacjami pozarządowymi;
- zbieranie i dokonywanie analizy informacji o prowadzonych kontrolach i ich skutkach;
- uczestniczenie w postępowaniu kontrolnym;
- wyrażanie opinii w sprawach zadań publicznych, zlecenia tych zadań do realizacji przez organizacje pozarządowe oraz podmioty wymienione w art. 3 ust. 3 oraz rekomendowanych standardów realizacji zadań publicznych;
- tworzenie, we współpracy z organizacjami pozarządowymi oraz podmiotami wymienionymi w art. 3 ust.3, mechanizmów informowania o standardach prowadzenia działalności pożytku publicznego oraz o stwierdzonych przypadkach naruszenia tych standardów.

Działalność w 2009 roku

Odbyło się 5 posiedzeń Rady:

- znaczący udział Członków Rady (zwłaszcza Zespołu ds. Prawnych i Monitoringu) w procesie nowelizowania ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie;
- dyskusja nad organizacją Europejskiego Roku Wolontariatu 2011;
- prace nad stanowiskiem Rady ws. podatku VAT od charytatywnych SMS;
- rozpoczęcie prac nad projektem rozporządzenia KRRiTV, określającego dostęp organizacji pożytku publicznego do mediów publicznych w przeddzień rozpoczęcia kolejnej kampanii związanej z pozyskiwaniem 1% PIT;

- monitoring i dyskusje nad poszczególnymi kwestiami w ramach PO FIO 2010;
- udział w opracowaniu procedury i naboru kandydatów na przedstawicieli Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, reprezentujących grupę „Innych Podmiotów”, nadesłaną przez Trójstronną Komisję ds. Społeczno-Gospodarczych. Członkowie Rady negatywnie ustosunkowali się do propozycji uregulowania wyboru członków grupy III w ramach EKES w ustawie o Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego; ogłoszenie *Komunikatu Rady Działalności Pożytku Publicznego w sprawie naboru kandydatów na członków Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego*;
- dyskusja na temat Paktu na rzecz ekonomii społecznej w modernizacji polskiego modelu społecznego 2030, zobowiązującego rząd do opracowania strategii rozwoju ekonomii społecznej;
- rozpoczęcie prac nad wypracowaniem systemu konsultowania oraz upubliczniania dokumentów drogą internetową, w celu udostępnienia ich szerszemu gronu organizacji pozarządowych (na wzór dobrych praktyk wypracowanych przez Ministerstwo Gospodarki);
- udzielanie rekomendacji, m.in. na członków Komitetu Monitorującego PO FIO 2009-2013 oraz Rad Oddziałów Wojewódzkich NFZ;
- dyskusja nad problemami związanymi z kwestią odpisu 1% podatku VAT uwieńczone wypracowaniem *Oświadczenia Rady Działalności Pożytku Publicznego w sprawie przekazywania kwot pochodzących z 1% PIT na rzecz Organizacji Pożytku Publicznego* oraz wypracowanie *Stanowiska Rady Działalności Pożytku Publicznego w sprawie przeznaczania środków organizacji pożytku publicznego pochodzących z wpłat przekazanych przez podatników pdof w ramach mechanizmu 1% na prowadzenie działalności gospodarczej oraz w sprawie działalności gospodarczej organizacji pozarządowych*.

Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi

2. Rada Gospodarki Żywnościowej

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MRiRW
Suma posiedzeń w 2009 r.	25

Podstawa prawna

Rada jest organem pomocniczym Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Podstawą działania jest Zarządzenie nr 2 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 28 stycznia 2009 r. oraz Regulamin Rady Gospodarki Żywnościowej.

Skład

Obecnie w skład Rady wchodzi 55 przedstawicieli delegowani przez 55 branżowych organizacji sektora rolno-spożywczego.

Zadania

Do zadań rady m. innymi należy:

- opiniowanie i konsultowanie propozycji rozwiązań systemowych w gospodarce żywnościowej oraz zgłaszanie Ministrowi inicjatyw w tym zakresie;
- przygotowywanie oraz przekazywanie Ministrowi aktualnych informacji poszczególnych branżach gospodarki żywnościowej;
- analizowanie potrzeb związanych z promocją żywności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza jego granicami;
- wspieranie przedsięwzięć służących rozwojowi współpracy Członków Rady, zakładów przetwórczych z producentami rolnymi;
- upowszechnianie wiedzy nowych regulacjach prawnych dotyczących gospodarki żywnościowej;
- popularyzacja osiągnięć sektora rolno-spożywczego.

Działalność w 2009 roku

Odbyły się 3 posiedzenia RGŻ, 4 posiedzenia Prezydium Rady, 18 posiedzeń Komitetów branżowych.

Podczas prac:

- przyjęto nowy Regulamin Rady, wybrano Przewodniczącego i Zastępców Rady, przyjęto plan pracy Rady i Komitetów na 2009 r.;
- omawiano Resortowy program przeciwdziałania skutkom kryzysu i podjęte działania w tym zakresie ze szczególnym uwzględnieniem sektora przemysłu rolno-spożywczego;
- omawiano *stan prawny w zakresie postępu rozwoju integracji pionowej i poziomej oraz konsolidacji podmiotów w branżach przemysłu rolno-żywnościowego przez rozwój grup producenckich rolników oraz zarys stanu i postęp w integracji na rynku zbóż i pasz, owoców, mięsa, mleka;*
- zapoznano się z możliwościami eksportowymi Polski na rynki trzecie na podstawie otrzymanych informacji dotyczącymi m.in. wysokości zbiorów, powierzchni upraw, wielkości produkcji owoców mrożonych, cen skupu surowca, poziomu i kierunków eksportu, cen eksportowych, planów rozwoju przemysłu przetwórczego;
- w kwestii opracowania, wspólnie z Instytutem Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej, strategii rozwoju polskiego ogrodnictwa i przetwórstwa owocowo – warzywnego – wypracowano i przekazano Ministrowi wnioski dotyczące branży owocowo-warzywnej (zwrócono uwagę na kwestie udzielania poręczeń kredytowych przez Bank BGK producentom i przetwórcom owoców i warzyw, wskazano na ograniczony dostęp do skutecznych środków ochrony roślin stosowanych w produkcji owoców i warzyw, podkreślono istotne znaczenie programu „owoce w szkole”, który może zostać nie w pełni zrealizowany z powodu bardzo skomplikowanych procedur i sposobów realizacji);
- wypracowano i zatwierdzono postulaty antykryzysowe, które mają na celu złagodzenie negatywnych konsekwencji, jakie niesie sytuacja społeczno-gospodarcza, tj. polepszenie warunków funkcjonowania polskiej gospodarki żywnościowej, zwiększenie jej konkurencyjności oraz wzmocnienie reprezentacji polskiego sektora żywnościowego na forum UE. Zdając sobie sprawę, iż realizacja postulatów nie leży wyłącznie w gestii ministra rolnictwa, zwrócono się z prośbą o podjęcie interwencji na poziomie Rządu i stosownych ministerstw;

- prace nad rozporządzeniem wykonawczym do ustawy o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych w sprawie trybu zgłaszania kandydatów na członków komisji zarządzających funduszami promocji produktów rolno-spożywczych oraz sposobu ich wyboru. Jednym z założeń planu działania Komitetu ds. Promocji RGŻ jest ustalenie z Ministerstwem Gospodarki i Ministerstwem Rolnictwa i Rozwoju Wsi aktualnej linii demarkacyjnej pomiędzy Wspólną Polityką Rolną a Polityką Spójności;
- zatwierdzono wnioski dotyczące zasad współpracy podmiotów w obszarze dystrybucji żywności, które zostały przekazane Ministrowi. Wnioski wskazują na konieczność zmiany przepisów prawa w takim zakresie, aby egzekwowanie uczciwych warunków konkurencji podmiotów gospodarczych leżało w gestii Urzędu ds. Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- przekazano do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów propozycje do planu kontroli Inspekcji Handlowej na 2010 rok;
- zorganizowano wraz z Polskim Związkiem Producentów Pasz zorganizowała konferencję szkoleniową, której głównym celem było omówienie Rozporządzenia nr 676/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 r., które w zasadniczy sposób zmienia obowiązującą obecnie ustawę paszową z 22 lipca 2006 r. Podczas konferencji dokonano oceny badań i stanu mikrobiologicznego pasz oraz zaprezentowano nowoczesne metody zwalczania salmonelli i mikotoksyn w paszach;
- zwrócono się do Prezesa Zarządu KUKA S.A. z prośbą o podjęcie starań w kwestii zwiększenia udziału w krajowym rynku ubezpieczeń należności.

Członkowie Rady również promowali artykuły rolno – spożywcze poprzez m.in. uczestnictwo w targach i wystawach zarówno krajowych, jak i międzynarodowych.

Działa siedem Komitetów branżowych:

- Komitet ds. Produktów Pochodzenia Zwierzęcego;
- Komitet ds. Produktów Pochodzenia Roślinnego;
- Komitet ds. Promocji;
- Komitet ds. Ekonomicznych;
- Komitet ds. Ochrony Roślin;
- Komitet ds. Bezpieczeństwa i Jakości Żywności;
- Komitet ds. Owoców i Warzyw.

3. Rada do Spraw Tradycyjnych i Regionalnych Produktów Rolnych i Środków Spożywczych

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	MRiRW
Suma posiedzeń w 2009 r.	1

Podstawa prawna

Rada, jako organ opiniodawczo-doradczy, powołana została powołana w 2005 r. na podstawie art. 5 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych (Dz.U. z 2005 r. Nr 10, poz. 68, z późn. zm.)

Skład

W skład Rady wchodzi:

- przewodniczący – przedstawiciel ministra właściwego do spraw rynków rolnych;
- członkowie powołani spośród osób wyróżniających się wiedzą o sprawach związanych z produktami regionalnymi i tradycyjnymi, w szczególności w zakresie prawa własności przemysłowej, tradycji i kultury polskiej oraz etnografii.

Zadania

Rada opiniuje:

- wnioski o rejestrację nazw produktów rolnych i środków spożywczych jako chronionych nazw pochodzenia, chronionych oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności;
- wnioski o zmianę wniosku o rejestrację;
- zastrzeżenia do wniosków o rejestrację;
- sprzeciwy do wniosków o rejestrację wniesionych przez inne państwo;
- sprzeciwy ze strony Rzeczypospolitej Polskiej do wniosku o rejestrację złożonego przez inne państwo

pod kątem spełniania przez nie wymagań określonych w rozporządzeniu Rady nr 509/2006 w sprawie gwarantowanych tradycyjnych specjalności

produktów rolnych i środków spożywczych lub w rozporządzeniu Rady nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych.

Działalność w 2009 roku

W 2009 roku odbyło się 1 spotkanie Rady, na którym miało miejsce opiniowanie wniosku o rejestrację nazwy „jagnięcina podhalańska” jako chronionego oznaczenia geograficznego.

4. Zespół ds. Zarybiania

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MRiRW
Suma posiedzeń w 2009 r.	4

Podstawa prawna

Jako organ pomocniczy Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawach związanych z zarybianiem polskich obszarów morskich oraz utrzymaniem i ochroną zasobów ryb dwuśrodowiskowych w powierzchniowych wodach śródlądowych został powołany na podstawie art. 7 ust. 4 pkt 5 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów w drodze zarządzenia. Zespół funkcjonuje na podstawie zarządzenia Nr 10/2007 Ministra Gospodarki Morskiej z dnia 30 sierpnia 2007 r. w sprawie powołania Zespołu do spraw Zarybiania.

Skład

Przedstawiciele: MRiRW, Krajowej Izby Producentów Ryb – Organizacji Producentów, Stowarzyszenia Armatorów Rybackich w Kołobrzegu, Stowarzyszenia Rybactwa Dolnej i Środkowej Wisły w Toruniu, Stowarzyszenia Rybaków Zalewu Wiślanego we Fromborku, Zarządu Głównego Polskiego Związku Wędkarskiego w Warszawie, Zrzeszenia Rybaków Morskich – Organizacji Producentów, Zrzeszenia Rybaków Zalewów Szczecińskiego, Kamieńskiego i Jeziora Dąbie w Trzebieży, Związku Producentów Ryb w Poznaniu.

Zadania

1. Opiniowanie projektów planów dotyczących polskich obszarów morskich w zakresie:
 - a) pozyskiwania materiału zarybieniowego,
 - b) zarybiania,
 - c) znakowania materiału zarybieniowego,
 - d) podziału środków finansowych na realizację zadań przewidzianych w planach, z uwzględnieniem maksymalnych proponowanych cen zakupu materiału zarybieniowego – w ramach zadania zarybiania polskich obszarów morskich;
2. Doradztwo:
 - a) w sprawach dotyczących wieloletnich założeń związanych z pozyskiwaniem materiału zarybieniowego oraz zarybianiem wód rybami dwuśrodowiskowymi,
 - b) w innych sprawach powierzonych Zespołowi do rozpatrzenia przez Departament Rybołówstwa, dotyczących zarybiania polskich obszarów morskich a także utrzymania lub ochrony zasobów ryb dwuśrodowiskowych.

Dodatkowe zadania powierzone są również Przewodniczącemu Zespołu (dot. sporządzania planów zarybieniowych, sprawozdań i opinii).

Działalność w 2009 roku

Odbyły się 4 posiedzenia Zespołu. Zespół prowadził działania przede wszystkim w zakresie opracowania i realizacji planu zarybiania polskich obszarów morskich w 2009 r. W ramach spotkań przekazywano informacje o wielkości dofinansowania programów zarybieniowych, omawiano stany realizacji planów zarybieniowych, dyskutowano również o planach pozyskiwania ikry i oczekiwanej ilości materiału zarybieniowego. Zajmowano się następującymi gatunkami ryb dwuśrodowiskowych: troć, łosoś, certa, sieja jesiotr ostronosy.

5. Rada Rolnictwa Ekologicznego

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MRiRW
Suma posiedzeń w 2009 r.	2

Podstawa prawna

Rada Rolnictwa Ekologicznego działa na podstawie Zarządzenia Nr 8 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 1 marca 2005 r. w sprawie powołania Rady Rolnictwa Ekologicznego.

Rada jest organem opiniodawczo-doradczym Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Rada Rolnictwa Ekologicznego oraz Zespół Rolnictwa Ekologicznego doradzają Ministrowi Rolnictwa i Rozwoju Wsi w zagadnieniach związanych z rolnictwem ekologicznym. Konsultacje z zainteresowanymi podmiotami ułatwiają podejmowanie, w szczególności średnio i długookresowych decyzji. Współpraca z Radą i Zespołem Rolnictwa Ekologicznego zwiększa przejrzystość podejmowanych działań oraz usprawnia przekazywanie informacji do zainteresowanych podmiotów.

Skład

W skład Rady wchodzi przedstawiciele:

- Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi;
- Ministerstwa Środowiska;
- Ministerstwa Zdrowia;
- Stowarzyszenia Producentów Żywności Metodami Ekologicznymi „Ekoland”;
- Agencji Rynku Rolnego;
- Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa;
- Instytutu Melioracji Użytków Zielonych;
- Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie;
- Instytutu Hodowli i Aklimatyzacji Roślin;
- Krajowej Rady Izb Rolniczych;
- Instytutu Zootechniki w Krakowie;
- Instytutu Ochrony Roślin;

- Instytutu Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa;
- Polskiego Centrum Akredytacji;
- Polskiego Towarzystwa Rolników Ekologicznych;
- Społecznego Instytutu Ekologicznego;
- Instytutu Sadownictwa i Kwiaciarstwa;
- Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych;
- Centrum Doradztwa Rolniczego;
- Rady Gospodarki Żywnościowej;
- przetwórców produktów rolnictwa ekologicznego;
- upoważnionych jednostek certyfikujących;
- Głównego Inspektoratu Ochrony Roślin i Nasiennictwa;
- Polskiego Klubu Ekologicznego;
- Instytutu Warzywnictwa;
- wojewódzkich ośrodków doradztwa rolniczego;
- Państwowego Instytutu Weterynarii;
- Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego;
- hurtowników produktów rolnictwa ekologicznego;
- Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego;
- Związku Zawodowego Rolników Indywidualnych z Rodzinnych Gospodarstw Ekologicznych „Serce Ekoziemi”.

Zadania

- opiniowanie i konsultowanie propozycji rozwiązań systemowych w rolnictwie ekologicznym oraz zgłaszanie inicjatyw w tym zakresie;
- przygotowanie oraz przekazywanie aktualnych informacji (opracowań) o sytuacji w dziedzinie rolnictwa ekologicznego;
- wspieranie przedsięwzięć służących rozwojowi rolnictwa ekologicznego i rynku żywności ekologicznej;
- upowszechnianie wiedzy o nowych regulacjach prawnych dotyczących rolnictwa ekologicznego w Unii Europejskiej;
- popularyzacja osiągnięć rolnictwa ekologicznego w kraju i za granicą.

Działalność w 2009 roku

Na 2 posiedzeniach omawiano:

- wprowadzane przez Ministra RiRW akty prawne w zakresie rolnictwa ekologicznego (m.in. ustawa o rolnictwie ekologicznym, rozporządzenie w sprawie nabycia uprawnień inspektora rolnictwa ekologicznego, rozporządzenie w sprawie niektórych warunków produkcji ekologicznej);
- projektowane wspólnotowe akty prawne (rozporządzenie w sprawie akwakultury ekologicznej, rozporządzenie w sprawie produkcji ekologicznej wina z winogron);
- zmiany wprowadzane do legislacji krajowej w zakresie PROW;
- problemy sektora rolnictwa ekologicznego.

6. Krajowy Komitet do Spraw Systemu Zbierania i Wykorzystywania Danych Rachunkowych z Gospodarstw Rolnych

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	MRiRW
Suma posiedzeń w 2009 r.	2

Podstawa prawna

Art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. o zbieraniu i wykorzystywaniu danych rachunkowych z gospodarstw rolnych (Dz.U. z 2001 r. Nr 3, poz. 20 z późn. zm.). Przepisy art. 5, rozporządzenia Rady Nr 79/65/EWG z dnia 15 czerwca 1965 r. ustanawiającego sieć zbierania danych rachunkowych o dochodach z działalności gospodarczej gospodarstw rolnych w Europejskiej Wspólnocie Gospodarczej (Dz. Urz. EWG P 109 z 23.06.1965), nakładają na każde państwo członkowskie UE powołanie Komitetów Krajowych ds. FADN.

Krajowy Komitet powołany przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w dniu 20.01.2004 r.

Skład

W skład Komitetu wchodzi dwaj przedstawiciele Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Rozwoju Regional-

nego oraz przedstawiciel ministra właściwego do spraw rynków rolnych, ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, przedstawiciel Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, przedstawiciel Instytutu Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej oraz przedstawiciel Krajowej Rady Izb Rolniczych.

Zadania

Do zadań Komitetu należy:

- opiniowanie planu wyboru reprezentatywnych gospodarstw rolnych, z których będą zbierane dane rachunkowe,
- opiniowanie sprawozdań z realizacji planu wyboru reprezentatywnych gospodarstw rolnych, z których będą zbierane dane rachunkowe,
- opiniowanie przygotowanej przez Instytut Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki listy biur rachunkowych, z którymi będzie zawierał umowy o zbieranie danych rachunkowych z reprezentatywnych gospodarstw rolnych.

Działalność w 2009 roku

Na 2 posiedzeniach miało miejsce:

- zaopiniowanie przedłożonego przez Instytut Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej – Państwowy Instytut Badawczy nowego planu wyboru reprezentatywnych gospodarstw rolnych na podstawie parametru standardowego przychodu, z których będą zbierane dane rachunkowe od 2010 roku,
- zaopiniowanie przedłożonego przez Instytut Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej – Państwowy Instytut Badawczy sprawozdania z realizacji planu wyboru próby gospodarstw rolnych dla Polskiego FADN w 2009 roku,
- omówienie funkcjonowania systemu FADN w 2010 roku w związku z trudną sytuacją finansów publicznych związaną z kryzysem, w wyniku którego zostały wprowadzone oszczędności budżetowe na jego realizację.

7. Zespół do spraw wprowadzenia nowego systemu zwrotu podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego wykorzystywanego do produkcji rolnej na podstawie kart akcyzowo-płatniczych

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MRiRW
Suma posiedzeń w 2009 r.	1

Podstawa prawna

Zespół został powołany przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w dniu 9.07.2008 r. Zarządzeniem Nr 14 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Skład

Przedstawiciele: Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Ministerstwa Finansów, Krajowej Rady Izb Rolniczych.

Zadania

- ocena zaproponowanego nowego systemu zwrotu podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego wykorzystywanego do produkcji rolnej opartego na zastosowaniu kart akcyzowo-płatniczych oraz określenie skutków finansowych dla budżetu państwa związanych z wdrożeniem tego systemu;
- dokonanie przeglądu regulacji prawnych i ocena ich wpływu na możliwość wprowadzenia nowego systemu zwrotu podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego wykorzystywanego do produkcji rolnej opartego na zastosowaniu kart akcyzowo-płatniczych.

Działalność w 2009 roku

Odbyło się 1 posiedzenie, na którym omawiano opinie dotyczące proponowanego systemu zwrotu podatku akcyzowego z zastosowaniem kart akcyzowo-płatniczych.

8. Zespół ds. Śródlądowej Gospodarki Rybackiej i Wędkarskiej

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MRiRW
Suma posiedzeń w 2009 r.	0

Podstawa prawna

Zespół jest organem pomocniczym Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawach związanych z prowadzeniem gospodarki rybackiej i wędkarskiej w powierzchniowych wodach śródlądowych. Został powołany Zarządzeniem Nr 29 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 31 października 2008 r. w sprawie powołania Zespołu do Spraw Śródlądowej Gospodarki Rybackiej i Wędkarskiej.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, kierownicy i przedstawiciele uczelni wyższych i jednostek badawczo-rozwojowych prowadzących badania naukowe w zakresie rybactwa śródlądowego i uprawnionych do opiniowania operatów rybackich: Instytutu Rybactwa Śródlądowego, Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie, Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie, a także prezesi statutowych władz organizacji społecznych działających na rzecz rozwoju rybactwa śródlądowego i wędkarstwa: Stowarzyszenia Producentów Ryb Łososiowatych, Zarządu Głównego Polskiego Związku Wędkarskiego, Związku Producentów Ryb, Polskiego Towarzystwa Rybackiego, Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Dzierżawców i Administratorów Nieruchomości Rybackich Skarbu Państwa i jednocześnie Stowarzyszenia Rybactwa Dolnej i Środkowej Wisły, Krajowej Federacji Towarzystw Wędkarskich, Zrzeszenia Producentów Ryb w Katowicach.

Zadania

Zwiększenie możliwości wymiany informacji i poglądów, a także prezentowania opinii i stanowisk w sprawach związanych z prowadzeniem

gospodarki rybackiej i wędkarskiej w powierzchniowych wodach śródlądowych. Zespół doraźnie ma pełnić funkcję platformy służącej wymianie doświadczeń, informacji i opinii między przedstawicielami organizacji społeczno-zawodowych, nauki oraz administracji publicznej, w sprawach Dotyczących rybactwa śródlądowego, w szczególności w sprawach dotyczących warunków prowadzenia chowu, hodowli oraz amatorskiego i gospodarczego połowu ryb, a także pomocy finansowej dla podmiotów uprawnionych do rybactwa w wodach śródlądowych oraz do obszarów zależnych od rybactwa śródlądowego, z wyłączeniem spraw dotyczących zarybiania oraz ochrony i rozwoju żywych zasobów wód.

Działalność w 2009 roku

W 2009 r. nie zwołano posiedzenia Zespołu.

Ministerstwo Sportu i Turystyki

9. Rada Sportu Osób Niepełnosprawnych

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MSiT
Suma posiedzeń w 2009 r.	3

Podstawa prawna

Organ pomocniczy Ministra Sportu i Turystyki powołany na podstawie Zarządzenia Nr 13 Ministra Sportu i Turystyki z dnia 16 kwietnia 2008 r. ws. powołania i trybu działania Rady Sportu Osób Niepełnosprawnych.

Skład

Eksperti w zakresie sportu osób niepełnosprawnych, przedstawiciele stowarzyszeń, zajmujących się statutowo sportem osób niepełnosprawnych.

Zadania

Do zakresu działania komisji należy w szczególności:

- opracowywanie propozycji kierunków rozwoju sportu osób niepełnosprawnych;
- inicjowanie działań, wspieranie, promowanie nowych propozycji zadań w sporcie osób niepełnosprawnych;
- przekazywanie kierownictwu ministerstwa własnych opracowań i opinii oraz wniosków w sprawach związanych ze sportem osób niepełnosprawnych.

Działalność w 2009 roku

Odbyły się 3 posiedzenia Rady.

10. Rada ds. Kształcenia i Doskonalenia Kadr Kultury Fizycznej

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MSiT
Suma posiedzeń w 2009 r.	6

Podstawa prawna

Rada do spraw Kształcenia i Doskonalenia Kadr Kultury Fizycznej jako organ doradczy Ministra Sportu i Turystyki działa na podstawie Zarządzenia Nr 15 MSiT z dnia 16 listopada 2006 r. oraz Zarządzenia Nr 3 MS z dnia 12 kwietnia 2007 r. zmieniające zarządzenie w sprawie powołania Rady oraz Zarządzenia Nr 32 MSiT z dnia 15 października 2008 r. zmieniające zarządzenie w sprawie powołania Rady.

Skład

W skład Rady wchodzi eksperci z zakresu kształcenia kadr kultury fizycznej, pracownicy wyższych uczelni oraz stowarzyszeń zajmujących się statutowo kulturą fizyczną.

Zadania

Do zadań Rady należy w szczególności:

- opracowywanie propozycji i opiniowanie kierunków kształcenia i doskonalenia kadr kultury fizycznej;
- opiniowanie działań dostosowujących kształcenie kadr do standardów edukacyjnych w Unii Europejskiej;
- Inicjowanie działań w zakresie doskonalenia systemu kształcenia kadr kultury fizycznej;
- opiniowanie projektów regulacji prawnych w zakresie kształcenia kadr kultury fizycznej;
- opiniowanie wzorcowych programów szkoleń instruktorskich w poszczególnych specjalnościach i dyscyplinach;
- współpraca z akademiami wychowania fizycznego oraz organizacjami i stowarzyszeniami kultury fizycznej;

- opiniowanie wniosków dotyczących uznawania kwalifikacji zdobytych za granicą;
- opiniowanie wniosków o zwolnienie w szczególności z wymogu posiadania odpowiedniego wykształcenia, tytułów zawodowych lub kursów wymaganych przez przepisy prawa.

Działalność w 2009 roku

Odbyło się 6 posiedzeń Rady.

- rada zaopiniowała 14 programów kształcenia kadr kultury fizycznej;
- zaopiniowała 11 wniosków o nadanie tytułu trenera;
- zaopiniowała 18 wniosków o zwolnienie z niektórych wymogów obowiązujących kandydatów na szkolenie instruktorów sportu i trenerów;
- zaopiniowała 2 wnioski o uznanie kwalifikacji zawodowych nabytych w innych krajach członkowskich UE;
- opracowała projekt konspektu poradnika dla organizatorów szkoleń instruktorskich;
- wydała opinię na temat rządowego projektu ustawy o sporcie;
- wyznaczyła recenzentów prac dyplomowych na I i mistrzowską klasę trenerską.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych

11. Rada Konsultacyjna ds. Zagranicznej Polityki Ekonomicznej przy Ministrze Spraw Zagranicznych

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MSZ
Suma posiedzeń w 2009 r.	2

Podstawa prawna

Formalne powołanie Rady nastąpiło w dniu 30 września 2008 r. w oparciu o obowiązujące Zarządzenie nr 6 Ministra Spraw Zagranicznych z 12 października 2004 r. w sprawie powołania Rady Konsultacyjnej ds. Zagranicznej Polityki Ekonomicznej przy Ministrze Spraw Zagranicznych. Decyzją Nr 96 Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 30 września 2008 r. powołano członków Rady Konsultacyjnej do Spraw Zagranicznej Polityki Ekonomicznej przy Ministrze Spraw Zagranicznych.

Skład

W skład Rady wchodzi przedstawiciele: Krajowej Izby Gospodarczej, Rady Forum Obywatelskiego Rozwoju-FOR, Rady Programowej Fundacji Instytut Studiów Wschodnich, Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych Lewiatan, Szkoły Głównej Handlowej, Centrum Analiz Społeczno-Ekonomicznych, Business Centre Club, Rzeczypospolitej, Konfederacji Pracodawców Polskich, Instytutu Badań Rynku, Konsumpcji i Koniunktur, Gazety Wyborczej, Instytutu Badań nad Gospodarką Rynkową, Stowarzyszenia Eksporterów Polskich, Polskiej Agencji Informacji i Inwestycji Zagranicznych S.A., Pulsu Biznesu.

Zadania

Rada stanowi forum prezentacji opinii i wymiany informacji nt. działań i inicjatyw w sferze współpracy z zagranicą, co w założeniu sprzyjać ma

koordynacji realizowanych przedsięwzięć i przygotowaniu adekwatnego wsparcia ze strony resortu spraw zagranicznych i dyplomacji ekonomicznej.

Działalność w 2009 roku

Odbyły się 2 spotkania, na których:

- zdecydowano o powołaniu grupy roboczej w celu dokonania przeglądu dotychczas funkcjonujących uregulowań w obszarze promocji gospodarczej i przygotowania założeń co do ew. nowych rozwiązań instytucjonalnych oraz oceny działań dyplomacji ekonomicznej i handlowej w świetle zawartych w 2006 r. Porozumień pomiędzy MSZ i MG, ich adekwatności do obecnych uwarunkowań i zmieniających się wyzwań na rynkach zagranicznych;
- ustalono, że przedstawiciele organizacji samorządu gospodarczego zostaną zaproszeni na spotkanie z polskimi ambasadorami w ramach organizowanej corocznie przez MSZ Narady Ambasadorów;
- postanowiono, że zorganizowane zostanie spotkanie Pełnomocnika ds. Partnerstwa Wschodniego z przedstawicielami organizacji samorządu gospodarczego nt. ich potencjalnego zaangażowania w poszczególne platformy Partnerstwa Wschodniego.

Ministerstwo Środowiska

12. Państwowa Rada Ochrony Środowiska

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	Ministerstwo Środowiska
Suma posiedzeń w 2009 r.	4

Podstawa prawna

Państwowa Rada Ochrony Środowiska działa na podstawie art. 387 ustawy z dnia 21 kwietnia 2001 r. Prawo Ochrony Środowiska (Dz.U. Nr 25, poz. 150 z 2008 r. tj., z późn. zm.) oraz na podstawie rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 5 czerwca 2001 r. w spr. szczegółowego sposobu funkcjonowania PROŚ (DZ.U. z 2002, Nr 77, poz. 702).

PROŚ działa przy Ministrze Środowiska od 1984 r. jako organ doradczy i opiniodawczy.

Skład

W skład Rady wchodzi:

- przewodniczący, dwóch zastępców przewodniczącego, sekretarz oraz członkowie, w liczbie do 30, powoływani przez Ministra Środowiska na okres 5 lat spośród przedstawicieli nauki, środowisk zawodowych, organizacji ekologicznych oraz przedstawicieli samorządu gospodarczego.

Obecna kadencja Rady 2007–2012.

Zadania

Do zadań PROŚ należy:

- opiniowanie kierunków polityki w dziedzinie ochrony środowiska oraz polityki zrównoważonego rozwoju kraju;
- przedstawianie propozycji działań zapewniających tworzenie warunków ochrony środowiska oraz poprawy jego stanu;
- opiniowanie projektów aktów prawnych z zakresu szeroko pojętej ochrony środowiska;

- opiniowanie dokumentów związanych z uczestnictwem Polski w Unii Europejskiej;
- inicjowanie, analiza i opiniowanie programów naukowych i badawczo-rozwojowych z zakresu ekologii, ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju;
- wyrażanie opinii w innych sprawach przedstawionych przez Ministra Środowiska;
- współpraca z innymi organami doradczymi i opiniodawczymi Ministra Środowiska.

Działalność w 2009 roku

Odbyły się 4 posiedzenia Rady, na których zajmowaną się następującą tematyką:

- oceniono i omówiono przebieg i wyniki COP 14;
- opracowano plan pracy Rady na podstawie planów działania Grup Roboczych;
- przyjęto plan pracy Grup Roboczych na rok 2009;
- przygotowano i przedstawiono stanowisko PROŚ w sprawie gospodarki odpadami;
- przygotowano stanowisko w sprawie Edukacji pro-ekologicznej w mediach publicznych;
- oceniono czasopismo *Problems of Sustainable Development – Problemy Ekorozwoju*;
- omówiono ekspercki projekt koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju do roku 2033;
- udział w konferencji klimatycznej w Kopenhadze;
- udział w konferencji Inżynieria ekologiczna w Gdańsku;
- udział w pracach Europejskich Rad Konsultacyjnych Ochrony Środowiska (EEAC);
- informacja o pracach Prezydium między posiedzeniami PROŚ;
- opiniowano projekty aktów prawnych otrzymywane w ramach uzgodnień społecznych;
- przyjęto stanowisko dotyczące usuwania pokryć i izolacji azbestowych;
- przekazano informację o 17.APS EEAC, 21–24 października 2009 r. w Dubrowniku;

- przyjęto sprawozdania przewodniczących GR PROŚ ze stanu prac i planów do końca 2009 r.;
- współorganizacja i udział w międzynarodowej konferencji pod hasłem „Edukacja dla zrównoważonego rozwoju”.

13. Państwowa Rada Ochrony Przyrody

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	Ministerstwo Środowiska
Suma posiedzeń w 2009 r.	3

Podstawa prawna

Państwowa Rada Ochrony Przyrody jest organem opiniodawczo-doradczym przy ministrze właściwym do spraw środowiska. Działa na podstawie Ustawy o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r. (Dz.U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220).

Skład

Członków PROP powołuje minister środowiska – w drodze zarządzenia spośród działających na rzecz ochrony przyrody przedstawicieli nauki, praktyki i organizacji ekologicznych.

Zadania

Do głównych zadań Rady należy: ocena realizacji ustawy; opiniowanie strategii, planów i programów dotyczących ochrony przyrody; opiniowanie projektów aktów prawnych dot. ochrony przyrody, przedstawianie wniosków i opinii w różnych sprawach ochrony przyrody.

Działalność w 2009 roku

Odbyły się 3 posiedzenia plenarne:

- sprawozdania komisji problemowych, plany i pomysły na ochronę Puszczy Białowieskiej, strona WWW, aktywność Polski w ochronie przyrody na szczeblu europejskim na przykładzie porozumienia EUROBATS,

sprawy związane z działalnością Instytutu Ochrony Przyrody PAN w Krakowie – poparcie starań Instytutu o dofinansowanie dwutomowej monografii „Gatunki obce inwazyjne w faunie Polski” oraz reaktywacja na łamach czasopisma „Chrońmy Przyrodę Ojczyzną” informacji o działalności PROP, ważnych wydarzeniach w ochronie przyrody w kraju i za granicą, polemik, krytyk dotyczących ochrony przyrody.

- kwestie dotyczące potrzeby i konieczności pilnej nowelizacji ustawy o ochronie przyrody; uporządkowania i finansowania systemu ochrony przyrody w Polsce; funkcjonowania i weryfikacji sieci obszarów Natura 2000; spójności przepisów ustaw o ochronie przyrody i o lasach państwowych; doskonalenia przepisów prawa ochrony przyrody; przestrzegania prawa i wydania stosownych rozporządzeń o ochronie gatunkowej, w tym również gatunków inwazyjnych; współpracy międzynarodowej w dziedzinie ochrony przyrody (CITES, NATURA 2000, ochrona gatunków migrujących); systemu monitoringu gatunków chronionych; zwiększenia troski o obszary morskie, a także istotny problem zarybień i problem fok – zwrócenia uwagi na dyrektywę dot. strategii morza (ustawa o rybołówstwie i rybactwie śródlądowym) i nawiązania dobrej współpracy międzyresortowej w tym zakresie;
- dyskusja nad najważniejszymi problemami ochrony przyrody w Polsce i kształtem funkcjonowania systemu ochrony przyrody, nakreślenie kierunków działań PROP, przyjęcie regulaminu PROP, wybór przewodniczących komisji problemowych PROP.

Obecnie w ramach Rady działa 8 komisji problemowych:

- komisja ds. parków narodowych i rezerwatów przyrody;
- komisja ds. parków krajobrazowych, ochrony krajobrazu i przyrody nieożywionej;
- komisja ds. ochrony zwierząt i ogrodów zoologicznych;
- komisja ds. ochrony roślin, grzybów i ogrodów botanicznych;
- komisja ds. ochrony mokradeł, obszarów słodkowodnych i morskich;
- komisja ds. sieci NATURA 2000;
- komisja ds. CITES;
- komisja ds. rolno-środowiskowych.

14. Krajowa Rada Gospodarki Wodnej

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	Ministerstwo Środowiska
Suma posiedzeń w 2009 r.	6

Podstawa prawna

Krajowa Rada Gospodarki Wodnej jest organem opiniodawczo – doradczym, powołanym z dniem 1 lipca 2006 r. przez Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, na mocy art. 96 ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (*Dz.U. Nr 115 poz. 1229*).

Skład

Krajowa Rada Gospodarki Wodnej składa się 30 członków zgłoszonych przez ogólnopolskie organizacje zrzeszające jednostki samorządu terytorialnego, uczelnie, jednostki naukowo - badawcze i organizacje społeczne, gospodarcze, ekologiczne związane z gospodarką wodną.

Kadencja Krajowej Rady Gospodarki trwa 4 lata. (Rada kadencji 2006–2010).

Zadania

Zgodnie z zapisem ustawy Prawo wodne, do zakresu działania Krajowej Rady Gospodarki Wodnej należy wyrażanie opinii w sprawach gospodarowania wodami, ochrony przed powodzią oraz przed skutkami suszy, a w szczególności:

- przedstawianie propozycji oraz wniosków dotyczących poprawy stanu zasobów wodnych oraz ochrony przeciwpowodziowej w państwie;
- opiniowanie projektów planów i programów inwestycyjnych w zakresie gospodarowania wodami;
- opiniowanie projektów aktów prawnych regulujących sprawy gospodarowania wodami.

Krajowa Rada może tworzyć stałe lub doraźne komisje albo zespoły, do pracy w których, mogą być zapraszane osoby spoza składu Rady.

Działalność w 2009 roku

Odbyło się 6 posiedzeń Rady poświęconych następującym tematom:

- prezentacja projektu Narodowej Strategii Gospodarowania Wodami;
- prezentacja projektu Prognozy oddziaływania na środowisko w/w projektu strategii;
- prezentacja Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry;
- prezentacja Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły;
- dyskusja dotycząca prognoz oddziaływania na środowisko dla poszczególnych projektów planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy, tj. Wisły, Odry, Dniestru, Dunaju, Jarftu, Łaby, Niemna, Pregoty, Świeżej i Ücker;
- prezentacja projektu Programu Wodno-Środowiskowego Kraju;
- ocena projektu Programu Wodno-Środowiskowego Kraju;
- ocena aktualizacji Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych.

Ponadto działają rady gospodarki wodnej regionów, jako organy opiniodawczo-doradcze dyrektorów regionalnych zarządów, członków których powołuje Minister Środowiska na wniosek Dyrektora Regionalnego zarządu gospodarki wodnej.

15. Komisja ds. organizmów genetycznie zmodyfikowanych

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	Ministerstwo Środowiska
Suma posiedzeń w 2009 r.	6

Podstawa prawna

Komisja jest jedynym ciałem opiniodawczo-doradczym Ministra Środowiska w sprawach organizmów genetycznie zmodyfikowanych. Komisja ma obowiązek wspierać Ministra w sprawach koordynowanych przez niego zarówno na poziomie kraju jak też w momencie, kiedy Minister uczestniczy w konsultacjach międzynarodowych dotyczących GMO. Zgodnie z zasada-

mi obowiązującymi we wszystkich krajach UE każde wydanie przez krajowy organ kompetentny ds. GMO indywidualnej decyzji czy opinii wymaga skonsultowania zagrożenia związanego z pracami z GMO z organem naukowym działającym przy tym organie.

Obecny skład Komisji powołano 19 kwietnia 2006 r. na podstawie art. 12, ust. 1 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o organizmach genetycznie zmodyfikowanych ((Dz.U. z 2007 r. Nr 36, poz. 233, z późn. zm.).

Skład

- po jednym przedstawicielu wskazanym przez: ministra właściwego do spraw nauki, ministra właściwego do spraw rolnictwa, ministra obrony narodowej, ministra właściwego do spraw gospodarki, ministra właściwego do spraw transportu, ministra właściwego do spraw zdrowia, ministra właściwego do spraw środowiska, Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- siedmiu przedstawicieli nauki, o uznanym autorytecie i kompetencjach w dziedzinach ochrony środowiska, ochrony zdrowia, bezpieczeństwa biologicznego, biotechnologii, hodowli roślin oraz etyki;
- jeden przedstawiciel przedsiębiorców związanych z biotechnologią;
- dwóch przedstawicieli pozarządowych organizacji ekologicznych, zgłoszonych przez te organizacje;
- przedstawiciel organizacji konsumenckich.

Zadania

- opiniowanie wniosków w sprawach wydawania zgód lub zezwoleń, na działania z GMO;
- wydawanie opinii w sprawach przedstawianych przez ministra w zakresie jego uprawnień wynikających z ustawy;
- opiniowanie projektów aktów prawnych dotyczących GMO oraz bezpieczeństwa biologicznego;
- opiniowanie projektów założeń polityki państwa w dziedzinie zastosowań GMO i bezpieczeństwa biologicznego.

Działalność w 2009 roku

Odbyło się 6 spotkań, na których ogółem wydano 79 decyzji.

16. Krajowa Komisja do spraw Ocen Oddziaływania na Środowisko

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	Ministerstwo Środowiska
Suma posiedzeń w 2009 r.	3

Podstawa prawna

Krajowa Komisja do spraw Ocen Oddziaływania na Środowisko jest organem opiniodawczo-doradczym Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w zakresie ocen oddziaływania na środowisko.

Działa na podstawie:

- Art. 132 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. Nr 199, poz. 1227 ze zm.);
- Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 31 lipca 2002 r. (Dz.U. z 2002 roku Nr 134 poz. 1139) w sprawie określenia szczegółowego sposobu funkcjonowania Krajowej Komisji do spraw Ocen Oddziaływania na Środowisko oraz wojewódzkich komisji do spraw ocen oddziaływania na środowisko;
- Decyzji Nr 9 Ministra Środowiska z dnia 18 kwietnia 2008 r. w sprawie ustalenia składu osobowego Krajowej Komisji do spraw Ocen Oddziaływania na Środowisko.

Krajowa Komisja do spraw Ocen Oddziaływania na Środowisko (KKOOŚ) została utworzona w 1990 roku, na mocy protokołu podstolika ekologicznego Okrągłego Stołu. Początkowo była organem, zajmującym się wyrażaniem opinii m.in. o: wnioskach dotyczących lokalizacji nowych inwestycji wymagających uzgodnienia z Ministerstwem Ochrony Środowiska Zasobów Naturalnych i Leśnictwa, ocenach oddziaływania na środowisko obiektów już istniejących (na wniosek Ministra) oraz opracowaniach teoretycznych z tego zakresu.

Skład

Krajową Komisję do spraw Ocen Oddziaływania na Środowisko tworzą przedstawiciele środowisk akademickich, instytutów badawczych związa-

nych z ochroną środowiska, a także eksperci z urzędów państwowych oraz organizacji ekologicznych.

Zadania

- wydawanie opinii w sprawach przedłożonych przez Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w związku z jego uprawnieniami wynikającymi z ustawy;
- monitorowanie funkcjonowania systemu ocen oddziaływania na środowisko oraz przedstawianie opinii i wniosków, w tym dotyczących rozwoju metodologii i programów szkoleniowych w zakresie ocen oddziaływania na środowisko;
- wydawanie opinii w sprawach projektów aktów prawnych dotyczących systemu ocen oddziaływania na środowisko;
- współpraca z regionalnymi komisjami do spraw ocen oddziaływania na środowisko.

Działalność w 2009 roku

W 2009 r. odbyły się 3 posiedzenia Krajowej Komisji oraz 1 spotkanie prezydium Krajowej Komisji z Regionalnymi Dyrektorami Ochrony Środowiska oraz przedstawicielami prezydiów regionalnych komisji do spraw ocen oddziaływania na środowisko.

Ministerstwo Finansów

17. Komitet Standardów Rachunkowości

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	Ministerstwo Finansów
Suma posiedzeń w 2009 r.	11

Podstawa prawna

Komitet Standardów Rachunkowości działa na podstawie Ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz.U. z 2002 r. Nr 76 poz. 694 ze zm.) oraz Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 listopada 2001 r. w sprawie zakresu działania i sposobu organizacji Komitetu Standardów Rachunkowości (Dz.U. Nr 140 poz. 1580 ze zm.).

Skład

18 osobowy skład Komitetu tworzą:

- przedstawiciele Krajowej Izby Biegłych Rewidentów (5 członków);
- przedstawiciele Stowarzyszenia Księgowych w Polsce (5 członków);
- przedstawiciele Ministra Finansów (5 członków);
- przedstawiciel Ministra Skarbu Państwa;
- przedstawiciel KNF;
- przedstawiciel Narodowego Banku Polskiego.

Zadania

- wydawanie krajowych standardów rachunkowości;
- opiniowanie projektów aktów prawnych w zakresie rachunkowości;
- analiza Międzynarodowych Standardów Rachunkowości, Dyrektyw UE z zakresu rachunkowości;
- współpraca z organizacjami międzynarodowymi do spraw standaryzacji rachunkowości.

Działalność w 2009 roku

Komitet Standardów Rachunkowości realizuje określone w rozporządzeniu cele i stanowi unikalne forum wymiany poglądów w kwestiach dot. problemów środowiska księgowych i audytorów. Komitet wydaje krajowe standardy rachunkowości i stanowiska w sprawach nieuregulowanych w ustawie o rachunkowości, które stanowią cenne wytyczne dla jednostek. Komitet aktywnie uczestniczy w pracach nad zmianami międzynarodowych standardów rachunkowości, które na mocy rozporządzenia UE Nr 1606 z 19 lipca 2002 r. w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości stanowią element obowiązującego porządku prawnego.

W 2009 r. odbyło się 11 posiedzeń Komitetu poświęconych następującym tematom:

- przedstawienie informacji z prac nad modernizacją dyrektyw rachunkowych;
- dyskusja nad ustaleniem kierunków prac nad koncepcją rozwoju rachunkowości;
- przyjęcie opinii Komitetu w sprawie dokumentu „Discounted Operations Proposed amendments to IFRS 5”;
- dyskusja nad materiałem dotyczącym stosowania MSR przez polskie jednostki;
- przedstawienie zagadnień prezentowanych w dokumencie PAAinE Draft paper on Performance Reporting;
- dyskusja nad projektem IASB Relationships with the State (proposed amendments to IAS 24);
- dyskusja nad projektem IASB Preliminary Views on Financial Statements Presentation – Discussion Paper;
- dyskusja nad opracowaniem na temat zasad komputerowego prowadzenia ksiąg rachunkowych;
- przyjęcie sprawozdania z działalności Komitetu w 2008 r.;
- dyskusja nad opinią Komitetu w sprawie projektu IASB Preliminary Views on Financial Statements Presentation – Discussion Paper;
- dyskusja nad proponowanymi zmianami do krajowego standardu rachunkowości nr 2 „Podatek dochodowy”;
- dyskusja nad proponowanymi zmianami do stanowiska Komitetu w sprawie ustalania kosztu wytworzenia dla celów bilansowej wyceny zapasów;

- dyskusja nad ew. wysłaniem listu Komitetu z komentarzem do ED Consolidated Financial Statements;
- dyskusja nad konspektem zmian do krajowego standardu rachunkowości nr 3 „Niezakończone usługi budowlane”;
- dyskusja nad kwestionariuszem w sprawie modernizacji dyrektyw dotyczących rachunkowości;
- przedstawienie zagadnienia taksonomii XBRL;
- dyskusja nad projektem stanowiska Komitetu w sprawie prowadzenia ksiąg rachunkowych;
- dyskusja nad nowelizacją krajowego standardu rachunkowości nr 1 „Rachunek przepływów pieniężnych”;
- podjęcie decyzji w sprawie uczestnictwa członka Komitetu w grupie roboczej do spraw małych i średnich przedsiębiorstw;
- dyskusja nad zmianami do aneksu do ksr nr 1 „Rachunek przepływów pieniężnych”;
- dyskusja nad projektem nowelizacji krajowego standardu rachunkowości nr 3 „Niezakończone usługi budowlane”. Uchwała w sprawie zakresu i warunków wykonania opracowania projektu nowelizacji krajowego standardu rachunkowości nr 3 „Niezakończone usługi budowlane”;
- dyskusja nad ew. wysłaniem listu Komitetu z komentarzem do Preliminary Views on Revenue Recognition in Contracts with Customers – Discussion Paper;
- dyskusja nad projektem nowelizacji krajowego standardu rachunkowości nr 2 „Podatek dochodowy”;
- podjęcie uchwały w sprawie zakresu i warunków wykonania opracowania projektu nowelizacji krajowego standardu rachunkowości nr 3 „Niezakończone usługi budowlane”;
- podjęcie uchwały w sprawie powierzenia wykonania opracowania projektu standardu pod roboczym tytułem „Zmiany zasad (polityki) rachunkowości, zmiany wartości szacunkowych, korekty błędów poprzednich okresów oraz ujmowanie zdarzeń po dniu bilansowym”;
- przedstawienie informacji z prac zespołu komisji Rady Naukowej SkwP z udziałem członków Komitetu w sprawie możliwego zbliżenia podatków i rachunkowości. Dyskusja nad projektem nowelizacji krajowego standardu rachunkowości nr 2 „Podatek dochodowy”;

- dyskusja nad projektem stanowiska w sprawie komputerowego prowadzenia ksiąg rachunkowych;
- podjęcie uchwały w sprawie przyjęcia projektu nowelizacji krajowego standardu rachunkowości nr 3 „Nie zakończone usługi budowlane”,
- przedstawienie informacji nt. założeń do standardu pod roboczym tytułem „Zmiany zasad (polityki) rachunkowości, zmiany wartości szacunkowych, korekty błędów poprzednich okresów oraz ujmowanie zdarzeń po dniu bilansowym” w zakresie zmian polityki rachunkowości;
- sprawozdanie z konferencji zorganizowanej przez IASB z przedstawicielami krajowych standardów rachunkowości w Londynie w dniach 10–11 września 2009 r.
- dyskusja nad projektem stanowiska w sprawie komputerowego prowadzenia ksiąg rachunkowych;
- dyskusja nt. założeń do standardu pod roboczym tytułem „Zmiany zasad (polityki) rachunkowości, zmiany wartości szacunkowych, korekty błędów poprzednich okresów oraz ujmowanie zdarzeń po dniu bilansowym”;
- dyskusja na temat zakresu stosowania MSR/MSSF przez jednostki, w celu opracowania stanowiska Komitetu:
 - odnośnie zakresu i skutków stosowania MSSF w Polsce;
 - w sprawie ew. zmiany ustawy o rachunkowości w zakresie katalogu jednostek zobowiązanych do stosowania MSSF;
- dyskusja na temat założeń do standardu pod roboczym tytułem „Zmiany zasad (polityki) rachunkowości, zmiany wartości szacunkowych, korekty błędów poprzednich okresów oraz ujmowanie zdarzeń po dniu bilansowym”.

18. Rada Celno-Akcyzowa

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	Ministerstwo Finansów
Suma posiedzeń w 2009 r.	2

Podstawa prawna

Rada Celno-Akcyzowa jest organem opiniodawczo-doradczym w sprawach celnych i podatkowych o charakterze kadencyjnym. Podstawą prawną funkcjonowania Rady Celno-Akcyzowej był art. 1g ustawy z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz.U. z 2004 r. Nr 156, poz. 1641, z późn. zm.). Na tej podstawie Minister Finansów Zarządzeniem Nr 4 z dnia 1 kwietnia 2008 r. powołał Radę Celno-Akcyzową IV kadencji, która upłynęła z dniem 31 marca 2009 r. Nowego składu Rady nie powołano.

Skład

7 osobowy skład RCA (w tym Przewodniczący) tworzą przedstawiciele następujących instytucji:

- Urząd Marszałkowski Województwa Warmińsko-Mazurskiego;
- firma Deloitte Doradztwo Podatkowe;
- Uniwersytet Łódzki;
- Zrzeszenie Międzynarodowych Przewoźników Drogowych w Polsce;
- Szkoła Główna Handlowa;
- firma Konsul-Tech Doradztwo w zarządzaniu procesami informatycznymi;
- firma Niemczyk i Wspólnicy Sp. z o.o.

Rada ma charakter kadencyjny, a kadencja Rady Celno-Akcyzowej trwa 1 rok

Zadania

- wyrażanie opinii w sprawach należących do zadań Służby Celnej przedstawianych Radzie przez Ministra;
- opiniowanie projektów aktów prawnych odnoszących się do zadań Służby Celnej przedstawianych Radzie przez Ministra;
- występowanie do Ministra z propozycjami zmian obowiązujących aktów prawnych w sprawach objętych zakresem działania Rady;
- przedstawianie Ministrowi opinii w innych sprawach należących do zadań Służby Celnej.

Działalność w 2009 roku

Na 2 posiedzeniach miało miejsce:

- spotkanie z udziałem przedstawicieli związków zawodowych działających w ramach Służby Celnej na temat rozwiązań proponowanych w projekcie nowej ustawy o służbie celnej;
- podsumowanie działalności Rady.

19. Rada Rozwoju Rynku Finansowego

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Finansów
Suma posiedzeń w 2009 r.	12

Podstawa prawna

Jako organ opiniodawczo-doradczy ministra właściwego do spraw instytucji finansowych utworzona została na mocy Zarządzenia Nr 25 Ministra Finansów z dnia 14 września 2006 w sprawie utworzenia Rady Rozwoju Rynku Finansowego (Dz. Urz. Ministra Finansów Nr 11, poz. 80, zm. Dz. Urz. Ministra Finansów Nr 12, poz. 88), które weszło w życie z dniem ogłoszenia, tj. 28 września 2006 r.

Skład

W skład Rady, oprócz Ministra Finansów i jego przedstawiciela jako Sekretarza Rady, wchodzi: Prezes Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, Prezes Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego, Przewodniczący Prezydium Rady Banków Depozytariuszy, Prezes Izby Gospodarczej Towarzystw Emerytalnych, Prezes Izby Zarządzających Funduszami i Aktywami, Prezes Izby Domów Maklerskich, Prezes Zarządu Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej, Prezes Zarządu Banku Polskiej Spółdzielczości S.A., Prezes Stowarzyszenia Inwestorów Indywidualnych, Prezes Polskiego Stowarzyszenia Inwestorów Kapitałowych, Prezes Stowarzyszenia Emitentów Giełdowych, Prezes Związku Maklerów i Doradców, Prezes Stowarzyszenia Rynków Finansowych ACI Polska, Przedstawiciel Konferencji Przedsiębiorców Finansowych, Prezes Polskiej Izby Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych, Prezes Izby Gospodarczej Ubezpieczeń i Obsłu-

gi Ryzyka, Prezes Polskiej Izby Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych, Prezes Krajowej Izby Biegłych Rewidentów, Przedstawiciel Polskiego Stowarzyszenia Ekonomistów Biznesu, oraz powołani na prawach Członka: Przedstawiciel Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Prezes Biura Informacji Kredytowej, Prezes Fundacji na Rzecz Kredytu Hipotecznego, Prezes Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, Rzecznik Ubezpieczonych, Prezes Zarządu Polskiego Stowarzyszenia Aktuariuszy oraz Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Zadania

Głównymi zadaniami Rady jest inicjowanie prac, analiz i dyskusji mających na celu ocenę aktualnego stanu rynku finansowego i perspektyw jego rozwoju. Istotne miejsce w pracach Rady zajmuje projektowanie i opiniowanie najistotniejszych kwestii związanych z regulacjami dotyczącymi rynku finansowego. Rada identyfikuje bariery rozwoju rynku, formułuje propozycje wprowadzenia nowych usług i instrumentów finansowych, podejmuje inicjatywy w zakresie usprawnienia obrotu instrumentami finansowymi oraz ochrony odbiorców usług finansowych. Jest również forum, na którym wypracowywane są propozycje działań mających na celu najwłaściwsze dostosowanie polskiego rynku finansowego do międzynarodowych wymogów i standardów, z uwzględnieniem oczekiwań uczestników tego rynku. Rada jest również instytucją sprzyjającą budowaniu społecznego zaufania do instytucji rynku finansowego.

Działalność w 2009 roku

W roku 2009 nie było plenarnych spotkań RRRF, ale odbywały się spotkania grup roboczych – łącznie 12 posiedzeń:

- **Grupa ds. usług płatniczych:** 3 posiedzenia poświęcone omawianiu projektu ustawy o usługach implementującej dyrektywę PSD;
- **Grupa ds. przeglądu prawa w zakresie możliwości lokowania aktywów otwartych funduszy emerytalnych:** 1 posiedzenie poświęcone omówieniu sprawozdania z prac oraz rekomendacji Grupy;
- **Grupa ds. przeglądu prawa ubezpieczeń gospodarczych:** 3 posiedzenia poświęcone tematowi nowelizacji ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej oraz dyskusji nad możliwością uregulowania działalności polegającej na dochodzeniu roszczeń od zakładów ubezpieczeń;

- **Grupa ds. kredytu hipotecznego:** 2 spotkania;
- **Grupa ds. emisji *covered bonds*:** 1 spotkanie;
- **Grupa ds. przeglądu regulacji prawa ubezpieczeń gospodarczych:** 2 spotkania poświęcone kompleksowemu uregulowaniu zasad prowadzenia działalności przez rzeczoznawców samochodowych, bezpośredniej likwidacji szkód komunikacyjnych, możliwości częściowego dofinansowania przez zakłady ubezpieczeń działalności jednostek Ochotniczych Straży Pożarnych i Państwowej Straży Pożarnej oraz kwestii wprowadzonych do obecnie obowiązującego stanu prawnego (ustawa – Prawo o ruchu drogowym) zmian w zakresie zliberalizowania sankcji wobec kierującego pojazdem mechanicznym, w przypadku nie okazania dokumentu stwierdzającego zawarcie umowy obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji

20. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	MSWiA
Suma posiedzeń w 2009 r.	11

Podstawa prawna

Zasady działania Komisji Wspólnej określa ustawa z 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej.

Skład

Skład KWRiST jest ustalony na zasadzie parytetu. Stronę rządową reprezentują Minister SWiA oraz 11 przedstawicieli powoływanych na wniosek Ministra przez Prezesa Rady Ministrów. Ze strony samorządowej w Komisji zasiadają wyznaczeni przedstawiciele ogólnopolskich organizacji jednostek samorządu terytorialnego. Są to reprezentanci: Unii Metropolii Polskich, Związku Województw RP, Związku Miast Polskich, Unii Miasteczek Polskich, Związku Powiatów Polskich oraz Związku Gmin Wiejskich RP.

Zadania

Komisja Wspólna stanowi forum współpracy przy tworzeniu wspólnych stanowisk rządu i samorządu terytorialnego. Do jej zadań należy m.in. opiniowanie projektów aktów prawnych.

Działalność w 2009 roku

W roku 2009 odbyło się 11 posiedzeń plenarnych Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, podczas których pracowano nad ponad 350 projektami aktów prawnych.

21. Komisja Wspólna Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Ustawa
Umieszczenie	MSWiA
Suma posiedzeń w 2009 r.	6

Podstawa prawna

Komisja Wspólna Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych jest organem opiniotwórczo-doradczym Prezesa Rady Ministrów. Komisja funkcjonuje na podstawie art. 23 ustawy z dnia 6 stycznia 2005 r. o mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym (Dz.U. Nr 17, poz. 141, z późn. zm.). Komisja powstała 15 września 2005 (data powołania członków Komisji).

Skład

Przedstawiciele organów administracji rządowej:

- ministra właściwego do spraw wyznań religijnych oraz mniejszości narodowych i etnicznych;
- ministra właściwego do spraw administracji publicznej;
- ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego;
- ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania;
- ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
- ministra Sprawiedliwości;
- ministra właściwego do spraw wewnętrznych;
- ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego i ministra właściwego ds. pracy;
- ministra właściwego do spraw zagranicznych;
- Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego;
- Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa;
- Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Przedstawiciele mniejszości: białoruskiej, czeskiej, litewskiej, niemieckiej, ormiańskiej, rosyjskiej, słowackiej, ukraińskiej, żydowskiej, karaimejskiej,

łemkowskiej, romskiej, tatarskiej, społeczności posługującej się językiem regionalnym.

Sekretarz Komisji Wspólnej, którym jest pracownik urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wyznań religijnych oraz mniejszości narodowych i etnicznych.

Zadania

- wyrażanie opinii w sprawach realizacji praw i potrzeb mniejszości, w tym ocena sposobu realizacji tych praw oraz formułowanie propozycji w zakresie działań zmierzających do zapewnienia realizacji praw i potrzeb mniejszości;
- opiniowanie programów służących tworzeniu warunków sprzyjających zachowaniu i rozwojowi tożsamości kulturowej mniejszości oraz zachowaniu i rozwojowi języka regionalnego;
- opiniowanie projektów aktów prawnych dotyczących spraw mniejszości;
- opiniowanie wysokości i zasad podziału środków przeznaczonych w budżecie państwa na wspieranie działalności zmierzającej do ochrony, zachowania i rozwoju tożsamości kulturowej mniejszości oraz zachowania i rozwoju języka regionalnego;
- podejmowanie działań na rzecz przeciwdziałania dyskryminacji osób należących do mniejszości.

Działalność w 2009 roku

Odbyło się 6 posiedzeń:

- omówienie stanu realizacji zaleceń Komitetu Ministrów Rady Europy przyjętych w dniu 30 września 2004 r. w rezolucji ResCMN (2004) 10 w sprawie realizacji przez Polskę postanowień Konwencji ramowej o ochronie mniejszości narodowych;
- podsumowanie wizyty w Polsce Komitetu Doradczego Konwencji ramowej o ochronie mniejszości narodowych;
- informacja o podziale dotacji na realizację w 2009 r. zadań mających na celu ochronę, zachowanie i rozwój tożsamości kulturowej mniejszości narodowych i etnicznych oraz zachowanie i rozwój języka regionalnego;
- tryb i zasady podziału dotacji na realizację w 2010 r. zadań mających na celu ochronę, zachowanie i rozwój tożsamości kulturowej mniejszości

- narodowych i etnicznych oraz zachowanie i rozwój języka regionalnego – zmiany proponowane w stosunku do roku 2009;
- tryb i zasady rozliczania dotacji;
 - ustawa o radiofonii i telewizji – zaopiniowanie zmian;
 - współpraca mniejszości narodowych i etnicznych z jednostkami samorządu terytorialnego;
 - prezentacja sprawozdania z działalności pełnomocnika wojewody dolnośląskiego ds. mniejszości narodowych i etnicznych;
 - zaopiniowanie projektu ustawy o miejscach pamięci narodowej;
 - zatwierdzenie protokołów z XIII i XIV posiedzenia Komisji Wspólnej Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych;
 - zatwierdzenie *Informacji o szczegółowych zasadach postępowania przy udzielaniu dotacji na realizację w 2010 r. zadań mających na celu ochronę, zachowanie i rozwój tożsamości kulturowej mniejszości narodowych i etnicznych oraz zachowanie i rozwój języka regionalnego*;
 - współpraca mniejszości narodowych i etnicznych oraz społeczności posługującej się językiem regionalnym z Departamentem Wyznań Religijnych oraz Mniejszości Narodowych i Etnicznych MSWiA;
 - zaopiniowanie projektu ustawy o zadaniach publicznych w dziedzinie usług medialnych;
 - przyjęcie *Informacji o szczegółowych zasadach postępowania przy udzielaniu dotacji na realizację w 2010 r. zadań mających na celu ochronę, zachowanie i rozwój tożsamości kulturowej mniejszości narodowych i etnicznych oraz zachowanie i rozwój języka regionalnego*;
 - implementacja ustawy z dnia 6 stycznia 2005 r. o mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym przez organy administracji rządowej;
 - prezentacja sprawozdania z działalności pełnomocników wojewodów ds. mniejszości narodowych i etnicznych: lubuskiego i wielkopolskiego;
 - implementacja ustawy o mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym przez jednostki samorządu terytorialnego;
 - zaopiniowanie wysokości środków przeznaczonych w projekcie ustawy budżetowej na 2010 r. na wspieranie zadań mających na celu ochronę, zachowanie i rozwój tożsamości kulturowej mniejszości narodowych i etnicznych oraz zachowanie i rozwój języka regionalnego.

- prezentacja sprawozdania z działalności pełnomocników wojewodów ds. mniejszości narodowych i etnicznych: podkarpackiego i kujawsko-pomorskiego;
- ordynacje wyborcze do Sejmu RP i Senatu RP, rad gmin, rad powiatów i sejmików województw w kontekście aspiracji politycznych mniejszości narodowych;
- spis powszechny ludności i mieszkań w 2011 r. w kontekście badania narodowości i języka oraz mniejszości narodowych i etnicznych – zaopiniowanie formularzy spisowych;
- prezentacja sprawozdania z działalności pełnomocników wojewodów ds. mniejszości narodowych i etnicznych: mazowieckiego i łódzkiego;
- informacja MSWiA o podziale dotacji na realizację w 2010 r. zadań mających na celu ochronę, zachowanie i rozwój tożsamości kulturowej mniejszości narodowych i etnicznych oraz zachowanie i rozwój języka regionalnego;
- harmonogram pracy Komisji Wspólnej na 2010 r.

22. Zespół do Spraw Romskich Komisji Wspólnej Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MSWiA
Suma posiedzeń w 2009 r.	4

Podstawa prawna

Zespół do Spraw Romskich jest stałym zespołem Komisji Wspólnej Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych funkcjonuje na podstawie § 1 regulaminu pracy Komisji Wspólnej Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych przyjętego zarządzeniem nr 74 Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 r. w sprawie regulaminu pracy Komisji Wspólnej Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych (M.P. Nr 45, poz. 534).

Skład

Członkowie Komisji Wspólnej Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych reprezentujący: ministra właściwego do spraw wyznań religijnych oraz mniejszości narodowych i etnicznych, ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania, ministra właściwego do spraw finansów publicznych, ministra właściwego do spraw pracy, Ministra Sprawiedliwości, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, mniejszość romską.

Zadania

Zespół do Spraw Romskich KWRiMNiE pełni funkcję forum umożliwiającego wymianę informacji w sprawach dotyczących problemów romskiej mniejszości etnicznej, jest podmiotem pracującym nad wypracowaniem propozycji działań, mających służyć poprawie sytuacji tej mniejszości w Polsce.

Działalność w 2009 roku

Odbyły się 4 posiedzenia:

- informacja na temat stanu realizacji „komponentu romskiego” Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki;
- upowszechnienie edukacji wczesnoszkolnej wśród społeczności romskiej;
- informacja na temat statusu zawodu asystenta edukacji romskiej;
- omówienie perspektyw rozwoju podyplomowego studium *Sytuacja Romów w Polsce – historia, prawo, kultura, stereotypy etniczne* na Uniwersytecie Pedagogicznym im. KEN w Krakowie;
- zaopiniowanie projektu uchwały Rady Ministrów w sprawie aktualizacji programu wieloletniego *Program na rzecz społeczności romskiej w Polsce*;
- *program na rzecz społeczności romskiej w Polsce – problemy w realizacji w 2009 r.*;
- harmonogram pracy Zespołu do Spraw Romskich w 2010 r.;
- omówienie kwestii związanych z wprowadzeniem przedstawiciela społeczności romskiej jako obserwatora do Komisji Oceny Projektów powołanej w ramach wdrażania Poddziałania 1.3.1 – *Projekty na rzecz społeczności romskiej* Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki;
- omówienie organizacji uroczystości związanych z odsłonięciem pomnika w Nowodworach (gmina Ułęż) poświęconego pamięci Romów zamor-

dowanych przez Niemców w 1944 r. oraz konferencji/symposium poświęconego upamiętnianiu i upowszechnianiu wiedzy o Zagładzie Romów w trakcie II wojny światowej.

23. Zespół do Spraw Współpracy ze Strażami Gminnymi (Miejskimi)

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MSWiA
Suma posiedzeń w 2009 r.	7

Podstawa prawna

Zespół do Spraw Współpracy ze Strażami Gminnymi (Miejskimi) powołany został zarządzeniem nr 20 Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 20 lipca 2001r. w sprawie powołania Zespołu do Spraw Współpracy ze Strażami Gminnymi (Miejskimi) (Dz. Urz. MSWiA nr 10 poz. 32 ze zm.), jako organ pomocniczy MSWiA.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele: Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, Komendanta Głównego Policji, Krajowej Rady Komendantów Straży Miejskich i Gminnych, Związku Miast Polskich.

Zadania

- współpraca przy opracowywaniu projektów oraz opiniowanie projektów aktów prawnych związanych z funkcjonowaniem straży gminnych (miejskich);
- inicjowanie wspólnych działań Policji, straży gminnych (miejskich) oraz samorządu terytorialnego w zakresie prewencji i porządku publicznego;
- inne zadania wynikające z bieżącej współpracy pomiędzy Policją, strażami gminnymi (miejskimi) oraz samorządem terytorialnym.

Działalność w 2009 roku

Odbyło się 7 posiedzeń Zespołu. W trakcie spotkań Zespół:

- przygotował zmianę rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie wykroczeń, za które strażnicy straży gminnych są uprawnieni do nakładania grzywnien w drodze mandatu karnego (Dz.U. Nr 208, poz. 2026, z późn. zm.);
- przygotował „*Informację dotyczącą postępowania straży gminnych (miejskich) w zakresie korzystania z urządzeń samoczynnie ujawniających i rejestrujących naruszenia przepisów ruchu drogowego, będących własnością podmiotów prywatnych*”;
- przygotował projekty następujących rozporządzeń:
 - Rady Ministrów zmieniające rozporządzenie w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych;
 - Rady Ministrów zmieniające rozporządzenie w sprawie umundurowania, legitymacji, dystynkcji i znaków identyfikacyjnych strażników gminnych (miejskich);
 - Rady Ministrów w sprawie sposobu dokumentowania faktu użycia środków przymusu bezpośredniego przez strażników gminnych (miejskich);
 - Rady Ministrów w sprawie sposobu obserwowania i rejestrowania przy użyciu środków technicznych obrazu zdarzeń w miejscach publicznych przez straż gminną (miejską);
 - Rady Ministrów w sprawie zakresu i sposobu wykonywania przez strażników gminnych (miejskich) niektórych czynności;
 - Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie zakresu i sposobu prowadzenia przez straże gminne (miejskie) ewidencji etatów, wyposażenia oraz wyników działań straży;
 - Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie trybu sprawowania przez nadzoru nad działalnością straży gminnych (miejskich);
 - Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie form współpracy straży gminnej (miejskiej) z Policją oraz sposobu informowania wojewody o tej współpracy;
 - Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie szkolenia podstawowego strażników gminnych (miejskich);
 - Ministra Zdrowia w sprawie badań psychologicznych strażników gminnych (miejskich);

- opiniował projekt ustawy o zasadach użycia środków przymusu bezpośredniego;
- opracował wzór sprawozdania dotyczącego ewidencji prowadzonej przez straż oraz informacji o współpracy straży z Policją, który został przekazany do wszystkich urzędów wojewódzkich.

24. Rada Informatyzacji

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	MSWiA
Suma posiedzeń w 2009 r.	5

Podstawa prawna

Rada Informatyzacji powołana jest na podstawie art. 17 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o Informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, stanowiącego, iż przy ministrze właściwym do spraw informatyzacji powołuje się Radę Informatyzacji.

Rada jest organem opiniodawczo-doradczy ministra, powoływanym na dwuletnią kadencję.

Skład

Rada składa się z:

- pięciu pracowników administracji rządowej reprezentujących Ministrów
- jednego pracownika Naczelnej Dyrekcji Archiwów Państwowych;
- dwóch pracowników Polskiego Komitetu Normalizacyjnego;
- pięć osób reprezentujących stronę samorządową w Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego;
- trzech pracowników jednostki naukowej w rozumieniu przepisów o zasadach finansowania nauki, które w zakresie działalności statutowej prowadzą badania naukowe lub prace rozwojowe w zakresie informatyki;
- dwóch osób reprezentujących podmioty izby gospodarczej reprezentujące przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania sprzętu informatycznego, oprogramowania lub świadczenia usług informatycznych;

- trzech osób, w tym co najmniej jedną posiadającą stopień naukowy albo tytuł.

Zadania

- opiniowanie projektu Planu Informatyzacji Państwa oraz projektów rozporządzeń wydawanych na podstawie art. 18 Ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne;
- przygotowywanie, z własnej inicjatywy, na wniosek lub we współpracy z Polskim Komitetem Normalizacyjnym oraz właściwymi organami administracji rządowej, propozycji lub rekomendacji w zakresie:
 - minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych, w szczególności dotyczących wykazu systemów operacyjnych oraz języków, programowania, dla których albo w których powinno być udostępniane, oprogramowanie umożliwiające komunikowanie się z systemami teleinformatycznymi, podmiotów publicznych, formatów wymiany danych oraz protokołów komunikacyjnych i szyfrujących wykorzystywanych w wymianie danych w formie elektronicznej pomiędzy podmiotami publicznymi;
 - minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w formie elektronicznej, w szczególności dotyczących doboru i konstrukcji cech informacyjnych;
 - tłumaczenia na język polski norm lub innych dokumentów normalizacyjnych;
 - istotnych dla ustalania wymagań, o których mowa w lit. a i b;
- wyrażanie opinii, na wniosek ministra właściwego do spraw informatyzacji albo z własnej inicjatywy, w sprawach istotnych dla rozwoju standardów i technologii informatycznych oraz możliwości lub potrzeby ich stosowania w administracji publicznej lub gospodarce.

Działalność w 2009 roku

Odbyło się 5 spotkań Rady. Wśród zagadnień omawianych na posiedzeniach poruszane były kwestie dotyczące:

- zarządzania rozwojem społeczeństwa informacyjnego w Polsce – pola odpowiedzialności, role oraz zadania Rządu RP, władz województw oraz samorządów lokalnych;

- barier i katalizatorów rozwoju społeczeństwa informacyjnego w regionach – styk działania Rządu RP i samorządów;
- działalności Narodowego Archiwum Cyfrowego,
- raportu Światowego Forum Ekonomicznego „Global Information Technology Report 2008–2009”;
- zagadnień związanych z regulacją metodyk zarządzania projektami informatycznymi;
- stanu realizacji wybranych projektów informatycznych;
- zagadnień związanych z nowelizacjami aktów prawnych – Ustawy o informatyzacji podmiotów realizujących zadania publiczne oraz Ustawy o podpisach elektronicznych.

W roku 2009 przypadło zakończenie II kadencji Rady informatyzacji. Przeprowadzony został nabór do Rady III kadencji. Inauguracyjne posiedzenie Rady III kadencji odbyło się 16 grudnia 2009 r.

Ministerstwo Sprawiedliwości

25. Rada Główna do Spraw Społecznej Readaptacji i Pomocy Skazanym

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	Ministerstwo Sprawiedliwości
Suma posiedzeń w 2009 r.	2

Podstawa prawna

Rada Główna jest organem opiniodawczo-doradczym działającym przy Ministrze Sprawiedliwości. Została powołana przez Prezesa Rady Ministrów na podstawie art. 40 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz.U. Nr 90 poz. 557 z późn. zm.) oraz Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1998 r. w sprawie określenia szczegółowych zasad i trybu powoływania oraz działania Rady Głównej do Spraw Społecznej Readaptacji i Pomocy Skazanym, a także rad terenowych do spraw społecznej readaptacji i pomocy skazanym (Dz.U. Nr 113 poz. 723 z późn. zm.). Radę III kadencji powołano 17 marca 2008 r.

Skład

W jej skład wchodzi przedstawiciele Ministrów: Sprawiedliwości, Pracy i Polityki Społecznej, Zdrowia, Edukacji Narodowej, Spraw Wewnętrznych i Administracji, Obrony Narodowej, Komendanta Głównego Policji, Dyrektora Generalnego Służby Więziennej, wymiaru sprawiedliwości: sędzia penitencjarny, zawodowy kurator sądowy, prokurator Prokuratury Krajowej.

W skład Rady Głównej mogą także wchodzić przedstawiciele stowarzyszeń, fundacji, organizacji i instytucji, kościołów i innych związków wyznaniowych, a także związków zawodowych i samorządu zawodowego, przedstawiciele nauki oraz osoby godne zaufania mogące przyczynić się do realizacji ustawowych celów Rady. W skład Rady Głównej III kadencji wchodzi 26 osób, w tym 13 przedstawicieli organizacji pozarządowych i innych podmiotów.

Zadania

Zgodnie z § 8 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1998 r. w sprawie określenia szczegółowych zasad i trybu powoływania oraz działania Rady Głównej do Spraw Społecznej Readaptacji i Pomocy Skazanym, a także rad terenowych do spraw społecznej readaptacji i pomocy skazanym (Dz.U. Nr 113 poz. 723 z późn. zm.) Rada Główna i rady terenowe działają m.in. przez organizowanie, inicjowanie i wspieranie przedsięwzięć służących zapobieganiu przestępczości i społecznej readaptacji skazanych, poprzez

- przedstawianie wniosków i opinii w sprawie podziału oraz wykorzystania środków z funduszu pomocy postpenitencjarnej;
- opiniowanie działalności organów rządowych i przedstawicieli społeczeństwa, podejmowanej w zakresie zapobiegania przestępczości;
- wykonywania orzeczeń i readaptacji społecznej skazanych oraz udzielania pomocy skazanym i ich rodzinom;
- koordynowanie działalności różnych podmiotów podejmowanej w zakresie wykonywania kar, środków karnych zabezpieczających i zapobiegawczych;
- podejmowanie, organizowanie i koordynowanie społecznej kontroli nad wykonaniem kar, środków karnych, zabezpieczających i zapobiegawczych oraz opracowywanie wyników tych kontroli;
- dokonywanie oceny polityki penitencjarnej oraz inicjowanie i wspieranie badań naukowych służących zapobieganiu przestępczości i społecznej readaptacji skazanych.

Działalność w 2009 roku

Odbyły się 2 posiedzenia Rady.

- przedstawienie sprawozdania ze sposobu wykorzystania środków finansowych Funduszu Pomocy Postpenitencjarnej w 2008 roku;
- uchwalenie projektu planu podziałów środków finansowych funduszu pomocy postpenitencjarnej na 2009 i 2010 rok;
- przedstawienie propozycji do planu pracy Rady Głównej na rok 2009;
- przedstawienie członkom Rady Głównej specyfiki oddziaływań resocjalizacyjnych w systemie terapeutycznym oraz programowego oddziaływania,
- opracowanie rekomendacji dla głównych kierunków działań finansowanych z Funduszu Pomocy Postpenitencjarnej na rok 2009.

Ministerstwo Gospodarki

26. Rada Programowa ds. realizacji „Programu Oczyszczania Kraju z Azbestu na lata 2009–2032”

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Program rządowy
Umiejscowienie	Ministerstwo Gospodarki
Suma posiedzeń w 2009 r.	1

Podstawa prawna

Rada Programowa jest ciałem opiniodawczo-doradczym powołanym w celu rozpatrywania kierunków realizacji zadań przyjętego przez Radę Ministrów w dniu 14 maja 2002 r. „Programu usuwania azbestu i wyrobów zawierających azbest, stosowanych na terytorium Polski”. Obecnie Rada Programowa spełnia te same funkcje wobec „Programu Oczyszczania Kraju z Azbestu na lata 2009–2032” przyjętego przez Radę ministrów w dniu 14 lipca 2009 r.

Skład

W skład Rady Programowej wchodzi: Główny Koordynator jako Przewodniczący Rady, przedstawiciele (po 1 osobie): ministrów właściwych do spraw: gospodarki, infrastruktury, finansów, środowiska, zdrowia, pracy, rolnictwa i rozwoju wsi oraz spraw wewnętrznych, przedstawiciele (po 1 osobie): UKIE, GIP.GINB, GIOS, NFOSiGW, GIS, przedstawiciele marszałków województw (po 1 osobie), do trzech przedstawicieli organizacji pozarządowych, do trzech przedstawicieli nauki.

Zadania

- inicjowanie działalności związanej z realizacją zadań Programu;
- ocenianie stanu prac oraz wyznaczanie ich kierunków na podstawie przedstawianych materiałów;
- opracowywanie i inicjowanie ważniejszych aktów prawnych związanych z zadaniami Programu oraz innymi, mającymi na celu podwyższenie poziomu zdrowia i bezpieczeństwa ludności oraz ochrony środowiska.

Działalność w 2009 roku

Odbyło się 1 posiedzenie Rady, na którym miało miejsce:

- przedstawienie sprawozdania z realizacji zadań za rok 2008 (rzeczowe i finansowe);
- przedstawienie projektu Programu Oczyszczania Kraju z Azbestu na lata 2009–2032”;
- omówienie planowanych zmian legislacyjnych;
- omówienie poziomu wykorzystania przez jednostki samorządu terytorialnego systemu WBDA i planowane wzmocnienie monitoringu realizacji Programu;
- przedstawienie propozycji wydatkowania środków budżetowych w roku 2009 r.

27. Górniczo-Hutniczy Zespół Roboczy ds. Cynku i Ołowiu

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Porozumienie
Umiejscowienie	Ministerstwo Gospodarki
Suma posiedzeń w 2009 r.	1

Podstawa prawna

Zespół powstał w 2003 r. na podstawie porozumienia pomiędzy Ministrem Gospodarki w celu umożliwienia pogłębienia dialogu społecznego z przedstawicielami pracowników zatrudnionych w podsektorze cynku i ołowiu.

Skład

- ze strony rządowej Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki;
- ze strony społecznej przedstawiciele organizacji związkowych oraz przedstawiciele pracodawców;
- przedstawiciele innych resortów.

Zadania

Zadaniem Zespołu jest umożliwienie prezentacji swoich stanowisk przez wszystkich uczestników dialogu społecznego w sprawach z zakresu

podsektora. Wspólnie wypracowane przez strony stanowiska i opinie przedstawiane są Ministrowi Gospodarki.

Działalność w 2009 roku

O odbyło się 1 posiedzenie Zespołu:

- polityka Rządu w zakresie rozwiązań systemowych dla spółek energochłonnych w branży Cynku i Ołowiu;
- polityka Rządu w sprawie kopalń rud cynku i ołowiu oraz hutnictwa cynkowego (konsolidacja i prywatyzacja);
- alokacja górników ZG „Trzebionka” – podsumowanie.

28. Zespół Kwalifikacyjny Konkursu „Europejskie Nagrody Przedsiębiorczości”

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Gospodarki
Suma posiedzeń w 2009 r.	1

Podstawa prawna

Zarządzenie Nr 30 Ministra Gospodarki z dnia 29 października 2009 r. w związku z ogłoszonym przez Komisję Europejską Konkursu ENP 2009/10.

Skład

Do składu Zespołu Minister Gospodarki powołał przedstawicieli: jednostek samorządu terytorialnego (3), organizacji przedsiębiorców (3), uczelni wyższych (1), PARP (1) oraz MG.

Zadania

Zadaniem Zespołu jest dokonanie oceny projektów zgłoszonych we wnioskach konkursowych z uwzględnieniem kryteriów ogłoszonych przez Komisję Europejską i wybór oraz rekomendowanie projektów do europejskiej fazy Konkursu w danym roku.

Działalność w 2009 roku

Odbyło się 1 posiedzenie Zespołu, na którym dokonano wyboru dwóch projektów, które uzyskały nominację do europejskiej fazy Konkursu i zostały w wymaganym terminie złożone w Sekretariacie Konkursu. Zespół postanowił również wyróżnić jeden z nadesłanych projektów.

Ministerstwo Zdrowia

28. Zespół ds. oceny i weryfikacji kosztów zadań wykonywanych przez samorząd zawodowy pielęgniarek i położnych w ramach dotacji celowej na realizację zadań przejętych przez samorząd od administracji państwowej

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Zdrowia
Suma posiedzeń w 2009 r.	1

Podstawa prawna

Zarządzenie Ministra Zdrowia z dnia 1 września 2008 r. w sprawie powołania Zespołu do spraw oceny i weryfikacji kosztów zadań wykonywanych przez samorząd zawodowy pielęgniarek i położnych w ramach dotacji celowej na realizację zadań przejętych przez samorząd od administracji państwowej.

Skład

Przedstawiciele Ministerstwa Zdrowia oraz Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych.

Zadania

Zadaniem Zespołu jest oszacowanie wysokości kosztów zadań wykonywanych przez samorząd zawodowy pielęgniarek i położnych w ramach dotacji celowej na realizację zadań przejętych przez samorząd od administracji państwowej.

Działalność w 2009 roku

O odbyło się 1 spotkanie Zespołu. W ocenie samorządu środki przekazywane z budżetu państwa na dotacje dla samorządu są zbyt niskie i zdecydowanie niewystarczające by mogły one właściwie wykonywać powierzone im zadania. NRPIP twierdzi, iż przekazywane środki pokrywają tylko 60% realnych kosztów przeznaczonych na zadanie. Prace Zespołu trwają.

Naczelną Dyrekcja Archiwów Państwowych

30. Rada Archiwalna

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	NDAP
Suma posiedzeń w 2009 r.	1

Podstawa prawna

Status i tryb pracy Rady regulują:

- Ustawa z dnia 14 lipca 1983 r. zasobie archiwalnym i archiwach (Dz.U. Nr 38, poz. 173 z późn. zm., tekst jednolity: Dz.U. z 2006 r. Nr 97, poz. 673),
- Zarządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 22 marca 1985 r. (Dz. Urz. MNiSzW Nr 2, poz. 7 i Dz. Urz. MEN z 1993 r. Nr 8, poz. 33),
- Członków Rady powołuje minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego na wniosek Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych działającego w porozumieniu ze Stowarzyszeniem Archiwistów Polskich.

Skład

Ciało społeczne złożone z przedstawicieli nauki i kultury powoływanych przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego na wniosek przedstawiany przez Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych w porozumieniu ze Stowarzyszeniem Archiwistów Polskich.

Kadencja Rady Archiwalnej trwa 3 lata (kadencja 2006–2009).

Zadania

Rada opiniuje i wypowiada się na temat:

- narodowego zasobu archiwalnego;
- głównych kierunków działalności archiwów;
- sprawozdań i planów pracy;

- rozmieszczenia państwowego zasobu archiwalnego;
- polityki kadrowej i kształcenia archiwistów;
- działalności wydawniczej NDAP i archiwów państwowych;
- rozwoju systemów informatycznych;
- współpracy międzynarodowej.

Działalność w 2009 roku

Odbyło się 1 spotkanie Rady:

- Podsumowanie najważniejszych działań w archiwach państwowych w 2008 r.;
- Sprawa roszczeń Elli Milch-Scheriff do zwrotu dziennika dr. Barucha Milcha (rękopis przechowywany jest obecnie w Żydowskim Instytucie Historycznym w Warszawie).
- Omawiano kwestie związane z opieką nad polskim dziedzictwem archiwalnym za granicą w roku 2008, uczestnictwem Naczelnej Dyrekcji i archiwów państwowych w gremiach międzynarodowych (m.in. w obradach Międzynarodowej Rady Archiwalnej, Rady Europejskich Archiwistów Krajowych, DLM-Forum, grupach eksperckich przy Komisji Europejskiej, Okrągłego Stołu archiwistów – CITRA, Stałej Konferencji Muzeów, Archiwów i Bibliotek za granicą), sprawą umów i porozumień międzynarodowych zawartych (m.in. z Izraelem, Gruzją i Ukrainą, Białorusią) oraz planowanymi (z Litwą), współpracą z instytucjami polonijnymi.
- Przedstawiono również plany na przyszłość:
 - zapoczątkowanie projektu gromadzenia informacji o rozproszonych zespołach archiwalnych;
 - pozyskanie środków dla Instytutu Literackiego „Kultura” w Maisson-Laffite, w celu uporządkowania zasobu tej instytucji we współpracy z Biblioteką Narodową w Warszawie;
 - pozyskanie mikrofilmów z Ukrainy, Białorusi, jak również z archiwów amerykańskich, (zwłaszcza materiałów z kampanii wrześniowej 1939 r.);
 - cyfryzacja nagrań Archiwum o. Pallotynów w Paryżu;
 - kontynuacja umów polsko-ukraińskich w ramach wymiany dokumentów;
 - dalsze uczestnictwo w programach: UNESCO, Odtworzenie Pamięci Polski (RMP), polegający na rejestracji poloników w archiwach zagranicznych.
- Omówiono projekt nowej ustawy archiwalnej.

31. Rada Dziedzictwa Archiwalnego

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Decyzja
Umiejscowienie	NDAP
Suma posiedzeń w 2009 r.	1

Podstawa prawna

Organ doradczy Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych powołany Decyzją nr 34 Ministra Edukacji Narodowej z dnia 30 listopada 1998 r. w sprawie powołania Rady Dziedzictwa Archiwalnego. Od maja 2000 r., w związku z reorganizacją administracji rządowej, Rada znalazła się pod egidą Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Skład

Ciało społeczne złożone z przedstawicieli organizacji polskich spoza Kraju oraz instytucji krajowych (naukowych i kulturalnych), współpracujących ze środowiskami polonijnymi.

Zadania

- zbieranie i upowszechnianie informacji o zasobach archiwalnych dotyczących Polaków i instytucji polskich działających poza Krajem;
- organizowanie pomocy fachowej służącej ochronie i opisaniu spuścizny polskiej i Polaków, w tym zwłaszcza zasobów archiwalnych;
- organizowanie pomocy przy uzyskiwaniu funduszy niezbędnych dla opracowania i/lub zabezpieczenia zbiorów.

Działalność w 2009 roku

- Odbyło się 1 posiedzenie Rady. Coroczne spotkanie obejmowało:
- omówienie sytuacji w ośrodkach polonijnych za granicą m.in. w Muzeum Polskim w Rapperswilu (prace porządkowe oraz zmianę dotychczasowej ekspozycji), w Instytucie Polskim i Muzeum im. Gen. Sikorskiego w Londynie (digitalizacja zbiorów) oraz sprawy finansowania instytucji polonijnych;
 - podsumowanie dziesięciu lat funkcjonowania Rady.

Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych

32. Rada do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	UDSKiOR
Suma posiedzeń w 2009 r.	2

Podstawa prawna

Rada do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych została powołana ustawą z dnia 24 stycznia 1991 r. *o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego*. Rada działa, jako organ opiniodawczo-doradczy, w sprawach objętych działaniem Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych. Pierwsze posiedzenie Rady miało miejsce 2 czerwca 1993 r.

Skład

Rada składa się z 12–15 członków powoływanych i odwoływanych przez Kierownika Urzędu spośród kombatantów oraz osób represjonowanych. Obecnie w skład Rady wchodzi 15 przedstawicieli największych organizacji kombatanckich z kraju i zagranicy, którzy pełnią swoją funkcję społecznie.

Zadania

Zadania Rady są związane z jej opiniodawczo-doradczym charakterem. Członkowie Rady spotykają się z przedstawicielami Urzędu na zwoływanych okresowo posiedzeniach. Rada może przedstawiać swoje stanowisko w formie uchwał, także w imieniu całego środowiska kombatanckiego. Tematami posiedzeń są m.in. sprawy związane z oceną oraz propozycjami zmian przepisów wchodzących w skład ustawodawstwa kombatanckiego, problemy środowiska oraz bieżąca polityka Urzędu.

Działalność w 2009 roku

Odbyły się 2 spotkania Rady. Głównymi obszarami zainteresowania Rady w 2009 r. były organizowane przez Urząd uroczystości związane z 70. rocznicą wybuchu II wojny światowej, a także sytuacja zdrowotna i materialna przedstawicieli środowiska kombatanckiego (w oparciu o zlecenie przez Urząd badanie socjologiczne). W ubiegłym roku Rada podjęła uchwałę na temat zbrodni nacjonalistów ukraińskich na Wołyniu oraz Kresach Południowo-Wschodnich. Wystąpiła również z pismem do Prezesa Rady Ministrów w sprawie zmiany podległości Urzędu do Spraw Kombatan-tów i Osób Represjonowanych.

Główny Urząd Statystyczny

33. Rządowa Rada Ludnościowa

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	GUS
Suma posiedzeń w 2009 r.	5

Podstawa prawna

Rządowa Rada Ludnościowa jest organem opiniodawczo-doradczym Prezesa Rady Ministrów w sprawach dotyczących zagadnień ludnościowych i polityki ludnościowej.

W 2009 roku Rada działała w oparciu o zarządzenie Nr 85 Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 maja 2006 r. w sprawie utworzenia Rady do Spraw Koordynacji działań międzyresortowych w zakresie polityki ludnościowej zmienione zarządzeniem nr 165 Prezesa Rady Ministrów z dnia 7 listopada 2006 r., oraz zarządzeniem nr 29 Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 marca 2007 r.

Szczegółowy tryb działania Rządowej Rady Ludnościowej oraz zakres działania Przewodniczącego, Prezydium i Sekretarza Generalnego Rady określa regulamin uchwalany przez Rządową Radę Ludnościową – Uchwała nr 1/2006 Rządowej Rady Ludnościowej z dnia 14 grudnia 2006 r.

Skład

W skład Rządowej Rady Ludnościowej wchodzi przedstawiciele:

- Szkoły Głównej Handlowej, Uniwersytetu Warszawskiego, Głównego Urzędu Statystycznego, Instytutu Pracy i Spraw Socjalnych, Instytutu Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania PAN, Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego, szpitala Położniczo-Ginekologicznego im. Św. Rodziny w Warszawie, Akademii Ekonomicznej w Katowicach, Uniwersytetu Łódzkiego, Akademii Ekonomicznej we Wrocławiu, Instytutu Śląskiego w Opolu, Akademii Ekonomicznej w Poznaniu, Gdańskiej Wyższej Szkoły Humanistycznej, Biura Rzecznika Praw Dziecka, Wyższej Szkoły Ekono-

micznej w Warszawie; Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Komitetu Nauk Demograficznych Polskiej Akademii Nauk, Polskiego Towarzystwa Demograficznego, organizacji pozarządowych, Konwentu Marszałków, Instytutu Kardiologii, Instytutu Matki i Dziecka, Centrum Onkologii – Instytutu im. Marii Skłodowskiej-Curie w Warszawie, Instytutu Żywności i Żywienia;

- członkowie delegowani przez: (Ministra Edukacji Narodowej, Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Ministra Obrony Narodowej, Ministra Pracy i Polityki Społecznej, Ministra Sportu, Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministra Spraw Zagranicznych, Ministra Zdrowia, Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych, Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, Prezesa Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców).

Zadania

Do zakresu działania Rządowej Rady Ludnościowej należy:

1. dokonywanie oceny sytuacji demograficznej kraju oraz opracowywanie dla Rady Ministrów okresowych (corocznych) raportów o sytuacji demograficznej kraju;
2. inicjowanie badań naukowych, w tym formułowanie tematyki i opiniowanie założeń metodycznych w dziedzinie demografii, polityki ludnościowej i rodzinnej;
3. inicjowanie badań naukowych w zakresie procesu zastępowalności pokoleń, prognozowania rozwoju ludności Polski i jego skutków dla społeczno-ekonomicznego rozwoju kraju,
4. dokonywanie, w porozumieniu z właściwymi ministrami, kierownikami urzędów centralnych i organizacjami społecznymi, oceny wykonywania zaleceń Rady Ministrów i jej komitetu w zakresie polityki ludnościowej i rodzinnej oraz wiążących się z nią bezpośrednio zagadnień polityki społecznej;
5. inicjowanie prac nad projektami aktów normatywnych z dziedziny polityki ludnościowej i wiążących się z nią bezpośrednio zagadnień polityki społecznej i rodzinnej;
6. opiniowanie ważniejszych projektów aktów normatywnych w zakresie skutków demograficznych dla Polski;

7. współpraca z komisjami ludnościowymi i organizacjami międzynarodowymi zajmującymi się problematyką ludnościową;
8. przygotowywanie założeń dotyczących wdrażania i monitorowania w Polsce zaleceń programów działań międzynarodowych konferencji ludnościowych, organizowanych pod auspicjami Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz Rady Europy;
9. współdziałanie w zakresie realizacji programów ludnościowych prowadzonych w Polsce, przy wsparciu finansowym Funduszu Ludnościowego Narodów Zjednoczonych i innych organizacji międzynarodowych;
10. przygotowywanie udziału delegatów Polski w międzynarodowych konferencjach i kongresach ludnościowych;
11. inicjowanie upowszechniania informacji z dziedziny demografii i polityki ludnościowej oraz współpraca w tym zakresie z właściwymi instytucjami wydawniczymi, a także wydawanie Biuletynu Rządowej Rady Ludnościowej po uzyskaniu akceptacji Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów;
12. inicjowanie, organizowanie i współdziałanie w organizowaniu konferencji i sympozjów poświęconych zagadnieniom rozwoju ludności i polityki rodzinnej;
13. współpraca z Komitetem Nauk Demograficznych Polskiej Akademii Nauk, Polskim Towarzystwem Demograficznym, Głównym Urzędem Statystycznym, instytucjami naukowo-badawczymi i szkołami wyższymi w dziedzinie badań demograficznych oraz badań nad polityką ludnościową i społeczną.

Działalność w 2009 roku

Odbyły się 3 posiedzenia plenarne oraz 2 posiedzenia Prezydium.

Omówiono tematy:

- Projekt porządku posiedzenia plenarnego Rządowej Rady Ludnościowej wraz z propozycją wystąpień oraz propozycją listy zaproszonych gości.
- Ustalenia dotyczące 42. Sesji ONZ Komisji Ludność i Rozwój NT. „Wkład Platformy Działania Międzynarodowej Konferencji Ludność i Rozwój w międzynarodowe cele rozwoju uwzględniające Milenijne Cele Rozwoju”.
- Koncepcja raportu 2008–2009 „Sytuacja demograficzna Polski”.
- Projekt planu pracy RRL i sekretariatu RRL w 2009 r.

- Sprawozdania z działalności RRL za rok 2008.
- Referat: Przeszłość i przyszłość demograficzna Polski wygłoszony przez dr hab. prof. SGH Zbigniewa Strzeleckiego i prof. dr hab. Janusza Witkowskiego.
- „Badania naukowe podstawą prac RRL”.
- Uzgodnienia dotyczące 43 Sesja Komisji „Population and Development” ONZ.
- Projekt porządku konferencji naukowej połączonej z posiedzeniem plenarnym Rządowej Rady Ludnościowej w dniu 17 grudnia 2009 r.
- Projekt raportu 2008–2009 „Sytuacja demograficzna Polski”.
- X Ankieta ONZ nt. Ludności i Rozwoju.
- Informacje o konferencjach międzynarodowych.

34. Rada Statystyki

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	GUS
Suma posiedzeń w 2009 r.	12

Podstawa prawna

Rada Statystyki jest organem opiniodawczo-doradczym w sprawach statystyki działającym przy Prezesie Rady Ministrów. Została utworzona na mocy przepisów ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz.U. Nr 88, poz. 439, z późn. zm.).

Czwarta kadencja Rady obejmuje okres od 1 lipca 2007 r. do 30 czerwca 2012 r.

Skład

W 2009 r. w składzie Rady Statystyki czwartej kadencji znajdowało się: pięciu przedstawicieli reprezentujących organy administracji rządowej, jedna osoba reprezentująca administrację samorządową (strona samorządowa w Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu), jeden przedstawiciel Narodowego Banku Polskiego, trzy osoby reprezentujące organizacje społeczne, samorząd zawodowy i gospodarczy (Polskie Towarzystwo Ekonomiczne, Polski Zwią-

zek Emerytów, Rencistów i Inwalidów, Krajowa Izba Gospodarcza), czterech reprezentantów organizacji pracodawców (Związek Rzemiosła Polskiego, Konfederacja Pracodawców Polskich, Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan, Business Centre Club), trzech przedstawicieli związków zawodowych (OPZZ, NSZZ „Solidarność”, Forum Związków Zawodowych), a także eksperci (po jednym) z zakresu nauk społecznych i ekonomicznych. Skład Rady Statystyki obejmował łącznie 19 osób:

Zadania

Do zadań Rady należy:

- ustalanie, na podstawie propozycji przygotowanej przez GUS, corocznie, na każdy następny rok projektu programu badań statystycznych;
- przedstawianie Radzie Ministrów, nie później niż do 30 czerwca każdego roku, projektu programu badań statystycznych statystyki publicznej;
- rekomendowanie przeprowadzenia badań nowych i badań cyklicznych o szerokim zasięgu obserwacji statystycznej oraz związanych z nimi prac metodologicznych i przygotowawczych, projektowanych na okres najbliższych dziesięciu lat;
- ocena realizacji programu badań statystycznych statystyki publicznej oraz formułowanie opinii w innych sprawach mających istotne znaczenia dla rozwoju statystyki publicznej;
- opiniowanie projektu wydatków budżetowych na badania statystyczne.

Działalność w 2009 roku

O odbyło się 12 posiedzeń Rady:

- sprawozdawczość elektroniczna – koncepcja i wdrażanie;
- wstępny projekt programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2010;
- przyjęcie harmonogramu prac Rady na rok 2009;
- przyjęcie uchwały Rady w sprawie preliminarza wydatków na rok 2009;
- statystyka sektora finansowego;
- przegląd badań statystyki społecznej planowanych na rok 2010;
- projekt programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2010;
- przyjęcie uchwały Rady w sprawie badań reprezentacyjnych;
- integracja polskiej statystyki publicznej z europejską;
- przegląd badań statystyki gospodarczej planowanych na rok 2010;

- dyskusja nad propozycjami członka Rady Marka Niechciała dotyczącymi badań statystycznych;
- statystyka handlu zagranicznego i statystyka transgraniczna;
- projekt programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2010;
- statystyka małych i średnich przedsiębiorstw;
- ocena realizacji programu badań statystycznych statystyki publicznej za rok 2008;
- projekt programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2010;
- badanie spójności społecznej jako element oceny warunków życia ludności;
- projekt programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2010 oraz przyjęcie uchwały Rady w sprawie projektu programu;
- projekt opinii Rady dotyczącej wydatków budżetowych na badania statystyczne w 2010 r.;
- statystyka innowacyjności i społeczeństwa informacyjnego;
- projekt rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2010 – rozpatrzenie i przyjęcie dokumentu po uwzględnieniu ustaleń Komitetu Stałego Rady Ministrów z dnia 9 lipca 2009 r.;
- projekt rozporządzenia Rady Ministrów zmieniającego rozporządzenie w sprawie programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2009;
- dostępność źródeł administracyjnych na potrzeby spisów powszechnych;
- statystyka rynku pracy;
- założenia organizacyjne i harmonogram do opracowania projektu programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2011;
- trzeci sektor w badaniach statystyki publicznej;
- projekt programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2011.
- rachunki narodowe – stan i perspektywy;
- projektu programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2011;
- wstępna informacja o przebiegu spisu próbnego do powszechnego spisu rolnego 2010.

Urząd Zamówień Publicznych

35. Rada Zamówień Publicznych

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	UZP
Suma posiedzeń w 2009 r.	4

Podstawa prawna

Rada Zamówień Publicznych jest organem doradczo -opiniodawczym Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych, powołanym na podstawie art. 157 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (tekst jednolity Dz.U. z 2007 r. Nr 223, poz, 1855 ze zm).

Rada Zamówień Publicznych w obecnym składzie została powołana przez Prezesa Rady Ministrów w dniu 1 grudnia 2008 r.

Skład

W skład Rady wchodzi od 10 do 15 członków powoływanych przez Prezesa Rady Ministrów.

Uprawnionymi do zgłaszania kandydatów są w szczególności kluby parlamentarne, ogólnokrajowe organizacje samorządu terytorialnego oraz ogólnokrajowe organizacje przedsiębiorców.

Kadencja Rady upływa wraz z upływem kadencji Prezesa Urzędu.

W skład Rady powołanej w dniu 1 grudnia 2008 r. wchodzi 15 osób.

Zadania

Rada Zamówień Publicznych w szczególności:

- wyraża opinie w szczególnie istotnych sprawach systemu zamówień, przedstawionych jej przez Prezesa;
- opiniuje projekty aktów normatywnych dotyczących zamówień;
- opiniuje roczne sprawozdania Prezesa Urzędu o funkcjonowaniu systemu zamówień;
- ustala zasady etyki zawodowej osób wykonujących określone w ustawie zadania w systemie zamówień;

Rada Zamówień Publicznych jako instytucja dialogu społecznego odgrywa szczególnie istotną rolę w systemie zamówień publicznych. Jest instrumentem społecznego nadzoru nad wydatkowanymi środkami publicznymi i głosem uczestników rynku zamówień publicznych w sprawach szczególnie istotnych dla sprawnego funkcjonowania całego systemu zamówień publicznych.

Działalność w 2009 roku

Odbyły się 4 posiedzenia Rady, na których m.in. omawiano:

- projekt nowelizacji ustawy Prawo zamówień publicznych;
- projekt Zasad etyki członków Krajowej Izby Odwoławczej;
- informacja o działalności Krajowej Izby Odwoławczej w latach 2007 i 2008;
- projekt Zasad etyki członków Krajowej Izby Odwoławczej;
- informacja o działalności Krajowej Izby Odwoławczej w latach 2007 i 2008;
- sprawozdanie z funkcjonowania systemu zamówień publicznych w 2008 r.;
- projekt nowelizacji ustawy Prawo zamówień publicznych;
- projekty aktów wykonawczych do ustawy Prawo zamówień publicznych.

Rada na swym posiedzeniu Uchwałą *nr 8* pozytywnie zaopiniowała:

- projekt Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie rodzajów dokumentów, jakich może żądać zamawiający od wykonawców, oraz form, w jakich te dokumenty mogą być składane;
- projekt Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie średniego kursu złotego w stosunku do euro stanowiącego podstawę przeliczenia wartości zamówienia publicznego;
- projekt Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie kwot wartości zamówień oraz konkursów, od których jest uzależniony obowiązek przekazywania ogłoszeń Urzędowi Oficjalnych Wspólnot Europejskich;
- projekt Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie wzorów ogłoszeń zamieszczonych w Biuletynie Zamówień Publicznych;
- projekt Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie wykazu usług o charakterze priorytetowym i niepriorytetowym.

Ponadto:

- Rada na Uchwałę nr 4 przyjęła Zasady etyki członków Krajowej Izby Odwoławczej.
- Rada Uchwałę nr 5 pozytywnie zaopiniowała Sprawozdanie z funkcjonowania systemu zamówień publicznych w 2008 r.

**IV. Analiza Funkcjonowania
Instytucji Dialogu Społecznego
w 2009 roku**

Zaprezentowany w poprzednich częściach Informatora materiał poglądowy ukazuje szereg instytucji istniejących przy ministerstwach, innych urządach centralnych oraz państwowych jednostkach organizacyjnych. Można je nazwać ciałami szeroko rozumianego dialogu społecznego, gdyż uczestniczą w nim, obok przedstawicieli administracji państwowej, partnerzy społeczni reprezentujący związki zawodowe i organizacje pracodawców. W pracach wielu ciał dialogu uczestniczą też reprezentanci samorządu terytorialnego – ogólnopolskich organizacji jednostek, jak np. Unii Metropolii Miast, Związku Miast Polskich, Związku Powiatów Polskich, Związku Gmin Wiejskich RP.

Analiza wyróżnia również instytucje z udziałem przedstawicieli samorządów zawodowych i gospodarczych w zakresie wykonywania zadań publicznych oraz reprezentantów organizacji pozarządowych, stowarzyszeń, fundacji, działających na rzecz istotnych interesów społecznych oraz interesu publicznego.

W zależności od rodzajów podmiotów biorących udział w dialogu – możliwe jest dokonanie podziału na kilka kategorii (o czym szczegółowej – w dalszej części opracowania). Instytucjami dialogu społecznego – mimo, że w ich skład wchodzi partnerzy społeczni – nie są organy kontrolno-nadzorcze działające w państwowych jednostkach organizacyjnych, które posiadają osobowość prawną. Są one statutowymi, pełnoprawnymi organami tych jednostek organizacyjnych.

1. Rodzaje prowadzonego dialogu zinstytucjonalizowanego

Na potrzeby klasyfikacji można wyróżnić:

- dialog społeczny z udziałem: partnerów społecznych, reprezentujących związki zawodowe i organizacje pracodawców, oraz strony rządowej (przedstawiciele władz publicznych – głównie administracji państwowej);
- dialog obywatelski, dotyczący głównie kwestii leżących w obszarze działania organizacji pozarządowych, stowarzyszeń, fundacji, które pracują na rzecz istotnych interesów społecznych oraz interesu publicznego;

- dialog korporacyjny z udziałem przedstawicieli samorządów terytorialnych, zawodowych i gospodarczych i ich kompetencji w zakresie wykonywania zadań publicznych.

Tak więc głównie skład powołanej instytucji dialogu decyduje o przypisaniu jej określonego rodzaju dialogu, jaki prowadzi i często doprecyzowuje w ten sposób jej charakter.

Fora reprezentujące dialog społeczny, czyli te w których wyróżnia się:

- stronę związkową składającą się z przedstawicieli organizacji pracowniczych;
- stronę pracodawców złożoną z przedstawicieli organizacji pracodawców;
- stronę rządową – reprezentantów władzy wykonawczej i jej organów, występują przede wszystkim: w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej. Przy tym resorcie działa najważniejsza instytucja ogólnokrajowa, którą jest Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych oraz jej zespoły problemowe. Tu także umiejscowiona jest większość trójstronnych zespołów branżowych.

Zarejestrowano najwięcej działających w urzędach administracji rządowej – zespołów i rad doradczych prowadzących dialog obywatelski, czyli poprzez sposób komunikowania się władzy państwowej z prawnie określonymi formami organizowania się społeczeństwa (organizacje pozarządowe, społeczne, stowarzyszenia, fundacje) w różnych płaszczyznach działania. Sporo jest też instytucji prowadzących dialog korporacyjny, gdzie dopraszane są do udziału w różnych formach dialogu organizacje o charakterze korporacyjnym (izby zawodowe i gospodarcze). Formalną podstawą funkcjonowania instytucji dialogu obywatelskiego jest uchwalona z inicjatywy rządu ustawa z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie. Obecnie działa w naszym kraju, co najmniej 30 tys. organizacji pozarządowych.

Przykładami instytucji tego dialogu są: Rada Działalności Pożytku Publicznego – funkcjonująca przy MPiPS jako organ opiniotwórczo-doradczy i pomocniczy dla ministra oraz Komitety Monitorujące i Sterujące progra-

mami operacyjnymi, które w swym składzie mają przedstawicieli organizacji pozarządowych rekomendowanych przez Radę Działalności Pożytku Publicznego.

Jest też duża grupa instytucji, gdzie prowadzony jest dialog wielostronny ze względu na wielość uczestniczących w nim podmiotów. W ich składzie, oprócz trzech stron: związkowej, pracodawców, rządowej, są przedstawiciele organizacji o charakterze korporacyjnym takich, jak izby zawodowe i gospodarcze.

Opisane w Informatorze instytucje dialogu pełnią określone przepisami funkcje: doradcze, opiniodawcze, konsultacyjne, koordynujące i pomocnicze. W większości są to organy opiniowawczo-doradcze – szefa właściwego urzędu, zajmujące się najczęściej opiniowaniem programów rządowych oraz projektów aktów prawnych, dzięki czemu gwarantowany jest udział reprezentantów różnych grup interesów w procesach decyzyjnych.

2. Podstawy funkcjonowania instytucji dialogu

Podstawą funkcjonowania instytucji dialogu, umiejscowionych przy wspomnianych urządach, są różnego typu akty prawne oraz inne dokumenty powołujące do życia ciała dialogu tj.:

- Ustawy oraz rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów, Rady Ministrów, właściwych ministrów;
- Zarządzenia lub decyzje właściwych ministrów, prezesów urzędów;
- Uchwały (dotyczy z reguły powoływania zespołów roboczych lub podzespołów);
- Regulaminy prac.

Na podstawie ustaw oraz rozporządzeń Prezesa Rady Ministrów, Rady Ministrów, właściwych ministrów działają jedne z najważniejszych instytucji dialogu. Są tu, między innymi, komisje i rady:

- Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych;
- Naczelna Rada Zatrudnienia;
- Rada Pomocy Społecznej;
- Rada Zamówień Publicznych;
- Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Na podstawie zarządzeń lub decyzji właściwych ministrów, prezesów urzędów działają rady, komisje i zespoły, zajmujące się konkretnymi sprawami będącymi we właściwości danego urzędu, na przykład:

- Komisja Bezpieczeństwa Pracy w Górnictwie;
- Komitety Monitorujące programy operacyjne.

Na podstawie wewnętrznych uchwał instytucji dialogu działają, między innymi, Zespoły problemowe Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych, czy Podkomitety Monitorujące oraz grupy robocze.

Brak podstaw prawnych nie jest przeszkodą w prowadzeniu dialogu branżowego w Polsce. Tutaj podstawę działania Trójstronnych Zespołów Branżowych, zajmujących się problemami kilkunastu ważnych sektorów gospodarki narodowej, stanowi regulamin prac zespołu o charakterze sektorowym, opracowany i przyjęty przez trzy strony w ramach wspólnego uzgodnienia.

3. Liczba instytucji dialogu

Porównując dane dotyczące ww. ciał w ostatnich latach rozpatrzeć należy je według kryteriów liczbowych.

Opracowane w poprzednich latach coroczne *Informacje nt. działalności instytucji dialogu społecznego przy ministerstwach i innych urzędach centralnych* zawierają poszerzone dane o nowoutworzonych instytucjach (i analogicznie pomijane w nich są instytucje, które uległy w danym roku likwidacji). W 2009 roku zinstytucjonalizowany dialog społeczny można wyróżnić w 30 centralnych i państwowych jednostkach administracji publicznej. Opisanym zostało 122 instytucji dialogu.

Odpowiednio takich instytucji dialogu, w odpowiednich latach, wyszczególniono:

- w 2002 roku – 123
- w 2003 roku – 121
- w 2004 roku – 136
- w 2005 roku – 139
- w 2006 roku – 135
- w 2007 roku – 141

- w 2008 roku – 119
- w 2009 roku – 122

Najwięcej instytucji dialogu społecznego działa w następujących resortach:

- Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej – 28
- Ministerstwie Rozwoju Regionalnego – 22
- Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi – 14.

Instytucje dialogu społecznego bardzo aktywnie tworzone w roku 2002, w 2004 roku oraz 2007 roku.

W 2004 oraz 2007 roku wzrost liczby powoływanych instytucji związany był z przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej. Zgodnie z przepisami UE, monitorowanie wdrażania funduszy strukturalnych jest zadaniem obowiązkowym i pozostaje w kompetencji państwa członkowskiego korzystającego z pomocy. Monitoring jest elementem procesu bieżącego zarządzania środkami publicznymi, mającym na celu zapewnienie prawidłowości i wydajności wdrażania programów finansowanych z tych środków, poprzez zbieranie wiarygodnych danych o tych programach, porównywanie ich z zakładanymi wskaźnikami oraz podejmowanie przy udziale partnerów samorządowych, gospodarczych i społecznych decyzji o zmianach w tych programach. Na mocy ustawy o Narodowym Planie Rozwoju z 20 kwietnia 2004 roku powstały komitety monitorujące i sterujące wdrażanych programów operacyjnych perspektywy finansowej na lata 2004–2006, a na mocy Ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju powstały komitety monitorujące programy operacyjne nowej perspektywy finansowej na lata 2007–2013.

Komitety Monitorujące działają jako niezależne ciała doradczo – opiniodawcze dla Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym. Udzielają one rekomendacji w zakresie wszelkich dostosowań i zmian w kierunkach i sposobach wdrażania funduszy strukturalnych, zarówno odnoszących się do postępu merytorycznego i finansowego programu, jak i zarządzania środkami strukturalnymi.

Komitety Sterujące wyborem projektów są powoływane w celu opiniowania składanych projektów oraz rekomendowania Instytucji Zarządzającej listy projektów do ostatecznego zatwierdzenia.

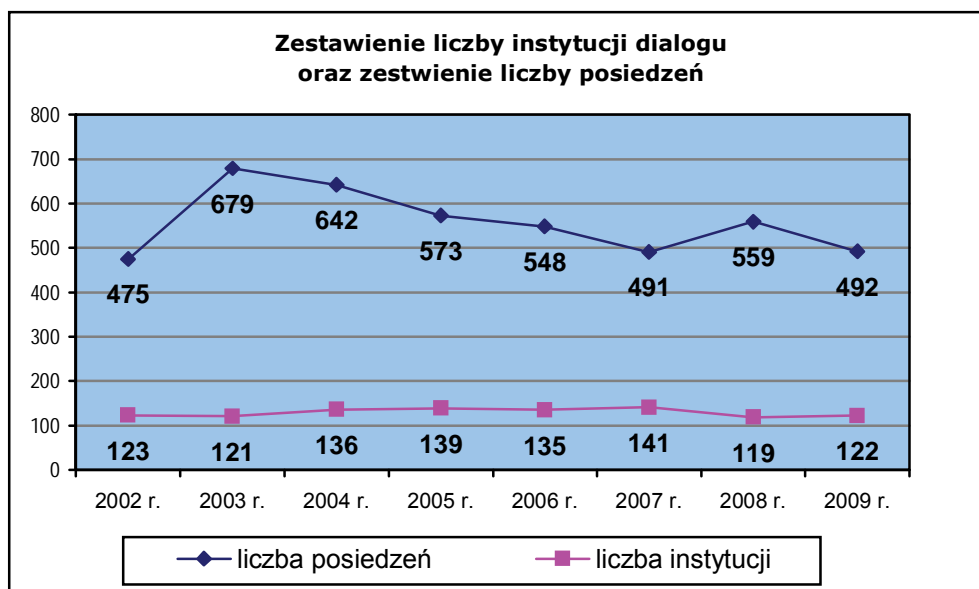
Te dwa rodzaje komitetów KM i KS umiejscowione są głównie przy Ministerstwie Rozwoju Regionalnego, ale funkcjonują także w obszarze resortów zaangażowanych merytorycznie w dane zagadnienie, będące przedmiotem programu operacyjnego.

4. Liczba posiedzeń instytucji dialogu

Na przestrzeni ostatnich analizowanych lat instytucje dialogu obradowały w zróżnicowanych gremiach – na posiedzeniach plenarnych, w mniejszych składach: prezydiów, podzespołów roboczych, stałych grup lub o doraźnym charakterze.

Wykres I. obrazuje liczbę odbytych spotkań oraz liczbę wyróżnionych instytucji na przestrzeni badanych lat.

Wykres I.

Najwięcej spotkań odbyło się w 2003 roku, w którym to średnia intensywność spotkań jednej instytucji dialogu wynosiła 5,61. W kolejnych latach, do 2007 r. liczba posiedzeń spadła, ale i tak intensywność prac istniejących ciał dialogu, w stosunku do roku 2002, była wyższa. W roku 2009 intensywność

ność spotkań wynosiła 4,08 i choć była wyższa niż w roku 2002, to jednak zauważalny jest nieznaczny spadek w stosunku do roku 2008.

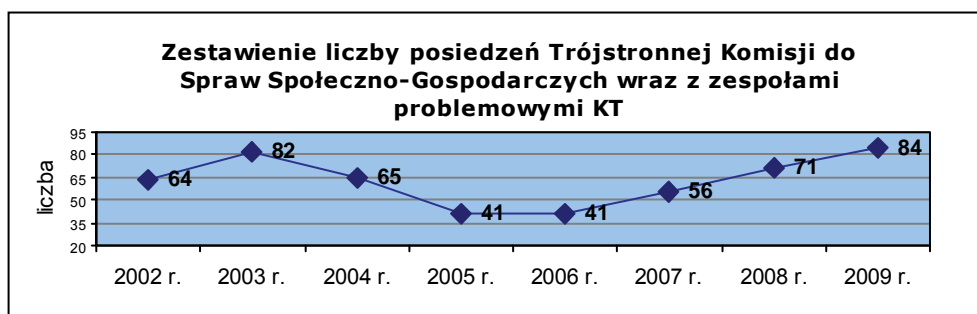
Według szacunkowych danych, na przestrzeni lat 2002–2009, w ministerstwach i innych urzędach łącznie odbyło się prawie 4,5 tysiąca posiedzeń różnych ciał dialogu. W 2002 roku, tj. od czasu objęcia bardziej szczegółowym monitoringiem ich działalności, odnotowano ponad 400 spotkań, do 2007 roku (oprócz 2003 r.) liczba ta stale malała pomimo wzrostu liczby instytucji. W 2009 roku odnotowano 492 posiedzeń.

Przykładowo najwięcej w 2009 roku spotkań miały:

- Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych przy MPiPS oraz Zespoły problemowe TK – 84
- Trójstronne zespoły branżowe przy MPiPS – 28
- Rada Ubezpieczenia Społecznego Rolników – 25
- Rada Gospodarki Żywnościowej – 25

Wykres II raz Wykres III dotyczy funkcjonowania Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczej.

Wykres II.

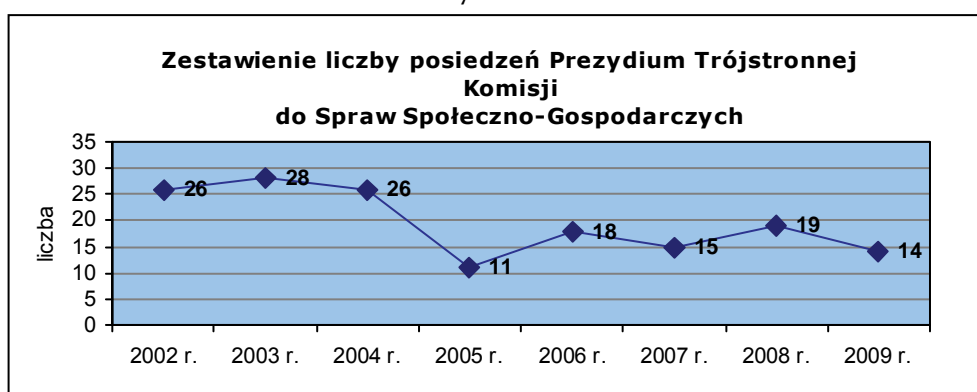

Na przestrzeni badanych lat, Trójstronna Komisja wraz z działającymi zespołami problemowymi najwięcej spotkań odbyła w 2003 i 2009 roku. W pozostałych latach ich liczba była niższa. Najmniej spotkań odbyło się w latach 2005–2006.

W latach 2002–2005 wzrastała liczba zespołów problemowych Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych (w 2002 r. było ich 6,

w 2003 r. – 7, w 2004 r. – 8) w 2005 ich liczba ustabilizowała się na poziomie 9. W roku 2009 powołano Zespół doraźny, który zakończy prace do 31.12.2011 r.

Wykres III.

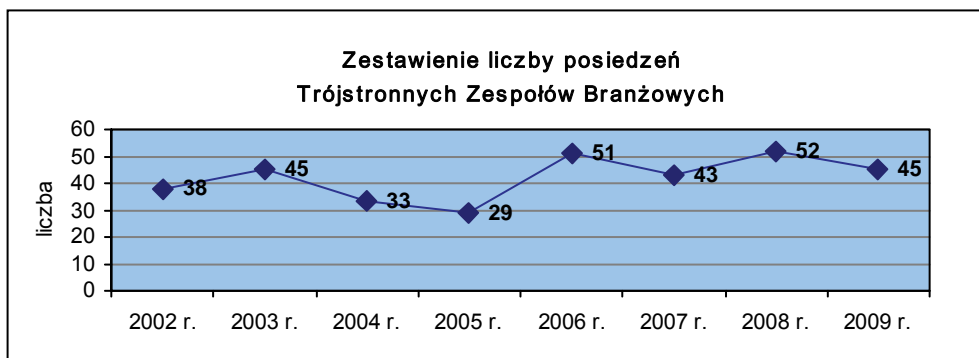

Natomiast liczba posiedzeń Prezydium TK (wykres III) była najwyższa w 2003 roku, następnie gwałtownie spadła do 11 w 2005 roku. W 2009 roku odbyło się 14 posiedzeń Prezydium TK.

O zmianach jakościowych w działalności tej najważniejszej instytucji dialogu krajowego, świadczy położenie przez Komisję większego nacisku na sprawy, wynikające z przystąpienia Polski do Unii Europejskiej, czego wyrazem są rekomendacje, z ramienia Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych, przedstawicieli partnerów społecznych do udziału w pracach Komitetów Sterujących i Monitorujących Programami Operacyjnymi Funduszy Strukturalnych Unii Europejskiej. Świadczy o tym także utworzenie trzech zespołów: problemowego ds. funduszy strukturalnych Unii Europejskiej, problemowego ds. Europejskiej Zrewidowanej Karty Społecznej oraz konsultacyjnego przy Prezydium ds. Unii Europejskiej.

Więcej informacji o działalności Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych znajduje się w *Informatorze za 2009 r. nt. Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych*, opracowanym w Departamencie Dialogu i Partnerstwa Społecznego Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, wydanym w serii Biblioteka Dialogu Społecznego.

Wykres IV.

Z perspektywy ostatnich lat widać (wykres IV), że prace Trójstronnych Zespołów Branżowych (TZB), prowadzących dialog sektorowy, ujęte w ramy regulaminowe, pozwoliły na zwiększenie intensywności prac. Ta forma prowadzenia dialogu sektorowego (trójstronnego z udziałem rządu) ciągle jest dla partnerów społecznych nie do zastąpienia przez bardziej autonomiczne formy prowadzenia konsultacji społecznych.

Więcej informacji o działalności Trójstronnych Zespołów Branżowych znajduje się w *Informatorze za 2009 r. nt. Trójstronnych Zespołów Branżowych*, opracowanym w Departamencie Dialogu i Partnerstwa Społecznego Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, wydanym w serii Biblioteka Dialogu Społecznego.

5. Zinstytucjonalizowany dialog regionalny

Polski system dialogu, oprócz instytucji dialogu społecznego przy ministerstwach i urzędach centralnych, obejmuje również szczebel dialogu regionalnego, który między innymi realizowany jest przez:

- wojewódzkie i powiatowe rady zatrudnienia;
- wojewódzkie komisje dialogu społecznego;
- rady oddziałów wojewódzkich Narodowego Funduszu Zdrowia;
- wojewódzkie oraz powiatowe społeczne rady ds. osób niepełnosprawnych.

Zakres podmiotowy i kompetencyjny tych gremiów jest bardzo zróżnicowany, od szeroko nakreślonych zadań o charakterze regionalnym do realizacji obowiązków wynikających ze ściśle określonego katalogu obowiązków wynikających ze specyfiki danej instytucji. Część tych instytucji jest zhierarchizowana: strukturom wojewódzkim – wyższego rzędu, podporządkowane są struktury niższe – powiatowe. W przypadku wojewódzkich komisji dialogu społecznego nie ma szczebli niższych, choć w terenie są dość mocno artykułowane przez partnerów społecznych postulaty stworzenia powiatowych, a nawet gminnych komisji dialogu.

Ogólnie rzecz ujmując, w ocenie uczestników dialogu społecznego na poziomie regionalnym, przyczynia się on do lepszej współpracy partnerów na rzecz poprawy sytuacji społeczno-ekonomicznej na danym terenie. Z zachowaniem zasad dialogu rozpatrywane są najistotniejsze dla poszczególnych regionów kwestie, które leżą w gestii działania ww. rad i komisji.

Szczegółowe dane o działalności wojewódzkich komisji dialogu społecznego zawarte są w *Informatorze za 2009 r. wojewódzkich komisji dialogu społecznego*, opracowanym w Departamencie Dialogu i Partnerstwa Społecznego Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, wydanym w serii Biblioteka Dialogu Społecznego.

6. Ocena działalności instytucji dialogu

Podsumowując w sposób syntetyczny nadesłane z urzędów, gdzie są umiejscowione fora dialogu, oceny funkcjonowania tych instytucji wynika, że ich istnienie w znaczący sposób przyczynia się do szerokiego i kompleksowego spojrzenia na zagadnienia i problemy stawiane przed poszczególnymi działami administracji. Opisane ciała dialogu dają ponadto możliwość wypowiedzenia się różnym organizacjom społecznym w ważnych kwestiach dotyczących polityki gospodarczej i społecznej państwa, w drodze prowadzonego dialogu społecznego, oraz wypracowania najlepszych rozwiązań. Pozwala to reprezentantom strony rządowej na uzyskanie fachowego wsparcia przy podejmowaniu decyzji na rzecz trwałego i zrównoważonego rozwoju kraju oraz utrzymania pokoju społecznego, czyli przesłanek istnienia dialogu społecznego.

Jednocześnie dialog wielostronny z udziałem związków zawodowych, organizacji pracodawców, organizacji pozarządowych (stowarzyszeń, fundacji) daje gwarancję równoważenia społecznych interesów.

W ocenie urzędów, prowadzona w formule instytucjonalnej, współpraca stron dialogu pozwoliła na:

- Ustalanie priorytetów prac zespołów.
- Sprawne opiniowanie aktów prawnych (projektów ustaw, rozporządzeń), programów rządowych według kompetencji urzędów.
- Tworzenie płaszczyzn dialogu i wymiany informacji na temat realizowanych zadań.
- Szerszy udział i zaangażowanie partnerów społecznych w dyskusjach nad problemami społeczno-gospodarczymi kraju.
- Szybkie reagowanie na bieżącą sytuację i możliwość podejmowania działań wyprzedzających powstawanie problemów.
- Omówienie podziału środków wyodrębnionych w planach finansowych danego urzędu.
- Formułowanie opinii dla organów założycielskich.

Większość ciał dialogu ma charakter opiniodawczo-doradczy, jednak umożliwia on – z jednej strony – szeroką wymianę informacji, poglądów, przeprowadzenie w sposób prawidłowy konsultacji społecznych, swobodne wyrażanie opinii, z drugiej strony umożliwia rozwiązywanie, bądź łagodzenie konfliktów społecznych w sposób możliwie najszybszy i z zachowaniem ustalonych procedur, co byłoby trudne do osiągnięcia w sytuacji braku takich gremiów o sformalizowanych strukturach.

7. Podsumowanie i wnioski

Z danych Informatora na temat działalności instytucji dialogu społecznego przy urzędach administracji rządowej w 2009 roku, wynika, że:

- Przy urzędach administracji państwowej funkcjonuje ponad 120 instytucji dialogu społecznego.
- Są to nie tylko instytucje – *sensu stricte* dialogu społecznego, ale w przeważającej części dialogu obywatelskiego oraz także korporacyjnego.

- Pod względem liczby podmiotów zasiadających w tych ciałach – mamy do czynienia ze składami dwustronnymi: dialog autonomiczny, trójstronnymi: partnerów społecznych i strony rządowej, czterostronnymi: z udziałem partnerów społecznych oraz strony rządowej i samorządowej, wielostronnymi: z udziałem organizacji pozarządowych.
- Ciała dialogu mają zróżnicowany charakter, z przewagą funkcji doradczej wobec kierownictw instytucji przy których działają.
- Instytucje dialogu posiadają rozmaite umocowanie w zakresie swojej struktury i kompetencji: w większości prawne – oparte na zapisach ustawowych oraz aktów wykonawczych, ale także w oparciu o przyjęte w drodze konsensusu regulaminy prac (TZB). Wynikają one z określonych potrzeb w zakresie realizowanych przez nie zadań.
- Następuje stopniowy wzrost udziału w pracach ciał dialogu organizacji pozarządowych jako obserwatorów i ekspertów, zapraszanych głównie przez stronę rządową.
- Na przestrzeni lat 2002–2009, odbyło się prawie 4,5 tys. posiedzeń. W 2007 oraz 2009 roku tych spotkań było najmniej – poniżej 500.
- Jest liczna grupa – powstała w ostatnich latach – gremiów dialogu, na które nałożono różnorodne obowiązki, związane z członkostwem Polski w Unii Europejskiej.
- Z ww. powodów zostały m.in. powołane nowe ciała dialogu: są to Komitety sterujące i monitorujące prace wdrażanych funduszy strukturalnych.
- Instytucje dialogu w ocenie urzędów, przy których funkcjonują, dobrze wypełniają powierzone im zadania we współpracy z przedstawicielami administracji państwowej.

Szczegółowe wiadomości wraz z oceną funkcjonowania najistotniejszych ciał dialogu krajowego, regionalnego i branżowego można znaleźć w opracowanych, także przez Departament Dialogu i Partnerstwa Społecznego MPiPS, całorocznych INFORMATORACH:

- Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych,
- Wojewódzkie Komisje Dialogu Społecznego,
- Trójstronne Zespoły Branżowe.